IMÁDSÁG

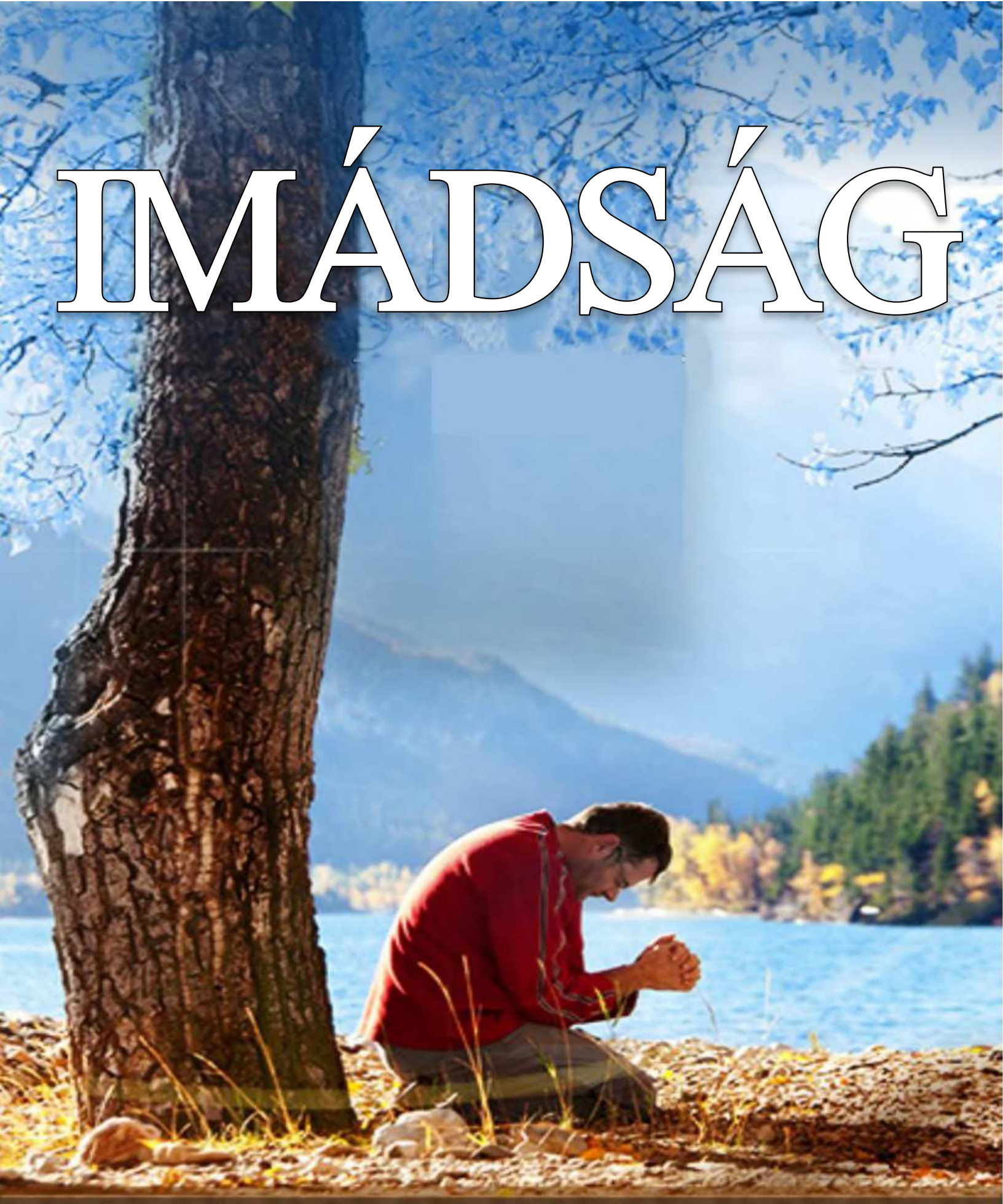

ELLEN G. WHITE

New Covenant Publications International Ltd. Hungarian

Szerzői Jog © 2020. Az Új Szövetséget Nemzetközi Kiadványok

Minden jog fenntartva. A könyv egyetlen részét sem a szöveg kifejezett írásbeli engedélye nélkül bármilyen formában vagy bármilyen módon reprodukálható vagy továbbadható, kivéve a kritikus cikkekben és áttekintésekben szereplő rövid idézetek esetén. Kérjük, minden releváns kérdéssel forduljon.

Minden jog fenntartva. A könyv semmilyen részét nem szabad sokszorosítani vagy továbbítani bármilyen formában vagy bármilyen módon, elektronikus vagy mechanikus, beleértve a fénymásolást, rögzítést vagy információt tároló és visszakeresési rendszer segítségével - kivéve egy recenzens, aki idézhet egy rövidebb részeket az áttekintésből, amelyet magazinban vagy újságban nyomtatnak ki - a kiadó írásbeli engedélye nélkül.

ISBN: 359-2-85933-609-1

ISBN: 359-2-85933-609-1

Katalógus a Publikációs Adatokban

Szerkesztette és tervezte: Új Szövetséget Nemzetközi Csoport

Az Egyesült Királyságban Nyomtatva.

Első nyomtatás: 2020. Május 26

Megjelent a Új Szövetséget Nemzetközi Kiadványok

New Covenant Publications International Ltd.,

Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Látogasson el a weboldalra: www.newcovenant.co.uk

Imádság

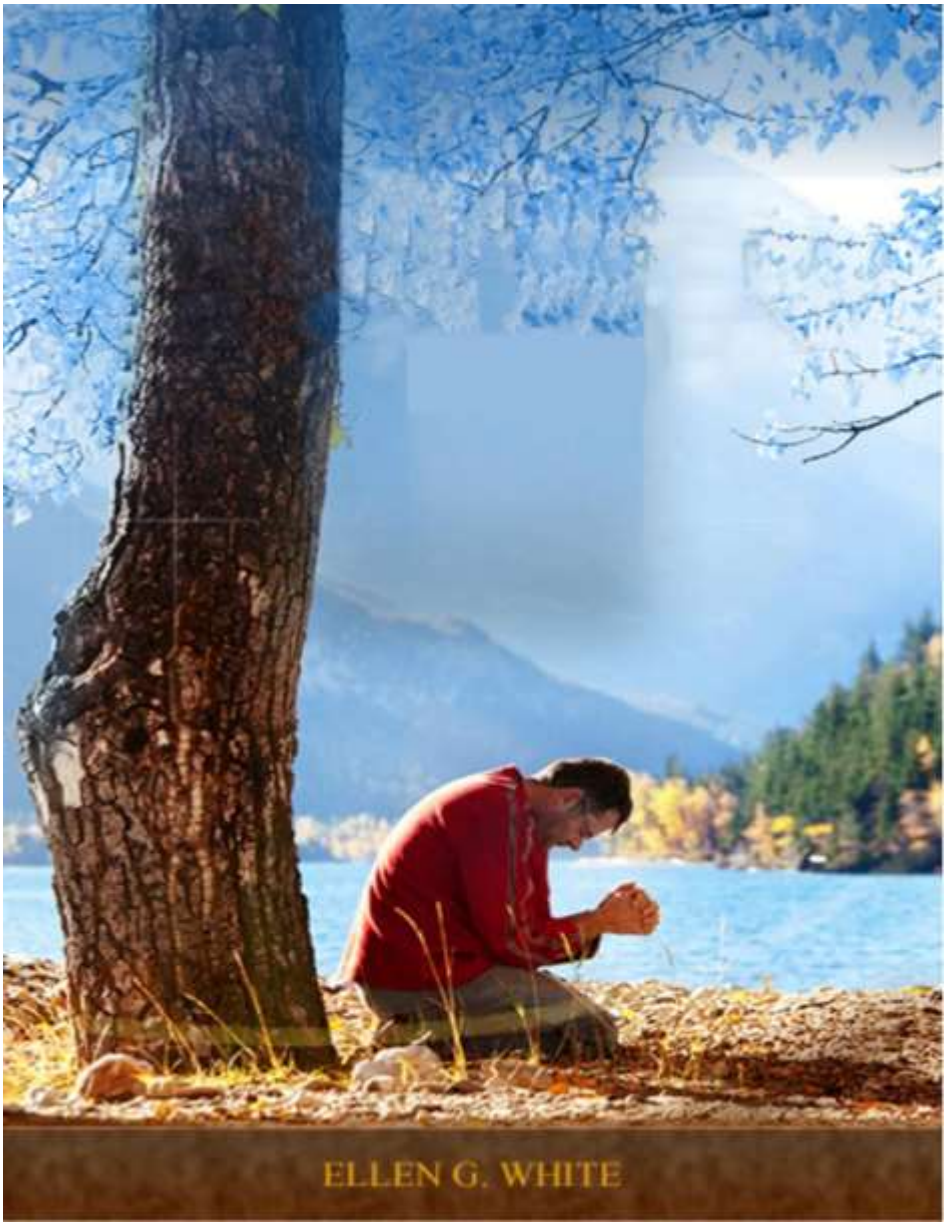

A gonosz sötétsége körülveszi azokat, akik az imát elhanyagolják. A kísértés szavai, melyeket Sátán súg a fülükbe, bűnre csábítják őket azért, mert az ima magasztos kiváltságát nem használják fel állandóan. Miért is vonakodnak Isten gyermekei imádkozni, holott tudják, hogy az ima kulcs a hit kezében, amely megnyithatja a mennyei tárház ajtaját, ahol a Mindenható kincseinek forrásai vannak felhalmozva. Folytonos ima és buzgó éberség nélkül abban a veszélyben vagyunk, hogy hanyagokká leszünk, és az egyenes ösvényről letérünk. Ellenfelünk folytonosan akadályozni akarja a kegyelem trónjához vezető utunkat, hogy a bensőséges imát és hitet nélkülözve, ne jussunk ahhoz a kegyelemhez és erőhöz, mellyel a kísértéseket legyőzhetjük.. Az imában hatalmas erő rejlik. A mi nagy ellenfelünk állandóan arra törekszik, hogy a nyugtalan lelket távol tartsa Istentől. A sátán jobban retteg a legszerényebb szentnek a mennyhez intézett kérésétől, mint a kabinetek rendeleteitől vagy a királyok megbízatásaitól...

27. Fejezet

Imádság

Ellen G. White

Ez az oldal szándékosan üresen maradt

New Covenant Publications

International Ltd.

Református Könyvek, Újjáalakított Elmék

New Covenant Publications International Ltd.,
Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Email: newcovenantpublicationsintl@gmail.com

Köszönetnyilvánítás

Istennek szentelve.

Előszó

New Covenant Publications International Újra összekapcsolja, az olvasót, az Isteni tervel a mely összeköti a mennyet és a földet és megerősíti a szeretet örök torvényét. A logó, a Szövetség Láda jelképezi a közösséget Jézus Krisztus és a saját népe közt, és az Isten torvényének a központosságát. Mint meg van írva *„Hanem ilyen lesz az a szövetség, amelyet Izráel házával fogok kötni, ha eljön az ideje – így szól az Úr –: Törvényemet belejük helyezem, szívükbe írom be. Én Istenük leszek, ők pedig az én népem lesznek”* Jeremiás 31:31-33 Zsidók 8:8-10 Valójában az új-szövetség bizonyságot tesz egy új megváltásról, mely bizonyságot tesz a megváltásról, mely változatlan harcból született és vér által volt lepecsételve.

Számtalan századok során, sokan szenvedtek bosszantó csapásokat és érthetetlen szenvedéseket melyek olyan módon voltak kiszámítva, hogy az igazságot eltörölje. Főleg a Sötét Korszakban nagyon vívtak ez fény ellen és elhomályosítva emberi szokásoktól és népszerű tudatlanságtól, mert a fold lakosai megutálták a bölcsességet és vétkeztek ez szövetség ellen. A kiegyezés (kompromisszum) betegsége szaporodó gonoszsággal dühösítette a féktelen elfajzás megkorbácsolását és bolond embertelenséget, mely az igazságtalanul feláldozott sok emberi életet, mert visszautasították föladni a köztudat szabadságát. Mindazonáltal az elveszett tudományt föltámasztották főleg a Reformáció korszaka alatt.

A Reformáció korszaka a tízen hatodik században lobbantott fel egy igazság szikrája felgyújtott egy igazság pillanatát. Alapos változást és következetes zűrzavart a mint látható volt az ellen Reformációban. Habár ebben a kiadásban ismét felfedezheti az olvasó a tagadhatatlan az értelmét az egyedüli felkelésnek a reformátorok részéről és más bátor úttörőket. Az elmondásaikból megérthető a pusztító harcokat, a fő okokat miért volt ilyen rendkívüli ellenállás és természetfeletti beavatkozás.

A jelmondatunk: “ Református Könyvek, Újjáalakított Elmék,” Hangsúlyozza, az elkülönítet irodalom műfaját, mely íratott egy válságos időszakba és a befolyását. Ugyanakkor rezonál a saját újjáalakítás sürgősségével, újjászületéssel és átalakítással. Mint a Gutenbergi nyomda ügynökség összekapcsolt a fordítás

ügynökséggel elterjesztette a Református hit elveit 500 éve a digitális sajtó és az online média elbeszélné minden nyelven az idők végéről szóló világos igazságot.

Tartalomjegyzék

Fejezet 1— Isten imára szólít 6
Fejezet 2— Az imádság szükséglete 11
Fejezet 3— Isten meghallgatja az imát 18
Fejezet 4— Ima és lélekmentés 24
Fejezet 5— Isten imára vonatkozó ígéretei 30
Fejezet 6— Hitből fakadó imádság 34
Fejezet 7— Ima és engedelmesség 42
Fejezet 8— A győzedelmes imádság 46
Fejezet 9— Az ima ereje 54
Fejezet 10— Miért van okunk az imára? 59
Fejezet 11— Meghallgatott imák 63
Fejezet 12— Ima és lelki megújulás 77
Fejezet 13— Az ima emberei 81
Fejezet 14— A naponkénti ima 103
Fejezet 15— Jézus példája 111
Fejezet 16— Az egyéni ima 118
Fejezet 17— Az ima családi körben 125
Fejezet 18— Az ima és az imádat 131
Fejezet 19— Az ima alatti magatartás 137
Fejezet 20— Jézus nevében imádkozni 144
Fejezet 21— Imádság mennyei vezetésért 148
Fejezet 22— Ima a betegekért 152
Fejezet 23— Ima a megbocsátásért 159
Fejezet 24— A közbenjáró ima 162
Fejezet 25— Az ima és az angyalok 167
Fejezet 26— Hamis imák 171
Fejezet 27— Az ima és Sátán 176
Fejezet 28— Az ima és az utolsó napok 181
Fejezet 29— Az ima kiváltsága * 185

Fejezet 30— A Miatyánk *..... 191
Fejezet 31— Kérjünk hogy adhassunk! *..... 202
Fejezet 32— Az ima és a hit *..... 209

Fejezet 1— Isten imára szólít

Istennel kapcsolatban lenni, ima által. – Csodálatos dolog, hogy hatékonyan imádkozhatunk. A méltatlan, tévedő halandónak hatalma van, hogy kéréseit Isten elé tárja. Kívánhat-e ember nagyobb hatalmat, mint hogy összeköttetésben legyen a végtelen Istennel? Bár gyenge és bűnös, mégis előjoga, hogy Alkotójával beszélhet. Szavakat mondhatunk, amelyek a világegyetem Uralkodójának trónja elé jutnak. Beszélhetünk Jézussal, amint vándorutunkon haladunk, és Ő azt ígérte, hogy jobb kezünk felől lesz.

Szívünk ápolhatja az Istennel való közösséget, Jézus kíséretében járhatunk. Amikor mindennapi foglalkozásunkat végezzük, elsuttoghatjuk szívünk kívánságait úgy, hogy emberi fül ne hallja; azonban ezek közül egy sem hal el, egy sem veszhet el. Semmi sem fojthatja el a lélek kívánságait. Felülemelkedik az utca zaján, a gépek zakatolásán. Istenhez beszélünk, akinél imáink meghallgatásra találnak.

Kérjetek tehát! Kérjetek és adatik! Kérjetek alázatosságot, bölcsességet, bátorságot és hitben való növekedést! Minden őszinte imára válasz jön. Lehet, hogy nem úgy jön, amint vágyakoztok rá, vagy nem akkor, amikor várnátok, de mindenkor olyan időben és módon jön a felelet, amikor a legnagyobb szükségetek lesz rá. [8]* Imáitokra, amelyeket a magányosságban, kimerültségben, megpróbáltatás közben mondotok, Isten válaszol – nem mindig várakozásotoknak megfelelően, de mindig a javatokra. – Az evangélium szolgái, 258. o.

Jézus azt kéri tőlünk, hogy imádkozzunk. – Az Úr megadja számunkra az előjogot és az alkalmat, hogy őszinte imával személyesen keressük Őt, megnyissuk megterhelt lelkünket, és semmit se titkoljunk el az előtt, aki e meghívást intézte hozzánk: „Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterheltettetek, és én megnyugosztlak titeket.” (Mt 11:28) Ó, mennyire hálásaknak kellene lennünk azért, hogy Jézus Urunk vágyik terheink viselésére, betegségeink gyógyítására, testünk megerősítésére, ha ez a javunkat és az Ő dicsőségét szolgálja. – Egészségügyi misszió munka, 14. o.

Meghívása ekképpen hangzik: „Jöjjetek hozzám!” Bármi is lenne félelmetek és megpróbáltatásotok, hozzátok ügyeteket az Úr elé! – Jézus élete, 329. o.

Beszéljetek Jézusnak minden szükségetekről! – Kevesen becsülik meg és hasznosítják az ima értékes kiváltságát. Menjünk Jézushoz, és mondjuk el neki minden szükségletünket. Apróbb gondjainkat és tanácstalanságunkat csakúgy, mint nagyobb bajainkat. Bármi nyugtalanít, bármi gyötör, vigyük az Úr elé imában. Amíg tudjuk, hogy minden lépésünkhöz Krisztus jelenlétére van szükségünk, addig Sátán kevés alkalmat talál arra, hogy kísértéseivel gyötörjön. Ellenfelünk ügyesen kigondolt mesterkedése arra irányul, hogy távol tartson bennünket legjobb és legmegértőbb barátunktól. Nem kellene senkit a bizalmunkba fogadnunk, egyedül csak Jézust. – Bizonyságtételek 5. kötet, 200–201. o.

A szív megnyitása az Úr előtt mint barát előtt. – Szívünket feltárni Istennek mint barátunknak – ez az ima. Nem mintha szükséges lenne, hogy elmondjuk Istennek, kik vagyunk, mit akarunk, hanem hogy ily módon Istent a szívünkbe fogadhassuk. Az ima nem Istent hozza le hozzánk, hanem bennünket emel fel Őhozzá.

Amikor Krisztus e földön járt, imádkozni tanította tanítványait. Arra oktatta őket, hogy mindennapi szükségleteiket vigyék Isten elé, és összes gondjaikat Őreá vessék. Az az ígérete, hogy imájukat és kérésüket meghallgatja, biztosíték a mi számunkra is. – Jézushoz vezető út, 93. o.

Isten üdvözöl minket fogadótermében. – Mi különleges meghívás folytán járulunk Istenhez. Ő már vár reánk, hogy bennünket fogadótermében üdvözölhessen. Az első tanítványok, Krisztus követői, nem elégedtek meg azzal, hogy útközben rövid ideig beszélgethettek vele, hanem megkérdezték tőle: „Rabbi, hol lakol?... Elmenének és megláták, hol lakik; és nála maradának azon a napon." (Jn 1:39–40) Ugyanígy juthatunk mi is a legbensőbb közösségbe és a legbizalmasabb kapcsolatba Ővele. „Aki a Felségesnek rejtekében lakozik, a Mindenhatónak árnyékában nyugszik az." (Zsolt 91:1) Kopogtassanak tehát a kegyelem ajtaján mindazok, akik Isten áldása után vágyakoznak, és mondják el meggyőződéssel: „Uram, Te megígérted: aki kér, mind kap, és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyittatik." – Gondolatok a Hegyibeszédről, 131. o.

Magas kiváltság. – Amikor bajba jutnak vagy kegyetlen kísértések gyötrik őket, Isten gyermekei imádkozhatnak, rendelkeznek ezzel az előjoggal. Micsoda magas kiváltság ez! Krisztus közbenjárása által Isten porból teremtett gyermekei beléphetnek a Magasságos fogadószobájába. E spirituális gyakorlatok által a lélek szent közelségbe kerül Istennel, ismeretei és kegyessége megújulnak, és megerősödik az ellenség támadásaival szemben. – An Appeal to Mothers, 24. o.

Az imádság lelki szükséglet, de kiváltság is. – Akik kijelentették, hogy szeretik Krisztust, nem értették meg a köztük és Isten közt fennálló kapcsolatot… Nincsenek tudatában annak, mekkora előjog számukra az ima, a megtérés és Krisztus szolgálatának végzése. – Selected Messages 1. kötet, 134. o.

Az imádság képessé tesz Isten jelenlétének világosságában élni. – Abban az előjogban van részünk, hogy megnyithatjuk szívünket, és megengedhetjük, hogy Krisztus jelenlétének világossága betöltse azt. [10] Testvéreim, álljatok a mennyei világosság elé! Gyertek Jézus valóságos és személyes jelenlétébe, hogy felemelő, élénkítő befolyást gyakorolhassatok magatok körül! Hitetek legyen erős, állhatatos és tiszta! Az Isten iránti hála töltse be szíveteket. Reggel, amikor felébredtek, térdeljetek le az ágyatok mellett, és kérjétek Őt, hogy adjon elegendő erőt napi kötelességeitek végzéséhez, kísértéseitek legyőzéséhez. Kérjétek a segítségét, hogy jellemének szépsége megmutatkozzék szolgálatotokban, hogy olyan szavakat szóljatok, amelyek reményt és bátorságot ébresztenek a körülöttetek élőkben, s így mindannyian közelebb kerüljetek az Üdvözítőhöz! – Isten fiai és leányai, 199. o.

Minden őszinte ima meghallgatásra talál. – Mikor a tanítványok mégsem ismerték meg az Üdvözítő határtalan erőforrásait és hatalmát, akkor azt mondotta nekik: „Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben.” (Jn 16:24) Krisztus megmagyarázta ezzel tanítványainak, hogy ismeretük titka abban van, hogy az Ő nevében mindig és minden körülmények között erőt és kegyelmet kérhetnek az Atyától. Ő azért lesz ott az Atyánál, hogy könyörögjön érettünk, és kérje az Atyától azokat a dolgokat, amelyekre szükségük van, amelyeket ők is kérnek az Atyától az Ő nevében. Az alázatos esdeklők imádságait saját kívánságaként mondja el az Atyának, az imádkozó lelkek érdekében. A mennyben minden őszinte imádság meghallgatásra talál. Lehet, hogy ezt az imádságot nem mondják el gördülékenyen, folyékonyan, de ha ebben az imádságban benne van az imádkozó szíve, akkor ez az imádság felszáll abba a szentélybe, ahol Jézus szolgál, és Ő jelenti ezt az imádságot az Atyának egyetlen ügyetlen, dadogó szó nélkül, szépen, és az teljes lesz tökéletessége tömjénének jó illatával.

Az őszinteség és a becsületesség ösvénye nem olyan ösvény, amely mentes lenne az akadályoktól, de minden nehézségünk közepette fel kell ismernünk, meg kell hallanunk Jézus Krisztus imádságra felhívó szavát. [14] Nincs senki a földön élő emberek között, akinek valamiféle olyan hatalma, ereje lenne, amit nem az Istentől kapott.Ennek a hatalomnak, erőnek a forrása pedig a leggyengébb emberi lények előtt is nyitva van. „Akármit kértek majd az én nevemben, én megcselekszem azt – mondotta Jézus –, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban. Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt.”(Jn 14:13–14)

„Az én nevemben.” (Jn 14:14) Krisztus azt parancsolta meg tanítványainak, hogy így imádkozzanak. Krisztus követőinek Krisztus nevében kell megállniuk Isten előtt. Az érettük hozott áldozat által válnak értékessé Isten előtt. A Megváltó nekik tulajdonított igazsága teszi őket becsesekké Isten előtt. Krisztusért az Úr megbocsát mindazoknak, akik félik Őt. Az Úr nem látja meg bennük a bűn rosszaságát. Ellenkezőleg, felismeri bennük a Fiúhoz való hasonlatosságukat, akiben hisznek. – Jézus élete, 667. o.

Az angyalok feljegyzik imáinkat, és jó irányban befolyásolnak. – Amikor reggel felkeltek, tudatában vagytok-e tehetetlenségeteknek, hogy Isten erejére van szükségetek? Elmondjátok-e a szükségeiteket alázatosan és őszintén mennyei Atyátoknak? Ha az imák nem színlelő ajakról szállnak fel, akkor, ha veszély fenyegetne, hogy öntudatlanul is, de rosszat kövessetek el, és oly hatással legyetek környezetetekre, amely másokat rosszra vezet, őrző angyalotok mellettetek áll, hogy jobb útra serkentsen, megválasztja szavaitokat és irányítja cselekedeteiteket.

Ha nem érzitek át a veszélyt, ha nem könyörögtök segítségért és erőért, hogy legyőzzétek a kísértéseket, egészen bizonyosan le fogtok térni a helyes ösvényről. Ez esetben hanyagságotok ott áll majd Isten könyvében, a próba napján pedig híjával találnak benneteket. – Bizonyságtételek 3. kötet, 363–364. o.

Mózeshez hasonlóan mi is örülhetünk az Istennel való bensőséges

közösségnek. – A világot alkotó kéz, amely egyben tartja a hegyeket, fogja ezt az agyagból formált, erős hitű embert, és irgalommal a szikla repedésébe rejti. Csodálkozhatunk-e azon, hogy ama leírhatatlan dicsőség, mely a Mindenhatótól vetődött Mózes arcára, olyannyira erős volt, hogy az emberek nem tudták rajta tartania szemüket?

Ez a tapasztalat – és mindenekfelett a biztosíték, hogy Isten meghallgatja imáját, és hogy Isten jelenléte kíséri – értékesebb volt Mózesszámára, mint az Egyiptomban kapott nevelés és katonai kiképzés. Egyetlen erő, képesség vagy földi ismeret sem képes helyettesíteni Isten közvetlen jelenlétét. Mózes történetében láthatjuk, hogy az embernek abban a kiváltságban van része, hogy boldog, bensőséges közösségben lehet Istennel. A törvénytelen emberben félelmet kelthet annak tudata, hogy Isten vezeti a sorsát. Mózes azonban nem félt a Sinai-hegyen a törvény alkotójának jelenlétében, mivel lelke összhangban volt Teremtője akaratával.

Az ima a szív megnyílása Isten előtt mint barát előtt. A hit szemével az ember egészen közelről megláthatja Istent, az imádkozó pedig megkapja a mennyei szeretet és gondoskodás bizonyítékait. – Az evangélium szolgái, 34–35. o.

A szent bátorsággal mondott ima. – „Ha énbennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjetek, amit csak akartok, és meglesz az néktek.” (Jn 15:7) Imáitokban hivatkozzatok erre az ígéretre! Kiváltságunk, hogy szent bátorsággal járuljunk az Úr elé. Ha őszintén kérjük, hogy árasszon ránk világosságot, Ő meghallgat és válaszol kérésünkre. Ám ennek az a feltétele, hogy imáinkkal teljes összhangban éljünk, különben hiábavaló minden könyörgésünk.– Gyermeknevelés, 499. o.

A menny nyitva áll kéréseink előtt. Isten hív minket, hogy „járuljunk bizodalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítségül” (Zsid 4:15–16). Hittel kell megjelennünk Isten előtt, meg lévén győződve, hogy megkapjuk mindazt, amit kértünk. – Signs of the Times, 1892. április 18.

A szükségleteinkért mondott ima. – Isten Igéjének minden egyes ígéretét imánkba foglalhatjuk, amennyiben Isten adott szavára támaszkodunk. Bármilyen lelki áldást óhajtunk, kiváltságunk, hogy Jézus nevében kérjük. Egyszerű szavakkal, gyermeki hittel tárhatjuk fel Isten előtt szívünket. Amennyiben szükséges, táplálékért és ruházatért is könyöröghetünk hozzá, éppúgy, mint lelki ínségünkben is az élet kenyerét és az igazság öltönyét is tőle kérjük. Mennyei Atyátok jól tudja, hogy nektek minderre szükségetek van, s ezért felszólít benneteket, hogy jöjjetek és kérjetek. Csak Jézus nevében nyerhetjük el mindezen áldásokat, hiszen Isten éppen azáltal akarja Fia nevét megdicsőíteni, hogy kínzó szükségleteinket kegyelmének kincstárából ingyen és bőkezűen kielégíti. – Gondolatok a Hegyibeszédről, 133. o.

Kérjetek és higgyetek. – Amikor az Úr segítségét kéred, tiszteld meg Megváltódat azzal, hogy áldásait hittel elfogadod. Minden erő, minden bölcsesség rendelkezésünkre áll. Csak kérnünk kell.

Járj szüntelenül Isten világosságában! Elmélkedj jelleméről éjjel és nappal! Akkor meglátod dicsőségét, és jóságában örvendezni fogsz. Szíved átforrósodik szeretetétől; felemelkedsz, mint akit örökkévaló karok hordoznak. Istentől kapott erővel és világossággal többet értesz meg, és többet tudsz megvalósítani, mint amit valaha is lehetségesnek tartottál. – A nagy Orvos lábnyomán, 514. o.

Menjetek előre Istenbe vetett bizalommal! – Bátorítsuk egymásban

az élő hitet, melyet Krisztus tett lehetővé minden hívő számára. Fejlesszük a munkát, amint az Úr az utat egyengeti. Amikor szűkös helyekre vezeti népét, kiváltságunk buzgó imára gyűlni össze, nem feledve, hogy minden Istentől származik. Akik még nem vettek részt a próbára tevő élményekben, melyek az utolsó napokban a munka velejárói lesznek, rövidesen olyan helyzetbe kerülnek, amely szigorúan próbára teszi Istenbe vetett bizalmukat. Amikor népe nem lát lehetőséget az előrenyomulásra, amikor a Vörös-tenger terül el előttük, hátukban pedig az üldöző sereg, akkor szólítja fel Isten őket, hogy nyomuljanak előre. Így próbálja ki hitüket. Mikor ilyen élmények érnek, menjetek előre, Krisztusban bízva. Lépésről lépésre járjatok az általa kijelölt ösvényen. Jönnek majd megpróbáltatások, de ti csak haladjatok előre. Ez tapasztalatokban részesít, melyek megerősítik Istenbe vetett hiteteket, és fölkészítenek a legigazabb szolgálatra. – Bizonyságtételek 9. kötet, 273. o.

Fejezet 2— Az imádság szükséglete

Jézus kiemelte az ima fontosságát. – Jézus biztatta az embereket, hogy imádkozzanak, hangsúlyozván az ima, a megtérés, a bizonyságtevés és a bűn elhagyásának fontosságát. Becsületességre, béketűrésre, irgalmasságra tanította őket, megparancsolván nekik, hogy ne csak azokat szeressék, akik szeretik őket, hanem ellenségeiket, lenézőiket is. Ezáltal kinyilatkoztatta számukra a hosszan tűrő, irgalmas, kegyelemmel, jósággal és igazsággal teljes, haragra nehezen gerjedő Atya jellemét. – Christian Education, 74. o.

Az ima létszükséglet volt Dániel számára. – Dániel a legerősebb kísértéseknek volt kitéve, amelyek a mai fiatalokat támadhatják. Ennek ellenére hűséges maradt vallásos neveltetéséhez, amelyet az előző években kapott. Olyan befolyások kereszttüzében élt, amelyek célja az elvek közt ingadozó ifjak megvesztegetése volt. Isten Igéje azonban szeplőtlen jellemű fiatalemberként mutatja be Dánielt, aki nem mert a saját erkölcsi erejében bízni. Az ima szükséglet volt számára. Isten volt az ő ereje, szüntelenül félte az Urat, az élet minden területén. – A keresztény nevelés alapelvei, 78. o.

A lelki fejlődés feltétele az ima. – Ha többet imádkoznánk, többet gyakorolnánk élő hitünket, és kevésbé függnénk másoktól, akik több lelki tapasztalattal rendelkeznek, mint mi, ma sokkal előbbre tartanánk a lelkiek terén. Mély és személyes lelki tapasztalatra van szükségünk ahhoz, hogy elmondhassuk, mit tesz és hogyan dolgozik Isten. Ha nincs ilyen tapasztalatunk, nem vagyunk biztonságban. Sokan rendelkeznek egyfajta tapasztalattal, és bizonyságot is tesznek róla, de amint jobban megvizsgálod, rádöbbensz, hogy helytelen a tapasztalatuk, mivel nincs összhangban az Úr akaratával. Ha valaha is volt idő, amikor meg kellett aláznunk lelkünket Isten előtt, az az idő most van. Járuljunk Isten elé, bízzunk mindenben, amit kijelentett és megígért számunkra, majd éljünk a teljes kinyilatkoztatott világosság szerint. – Review and Herald, 1909. július 1.

Az ima naponkénti szükséglet. – A vallás a szív kiüresítésével és megtisztításával kezdődik, majd naponkénti imádkozással kell azt ápolni. – Bizonyságtételek 4. kötet, 535. o.

Számunkra is ugyanolyan helyénvaló és fontos naponta háromszor imádkoznunk, mint volt Dániel számára. Az ima a lélek életereje, a spirituális növekedés alapja. Bizonyságot kell tennetek erről az igazságról otthonotokban, családotok, munkatársaitok körében. Amikor hittestvéreitekkel találkoztok a gyülekezetben, beszéljetek nekik az Isten és a lélek közötti nyitott kapcsolat fenntartásának szükségességéről. Mondjátok el nekik, hogy ha érzik szívük buzdítását az imádkozáshoz, Isten válaszolni fog imáikra. Bátorítsátok őket, hogy ne hanyagolják el vallásos kötelességeiket, és imádkozzanak. Ha találni akarunk, keresnünk kell; ha kapni szeretnénk, kérnünk kell; és ha azt szeretnénk, hogy ajtót nyissanak nekünk, kopogtatnunk kell. – Sign of the Times, 1890. február 10.

A zsidó papi szolgálat Krisztus Urunk áldozatára és közbenjárására emlékeztet. Mindazoknak, akik ma Jézus Krisztushoz jönnek, emlékezniük kell arra, hogy érdemei olyanok, akár a tömjén illata, mely beillatozza a bűneiket elhagyók, a bocsánatot, irgalmat és kegyelmet nyerők imáit. Állandóan szükségünk van Krisztus közbenjárására. Az alázatos szívnek naponta reggel és este imádkoznia kell, és imáira mennyei kegyelem, béke és öröm lesz a válasz. „Annakokáért ő általa vigyünk dicséretnek áldozatát mindenkor Isten elé, azaz az ő nevéről vallást tevő ajkaknak gyümölcsét. A jótékonyságról pedig és az adakozásról el ne felejtkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten.” – Adventista Bibliakommentár 6. kötet, 1078. o.

Azok, akik azt vallják, hogy szeretik Istent, a régi idők pátriárkáihoz hasonlóan emeljenek oltárt az Úrnak mindenütt, ahol felállítják sátrukat. Ha van idő, amikor minden háznak az imádság házának kell lennie, akkor az most van. Apák és anyák emeljék fel szívüket gyakran Istenhez, és könyörögjenek alázatosan önmagukért és gyermekeikért! Az apa, mint a család papja, tegye Isten oltárára a reggeli és esti áldozatot, amíg a feleség és a gyermekek együtt imádkoznak és dicsőítik Istent. Az ilyen családban Jézus szívesen tartózkodik.

Szent világosság sugározzék minden keresztény családból! A szeretet tettekben nyilvánuljon meg! Legyen ez a szeretet láthatóvá az egymással való érintkezésben – tükröződjék figyelmességben, kedvességben, szelíd, önzetlen előzékenységben! Vannak olyan otthonok, ahol megvalósul ez az elv – otthonok, ahol Istent imádják, és ahol a legőszintébb szeretet uralkodik. Ezekből reggel és este jó illatként száll fel az ima Istenhez, akinek ajándékai és áldásai reggeli harmatként hullnak az imádkozóra. – Pátriárkák és próféták, 144. o.

Jézust követve, Őrá tekintve, aki hited szerzője és bevégzője, érezni fogod, hogy a szeme láttára fáradozol, [22] hogy jelenléte hat rád folyton, és hogy ismeri indítékaidat. Minden lépésnél alázatosan fogod kérdezni: Tetszeni fog-e Jézusnak? Isten dicsőségét fogja-e szolgálni? Reggel és este szálljon buzgó imád Istenhez áldásáért, irányításáért. Az igaz ima megragadja a Mindenható erősségét, és győzelmet ad nekünk. A keresztény térdén nyer erőt, hogy ellene álljon a kísértésnek. – Bizonyságtételek 4. kötet, 615–616. o.

Amikor a papok reggel és este beléptek a szent helyre a tömjénezés idején, a naponkénti áldozatot már elkészítették a feláldozásra az udvarban levő oltáron. Ez volt az áhítat ideje az istentiszteleten résztvevők számára, akik összegyülekeztek a szent sátornál. Mielőtt Istenjelenléte elé kerültek volna a pap szolgálata útján, szívüket meg kellett vizsgálniuk és bűneiket be kellett vallaniuk. Csendes imában egyesültek arcukkal a szent hely irányába fordulva. Így kéréseik a tömjénfüst felhőjével együtt szálltak fel, mialatt hitükkel erősen belekapaszkodtak a megígért Üdvözítő érdemeibe, akit az engesztelő áldozat jelképezett. A reggeli és az estéli áldozatokra kijelölt órákat szentnek tekintették, és az áhítat óráiként tartották meg mindenütt a zsidó nép körében. Amikor a későbbi időkben a zsidók szétszóródtak és fogolyként éltek távoli országokban, e kijelölt órákban ott is mindig arccal

Jeruzsálem felé fordulva imádkoztak Izrael Istenéhez. Ebben a szokásban a keresztények is megszívlelendő példát láthatnak a reggeli és estéli imára. Amíg Isten megítéli a lélek nélküli áhítatokat, addig örömmel tekint azokra, akik iránta való szeretetből hajtják meg magukat előtte minden reggel és este, hogy bűnbocsánatot keressenek nála elkövetett bűneikért, és áldásáért könyörögjenek. – Pátriárkák és próféták, 353–354. o.

Sötétség borítja be azokat, akik elhanyagolják az imádkozást. – Mennyei Atyánk arra vár, hogy ránk áraszthassa az áldások teljességét. Kiváltságunk, hogy szüntelenül merítsünk és igyunk határtalan szeretete forrásából. Nem különös-e mégis, hogy olyan keveset imádkozunk? Isten mindig kész meghallgatni legkisebb gyermekének is szívből fakadó imáját, és mi mégis oly kevés hajlandóságot mutatunk, hogy Isten elé vigyük kívánságainkat. Vajon mit gondolnak a mennyei angyalok a gyenge, elhagyott és kísértésnek kitett emberiségről, amikor látják, hogy Isten végtelen szeretete sokkal többet óhajt nékik adni, mint amennyit kérni tudnának, de ők mégis oly keveset imádkoznak és oly kishitűek? Az angyaloknak öröm Istent szolgálni és közelében tartózkodni. Legnagyobb örömük, hogy Istennel közösségben lehetnek; ám e föld fiai, akiknek pedig oly nagy szükségük van arra a segítségre, melyet egyedül Ő adhat, elégedetteknek látszanak Isten Lelkének világossága és a vele való közösség hiányában is.

A gonosz sötétsége körülveszi azokat, akik az imát elhanyagolják. A kísértés szavai, melyeket Sátán súg a fülükbe, bűnre csábítják őket azért, mert az ima magasztos kiváltságát nem használják fel állandóan. Miért is vonakodnak Isten gyermekei imádkozni, holott tudják, hogy az ima kulcs a hit kezében, amely megnyithatja a mennyei tárház ajtaját, ahol a Mindenható kincseinek forrásai vannak felhalmozva. – Jézushoz vezető út, 93–95. o.

Ne hanyagoljuk el az imát! – Testvérek, vigyázzatok! Rögtön vegyétek észre, ha elgyengül szívetekben a világosság, ha nem éreztek vágyat az imádkozásra, ha lelki aluszékonyság telepszik szívetekre! – Bizonyságtételek 4. kötet, 124. o.

Vigyázzatok, hogy az élet dolgai ne szorítsák háttérbe az imádkozást pont akkor, amikor a legnagyobb szükségetek lenne az erőre, amelynek birtokába csakis az ima által juthattok. A kegyességet az a veszély fenyegeti, hogy kiszorul életetekből, mivel túl nagy figyelmet szenteltek a létfenntartás problémájának. Nagy kárt okoztok magatoknak azzal, hogy megfosztjátok lelketeket a menny erejétől és bölcsességétől. Szükségetek van Isten világosságára. Enélkül a bölcsesség nélkül senki sincs felkészülve vállalkozásai igazgatására. – Bizonyságtételek 5. kötet, 560. o.

Sátán megtéveszti azokat, akik nem imádkoznak. – Mindazok, akik nem kellő komolysággal kutatják a Szentírást, nem vetik alá életük minden vágyát és célját a Biblia tévedhetetlen próbájának, nem keresik Istent imában, hogy megismerjék akaratát, le fognak térni az igazság útjáról, és Sátán csapdáiba esnek. – Bizonyságtételek 5. kötet, 192. o.

A kísértés miatt az ima létfontosságú szükséglet. – Az Istenhez való könyörgésben nyert erő, összekapcsolva a figyelmességre és gondosságra való egyéni törekvéssel, előkészíti az illetőt a mindennapi kötelességek elvégzésére. Az ilyen lélek minden körülmények között megőrzi nyugalmát, bármilyen megpróbálók legyenek is a nehézségei. Mindennapi kísértéseink szükségessé teszik az imát. Ahhoz, hogy Isten ereje hit által megtartson bennünket, az elménk vágyait szüntelenül csöndes fohászban kell Isten elé küldenünk segítségért, világosságért, erőért és ismeretért. A gondolkodás és ima azonban nem helyettesítheti az idő lelkiismeretes és hűséges kihasználását. A munkára és az imára egyaránt szükség van a keresztény jellem tökéletesítéséhez.

A gondolkodás és a cselekvés, a csöndes ima és a becsületes munka életét kell élnünk… Isten elvárja, hogy élő levelek legyünk, akiket ismer és olvas minden ember. Aki naponta komoly imában Istenhez folyamodik erőért és támaszért, nemes célokkal rendelkezik, világosan látja az igazságot és kötelességét, és szüntelenül szomjazik a szentség után. – Isten csodálatos kegyelme, 317. o.

Az imádság fontosabb most, mint amikor hinni kezdtünk. – Ha fejlődni akarunk a hívő életben, sok időt kell imádkozva töltenünk. Amikor először hirdettük az igazságot, milyen sokat imádkoztunk! Hányszor hangzott könyörgés a szobákban, a csűrökben, a gyümölcsösben, a lugasban. Gyakorta órákat töltöttünk imában, ketten-hárman hivatkozva az ígéretekre. Gyakran hallatszott zokogás, majd hálaadás és dicsőítő ének. Ma még közelebb van Isten napja, mint amikor hinni kezdtünk, ezért komolyabbnak, buzgóbbnak, lelkesebbnek kellene lennünk, mint azokban a korai időkben. Fenyegetőbbek a veszedelmek is, mint akkor. Keményebb lett az emberek szíve. Ezért feltétlenül Krisztus lelkének kell átitatnia bennünket, és nem szabad addig nyugodnunk, amíg meg nem kapjuk. – Bizonyságtételek 5. kötet, 161–162. o.

Keressétek az Urat teljes szívből! – Imánk gyengéd és szeretetteljes legyen. Ha az Üdvözítő szeretetének mélyebb és bővebb ismeretét óhajtjuk, akkor kiáltsunk Istenhez nagyobb bölcsességért. Ha volt valaha szükség megindító imára és prédikációra, az ma van. Minden dolog vége elérkezett. Ha látnánk annak szükségességét, hogy teljes szívből keressük az Urat, akkor meg is találnánk Őt. Bárcsak megtaníthatná népét imádkozni az Úr! – Isten csodálatos kegyelme, 92. o.

Az ima nem elvesztegetett idő. – Minden reggel szakítsatok időt imával kezdeni a napot. Ne gondoljátok, hogy ez elpazarolt idő. Olyan idő ez, mely végtelen korokon át megmarad. Ezzel köszönt be a siker és a lelki győzelem. A gépek engedelmeskednek a mester keze érintésének. Igazán érdemes Isten áldását kérnünk. A munka csak akkor folyik rendes mederben, ha helyesen fogunk hozzá. Mielőtt az Úr hathatósan fölhasználná a munkást, kezének előbb meg kell erősödnie, szívének megtisztulnia. – Bizonyságtételek 7. kötet, 194. o.

Kevesen értékelik az ima előjogát. – Úgy virrasszunk, munkálkodjunk és imádkozzunk, mintha ez lenne az utolsó napunk. Milyen komoly, milyen buzgó is lenne akkor az életünk! Milyen szorosan követnénk Jézus Krisztust minden szavunkkal és tettünkkel! Kevesen becsülik meg és hasznosítják az ima értékes kiváltságát. Menjünk Jézushoz, és mondjuk el neki minden szükségletünket! Apróbb gondjainkat és tanácstalanságunkat csakúgy, mint nagyobb bajainkat. Bármi nyugtalanít, bármi gyötör, vigyük az Úr elé imában. Amíg tudjuk, hogy minden lépésünkhöz Krisztus jelenlétére van szükségünk, addig Sátán kevés alkalmat talál arra, hogy kísértéseivel gyötörjön. Ellenfelünk ügyesen kigondolt mesterkedése arra irányul, hogy távol tartson bennünket legjobb és legmegértőbb barátunktól. Nem kellene senkit a bizalmunkba fogadnunk, egyedül csak Jézust. – Bizonyságtételek 5. kötet, 200–201. o.

A vég közeledtével egyre több imára van szükség. – Minél jobban közeledünk az idők végéhez, egyre több és erősebb szövetség alakul meg. Ezek a szövetségek erős befolyást fognak gyakorolni az igazság ellen, és olyan névleges hívőkből álló csoportosulások megalakulását segítik elő, amelyek arra törekszenek majd, hogy gyakorlatba ültessék csaló elméleteiket. Nagy lesz a hitehagyás. „Az utolsó időben némelyek elszakadnak a hittől, hitető lelkekre és gonosz lelkek tanításaira figyelmezvén.” (1Tim 4:1) Férfi ak és nők szövetkeznek, hogy szembe szegüljenek a menny Istenével, az egyház pedig csak félig van tudatában ennek a helyzetnek. A magukat hívőknek tartók között sokkal több imára és kitartó erőfeszítésre van szükség. – Selected Messages 2. kötet, 383. o.

Ha volt valaha idő, amikor őrt kellett állnunk és a legnagyobb komolysággal imádkoznunk, az az idő most van. Jóllehet bizonyos dolgok jóknak tűnnek, szükséges, hogy figyelmesen, imalelkületben megvizsgáljuk azokat, mivel lehet, hogy ügyesen álcázott csalásokkal van dolgunk, amelyek által Sátán megpróbálja egy olyan ösvényen vezetni az embereket, amely megtévesztésig hasonlít az igaz úthoz. A hit szeme azonban képes megkülönböztetni a két utat, még ha olyannyira is hasonlítanak egymáshoz. Az elején megtörténhet, hogy egy-egy gondolatot helyesnek ítéljenek meg, egy idő után azonban nyilvánvalóvá válik, hogy elkanyarodik a megszentelődéshez vezető úttól. – Bizonyságtételek lelkészeknek, 229. o.

Győzelem naponkénti ima által. – Naponkénti imák által kegyelmet és bölcsességet kapnak Istentől, hogy elviselhessék a konfliktusokat és az élet nehézségeit, és győztesekként kerüljenek ki ezekből. Az elme tisztánlátását és nyugalmát csakis éberséggel és imával lehet biztosítani. – Üzenet az ifjúságnak, 80. o.

A győzelem kitartó imádkozást feltételez. – Komoly ima és állandó megalázkodás nélkül nem vívhatjuk ki a diadalt. Akaratunkat ne kelljen kényszeríteni a mennyei erőkkel való együttműködésre, mindennek önként kell történnie. – Gondolatok a Hegyibeszédről, 142. o.

Időt kell szakítanunk az imádkozásra! – Most kell igyekeznünk arra, hogy Istent – ígéreteinek igénylésével – megismerjük. Az angyalok minden buzgó és őszinte imát feljegyeznek. Mondjunk le inkább önző kedvteléseinkről, mintsem elhanyagoljuk az Istennel

való beszélgetést! A legnagyobb szegénység és a legönmegtagadóbb életkörülmény az Ő jóváhagyásával jobb, mint a gazdagság, méltóság, kényelem és barátság – anélkül. Időt kell szakítanunk az imádkozásra! – A nagy küzdelem, 622. o.

Töltsetek sok időt imádkozással! – Töltsetek sok időt imával és Isten Igéjének mélyreható tanulmányozásával. Mindenki fogadja el a hit valóságát, higgyen abban, hogy kitöltetik rá a Szentlélek, mivel szomjúhozzák a megigazulást… Kérjünk hit által többet, és kapjunk többet, dolgozzunk együtt Istennel. – Bizonyságtételek 6. kötet, 65–66. o.

Imádkozzatok úgy, mint soha ezelőtt! Tekintsetek Jézusra gyermeki bizalommal és hittel. Tekintsetek Jézusra, míg lelketek elalél a végtelen világosságtól. Mi nem fél-szívvel imádkozunk. Nem félig hiszünk. „Kérjetek és adatik!” Imádkozzatok, higgyetek és erősítsétek egymást! Imádkozzatok, mint még soha, hogy az Úr rátok helyezze kezét, és felfoghassátok, mi a szélesség, hosszúság, magasság, és mélység; megismerjétek Krisztus minden ismeretet fölülmúló szeretetét, és beteljetek Isten egész teljességével! – Bizonyságtételek 7. kötet, 214. o.

Imádkozzatok hát, igen, imádkozzatok, mint soha még, hogy Sátán csalásai el ne ámítsanak, hogy ne essetek a rideg, komolytalan, hiú lelkületbe, és nehogy csak lelkiismeretetek csitításáért tegyetek eleget vallásos kötelességeiteknek! – Bizonyságtételek 2. kötet, 144. o.

Szüntelen imádkozzatok! – „Szüntelen imádkozzatok!” Engedjétek, hogy az imádság lelkülete befolyásoljon. Így készülhettek fel Urunk eljövetelére. – Bizonyságtételek 5. kötet, 235. o.

Sok imára van szükség. – Most sok imára van szükség. Krisztus parancsolja: „Szüntelen imádkozzatok!” Gondolataitokat irányítsátok Isten felé, az erő és a siker forrásához. – Bizonyságtételek lelkészeknek, 510. o.

A munka nem helyettesíti az imát. – Mihelyt fokozódik az ember aktivitása, és Istenért végzett munkáját siker koronázza, megjelenik a veszély, hogy emberi tervekben és módszerekben fog bízni. Egyre kevesebb lesz az ima, megcsappan a hit. A tanítványokhoz hasonlóan minket is fenyeget a veszély, hogy szem elől tévesztjük függésünket Istentől, és tevékenységünkből akarunk Üdvözítőt faragni. Szüntelen Jézusra kell tekintenünk és felismernünk, hogy az Ő ereje végzi a munkát. Miközben komolyan dolgoznunk kell az elveszettek megmentéséért, időt kell szakítanunk az elmélkedésre, imádkozásra, Isten Igéjének tanulmányozására is. Csak a sok imával megvalósított és Krisztus érdemeivel megszentelt munka bizonyul végül elégségesnek, jónak. – Jézus élete, 362. o.

Az ima nélkülözhetetlen, hogy fel tudjuk vállalni a népszerűtlenséget. – Erkölcsi bátorságot, szilárdságot, határozottságot, kitartást és igen sok imát igényel, hogy a népszerűtlen oldalra álljunk át. Hálásak vagyunk, hogy Krisztushoz járulhatunk, miképpen a szegény szenvedők Krisztus elé járultak a templomban. – Evangelizálás, 240. o.

Az ima nélkülözhetetlen, hogy Isten munkáját végezni tudjuk. – Ha készen akarunk állni annak a munkának a végzésére, amelyet Isten ránk akar bízni, sokat kell imádkoznunk, elménket az isteni akarat hullámhosszára kell hangolnunk. Sokan nem jutnak el arra a pozícióra, amelyet elfoglalhatnának, mivel elvárják Istentől, hogy azokat a dolgokat is megtegye, amelyek elvégzésére ők maguk is képesek lennének. Mindazokat, akiket felkészítettek, hogy hasznosak legyenek a szolgálatban, a legszigorúbb szellemi és erkölcsi fegyelemben tovább kell képezni, és akkor Isten – a mennyei erőt az emberi erőfeszítéssel ötvözvén – segítségükre siet. – Bizonyságtételek 4. kötet, 611. o.

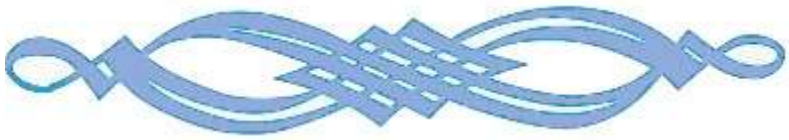

Fejezet 3— Isten meghallgatja az imát

Isten meghallgatja az alázatosak imáját. – Mennyei Atyánk arra vár, hogy ránk áraszthassa az áldások teljességét. Kiváltságunk, hogy szüntelenül merítsünk és igyunk határtalan szeretete forrásából. Nem különös-e mégis, hogy olyan keveset imádkozunk? Isten mindig kész meghallgatni legkisebb gyermekének is szívből fakadó imáját, és mi mégis oly kevés hajlandóságot mutatunk arra, hogy Isten elé vigyük kívánságainkat. Vajon mit gondolnak a mennyei angyalok a gyenge, elhagyott és kísértésnek kitett emberiségről, amikor látják, hogy Isten végtelen szeretete sokkal többet óhajt nékik adni, mint amennyit kérni tudnának, de ők mégis oly keveset imádkoznak, és oly kishitűek? Az angyaloknak öröm Istent szolgálni és a közelében tartózkodni.

Legnagyobb örömük, hogy Istennel közösségben lehetnek; ám e föld fiai, akiknek pedig oly nagy szükségük van arra a segítségre, melyet egyedül Ő adhat, elégedetteknek látszanak Isten Lelkének világossága és a vele való közösség hiányában is. – Jézushoz vezető út, 94. o.

Az alázatos, bizakodó, töredelmes szívűeket Isten elfogadja, imáikat meghallgatja, és amikor Isten segít, minden akadály félregördül az útból. Hány kiemelkedő képességű, kitűnő képzettségű bukott már el, amikor felelős polcra helyezték, míg a gyöngébb szellemi képességű, kevésbé kedvező környezet közepette csodálatosan eredményes lett. Az a titka ennek, hogy az előbbiek magukban bíztak, az utóbbiak pedig azzal fogtak össze, azzal egyesültek, akinek csodálatos a tanácsa és hatalmas a karja, hogy meg is valósítsa, amit szándékozott. – Bizonyságtételek 4. kötet, 538 – 39. o.

Isten meghallgatja az imát és válaszol. – Isten hallja az imát. Krisztus így szólt: „Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt.” (Jn 14:14) Ezt is mondja: „Aki nékem szolgál, megbecsüli azt az Atya.” (Jn 12:26) Ha Isten Igéje szerint élünk, minden drága ígéretét beteljesíti életünkben. Krisztus elfogad bennünket, ha átadjuk magunkat neki, bár nem vagyunk méltók a kegyelmére. Isten azokért és azok által munkálkodik, akik követik Őt. – A nagy Orvos lábnyomán, 226–227. o.

Az Úr meghallgatja szolgálói imáit, és minden bizonnyal válaszol rájuk, ha tanácsát, tanításait keresik. – Evangelizálás, 399. o.

Isten mindazok imáit meghallgatja, akik igazán, őszintén keresik Őt. Rendelkezik azzal az erővel, amelyre mindannyiunknak szükségünk van. Megtölti szívünket szeretettel, örömmel, békével és szentséggel. – Bizonyságtételek 9. kötet, 169. o.

Láttam, hogy minden hittel mondott, nyitott szívből fakadó imát meghallgat és megválaszol Isten, és a kérést megfogalmazó akkor részesül az áldásban, amikor a legnagyobb szüksége lesz rá, és a leggyakrabban Isten válasza felülmúlja várakozásait. A

megszentelt hívők imái nem vesznek el, ha hittel, őszinte szívből fakadnak. – Bizonyságtételek 1. kötet, 121. o.

Isten minden imát meghallgat. – A végtelen Isten megadta számunkra az előjogot, hogy közeledhessünk hozzá – mondta Jézus. – Meg kell értenünk, hogy mindez mit jelent. Egyetlen földi szülő sem védte úgy tévedő gyermekét, ahogyan a Teremtő védett bennünket. Egyetlen szeretetteljes, emberi szándék sem éri fel kedvességben és jóindulatban az isteni, segítő akaratot. Isten az emberek szívében lakozik. Meghall minden kiejtett szót, minden fohászt, érzi a lelket fojtogató szomorúságot és csalódást, értékeli az apa, anya, testvér, barát és felebarát iránti szeretet megnyilatkozását. Isten gondoskodik szükségleteinkről, és szeretete, irgalma és kegyelme szüntelenül kiárad e szükségek betöltésére. – Signs of the Times, 1903. október 28.

Isten meghallgatja az őszinte imát. – A Biblia magas és szent helyén mutatja be Istent, nem a tétlenség állapotában, nem csöndben, magányosan, hanem mint akit ezerszer ezren, szent értelmes lények ezrei és ezrei vesznek körül, mind arra várva, hogy teljesítsék akaratát. Számunkra láthatatlan csatornákon tevékenyen érintkezésben áll az összes uralma alatti területtel. Ám éppen ez a mi kis földünk az a hely, amelyen emberek élnek, akikért Isten az Ő egyszülött Fiát adta; ide irányul az egész menny érdeklődése. Isten lehajol trónjáról, hogy meghallja az elnyomottak kiáltását. Minden őszinte imádkozónak így felel: „Itt vagyok!” Felemeli a nyomorgókat, eltiportakat. Ő is szenved minden szenvedésükben. Minden kísértésben, próbában közel van a jelenlétét jelző angyal, hogy megszabadítson. – Jézus élete, 356. o.

Amikor a tanítványok mégsem ismerték meg az Üdvözítő határtalan erőforrásait és hatalmát, akkor azt mondotta nekik: „Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben.” (Jn 16:24) Krisztus megmagyarázta ezzel tanítványainak, hogy ismeretük titka abban van, hogy az Ő nevében mindig és minden körülmények között erőt és kegyelmet kérhetnek az Atyától. Ő azért lesz ott az Atyánál, hogy könyörögjön érettünk, és kérje az Atyától azokat a dolgokat, amelyekre szükségük van, amelyeket ők is kérnek az Atyától az Ő nevében. Az alázatos esdeklők imádságait saját kívánságaként mondja el az Atyának az imádkozó lelkek érdekében. A mennyben minden őszinte imádság meghallgatásra talál. Lehet, hogy ezt az imádságot nem mondják el gördülékenyen, folyékonyan, de ha ebben az imádságban benne van az imádkozó szíve, akkor ez az imádság felszáll abba a szentélybe, ahol Jézus szolgál, és Ő jelenti ezt az imádságot az Atyának egyetlen ügyetlen, dadogó szó nélkül, szépen, és az teljes lesz tökéletessége tömjénének jó illatával.

Az őszinteség és a becsületesség ösvénye nem olyan ösvény, amely mentes lenne az akadályoktól, de minden nehézségünk közepette fel kell ismernünk, meg kell hallanunk Krisztus imádságra felhívó szavát. Nincs senki a földön élő emberek között, akinek valamiféle olyan hatalma, ereje lenne, amit nem az Istentől kapott. Ennek a hatalomnak, erőnek a forrása pedig a leggyengébb emberi lények előtt is nyitva van. „Akármit kértek majd az én nevemben,

én megcselekszem azt – mondotta Jézus –, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban. Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt.” (Jn 14:13–14)

„Az én nevemben” (Jn 14:14) – Krisztus megparancsolta tanítványainak, hogy így imádkozzanak. Krisztus követőinek Krisztus nevében kell megállniuk Isten előtt. Az érettük hozott áldozat által válnak értékessé Isten előtt. A Megváltó nekik tulajdonított igazsága teszi őket becsesekké Isten előtt. Krisztusért az Úr megbocsát mindazoknak, akik félik Őt. Az Úr nem látja meg bennük a bűn rosszaságát. Ellenkezőleg, felismeri bennük a Fiúhoz való hasonlatosságukat, akiben hisznek. – Jézus élete, 667. o..

Az angyalok feljegyzik imáinkat, és jó irányban befolyásolnak. – Amikor reggel felkeltek, tudatában vagytok-e tehetetlenségeteknek, hogy Isten erejére van szükségetek? Elmondjátok-e a szükségeiteket alázatosan és őszintén mennyei Atyátoknak? Ha az imák nem színlelő ajakról szállnak fel, akkor, ha veszély fenyegetne, hogy öntudatlanul is, de rosszat kövessetek el, és oly hatással legyetek környezetetekre, amely másokat rosszra vezet, őrző angyalotok mellettetek áll, hogy jobb útra serkentsen, megválasztja szavaitokat és irányítja cselekedeteiteket.

Ha nem érzitek át a veszélyt, ha nem könyörögtök segítségért és erőért, hogy legyőzzétek a kísértéseket, egészen bizonyosan le fogtok térni a helyes ösvényről. Ez esetben hanyagságotok ott áll majd Isten könyvében, a próba napján pedig híjával találnak benneteket. – Bizonyságtételek 3. kötet, 363–364. o.

Mózeshez hasonlóan mi is örülhetünk az Istennel való bensőséges közösségnek. – A világot alkotó kéz, amely egyben tartja a hegyeket, fogja ezt az agyagból formált, erős hitű embert, és irgalommal a szikla repedésébe rejti. Csodálkozhatunk-e azon, hogy ama leírhatatlan dicsőség, mely a Mindenhatótól vetődött Mózes arcára, olyannyira erős volt, hogy az emberek nem tudták rajta tartani a szemüket?

Ez a tapasztalat – és mindenekfelett a biztosíték, hogy Isten meghallgatja imáját, és hogy Isten jelenléte kíséri – értékesebb volt Mózes számára, mint az Egyiptomban kapott nevelés és katonai kiképzés.

Egyetlen erő, képesség vagy földi ismeret sem képes helyettesíteni Isten közvetlen jelenlétét. Mózes történetében láthatjuk, hogy az embernek abban a kiváltságban van része, hogy boldog, bensőséges közösségben lehet Istennel. A törvénytelen emberben félelmet kelthet annak tudata, hogy Isten vezeti a sorsát. Mózes azonban nem félt a Sinai-hegyen a törvény alkotójának jelenlétében, mivel lelke összhangban volt Teremtője akaratával. Az ima a szív megnyílása Isten előtt, mint barát előtt. A hit szemével az ember egészen közelről megláthatja Istent, az imádkozó pedig megkapja a mennyei szeretet és gondoskodás bizonyítékait. – Az evangélium szolgái, 34–35. o.

A szent bátorsággal mondott ima. – „Ha énbennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjetek, amit csak akartok, és meglesz az néktek.” (Jn 15:7) Imáitokban

hivatkozzatok erre az ígéretre! Kiváltságunk, hogy szent bátorsággal járuljunk az Úr elé. Ha őszintén kérjük, hogy árasszon ránk világosságot, Ő meghallgat és válaszol kérésünkre. Ám ennek az a feltétele, hogy imáinkkal teljes összhangban éljünk, különben hiábavaló minden könyörgésünk. – Gyermeknevelés, 499. o.

A menny nyitva áll kéréseink előtt. Isten hív minket, hogy „járuljunk bizodalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítségül” (Zsid 4:15–16). Hittel kell megjelennünk Isten előtt, meg lévén győződve, hogy megkapjuk mindazt, amit kértünk. – Signs of the Times, 1892. április 18.

A szükségleteinkért mondott ima. – Isten Igéjének minden egyes ígéretét imánkba foglalhatjuk, amennyiben Isten adott szavára támaszkodunk. Bármilyen lelki áldást óhajtunk, kiváltságunk, hogy Jézus nevében kérjük. Egyszerű szavakkal, gyermeki hittel tárhatjuk fel Isten előtt szívünket. Amennyiben szükséges, táplálékért és ruházatért is könyöröghetünk hozzá, éppúgy, mint lelki ínségünkben is az élet kenyerét és az igazság öltönyét is tőle kérjük. Mennyei Atyátok jól tudja, hogy nektek minderre szükségetek van, s ezért felszólít benneteket, hogy jöjjetek és kérjetek. Csak Jézus nevében nyerhetjük el mindezen áldásokat, hiszen Isten éppen azáltal akarja Fia nevét megdicsőíteni, hogy kínzó szükségleteinket kegyelmének kincstárából ingyen és bőkezűen kielégíti. – Gondolatok a Hegyibeszédről, 133. o.

Egyetlen őszinte ima sem merül feledésbe. – Hozzátok a Teremtő tudomására kéréseiteket. Senkit nem utasított vissza, aki alázatos szívvel hozzá jött fohászával. Egyetlen őszinte ima sem vész el. Habár mennyei kórusok himnuszai veszik körül, a leghalkabb, legerőtlenebb kérést is meghallja. Fohászkodunk a szobánkban, elrebegünk egy imát, mielőtt útra kelnénk, és szavaink eljutnak a világegyetem Királyának trónjához. Lehet, hogy emberi fülek nem hallják meg, de nem vesznek el. Felülkerekednek az utca zaján, a sokaság morajlásán, és feljutnak a mennyei udvarokba. Isten az, akihez szólunk, és meghallgatja beszédünket. Ti, mindnyájan, akik érdemteleneknek tartjátok magatokat, ne féljetek Istenre bízni ügyeteket. – In Heavenly Places, 82. o.

Isten meghallgatja Jézus imáink érdekében végzett közbenjárását. – Krisztus vállalta, hogy helyettesünk és kezesünk legyen, és Ő senkit sem hagy figyelmen kívül. Tökéletes engedelmessége az érdemek kimeríthetetlen forrása. A mennyekben érdemeit, önmegtagadását és önfeláldozását úgy értékelik, akár a tömjén illatát, amely népe fohászaival együtt emelkedett az égbe. Amikor az őszinte és alázatos imák Isten királyi székéhez szállnak fel, Krisztus saját, tökéletes engedelmességet tanúsító életének érdemeivel elegyíti azokat. Imáinknak jó illata van, és ez Krisztus érdemeinek köszönhető. Krisztus vállalkozott arra, hogy közbenjár érettünk, az Atya pedig mindig meghallgatja Fiát. – Isten fiai és leányai, 22. o.

Isten mindig válaszol, akkor is, ha mi nem így látjuk. – Ha gyengeségünk és alárendeltségünk érzetében jövünk Istenhez, kinek tudása végtelen, aki összes teremtményét ismeri, és szava, akarata által kormányoz mindeneket, és feltárjuk hitben és alázatosságban

mindazt, ami szívünket nyomja, akkor meghallgatja jajkiáltásainkat, és megenyhíti szívünket. A szívből fakadó őszinte ima a legszorosabb közösségbe emel bennünket az Örökkévaló Lelkével. Ha pillanatnyilag nincs is rendkívüli bizonyítékunk arra, hogy Megváltónk és Üdvözítőnk szeretettel és részvéttel hajol le hozzánk, ez mégis úgy van. Bár láthatóan nem érzékeljük jelenlétét, keze mégis szeretettel és szívbéli részvéttel megpihen rajtunk. – Jézushoz vezető út, 97. o.

Isten nem mindig elvárásaink szerint válaszol. – Kérjetek tehát! Kérjetek és adatik nektek. Könyörögj alázatosságért, bölcsességért, bátorságért, hited növekedéséért! Minden őszinte imára felelet jön. Talán nem úgy, ahogy te szeretnéd, vagy amikorra várod. De a választ megkapod úgy és akkor, ahogyan és amikor az részedre a legkedvezőbb. Imáidra, amelyeket elhagyatottságodban, gyengeségedben vagy a megpróbáltatások idején küldesz fel a magasságba, Isten választ ad, ha nem is mindig várakozásodnak megfelelően, de mindig a te javadra. – Üzenet az ifj úságnak, 250. o.

Isten meghallgatja a lelkek megtéréséért mondott imákat. – Amikor az igazságot ismerők önmegtagadást tanúsítanak, amelyre Isten Igéje szólítja fel őket, az üzenet nagy erővel fog terjedni. Isten meghallgatja imáitokat, melyeket a lelkek megmentéséért mondtok. Isten népének tagjai világítani fognak, a hitetlenek pedig, látván jó cselekedeteiket, dicsőíteni fogják mennyei Atyánkat. – Tanácsok a keresztény életvezetéshez, 302. o.

Higgyétek, hogy Isten meghallgatja imáitokat! – Isten népe viselkedjék értelmesen. Amíg minden ismert bűnüket be nem vallják, nem szabad babérjaikon ülniük. Akkor kiváltságuk és kötelességük lesz hinni, hogy Jézus elfogadja őket. Ne várjanak másokra, hogy azok verekedjék át magukat a sötétségen, és vívják ki nekik a győzelmet, aminek örvendhetnek. Az ily öröm csak az összejövetel végéig tart. Az érzelmekből fakadó szolgálat helyett elvből szolgáljátok Istent. Reggel és este vívd ki magadnak a győzelmet családodban. Ne tartson vissza mindennapi munkátok.

Szakítsatok időt az imára, és amikor imádkoztok, higgyétek, hogy Isten hallja, amit mondotok. Imátokhoz elegyítsetek hitet. Olykor nem lesztek biztosak az azonnali válaszban; Isten akkor teszi próbára hiteteket. Bizonyítékát kell szolgáltatnod, hogy megbízol-e Istenben, és van-e életerős, tartós hited. „Hű az, aki elhívott titeket, és meg is cselekszi.” Járd a hit keskeny pallóját. Bízzál mindent Isten ígéreteire. Bízz Istenben, ha sötétség vesz is körül. Ekkor kell hitednek lennie. Gyakran azonban érzelmeidre hagyod a kormánykereket. Amikor nem érzed a Szentlélek megnyugtatását, értéket keresel magadban, és kétségbe esel, mert nem találsz semmi értékeset. Nem bízol eléggé drága Jézusunkban. Nem tartod érdemeit mindennek mindenben. A legtöbb, amire te képes vagy, nem érdemli Isten tetszését. Jézus érdeme ment meg, az Ő vére fog megtisztítani. De neked is erőfeszítéseket kell tenned. Amit tudsz, meg kell tenned. Buzdulj fel, és tarts bűnbánatot, azután pedig higgy. – Bizonyságtételek 1. kötet, 167. o.

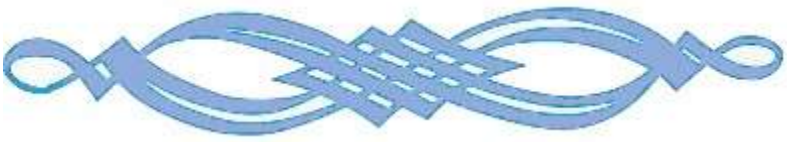

Fejezet 4— Ima és lélekmentés

Az ima jelentős mértékben hozzájárul a lélekmentés sikeréhez. – Ha munkába állítanák elméjük képességeit, hogy bölcs terveket fektessenek le, és erőfeszítéseket tegyenek Isten ügyének érdekében, a gyülekezetek tagjai százszor többet tehetnének Krisztusért, mint amit a jelenben tesznek. Ha kitartóan imádkoznának, és szelíd, alázatos szívvel haladnának előre, arra törekedvén, hogy másoknak is hirdessék az üdvösséget, az üzenet a világ minden részére eljutna. – Review and Herald, 1893. április 11.

Hittel kell Isten elé járulnunk, és lábaihoz hoznunk kéréseinket, bízván, hogy cselekedni fog érettünk és mindazokért, akiknek megmentésére törekszünk. Többet és kitartóbban kell imádkoznunk. – Adventista Bibliakommentár 3. kötet, 1146–1147. o.

Válasszatok valakit, majd még valakit, minden nap kérvén Isten vezetését, bemutatván neki kitartó imákban terveiteket, mivel vágytok a mennyei bölcsességgel együttműködve dolgozni. Ha ekképpen tesztek, meglátjátok, hogy Isten kiárasztja rátok a Szentlelket, hogy meggyőzhessétek az embereket, és megadja nektek az igazság erejét, hogy lelkeket térítsetek meg. – Egészségügyi misszió munka, 245. o.

Ne feledd, hogy a feddés sikere nagy mértékben annak függvénye, hogy milyen lelkületben történik. A komoly imának nagy súlya van: segít alázatos magatartást tanúsítani, és lehetővé teszi, hogy Isten angyalai megnyissák előtted az utat az emberek szívéhez, és erőfeszítéseid eredményesek legyenek. – Bizonyságtételek 2. kötet, 53. o.

Ha több hívő egy akarattal összegyűlne, és a veszendők miatt kesergő szívvel forrón és kitartóan imádkoznának, erőfeszítéseik eredményesek lennének. – Review and Herald, 1892. augusztus 23.

Amikor arra törekszünk, hogy lelkeket nyerjünk meg Krisztusnak, felelősséget érzünk felebarátaink üdvösségéért, és imádkozunk értük, szívünket áthatja Isten kegyelmének életadó ereje, az arcunkon mennyei világosság fog ragyogni, és ima által áthatott, egész hitéletünk valóságosabb és kitartóbb lesz. – Krisztus példázatai, 354. o.

Amikor az én meghal, erős vágy ébred a szívben mások megmentésére, vágy, mely kitartó erőfeszítésekhez vezet a jó érdekében.

A magvakat mindenütt elvetik a vizek mentén, a veszendő lelkekért mondott következetes kérések és kitartó imák pedig feljutnak a mennybe. – Az evangélium szolgái, 470. o.

Gyertek, imádkozzunk együtt a lélekmentésért! – Ha valahol csak ketten-hárman ismerik az igazságot, szervezzék magukat munkacsoporttá. Tartsák épen egységük kötelékeit, húzzák az igát egyesült erővel, buzdítsák egymást szeretettel, merítsenek erőt és bátorságot egymástól

az előrehaladásra… Amint Krisztus nevében dolgoznak és imádkoznak, számuk növekedni fog. – Bizonyságtételek 7. kötet, 21. o.

A Los Angeles-i gyülekezet naponta tartson különleges imaórákat a folyamatban lévő munkáért. Az Úr áldása száll majd a gyülekezeti tagokra, akik ebben a munkában részt vesznek, s naponta gyűjtenek kisebb csoportokat, hogy az eredményért imádkozzanak. Így a hívők maguk is kegyelmet nyernek, az Úr műve pedig halad előre. – Evangelizálás, 111–112. o.

Tartsunk imaórát, és kérjük az Urat, hogy nyissa meg az utat az igazság előtt, hogy az azokba az „erődítményekbe” is bejuthasson, ahol Sátán már kiépítette bázisát. – Bizonyságtételek 6. kötet, 80. o.

Mindenki imádkozhat az emberekért. – Nem mindenki hivatott el, hogy személyes szolgálatot végezzen idegen területeken, viszont mindenki hozzájárulhat a missziómunka előremeneteléhez imái és adományai által. – Bizonyságtételek 6. kötet, 29. o.

Testvéreim, elfelejtettétek, hogy imáitoknak sarlókként kell kísérniük az aratómunkásokat? – Bizonyságtételek 3. kötet, 162. o.

Az ájtatosak kezdeményezzenek beszélgetéseket ezekkel a lelkekkel. Imádkozzanak velük és érettük. Töltsenek több időt imában és Isten Igéjének tanulmányozásában. Mindannyian fogadják be lelkükbe a hit valóságát. Higgyék, hogy kiárad rájuk a Szentlélek, hiszen éhezik, szomjúhozzák a feddhetetlenséget. – Bizonyságtételek 6. kötet, 65. o.

Amikor kivetik az evangélium hálóját, őrködjenek felette következetes imákban. A munkások ne csüggedjenek el és ne hagyják ott a hálót, míg meg nem telik munkájuk eredményével, és ki nem húzták a partra. – Signs of Times, 1882. március 16.

Hogyan tisztelhetnénk Istent, miként védelmezhetnénk Igéjét, ha nem imáink által, kérvén Őt, hogy nyilatkoztassa ki erejét a veszendők megmentéséhez? – Review and Herald, 1892. augusztus 23.

Gyertek, imádkozzunk együtt a lélekmentésért! – Ha valahol csak ketten-hárman ismerik az igazságot, szervezzék magukat munkacsoporttá. Tartsák épen egységük kötelékeit, húzzák az igát egyesült erővel, buzdítsák egymást szeretettel, merítsenek erőt és bátorságot egymástól az előrehaladásra… Amint Krisztus nevében dolgoznak és imádkoznak, számuk növekedni fog. – Bizonyságtételek 7. kötet, 21. o.

A Los Angeles-i gyülekezet naponta tartson különleges imaórákat a folyamatban lévő munkáért. Az Úr áldása száll majd a gyülekezeti tagokra, akik ebben a munkában részt vesznek, s naponta gyűjtenek kisebb csoportokat, hogy az eredményért imádkozzanak. Így a hívők maguk is kegyelmet nyernek, az Úr műve pedig halad előre. – Evangelizálás, 111–112. o.

Tartsunk imaórát, és kérjük az Urat, hogy nyissa meg az utat az igazság előtt, hogy az azokba az „erődítményekbe” is bejuthasson, ahol Sátán már kiépítette bázisát. – Bizonyságtételek 6. kötet, 80. o.

Mindenki imádkozhat az emberekért. – Nem mindenki hivatott el, hogy személyes szolgálatot végezzen idegen területeken, viszont mindenki hozzájárulhat a missziómunka előremeneteléhez imái és adományai által. – Bizonyságtételek 6. kötet, 29. o.

Testvéreim, elfelejtettétek, hogy imáitoknak sarlókként kell kísérniük az aratómunkásokat? – Bizonyságtételek 3. kötet, 162. o.

Az ájtatosak kezdeményezzenek beszélgetéseket ezekkel a lelkekkel. Imádkozzanak velük és érettük. Töltsenek több időt imában és Isten Igéjének tanulmányozásában. Mindannyian fogadják be lelkükbe a hit valóságát. Higgyék, hogy kiárad rájuk a Szentlélek, hiszen éhezik, szomjúhozzák a feddhetetlenséget. – Bizonyságtételek 6. kötet, 65. o.

Amikor kivetik az evangélium hálóját, őrködjenek felette következetes imákban. A munkások ne csüggedjenek el és ne hagyják ott a hálót, míg meg nem telik munkájuk eredményével, és ki nem húzták a partra. – Signs of Times, 1882. március 16.

Hogyan tisztelhetnénk Istent, miként védelmezhetnénk Igéjét, ha nem imáink által, kérvén Őt, hogy nyilatkoztassa ki erejét a veszendők megmentéséhez? – Review and Herald, 1892. augusztus 23.

A lélekmentésére tett személyes erőfeszítéseink imáinknak köszönhetően lesznek eredményesek. – De én eltökéltem, hogy soha meg nem szűnök erőfeszítéseket tenni, míg e drága lelkek, kiknek sorsát annyira szívemen hordoztam, Istenhez nem térnek. Néhányszor egész éjjel buzgón imádkoztam azokért, akiket fölkutattam, és összegyűjtöttem, hogy fáradozzak értük és imádkozzak velük… Minden összejövetelünkön folytattam az intéseket. Mindenkiért külön imádkoztam, amíg mindenki be nem hódolt Jézusnak, és el nem ismerte megbocsátó szeretetének érdemeit. Mindnyájan Istenhez tértek. – Bizonyságtételek 1. kötet, 33–34. o.

Az emberekért mondott imáink elfordítják gondolatainkat a mindennapi problémáinkról. – Kérjétek hittestvéreiteket, hogy imádkozzanak a lelkekért, akikért dolgoztok, mutassátok be őket gyülekezetetekben. Pontosan erre van szüksége közösségeteknek, hogy ne gondoljon többé a mindennapi problémákra, és inkább felelősséget érezzen a veszendő lelkekért. – egészségügyi missziómunka, 244. o.

Az ima hatékonyabbá teszi a lélekmentést. – Testvéreim, hadd lássuk, hogy Jézus a szívetekben lakozik, támogat, erősít és vigasztal titeket. Kiváltságotok, hogy napról napra az Ő Szentlelkének gazdag mértékét élvezzétek, s hogy látókörötök szélesedjen az általunk hirdetett üzenet világraszóló fontosságáról és terjedelméről. Az Úr kész arra, hogy törvényéből csodálatos dolgokat tárjon fel előttetek. Várakozzatok alázatos szívvel.

Legkomolyabban imádkozzatok, hogy megértsétek az időket, amelyekben élünk, imádkozzatok Isten terveinek tökéletesebb megértéséért, s fokozott képességért a lélekmentés terén. – Bizonyságtételek lelkészeknek, 513–514. o.

Vannak, akik kimondhatatlanul sóvárogják a világosságot, biztosítékot, erőt kívánnak, többet, mint eddig megérthettek. Meg kell keresnünk őket, munkálkodnunk kell érettük türelmesen, kitartóan. Könyörögj buzgó imában segítségért az Úrhoz! Tárd fel Jézust, mert ismered Őt mint személyes Üdvözítődet. Az Ő, szívet lágyító szeretetéről, kegyelméről áradozz. Nem szükséges a hittételek tanítása – csak ha kérdezik. De vedd az Igét, és szeretettel mutasd be előttük Krisztus drága, szentséges életét, akihez neked és nekik is járulniuk kell, hogy üdvözüljenek. – Evangelizálás, 442. o.

A tanítványok komoly imában fordultak az Úrhoz, hogy adjon nekik készséget, hogy az emberek elé állhassanak, és a mindennapi érintkezés folyamán olyan szavakat mondjanak, amelyek a bűnösöket az Üdvözítőhöz vezetik. Miközben minden véleménykülönbséget megszüntettek egymás között, és minden elsőbbségi- vagy uralomvágyeltűnt szívükből, bensőséges keresztényi közösségben szorosan egybeforrtak. Mind közelebb jutottak Istenhez, és felismerték, hogy mily nagy kiváltságban volt részük, amikor Jézussal oly bizalmas kapcsolatban állhattak. Viszont szomorúság ülte meg szívüket, ha arra gondoltak, hányszor okoztak Őneki fájdalmat lassú felfogásukkal és közömbösségükkel tanításaival szemben, melyet javukra akart közölni velük.

Az előkészület ideje a mélységes, komoly töredelem és az önvizsgálat napjai voltak számukra. Érezték lelki szegénységüket, és felülről, az Úrtól kérték a kenetet, mely alkalmassá teszi őket a lélekmentési munkákra. Nemcsak a maguk számára kértek áldást, hanem könyörögtek mások lelki üdvéért is. Tisztán látták, hogy az evangéliumot el kell vinniük az egész világnak, és buzgón könyörögtek azért az erőért, melyet Jézus Krisztus megígért nekik. – Az apostolok története, 37. o.

Sok imára van szükség, hogy fel tudjuk tárni az igazságot az embereknek. – Nem mindenki tud bölcs körültekintéssel fáradozni az emberek megmentésén. Ehhez sok-sok elmélyedt gondolkozásra van szükség. Nem szabad vaktában belevágni az Úr munkájába, és jó eredményt várni el. Az Úrnak komolyan gondolkozó észemberekre van szüksége. Jézus munkásokat hív, nem kétbalkezes, kelekótya melléfogókat. Isten helyes gondolkodást vár el, értelmes embereket, akik el is végzik a lélekmentéshez szükséges felelősségteljes munkát.

Gépészek, ügyvédek, kereskedők, de minden más foglalkozású és hivatású emberek is kiképzésben vesznek részt, hogy foglalkozásuk mestereivé váljanak. Krisztus követőinek talán kevésbé értelmesnek kell lenniük, s miközben szolgálatát végzik, legyenek talán tudatlanok a kellő utak és módok felől? Hiszen az örök élet elnyerésének vállalkozása minden földi szempont fölé tornyosul. Az emberek Jézushoz vezetéséhez ismernünk kell az emberi természetet, kutatnunk kell az emberek gondolkodását. Sok körültekintő elmélyedés és buzgó ima kell, hogy tudjuk, hogyan közelítsük meg a férfiakat és nőket az igazság magasztos tárgyával. – Bizonyságtételek 4. kötet, 67. o.

Az ima többet jelent a lélekmentés szolgálatában, mint a szavak. – Sátán nyomon követ benneteket. Nagyon ravasz ellenfél, aki állandóan akadályokat gördít munkátok elé. Azok, akik hatalmában vannak, állandóan szavait utánozzák. Ha a fátyol lehullana szemükről, világosan látnák, hogy Sátán minden tehetségét latba veti, hogy őket az igazságtól eltávolítsa, és önmagának megnyerje. Sátán csapdájából sokkal könnyebben tudjuk kiszabadítani a lelkeket alázatos ima által, mint sok beszéddel, de ima nélkül. – Könyvevangélisták kézikönyve, 81. o.

Isten elhívja a szerény, nyugodt, komoly fiatalokat és az érett, kiegyensúlyozott, elvhű felnőtteket, akik ugyanúgy imádkoznak, mint ahogy beszélnek, és elismeréssel felállnak az idősek előtt, és tisztelettudóan közelednek az ősz hajú személyekhez.

Isten munkája szenved a bölcs munkások hiánya miatt. Hittestvéreim, Isten megáldott benneteket magas intellektuális képességekkel. Fejlesszétek kitartóan és a legnagyobb komolysággal tehetségeteket. Neveljétek és fegyelmezzétek elméteket megfigyelés és elmélkedés által. Ha nem használjátok fel minden erőtöket, nem teljesíthetitek Isten akaratát. Ha istenfélelemmel és alázatos, kitartó imával dolgoztok az Úrnak, értelmi képességeitek megerősödnek, fejlődnek. Egy jól meghatározott cél csodákra képes. Legyetek őszinte, következetes és határozott keresztények. Magasztaljátok Jézust, beszéljetek szeretetéről, tegyetek bizonyságot hatalmáról, világítsatok a világban! – Mozzanatok az életemből, 275. o.

Imádkozzatok az emberekért! – Kezdjetek imádkozni az emberekért, húzódjatok közelebb Krisztushoz, közelebb vérző oldalához. Ékesítse életeteket a szelídség, a lelki béke, és szálljanak az égre buzgó, megtört, alázatos kéréseitek bölcsességért, hogy eredményesek lehessetek nemcsak a magatok, hanem mások megmentésében is. Imádkozzatok többet, mint amennyit énekeltek. Nem lenne nagyobb szükségetek az imára, mint az énekre?

Fiatalok! Isten felszólít benneteket, hogy fáradozzatok, munkálkodjatok érte. Teljesen változtassátok meg viselkedéseteket. Olyan munkát végezhettek el, melyet az igével és tanítással szolgálók nem tudnak elvégezni. Olyan csoportot érhettek el, akikre a lelkész nem tud hatni. – Bizonyságtételek 1. kötet, 513. o.

Imádkozzunk kitartóan azokért, akiket meg akarunk látogatni, hogy egyenként bevezessük őket az élő hit világába, Isten jelenlétébe. – Tanácsok az eredményes keresztény szolgálathoz, 169. o.

Dolgozzatok az alázatosakért, szegényekért, gondterheltekért. Imádkoznunk kellene a segítségre szorulókért, akiknek nincs erejük és akaratuk züllött vágyaik megfékezéséhez. Komoly erőfeszítéseket kell tennünk, hogy az érdeklődőket az üdvösség útjára vezessük. – Bizonyságtételek 6. kötet, 84. o..

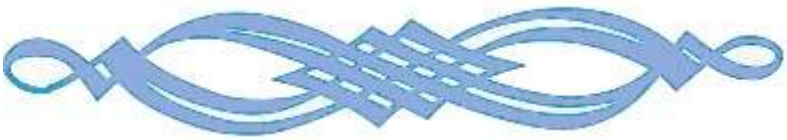

Fejezet 5— Isten imára vonatkozó ígéretei

Isten megígéri, hogy meghallgatja az imát és válaszol rá. – Krisztus a híd Isten és ember között. Megígérte személyes közbenjárását a Nevére való hivatkozás által. Feddhetetlensége erényét a fohászkodónak tulajdonítja. Védőbeszédet mond az emberért, az ember pedig, a menny segítségével, Annak befolyását felhasználva, aki életét adta a világért, saját magát védheti Isten előtt. Ha elismerjük Isten előtt, hogy értékeljük Krisztus érdemeit, közbenjáró imáink kellemesek lesznek az Úr előtt. Ki érthetné meg ennek a kegyelemnek és szeretetnek az értékét?! Krisztus érdemei révén közeledvén Istenhez, papi ruháját öltjük magunkra. Közel helyez magához, mellette lehetünk, és Ő átölel emberi karjával, s eközben másik, isteni karjával a Végtelen Isten trónjába kapaszkodik. A kezünkben található tömjénezőbe beleönti az Ő érdemeit, hogy bátorítsa kéréseinket. Megígéri, hogy meghallgatja és megválaszolja imáinkat. – Adventista Bibliakommentár 6. kötet, 1078. o.

A Szentlélek által megfogalmazott egyszerű imák felszállnak a mennybe a nyitott kapun, a tárt ajtón, melyről Krisztus kijelentette: megnyitottam, és senki be nem zárhatja. Ez az imánk, Krisztus tökéletességének tömjénfüstjével vegyülve, édes illatként száll fel az Atyához, s ő majd felelni fog. – Bizonyságtételek 6. kötet, 467. o.

Láttam, hogy Isten meghallgat és megválaszol minden hittel mondott, őszinte szívből fakadó imát, és a fohászkodó elnyeri az áldást, amelyre oly nagy szüksége volt, s amely a legtöbbször túlszárnyalja elvárásait. Egyetlen ima sem vész el, ha hittel küldik fel Istenhez, és őszinte szívből fakad. – Bizonyságtételek 1. kötet, 121. o.

A szükség idején mondott nehémiási ima menedék, amit a hívő ember igénybe vehet olyan helyzetekben, amikor más formájú imára nincs lehetőség. A kavargó élet nehézségeivel küzdők és már-már csatát vesztők a kuszaságok útvesztőjében felküldhetnek egy-egy fohászt mennyei eligazításért. A tenger és a szárazföld utasa nagy veszélyben így bízhatja rá magát a menny oltalmára. A hirtelen nehézségben vagy veszélyben a szív segítségért kiálthat hozzá, aki megígérte, hogy hűséges, hívő gyermekei segítségére siet, bármikor hívják. Minden helyzetben és körülményben a fájdalomtól és gondtól lesújtott vagy heves kísértéstől megtámadott lélek biztonságot, támaszt és segítséget találhat a szövetségét megtartó Isten kimeríthetetlen szeretetében és erejében. – Próféták és királyok, 631–632. o.

Ha kérünk Tőle, kapni fogunk Tőle. – Isten tervének része, hogy hitből fakadó imáinkra olyan dolgokat is megadjon nekünk, amiket ima nélkül nem kaptunk volna meg. – A nagy küzdelem, 525. o.

Isten hallja az imát. Krisztus így szólt: „Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt.” (Jn 14:14) Ezt is mondja: „Aki nékem szolgál, megbecsüli azt az Atya.” (Jn 12:26) Ha Isten Igéje szerint élünk, minden drága ígéretét beteljesíti életünkben. Krisztus elfogad bennünket, ha átadjuk magunkat neki, bár nem vagyunk méltók kegyelmére. [48] Isten azokért és azok által munkálkodik, akik követik Őt. – A nagy Orvos lábnyomán, 226–227. o.

Amikor az Úr segítségét kéred, tiszteld meg Megváltódat azzal, hogy áldásait hittel elfogadod. Minden erő, minden bölcsesség rendelkezésünkre áll. Csak kérnünk kell. – A nagy Orvos lábnyomán, 514. o.

A menny tele van áldásokkal, melyeket Isten ki szeretne árasztani mindazokra, akik kitartóan keresik Őt, kérvén a segítséget, amelyet csakis az Úr adhat meg. – Isten fiai és leányai, 123. o.

Jézus az Atya elé viszi imádságainkat, még ha nem oly ékesszólóak is. – A mennyben minden őszinte imádság meghallgatásra talál. Lehet, hogy ezt az imádságot nem mondják el gördülékenyen, folyékonyan, de ha ebben az imádságban benne van az imádkozó szíve, akkor ez az imádság felszáll abba a szentélybe, ahol Jézus szolgál, és Ő jelenti ezt az imádságot az Atyának egyetlen ügyetlen, dadogó szó nélkül, szépen, és az teljes lesz tökéletessége tömjénjének jó illatával. – Jézus élete, 667. o.

Az imádkozó erőt nyer a kísértések fölötti győzelemre. – Mindenki felelős a tetteiért, amelyeket e földi próbaidő alatt követett el. Mindenkinek van ereje, hogy uralkodjék cselekedetein, ha akar. Akik gyengék ahhoz, hogy gondolataik és tetteik romlatlanok és erényesek legyenek, segítséget kaphatnak a gyámoltalanok barátjától. Jézus ismeri az emberi természet minden gyengeségét, s ha kérik, erőt ad akár a leghevesebb kísértés legyőzéséhez is. Mindenki megkaphatja ezt az erőt, ha alázattal kutat utána. – Gyermeknevelés, 466–467. o..

Isten az általa megfelelőnek tartott időben és módon válaszol imáinkra. – Minden szent, aki igaz szívvel fordul Istenhez, hittel küldve hozzá kéréseit, választ kap imáira. Hitetek ne engedje el Isten ígéreteit, ha nem látjátok vagy nem értitek imáitokra a közvetlen feleletet. Ne féljetek, bízzátok magatokat Istenre! Támaszkodjatok biztos ígéretére: „Kérjetek és adatik néktek.” Isten bölcsebb, mintsem tévedjen, és túl jó, hogy bármely jó dolgot vissza tartson egyenesen járó szentjeitől. Az ember tévedhet. Bár becsületes szívvel küldi fel kéréseit, nem mindig kéri azt, ami javára vagy Isten dicsőségére lenne. Mikor ez történik, bölcs és jóságos Atyánk hallja imáinkat, és felel rájuk, néha azonnal is. De azt adja, ami a leginkább javunkra van, és legjobban szolgálja dicsőségét. Áldásokat áraszt ránk. Ha be tudnánk pillantani tervébe, világosan látnánk, hogy tudja, mi szolgál javunkra, és meghallgatja imánkat. Semmi ártalmasat sem ad. Áldásokat küld, amelyekre szükségünk van ahelyett, amit kértünk, mivel az nem használna, hanem ártana nekünk.

Láttam, hogy amikor nem azonnal felel imáinkra, szilárdan kellene ragaszkodnunk hitünkhöz, és nem szabad engednünk a bizalmatlanság lelkületének, mivel az elválaszt minket Istentől. Ha hitünk meginog, semmit sem kapunk tőle. Istenbe vetett bizalmunk legyen erős, és amikor a legnagyobb szükségünk van rá, záporként hull majd ránk az áldás. – Bizonyságtételek 1. kötet, 120–121. o.

Isten imáinkra válaszul bölcsességet ad. – Az Úr ígéretet tett: „Ha pedig valakinek közületek nincsen bölcsessége, kérje Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás

nélkül adja, és megadatik neki.” Isten rendelkezése, hogy akik felelősségeket hordoznak, gyakran gyűljenek össze, tanácskozzanak egymással, és komolyan imádkozzanak azért a bölcsességért, amelyet az Úr adhat csak. Bajaitokat egyesülten tárjátok Isten elé. Kevesebbet beszéljetek, sok drága idő vesz kárba beszélgetéssel, amelyből nem fakad világosság. Hittestvéreink együttesen böjtöljenek és imádkozzanak azért a bölcsességért, amelyet Isten megígért és bőségesen árasztana rájuk. – Bizonyságtételek lelkészeknek, 499. o.

Krisztus kegyelme rendelkezésünkre áll, még mielőtt imádkoznánk. – Még az ima elmondása előtt… a Krisztustól származó kegyelem egyesül az emberi lélekért dolgozó kegyelemmel. – Krisztus példázatai, 206. o.

Bátran kérhetjük ígéretei teljesedését. – „Ha énbennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjetek, amit csak akartok, és meglesz az néktek.” (Jn 15:7) Imáitokban hivatkozzatok erre az ígéretre! Kiváltságunk, hogy szent bátorsággal járuljunk az Úr elé. Ha őszintén kérjük, hogy árasszon ránk világosságot, Ő meghallgat és válaszol kérésünkre. Ám ennek az a feltétele, hogy imánkkal teljes összhangban éljünk, különben hiábavaló minden könyörgésünk.

Egyszer láttam egy apát, aki miután elolvasott egy igeszakaszt és imádkozott, szinte még fel sem állt térdeiről, máris szidni kezdte gyermekeit. Hogyan is tudna Isten válaszolni az ilyen imára? És ha akkor járul az Atya elé, miután leszidta gyermekeit, vajon jótékony hatást gyakorol rájuk az imája? Nem, hacsak éppen nem a bűnbánatát fejezi ki előbbi cselekedete miatt. – Gyermeknevelés, 499. o.

Imáink folytán angyalok fognak segítségünkre sietni. – Ha beszéd közben elönt az indulat, inkább hallgass el. Egyetlen szót se szólj! Imádkozz, mielőtt megszólalnál, és az angyalok segítségedre sietnek, elűzik a gonosz angyalokat mellőled, akik Isten becsmérlésére akartak bírni, munkája megszégyenítésére, saját lelked erejének gyengítésére. – Bizonyságtételek 2. kötet, 82. o.

Az angyalok mellénk állnak válaszként imáinkra. – Mind azok számára, akik összhangban dolgoznak Isten akaratával és terveit követik, biztosított az angyalok óvó jelenléte. Kitartó, alázatos imában kérhetjük, hogy a mennyei segítség mellénk álljon. A mennyei hatalom és világosság láthatatlan seregei a nyájas, alázatos hívőt oltalmazzák, és együtt dolgoznak vele. – Válogatott bizonyságtételek 1. kötet, 97. o.

Az ima hatására az evangélium gyorsabban terjed. – Isten hatalmas tetteket vinne véghez népéért, ha teljesen az Ő irányítása alá helyezné magát. Arra van szüksége, hogy szüntelenül a Szentlélekben lakozzék. Ha többet imádkozna, és a felelősséghordozók tanácsaiban jobban megalázná magát Isten előtt, az isteni vezetés gazdag bizonyítékának lenne tanúja, s munkája gyors fejlődésnek indulna. – Bizonyságtételek 8. kötet, 238. o.

Ima folytán erőt nyerünk a győzelemhez. – Fel kell öltenünk Istenünk minden fegyverét, és minden pillanatban felkészülten kell állnunk a harcra a sötétség hatalmasságaival. Ha

kísértések és megpróbáltatások jönnek ránk, járuljunk Istenhez, és küzdjünk Ővele imában. Isten nem enged minket üresen távozni, hanem kegyelmet és erőt ad, hogy győzhessünk, és az ellenség hatalmát megtörjük. – Tapasztalatok és látomások, 46. o.

A kapott áldások egyenes arányban vannak hitünkkel. – El ne mulasszátok összhangba hozni könyörgéseitekkel életeteket, hogy elnyerhessétek a kért áldásokat. Ne hagyjátok meggyöngülni hiteteket, mert az elnyert áldás a hittel arányos. „Legyen a ti hitetek szerint.” „Bármit kértek bizalommal, megkapjátok.” (Mt 9:29; 21:22) Imádkozzatok, higgyetek, örvendezzetek! Énekeljetek dicséretet Istennek, hisz meghallgatja imáitokat. Fogjátok szaván az Urat. „Hűséges, aki az ígéreteket tette.” (Zsid 10:23) Egyetlen őszinte, buzgó kérés sem vész kárba. Az út nyitva, a folyam ömlik. Gyógyító ereje van; az élet, egészség és üdvösség üdítő áramlatait önti. – Bizonyságtételek 7. kötet, 274. o.

Fejezet 6— Hitből fakadó imádság

Az ima a menny eszköze a bűn sikeres legyőzésére. – Sokan vannak, akik igyekeznek engedelmeskedni Isten törvényének, de csak kevés békét és örömöt élveznek. Ez a hiányuk onnan ered, hogy nem gyakorolják a hitet. Életük sivár, mintha kiszáradt pusztaságban járnának. Keveset igényelnek, holott sokat kívánhatnának, mivel Isten ígéretei korlátlanok. Ilyen hívők nem nyújtanak helyes képet a megszentelt életről, mely az igazság iránti engedelmesség által érhető el. Az Úr kívánsága, hogy valamennyi gyermeke boldog, elégedett és engedelmes legyen. A hívők ezeket az áldásokat akkor nyerik el, ha hitüket gyakorolják. Hit által kiegyenlíthető a jellem minden fogyatékossága; megtisztítható minden foltja, helyrehozható minden hibája; fejleszthető minden jó vonása.

Az ima a menny elrendelt eszköze, hogy a bűn ellen sikeresen küzdjünk és keresztény jellemet fejlesszünk. Az isteni befolyások, melyek válaszként imáinkra hatásukat éreztetik, véghezviszik a kérelmező lelkében mindazt, amiért Istenhez könyörög. Kérhetjük bűneink bocsánatát, a Szentlelket; kérhetünk Jézus Krisztushoz hasonló lelkületet, bölcsességet és erőt, hogy művét munkálhassuk; kérhetünk minden általa megígért adományt, [53] mert ígérete így szól: „Kérjetek és megadatik néktek!” – Az apostolok története, 563–564. o.

Isten kimondhatatlanul vágyik arra, hogy nagy dolgokat tegyen értünk. – A mi feladatunk imádkozni és hinni. Legyünk éberek, és imádkozzunk! Vigyázzunk, imádkozzunk, és az imákat meghallgató Istennel együtt dolgozzunk! Sose felejtsük el, hogy „Isten munkatársai vagyunk” (1Kor 3:9). Imáinkkal összhangban beszéljünk és cselekedjünk! A próba vagy azt tanúsítja, hogy hitünk őszinte, vagy pedig azt, hogy csak formaságból imádkozunk. A kettő között mérhetetlenül nagy a különbség.

Problémáinkban és nehézségeinkben ne emberektől várjunk segítséget! Bízzunk teljesen Istenben! Csak gyengülünk, ha másoknak mondogatjuk nehézségeinket, és őket sem erősítjük meg. Lelkünk betegségével, amelyen nem tudnak könnyíteni, őket is megterheljük. Tévedő, véges emberekhez fordulunk erőért, pedig a tévedhetetlen, végtelen Isten erejében részesülhetnénk.

Nem kell a föld végső határáig elmennünk bölcsességért, mert Isten közel van. Nem a képességeid tesznek eredményessé – ha meg is növeled őket –, hanem az, amit az Úr tesz érted. Sokkal kevésbé bízzunk abban, amit az ember tud tenni, és sokkal inkább abban, amit Isten tehet minden hívő lélekért! Az Úr szeretné, ha hittel fordulnál hozzá. Szeretné, ha nagyszerű dolgokat várnál tőle. Szeretné megértetni veled mind a földi, mind a lelki dolgokat. Fogékonyabbá tehet. Meg tud áldani tapintatossággal és ügyességgel. Képességeiddel szolgálj, és bölcsességet Istentől kérj! Adni fog. – Krisztus példázatai, 146. o.

Az ima és a hit csodálatos dolgokat fog művelni. – Félek, hogy nincs bennünk valóságos hit. Vajon ne vértezzük-e fel magunkat a csalódások és a kísértések ellen, hogy ne csüggedjünk el? Isten irgalmas hozzánk, ha örülünk az igazságnak, amely megtisztítja és

nemessé teszi az életet. Istenért így végezhetünk teljes értékű munkát. Ima és hit által csodákat lehet művelni. A mi hadviselésünk fegyvere az ige. Az ige által tehetünk csodákat. – Evangelizálás, 489. o.

Fejezzük ki hitünket imáinkban. – Isten népe viselkedjék értelmesen. Amíg minden ismert bűnüket be nem vallják, nem szabad babérjaikon ülniük. Akkor kiváltságuk és kötelességük lesz hinni, hogy Jézus elfogadja őket. Ne várjanak másokra, hogy azok verekedjék át magukat a sötétségen, és vívják ki nekik a győzelmet, aminek örvendhetnek. Az ilyen öröm csak az összejövetel végéig tart. Az érzelmekből fakadó szolgálat helyett elvből szolgáljátok Istent. Reggel és este vívjátok ki magatoknak a győzelmet családotokban. Ne tartson vissza mindennapi munkátok.

Szakítsatok időt az imára, és amikor imádkoztok, higgyétek, hogy Isten hallja, amit mondotok. Imátokhoz elegyítsetek hitet. Olykor nem lesztek biztosak az azonnali válaszban; Isten akkor teszi próbára hiteteket. Bizonyítékát kell szolgáltatnod, hogy megbízol-e Istenben, és van-e életerős, tartós hited. „Hű az, aki elhívott titeket, és meg is cselekszi.” Járd a hit keskeny pallóját! Bízz mindent Isten ígéreteire! Bízz Istenben, ha sötétség vesz is körül! Ekkor kell hitednek lennie. Gyakran azonban érzelmeidre hagyod a kormánykereket. Amikor nem érzed a Szentlélek megnyugtatását, értéket keresel magadban, és kétségbe esel, mert nem találsz semmi értékeset. Nem bízol eléggé drága Jézusunkban. Nem tartod érdemeit mindennek mindenben. A legtöbb, amire te képes vagy, nem érdemli Isten tetszését. Jézus érdeme ment meg, az Ő vére fog megtisztítani. De neked is erőfeszítéseket kell tenned. Amit tudsz, meg kell tenned. Buzdulj fel, és tarts bűnbánatot, azután pedig higgy.

Ne tévesszük össze a hitet az érzelmekkel. Ez két különböző dolog. A hit a mienk, ha gyakoroljuk azt. Higgyetek! Hitetek ragadja meg az áldást – akkor a tietek lesz. Érzelmeiteknek semmi köze a hithez. Amikor a hit áldást hoz rád, és örvendezel az áldásnak, az többé nem hit, hanem szívből jövő érzelem. – Bizonyságtételek 1. kötet, 167. o.

Az ima és a hit Isten erején alapszik. – Igaz hit és igaz ima – milyen erő van ezekben! Mint két kar, amellyel a könyörgő ember a végtelen szeretet hatalmát megragadja. Hinni azt jelenti, hogy Istenben bízunk – hisszük, hogy szeret bennünket, és tudja, mi a legjobb számunkra. Így saját utunk helyett elvezet minket, hogy az Ő útjait válasszuk. Tudatlanságunk helyébe az Ő bölcsességét, gyengeségünk helyébe erejét, bűnösségünk helyébe igazságosságát adja. Életünk már az Övé; a hit elismeri ezt a tulajdonjogot, és áldásaiban részesül. Igazság, őszinteség, tisztaság tárul elénk mint az élet eredményességének titka. A hit ezek birtokosaivá tesz bennünket. Minden jó ösztön vagy komoly törekvés Isten adománya; a hit Istentől nyeri az életet, amely egyedül adhatja az igazi növekedést és eredményességet. – Az evangélium szolgái, 259. o.

Életünk legyen összhangban kéréseinkkel. – Imádkozzatok hittel. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy Sátán észrevegye, hogy módjában áll szomorítani arcunkat, búsítani életünket. Imádkozzatok hittel. El ne mulasszátok összhangba hozni könyörgéseitekkel életeteket, hogy elnyerhessétek a kért áldásokat. Ne hagyjátok meggyengülni hiteteket, mert

az elnyert áldás a hittel arányos. „ Legyen a ti hitetek szerint.” „Bármit kértek bizalommal, megkapjátok.” (Máté 9:29; 21:22)

Imádkozzatok, higgyetek, örvendezzetek. Énekeljetek dicséretet Istennek, hisz meghallgatja imáitokat. Fogjátok szaván az Urat. „Hűséges, aki az ígéreteket tette.” (Zsid 10:23) Egyetlen őszinte, buzgó kérés sem vész kárba. Az út nyitva, a folyam ömlik. Gyógyító ereje van; az élet, egészség és üdvösség üdítő áramlatait önti. – Bizonyságtételek 7. kötet, 274. o.

Isten elfogadja a hitből fakadó imát. – A hitből fakadó, alázatos imát, melyet őszinte ajkak rebegnek, Isten szívesen meghallgatja. A tiszta szív fohászát elfogadja a menny, és választ küld rá a földre. „Hanem erre tekintek én, aki szegény és megtörött lelkű, és aki beszédemet rettegi.” (Ésa 66:2) „Mert így szól a magasságos és felséges, aki örökké lakozik, és akinek neve szent: Magasságban és szentségben lakom, de a megrontottal és alázatos szívűvel is, hogy megelevenítsem az alázatosok lelkét, és megelevenítsem a megtörtek szívét.” (Ésa 57:15) [56] Az Istennek tetsző áldozat a megtört lélek áldozata. Isten, Te nem veted meg az összetört, szomorú szívet! – Signs of the Times, 1896. december 3.

Tartsatok ki hittel az imában! – Isten lesz a minden számunkra, ha ezt megengedjük Őneki. A félszeg, nem teljes szívből mondott imákra nem érkezik válasz a mennyből. Tartsunk ki az imádkozásban! Kérjünk az Úrtól hittel, várjuk a válaszát és fogadjuk azt el hittel, örvendezzünk Benne reménykedve, mert mindaz, aki Nála keresi a megoldást, megtalálja azt. Legyetek komolyak ebben a tekintetben. Keressétek Istent teljes szívetekkel. Az emberek mulandó dolgokra összpontosítanak, és mindaddig kitartanak, míg el nem érik céljaikat. Tanuljátok meg teljes komolysággal keresni azokat az áldásokat, melyeket Isten megígért számotokra, és határozott kitartásotokra válaszként a menny világosságában – az Úr igazsága és gazdag kegyelme fényességében – részesültök. Kiáltsatok Istenhez őszintén, mint akiknek lelke szomjazza az igazságot! Harcoljatok! Mennyei küldöttek támogatnak, és diadalt arattok! Adjátok át magatokat teljesen Istennek – testeteket, lelketeket, elméteket! Legyetek szerető, elkötelezett szolgái! Hassa át szíveteket az Ő Lelke, akarata vezesse lépteiteket!

Tárjátok fel őszintén vágyaitokat Jézus előtt. Isten nem feltétlenül azt várja el tőletek, hogy hosszan beszélgessetek Övele, viszont őszintén meg kell vallanotok Őneki bűneiteket, mondván: „Uram, szabadíts meg engem, mert elveszek!” Az ekként megnyilatkozó lelkek számára van remény. Ezek azok, akik keresnek, kérnek és kopogtatnak a kegyelem ajtaján, mely megnyílik előttük. Amikor Jézus leveszi vállatokról a bűn terhét, mely megnyomorítja lelketeket, megtapasztaljátok Krisztus békéjének áldásait. – Our High Calling, 131. o.

Isten erőt küld válaszként a hitből fakadó imádságra. – Ha az emberek Illéshez hasonlóan átadják magukat Istennek, és ugyanolyan hittel bírnak, akkor Isten kinyilatkoztatja magát, mint hajdan. Könyörögjünk úgy, mint Jákob, és ugyanazokat az eredményeket látjuk majd. A hívő ima meghallgatásaként erő árad ki Istentől. – Az evangélium szolgái, 255. o.

Értsétek meg az ima tudományát. – Az ima és a hit közeli rokonok. A hit imájában isteni tudomány rejlik, amelyet mindenkinek meg kell érteni, aki életét sikeressé akarja tenni.

Krisztus ezt mondja: „Amit könyörgésetekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglesz néktek.” (Mk 11:24) Ő világossá teszi előttünk, hogy kéréseinknek összhangban kell lenniük Isten akaratával. Azokat a dolgokat kell kérnünk, amelyeket Ő megígért, és amit elnyerünk, azt fel kell használnunk az Ő akaratának teljesítésére! Ha a feltételeket teljesítjük, az ígéret félreérthetetlen.

Kérhetjük bűneink bocsánatát és a Szentlelket, kérhetünk krisztusi lelkületet, bölcsességet és erőt munkájának végzéséhez, kérhetjük bármely ajándékát, amelyet megígért. Hinnünk kell, hogy elnyerjük, és hálát kell adnunk, ha megkapjuk! – Előtted az élet, 257–258. o.

A titkos ima életben tartja a lelket. – Nem kell az áldás külső bizonyítékait keresnünk! Az ajándék benne van az ígéretben, ezért azzal a bizonyossággal mehetünk el munkánkba, hogy amit Isten megígért, képes teljesíteni, és az az ajándék, amely már a miénk, testet ölt akkor, amikor a legnagyobb szükségünk lesz rá.

Az Isten Igéje által folytatott élet azt jelenti, hogy egész életünket alárendeljük Istennek. Állandóan áthat bennünket szükségünk és függőségünk érzete. Szívünk sóvárogni fog Isten után. Szükségünk van az imára, mert az lelkünk lélegzetvétele. A családi imának és a nyilvános imának megvan a helye. Saját lelkünk életét az Istennel való titkos érintkezés – a belső kamra – tarja fenn.

Mózes Istennél a hegyen szemlélte annak a csodálatos épületnek az eredetijét, amely az Ő dicsőségének lakhelye lett. Istennel a hegyen, az Övele való érintkezés titkos helyén kell szemlélnünk az Ő csodálatos hatalmát, az emberiség számára adott dicső tervét! Ily módon képesek leszünk úgy alakítani jellemünk épületét, hogy beteljesedik rajtunk az Ő ígérete: „Lakozom bennük, és közöttük járok; és leszek nékik Istenük, és ők én népem lesznek.” (2Kor 6:16)

Jézus Krisztus a földi életében magányos imáinak óráiban nyert bölcsességet és erőt. Ifj úságunk kövesse példáját, és találjon hajnalban és szürkületkor egy csendes órát a mennyei Atyával való beszélgetésre! Egész napon át emeljék fel szívüket Istenhez, aki utunk minden lépésénél ezt mondja: „Ne félj, mert én veled vagyok; ne csüggedj, mert én vagyok Istened; megerősítelek, sőt megsegítelek, és igazságom jobbjával támogatlak.” (Ésa 41:10) Ha gyermekeink megtanulhatnák ezt a leckét életük hajnalán, milyen frissességet és erőt, mily örömet és békességet hozna az életükbe! – Előtted az élet, 258–259. o.

A hitből fakadó imádság gazdag áldást eredményez. – Szavainkon és imáinkon át Isten kétségbevonhatatlanul be akarja bizonyítani, hogy lelki életet élünk. Azért is nem örvendünk az áldás teljességének, melyet az Úr készített számukra, mert nem hittel kérjük. Ha gyakorolnánk az élő Isten Igéjébe vetett hitünket, a leggazdagabb áldásokban lenne részünk. Hitetlenségünk gyalázatot hoz Istenre, ezért nem tudunk életet közvetíteni erőteljes, felemelő bizonyságtételünkkel. Nem adhatjuk át, ami nekünk sincs. – Bizonyságtételek 6. kötet, 63. o.

Kérjetek hittel, és kapni fogtok. – Erőt nyerhetünk Istentől. Ő képes segíteni nekünk. Mennyei kegyelmet és bölcsességet adhat. Ha hittel kéritek, megkapjátok, de őrködnötök kell, ki kell tartanotok könyörgéseitekben. Vigyázzatok, imádkozzatok, dolgozzatok! – ezek legyenek vezényszavaitok. – Bizonyságtételek 2. kötet, 427. o.

Hit által bizonyosak lehetünk abban, hogy megkapjuk az áldást, mielőtt látnánk vagy éreznénk. – Sokszor láttam, hogy Isten gyermekei mennyire elhanyagolják az imát, különösen a csendes, titkos imát. Sokan nem gyakorolják hitüket úgy, ahogy előjoguk és kötelességük lenne, és gyakran várnak arra az érzelemre, melyet csak egyedül a hit adhat. Az érzelem nem hit; a kettő különbözik egymástól. Hitünk gyakorlása rajtunk múlik, ellenben áldással és boldogító érzelmekkel egyedül csak Isten ajándékozhat meg minket. Isten kegyelme az élő hit csatornáján át áradhat lelkünkbe, és nekünk módunkban áll ezt a hitet gyakorolni.

Az igaz hit igényli, majd megragadja a megígért áldásokat, még mielőtt azok megvalósulnának vagy érezhetők volnának. Küldjük imáinkat hittel a mennyei szentek szentjébe; ragadjuk meg hittel a megígért áldásokat, és tartsuk magunkénak. Higgyük, hogy el is nyerjük az áldásokat, mert hittel már megragadtuk azokat, és azok már tulajdonunkat képezik e szöveg értelmében: „Mindaz, amit imáitokban kértek, ha hiszitek, hogy elnyeritek azokat, megadatik néktek.” (Mk 11:24) Itt hitre, egyszerű hitre van szükség, amellyel elhisszük, hogy az áldásokat elnyerjük, még mielőtt láthatnánk azokat. Ha azután a megígért áldás megvalósul, beteljesedett a hit. Sokan azt hiszik, hogy csak akkor van nagy hitük, ha sokat nyertek el Isten Szentlelkéből, s hogy mindaddig nincs hitük, amíg Isten Szentlelkének erejét nem érzik. Ezek összecserélik a hitet azzal az áldással, ami a hit folyománya. Épp akkor van a legnagyobb szükségünk élő hitre, midőn a Lélek hiányát érezzük. Ha a sötétség sűrű felhői tornyosulnak gondolatvilágunk felett, akkor ütött annak órája, hogy élő hittel törjük át a sötétséget és szórjuk szét a felhőket. Az igaz hit azokon az ígéreteken alapszik, amelyek Isten Igéjében foglaltaknak, és csak azok tarthatnak arra igényt, kik feltétel nélkül engedelmeskednek Istennek. „Ha énbennem maradtok és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjetek, amit csak akartok, és meg lesz az néktek.” (Jn 15:7) „És akármit kérjünk, megnyerjük tőle, mert megtartjuk az Ő parancsolatait, és azokat cselekedjük, amik kedvesek előtte.” (1Jn 3:22) – Tapasztalatok és látomások, 72–73. o.

Ne ingadozzatok, ha nem érkezik azonnal válasz az imátokra. – Hitetek ne engedje el Isten ígéreteit, ha nem látjátok vagy nem értitek imáitokra a közvetlen feleletet. Ne féljetek, bízzátok magatokat Istenre. Támaszkodjatok biztos ígéretére: „Kérjetek és adatik néktek.” Isten bölcsebb, mintsem tévedjen, és túl jó, hogy bármely jó dolgot visszatartson egyenesen járó szentjeitől. – Bizonyságtételek 1. kötet, 120. o.

Imádkozzatok, majd hagyjátok az Úrra az eredményt. – Dolgozzatok hittel, és az eredményeket bízzátok Istenre. Imádkozzatok hittel, és Isten gondviselésének titka megadja nektek a választ. Néha úgy tűnik, mintha lehetetlen lenne a siker. [60] De te azért csak dolgozz és higgy. Erőfeszítéseidbe vigyél hitet, reményt és bátorságot. Ha megtetted, ami tőled telik,

várj az Úrra, hogy kijelentse hűségét, és Ő be fogja tölteni szavát. Ne nyugtalankodj, hanem rendíthetetlen hittel és rendíthetetlen bizalommal várj. – Bizonyságtételek 7. kötet, 245. o.

Imádkozzatok bizalommal. – A hit szívből jövő imáját a menny meghallgatja, és válaszát a földre küldi. Isten ismeri az emberiség szükségleteit. Előbb tudja, mint ahogy kérjük tőle. Látja a lélek harcát a kételyekkel és a kísértéssel. Észreveszi a kérő őszinteségét. Elfogadja a lélek alázatát és szenvedését. Így szól: „Arra tekintek, aki szegény és megtört lelkű, és aki beszédemet rettegi.” (Ésa 66:2)

Előjogunk, hogy bizalommal imádkozzunk, ahogyan a Lélek megfogalmazza kéréseinket. Szükségleteinket egyszerűen tárjuk az Úr elé, és támaszkodjunk hittel az ígéreteire. – Isten csodálatos kegyelme, 92. o.

Jézus ma is ugyanúgy vágyik meghallgatni imánkat, mint amikor e földön élt. – A világ bölcsessége szerint nincs szükség imára. Tudós emberek állítják, hogy az ember nem kaphat választ az imájára, hogy az imát nem igazolják a természeti törvények; csoda volna teljesedése, és csodák nem léteznek. A világegyetemet – mondják – változatlan törvények igazgatják, és Isten maga sem tesz semmit e törvényekkel ellentétben. Tehát Istent – szerintük – kötik saját törvényei; mintha az isteni törvények működése kizárhatná az isteni szabadságot. Ez a tanítás ellentétben áll a Szentírás bizonyságtételével. Vajon Krisztus és apostolai nem műveltek csodákat? Ugyanaz a könyörületes Megváltó ma is él, és ma is éppúgy kész meghallgatni a hitből fakadó imát, mint amikor az emberek között élt. – A nagy küzdelem, 525. o.

A hitből fakadó imádság kifejezi a lélek egyszerű szükségleteit. – Az ima nem jelenti a bűnök kiengesztelését; önmagában sem ereje, sem érdeme nincs. A sok szép szó – mely csak rendelkezésünkre áll – nem ér fel egyetlen szent kívánsággal. A legművészibb módon összeállított imák is csak üres szavak, ha nem a szív őszinte érzelmeit fejezik ki. Azonban a megtört és alázatos szívből fakadó ima – amelyben a lélek egyszerű vágyát tárja fel, mint amikor valaki barátját kéri valamire, biztos tudatában, hogy meg is hallgatja –, az a hit imája. Isten nem kíván szertartásoskodó, csupán formai hódolatot; azonban a bűneinek és gyengeségének tudatától megtört szív kiáltása utat talál irgalmas Atyánkhoz. – Gondolatok a Hegyibeszédről, 86–87. o.

Az ima tettre készteti Istent. – Forró imádságaitoknak köszönhetően, melyeket hittel mondotok, megmozgathatjátok a világot igazgató kart. Megtaníthatjátok gyermekeiteket, hogy hatékonyan imádkozzanak, amikor mellettetek térdet hajtanak. Emeljétek imáitokat Isten királyi széke elé, mondván: „Uram, irgalmazz népednek! Ne engedd, hogy becsmérelje örökségedet, ne hagyd, hogy a pogányok gúnyt űzzenek belőle! Miért kérdezzék: Hol van az Istenük?”

Isten sosem tétlen. Csodákat tesz, még akkor is, ha távol van tőlünk, fenn, a mennyekben: imáink eljutnak hozzá. Aki mindeneket igazgat, és csodákat visz véghez, figyelembe veszi az alázatos, hitből fakadó kéréseket. – Review and Herald, 1889. április 23.

Isten nem válaszolhat az el nem mondott imákra. – Az ima és a hit olyasmire képes, amire egyetlen földi hatalom sem. Életünk során ritkán kerülünk kétszer ugyanabba a helyzetbe. Újabb és újabb próbák tüzén kell keresztül mennünk, és a múlt tapasztalatainak tanulságai nem minden esetben szolgáltatnak elégséges eligazítást. Állandóan Isten világosságának kell előttünk járnia. Krisztus folyamatosan üzeneteket küld az Igéjét hallgatóknak.

Isten tervét képezi, hogy válaszként imáinkra áldásokban részesítsen, olyan áldásokban, amelyeket nem árasztott volna ránk, ha imában nem kértük volna azokat. – My Life Today, 15. o.

A lelkészek fáradhatatlanul imádkozzanak. – Lelkészeink tisztítsák meg saját szívüket, mielőtt másokon segítenének, mert a tagok messze maguk mögött hagyták némelyiküket. Fáradhatatlanul küzdjenek imában, míg az Úr meg nem áldja őket. Majd ha az Úr szeretete lángol a szívükben, akkor nem azért szónokolnak, hogy a szellemességüket fitogtassák, hanem Krisztust hirdessék, aki elveszi a világ bűneit. – Bizonyságtételek 5. kötet, 166. o.

A csüggedés ellenszere a hit, az ima és a szolgálat. – Egyetlen megoldás áll a csüggedtek rendelkezésére: az ima, a hit és a szolgálat. – Bizonyságtételek 6. kötet, 438. o.

Az ima fegyverünk az ellenséggel szemben. – Krisztus egyetlen reménységünk. Járuljatok Isten elé annak nevében, aki életét áldozta ezért a világért. Bízzatok áldozata hatékonyságában! Tegyetek bizonyságot arról, hogy az Ő szeretete és öröme a ti szívetekben van, és ennek köszönhetően örömötök határtalan. Isten a mi erősségünk, ezért imádkozzatok sokat! Az ima a lélek életereje. A hit imádsága az a fegyver, amellyel sikeresen visszaverhetjük ellenségünk támadásait. – Signs of the Times, 1904. augusztus 24.

Az ima nem vész el, még ha nem is olyan választ kapunk, amilyenre számítottunk. – A hitből fakadó imádság nem vész el soha, viszont merészség lenne azt állítani, hogy mindig válasz érkezik rá, és pontosan úgy, ahogy azt vártuk. – Bizonyságtételek 1. kötet, 231. o.

A Vigasztaló érkezése válasz a hitből fakadó imára. – Minden időben és minden helyen, minden szomorúságban és nyomorúságban, amikor a kilátások sötétnek látszanak, és a jövendő zavarosnak, tehetetlennek és magányosnak érezzük magunkat, Krisztus elküldi hozzánk a Vigasztalót, válaszul a hitből fakadó imádságunkra.

A körülmények elválaszthatnak bennünket minden földi barátunktól, de nincs az a körülmény, nincs az a távolság, amely elválaszthatna bennünket mennyei Vigasztalónktól. Bárhol vagyunk, bárhová megyünk, Vigasztalónk mindig a jobb kezünknél áll, hogy támogasson, fenntartson, erősítsen és megvidámítson bennünket. – Jézus élete, 669–670. o.

Az angyalok a mennyei Szentélybe viszik imáinkat. – Az angyalok látják dicsőítő áldozatainkat, hallják hitből fakadó imáin kat, és kéréseinket felviszik ahhoz, aki a mennyei Szentélyben szolgál szeretett népéért, és saját érdemeit nekik tulajdonítja. Az igazi imádság a

Mindenhatóra támaszkodik, és győzelemre vezeti az embert. A térdeplő keresztény elnyeri a kísértés legyőzéséhez szükséges erőt. – Review and Herald, 1912. február 1.

A kitartó ima meghiúsítja Sátán legelszántabb erőfeszítéseit. – Az ember Sátán foglya, és természetétől fogva az ő sugallatainak követésére, parancsainak teljesítésére hajlik. Önmagában nincs ereje, hogy sikeresen ellenálljon a gonosznak. Csak ha életerős hit által Krisztus lakik szívében, ha Ő irányítja a kívánságait, és felülről származó erővel támogatja, akkor szállhat szembe ilyen rettenetes ellenséggel. A védekezés minden más módja teljesen hiábavaló. Egyedül Krisztus hatalma korlátozza az ellenség erejét. Ez fontos igazság, amelyet mindenkinek szem előtt kellene tartania. Sátán pillanatnyi megállás nélkül ügyködik, szerte jár a világon, keresve, kit nyeljen el. De a hitből fakadó buzgó ima meghiúsítja még legnagyobb erőfeszítéseit is. Ezért, testvéreim, „vegyétek föl a hit pajzsát, amivel a gonosz minden tüzei nyilát elolthatjátok”. – Bizonyságtételek 5. kötet, 294. o.

A hitből fakadó ima győzelmet arat Sátán fölött. – A hitből fakadó ima a keresztény nagy erőssége, és egész bizonyosan győz Sátán ellen. Ezért sugallja az ördög, hogy semmi szükségünk az imára. Irtózik szószólónk, Jézus nevétől, és amikor hozzá fordulunk segítségért, Sátán serege megriad. Ha elhanyagoljuk a könyörgést, Sátán malmára hajtjuk a vizet, mert könnyebben elhisszük hazug csodáit. – Bizonyságtételek 1. kötet, 296. o.

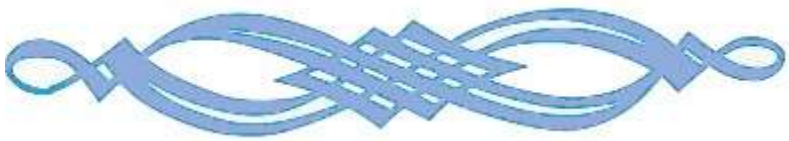

Fejezet 7— Ima és engedelmesség

Imádkozzatok és dolgozzatok! – Ne üljetek karba tett kézzel! Ne várjátok tétlenül a sanyargattatás idejét anélkül, hogy bármit tennénk a gonosz elhárításáért. Egyesített kiáltásunk emelkedjék az ég felé! Imádkozzatok és dolgozzatok, dolgozzatok és imádkozzatok! De ne meggondolatlanul! Tanuljátok meg, hogyan lehettek szelídebbek és alázatosabbak, mint valaha. – Válogatott bizonyságtételek 2. kötet, 370–371. o.

Imádkoznunk, dolgoznunk és hinnünk kell, és az Úr majd megadja nekünk a sikert. – Evangelizálás, 438. o.

Küzdenetek kell nehézségekkel, terheket kell hordoznotok, tanácsot adnotok, terveznetek és kiviteleznetek, állandóan Istenhez tekintve fel segítségért. Imádkozzatok, dolgozzatok, dolgozzatok és imádkozzatok, mint Krisztus iskolájának tanulói! Tanuljatok Jézustól! – Bizonyságtételek lelkészeknek, 498–499. o.

Az ima a menny terve a bűn elleni harc sikeréért. – Vannak sokan, akik igyekszenek Isten törvényének engedelmeskedni, de csak kevés békét és örömet élveznek. Ez a hiányuk onnan ered, hogy a hitet nem gyakorolják. Életük sivár, mintha kiszáradt pusztaságban járnának. Keveset igényelnek, holott sokat kívánhatnának, mivel Isten ígéretei korlátlanok. Ilyen hívők nem nyújtanak helyes képet a megszentelt életről, mely az igazság iránti engedelmesség által érhető el. Az Úr kívánsága, hogy valamennyi gyermeke boldog, elégedett és engedelmes legyen. A hívők ezeket az áldásokat akkor nyerik el, ha hitüket gyakorolják. Hit által kiegyenlíthető a jellem minden fogyatékossága; megtisztítható minden foltja, helyrehozható minden hibája; fejleszthető minden jó vonása.

Az ima a menny elrendelt eszköze, hogy a bűn ellen sikeresen küzdjünk és keresztény jellemet fejlesszünk. Az isteni befolyások, melyek válaszként imáinkra hatásukat éreztetik, véghezviszik a kérelmező lelkében mindazt, amiért Istenhez könyörög. Kérhetjük bűneink bocsánatát, a Szentlelket; kérhetünk Krisztushoz hasonló lelkületet, bölcsességet és erőt, hogy művét munkálhassuk; kérhetünk minden általa megígért adományt, mert ígérete így szól: „Kérjetek és megadatik néktek!” – Az apostolok története, 563–564. o.

A naponkénti kísértések szükségessé teszik az imát. – Az Istenhez való könyörgésben nyert erő az egyéni törekvéssel összekapcsolva, hogy figyelmességre és gondosságra nevelje magát, előkészít a mindennapi kötelességekre, és békességben őrzi meg a lelkületet bármi körülmények között, legyen az mégannyira próbára tevő is. A kísértések, melyeknek napjában ki vagyunk téve, szükségessé teszik az imát. Hogy Isten ereje hit által megtartson minket, óhajaink folyvást emelkedjenek csöndes fohászban segítségért, világosságért, erőért, tudásért. De a gondolkodás és ima mégsem helyettesítheti az idő lelkiismeretes, hű kihasználását. Munka és imádság – mindkettőre szükség van a keresztény jellem tökéletesítéséhez. – Bizonyságtételek 4. kötet, 459. o.

A naponkénti imádság a kudarcokat győzelemmé változtatja. – Ha Istennel naponta kommunikáló személy letér az igazság útjáról, vagy akár egy pillanatig is leveszi tekintetét Jézusról, ez nem azért következik be, mert szándékosan vétkezne, hiszen amint megérti tettének súlyát, azonnal visszatér Jézushoz, és tekintetét ismét rászegezi. Bukása miatt nem lesz kevésbé kedves Istennek, aki tudja, hogy gyermeke állandó kapcsolatban van az Üdvözítővel, és feddés esetén nem fordul el tőle, hanem jóváteszi tévedését, és győz a bűne felett. Levonja a tanulságokat, és őrködik, nehogy újból elbukjon. – Review and Herald, 1896. május 12.

Krisztus Isten felé közvetíti imáinkat. – Krisztus az összekötő kapocs Isten és ember között. Urunk személyes közbenjárását ígérte. Igazságos tetteinek összes érdemét latba veti a könyörgőért. Esedezik az emberért, és az ember, isteni segítségre szorulva, Isten jelenlétében könyörög magáért; igénybe veszi annak tekintélyét, aki életét adta a világ életéért. Mikor elismerjük Isten előtt, hogy nagyra becsüljük Krisztus érdemeit, kellemes illat járul másokért mondott imáinkhoz. Amikor a Megváltó érdemein át közelítjük meg Istent, Krisztus szorosan maga mellé vesz, emberi karjával átölel bennünket, és isteni karjával megragadja a végtelen Isten trónját. A kezünkben lévő füstölőbe édes illatként helyezi érdemeit, hogy támogassa kéréseinket. Megígéri, hogy meghallgatja könyörgéseinket és válaszol rájuk.

Igen, Krisztus az ima közvetítője ember és Isten között. Ő az áldások közvetítője is. Istenségét egyesíti az emberivel. Az ember feladata, hogy együttműködjék vele lelkének megmentésén, majd komoly, kitartó erőfeszítést tegyen, hogy mentse a halálukon lévőket. – Bizonyságtételek 8. kötet, 178. o.

Ahogy a főpap a kegyelem trónjára hintette a frissen ontott vért, miközben a kellemes illatú tömjén Isten előtt a magasba szállt; amikor megvalljuk bűneinket, és Krisztus engesztelő vérének közbenjárásáért könyörgünk, a mi imáink is Üdvözítőnk jellemének érdemeivel emelkednek a mennybe. Gyarlóságunk dacára nem szabad megfeledkeznünk, hogy van Valaki, aki leveheti rólunk a bűn terhét, és türelmetlenül vágyik a bűnös üdvözítésére. Vérével fizetett mindenki bűnéért. Isten színe előtt őszintén bevallott minden bűnt megbocsát. Ha bűneitek skárlátpirosak, hófehérek lesznek, és ha vérszínűek, mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gyapjú.” – Review and Herald, 1896. szeptember 29.

Az ima semmit sem ér, ha a szívünkben tudatos bűnt ápolunk. – „Megjelent ugyanis Istennek minden emberre üdvöt árasztó kegyelme, mely arra tanít, hogy szakítsunk az istentelenséggel és a világi vágyakkal, és éljünk mértéktartón, szentül és buzgón a világon.” Krisztus mondta: „Legyetek tökéletesek, amint mennyei Atyátok is tökéletes.” Mennyit is érhetnek imáitok, míg gonoszságra néztek szívetekben? Ha meg nem változtok, bele fogtok fáradni az intésekbe, mint Izrael gyermekei, és akárcsak ők, ti is el fogtok pártolni Istentől. Egyesek szavaikkal ugyan elismerik az intést, de szívükben mégis elutasítják. Azt folytatjátok, mint addig, csak épp kevésbé hajlotok Isten Lelkének ösztökélésére. Egyre jobban elvakultok, kevesebb a bölcsességetek, önuralmatok, erkölcsi erőtök, egyre kevésbé vágytok rá, és örvendeztek a vallásos gyakorlatoknak; és ha meg nem tértek, végül teljesen feladjátok Istenhez fűződő kapcsolatotokat. Nem értetek el határozott változást életetekben.

Feddések érkeztek, mert nem ismertétek fel és nem értették meg jellemhibáitokat, az óriás különbséget a ti és a Krisztus élete között. Eddig úgy viselkedtetek, olyan álláspontra helyezkedtetek, hogy ne veszítsétek el testvéreitek bizalmát. – Bizonyságtételek 4. kötet, 332. o.

Az ima nem helyettesíti az engedelmességet. – Isten feltételekhez köti ígéretei teljesítését. Az ima nem foglalhatja el a kötelességteljesítés helyét. „Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok” – mondja Krisztus. – „Aki ismeri az én parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem; aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak.” (Jn 14:15, 21) Aki az ígéretekre hivatkozva, de a feltételek teljesítése nélkül kér Istentől, megsérti Jahvét. Krisztus nevének emlegetésével formál jogot az ígéretek teljesítésére, de cselekedeteivel nem bizonyítja, hogy szereti Krisztust, és hisz benne. [68]

Jól meg kell vizsgálnunk, hogy milyen alapon közeledünk Istenhez.

Sokan nem teljesítik az imameghallgatás feltételeit. Ha kérünk, de nem engedelmeskedünk, olyan kötelezvényt akarunk az Úrral kiegyenlíttetni, amelynek feltételeit mi magunk nem teljesítettük. Az Úr elé tárjuk ígéreteit, és kérjük, hogy teljesítse őket. Ha ezt engedetlenségünk ellenére is megtenné, meggyalázná saját nevét.

Az ígéret így hangzik: „Ha énbennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjetek, amit csak akartok, és meglesz az néktek.” (Jn 15:7) János pedig ezt mondja: „Arról tudjuk meg, hogy megismertük Őt, ha az Ő parancsolatait megtartjuk. Aki ezt mondja: ismerem Őt, és az Ő parancsolatait nem tartja meg, hazug az, és nincs meg abban az igazság. Aki pedig megtartja az Ő beszédét, abban valósággal teljessé lett az Isten szeretete.” (1Jn 2:3–5) – Krisztus példázatai, 143–144. o.

Hinnünk kell, hogy Isten hall minket, majd éljünk imáinkkal összhangban. – Gyermekek és ifjak, jöjjetek terheitekkel és kételyeitekkel Jézushoz, és tudjátok meg, hogy Ő nem utasítja el kéréseiteket, és mindazt megadja, amire szükségetek van. Légy komoly és határozott! Bízz Isten ígéreteiben, és higgy benne kételkedés nélkül! Ne várj különös, meghatott érzelmekre, mielőtt az Úr felelne könyörgéseidre. Higgy az Úr szavaiban, és minden ügyedet helyezd az Ő kezébe igaz hittel, hogy könyörgésedet meghallgatja és a feleletet is megadja abban az időben és azon az úton, amelyen Ő jónak látja. Éld imádat! Alázattal járd utadat, és törekedj előre! – Üzenet az ifjúságnak, 123. o.

Ima a kegyelemért, hogy ellenálljunk a kísértésnek. – A mindennapi életben váratlan meglepetésekkel, csalódásokkal és kísértésekkel fogsz találkozni. Mit mond a Szentírás: „Álljatok ellene az ördögnek – erős bizalommal Istenben –, és elfut tőletek. Közeledjetek Istenhez, és közeledni fog hozzátok.” (Jak 4:7–8) „Fogja meg erősségemet, kössön békét velem, békét kössön velem!” (Ésa 27:5) Nézz Jézusra mindenkor mindenütt, őszinte szívből jövő csendes imában fordulj hozzá, hogy megismerd, miként valósítsd meg akaratát. Amikor az ellenség vízözönként tör reád, az Úr Lelke zászlót emel érted az ellenség ellen. Amikor

már majdnem megadod magad, elveszted türelmedet és önuralmadat, hogy kemény és feljelentő, hibakereső és vádoló légy, akkor itt az ideje, hogy a mennybe küldd imádat: „Ó! Istenem, segíts nekem, hogy ellenálljak a kísértésnek, hogy minden keserűséget, haragot, gonosz beszédet eltávolítsak szívemből! Add nekem szelídségedet, alázatosságodat, türelmedet és szeretetedet! Ne engedd, hogy Megváltómat megalázzam! Ne engedd, hogy félreértsem feleségem, gyermekeim és hittestvéreim szavait és indítékait! Segíts, hogy kedves, könyörületes, gyengéd szívű és megbocsátó legyek! Segíts, hogy összetartó kapocs legyek otthonomban, hogy másoknak is bemutassam Krisztus jellemét.” – Boldog otthon, 214–215. o.

Tudjuk, hogy nem kevés a száma azoknak a kísértéseknek és veszélyeknek, amelyek ifjainkat fenyegetik… Olyan korban élünk, amelyben csakis úgy állhatunk ellen a gonosznak, ha állandóan őrködünk és imádkozunk. Isten értékes Igéje a mérce ifjaink számára, akik hűségesek kívánnak maradni a mennyek Urához. Tanulmányozniuk kell a Szentírást, szöveget szöveg után tanuljanak meg kívülről, és ismerjék meg azokat a tanításokat, amelyeket az Úr hagyott rájuk… Amikor próbák közt küszködnek, nyissák meg a Bibliát, és alázatos szívvel és hittel kérjenek az Úrtól bölcsességet, hogy felfedezhessék az utat, amelyen járniuk kell. – Th e Youth’s Instructor, 1887. augusztus 3.

Fiataljainknak szembe kell szállniuk minden rossz szokással, még a legkisebb veszéllyel fenyegető szokással is, mely eltávolíthatja a lelket szent kötelességeitől. Legyenek előre meghatározott időpontjaik az imádkozásra, amelyeket ne mulasszanak el egyetlenegyszer sem. Ha úgy harcolnak bűnös szokásaikkal, amelyeket elsajátítottak életükben, mint mielőtt szövetségre léptek volna Krisztussal, hamar elesnek, Sátán könnyű prédáivá válnak. De ha Isten Igéjével fegyverkeznek fel, amelyet kincsként zártak szívükbe és elméjükbe, sértetlenül vészelik át Sátán támadásait. – My Life Today, 315. o.

Fejezet 8— A győzedelmes imádság

Ne szakadjatok el Isten ígéreteitől! – Minden szent, aki igaz szívvel fordul Istenhez, hittel küldve hozzá kéréseit, választ kap imáira. Hitetek ne engedje el Isten ígéreteit, ha nem látjátok vagy nem értitek imáitokra a közvetlen választ. Ne féljetek, bízzátok magatokat Istenre. Támaszkodjatok biztos ígéretére: „Kérjetek és adatik néktek!" Isten bölcsebb, mintsem tévedjen, és túl jó, hogy bármely jó dolgot visszatartson egyenesen járó szentjeitől. Az ember tévedhet. Bár becsületes szívvel küldi fel kéréseit, nem mindig kéri azt, ami javára vagy Isten dicsőségére lenne. Amikor ez történik, bölcs és jóságos Atyánk hallja imáinkat, és felel rájuk, néha azonnal is. De azt adja, ami a leginkább javunkra van, és legjobban szolgálja dicsőségét. Áldásokat áraszt ránk. Ha be tudnánk pillantani tervébe, világosan látnánk, hogy tudja, mi szolgál javunkra, és meghallgatja imánkat. Semmi ártalmasat nem ad. Áldásokat küld, amelyekre szükségünk van ahelyett, amit kértünk, mivel az nem használna, hanem ártana nekünk.

Ha nem is válaszol azonnal imáinkra, mi ragaszkodjunk szilárdan hitünkhöz, ne legyünk bizalmatlanok, mert az elválaszt minket Istentől. Ha hitünk meginog, semmit sem kapunk tőle. Istenbe vetett bizalmunk legyen erős, és amikor a legnagyobb szükségünk van rá, záporként hull majd ránk az áldás. – Bizonyságtételek 1. kötet, 120–121. o.

Imádkozzunk forrón és kitartóan! – Isten nem azt mondja, hogy kérd egyszer, és megkapod, hanem arra szólít, hogy lankadatlanul, állhatatosan imádkozzunk. Ha kitartunk a könyörgésben, buzgóságunk erősödik, és még jobban vágyunk arra, amit kérünk. Krisztus így szólt Mártához Lázár sírjánál: „Ha hiszel, meglátod majd az Istennek dicsőségét." (Jn 11:40)

Sok embernek nincs élő hite. Ezért nem látja, hogy Isten milyen hatalmas. Gyengesége forrása a hitetlenség. Jobban bízik saját cselekedeteiben, mint abban, amit Isten tehet érte. Megpróbál Isten nélkül eredményeket elérni. Tervez, de keveset imádkozik. Nem bízik igazán Istenben. Azt gondolja, hogy hisz, pedig csak a pillanat hatása alá került. Nem ismeri fel, mire van szüksége, és hogy Isten kész adni. Ezért nem ismételgeti kéréseit az Úr előtt.

Olyan buzgón és kitartóan kell könyörögnünk, mint az a megszorult barát, aki éjfélkor ment kenyeret kérni. Minél buzgóbban és állhatatosabban kérünk, annál szorosabb lelki egységre jutunk Krisztussal. Több áldást kapunk, mert hitben erősödtünk.

A mi feladatunk imádkozni és hinni. Legyünk éberek, és imádkozzunk! Vigyázzunk, imádkozzunk, és az imákat meghallgató Istennel együtt dolgozzunk! Sose felejtsük el, hogy „Isten munkatársai vagyunk" (1Kor 3:9). Imáinkkal összhangban beszéljünk és cselekedjünk! A próba vagy azt tanúsítja, hogy hitünk őszinte, vagy pedig azt, hogy csak formaságból imádkozunk. A kettő között mérhetetlenül nagy a különbség. – Krisztus példázatai, 145–146. o.

A kitartó imának nagy értéke van. – Az az ima igen hatékony, mely hívő, buzgó, őszinte szívből fakad. Isten nem mindig úgy felel imánkra, amint elvárnánk, hiszen lehet, hogy nem azt kérjük, ami a legáldásosabb lenne számunkra, [72] de végtelen szeretetével és bölcsességével azokat adja meg, amelyekre legnagyobb szükségünk van. – Bizonyságtételek 4. kötet, 531. o.

Ne akarjatok túl hamar kikerülni Isten karjaiból. – Kérdeztem az angyalt, miért nincs több hit és erő Izraelben? Így felelt: „Ti nagyon hamar elengeditek a Mindenható karját. Szálljon fel fohászotok Isten királyi székéhez, és tartsatok ki erős hitben. Az ígéretek bizonyosak. Higgyétek, hogy elnyeritek azokat a dolgokat, amikért könyörögtök, és akkor mind meglesznek azok.”

Ezután Illésre hívták fel a figyelmemet. Hozzánk hasonló ember volt, de áhítattal és buzgón imádkozott. Hite kiállta a próbát. Hétszer könyörgött az Úrhoz, és végül megjelent a felhő. Láttam, hogy az Úr ígéreteiben kételkedünk, és az Urat hitetlenségünkkel megsértettük. Így szólt az angyal: „Öltsétek magatokra az Úr fegyverzetét; mindenekelőtt pedig öltsétek fel a hit pajzsát. Ez óvja meg szíveteket, ez óvja meg egész életeteket a gonosz tüzes nyilaitól.”

Ha az ellenségnek sikerül a gyengék szemét Jézusról eltéríteni, s ha tekintetüket saját méltatlan voltukra irányíthatja ahelyett, hogy Jézus érdemeivel, szeretetével és kegyelmével foglalkoznának, akkor elérte célját: megrabolta őket hitük pajzsától. Védtelenül lesznek kitéve kísértéseinek. Tekintsünk hát állandóan Jézusra, bízzunk Őbenne, és akkor hitünk megerősödik. – Tapasztalatok és látomások, 73. o.

Tartsatok ki az imában bizonytalankodás nélkül. – Amikor valaki kitartóan fohászkodik Istenhez Jézus nevében (a Jézus Krisztus neve az egyetlen az ég alatt, amely által üdvösséget nyerhetünk), állhatatossága és komolysága mögött Isten ígérete rejtőzik, mely biztosítja őt, hogy válaszolni fog imájára gazdagon, sokkal gazdagabban, mint gondolnánk. Amellett, hogy a Jézus nevére hivatkozunk, szavainkat a Szentlélek forró biztatása hatja át. „Maga a Lélek esedezik miérettünk kimondhatatlan fohászkodásokkal” – olvashatjuk Róma 8:26. versében. Komoly hittel imádkozzunk, és akkor kéréseink feljutnak a kegyelem trónjához. Legyünk állhatatosak az imában, ne kételkedjünk Isten ígéreteiben. Isten nem azt mondja, hogy kérjünk egyszer, és Ő válaszolni fog. Arra tanít, hogy imádkozzunk szüntelenül, és higgyük, hogy megkapjuk Tőle a kért dolgokat. Isten válaszol imáinkra. – The Gospel Herald, 1902. május 28.

Égő imákra van szükség, nem pedig gyenge, félszívvel elmondott imákra. – Nagyon nagy szükség van az imára – olyan imára, amilyet Dávid mondott, amikor így kiáltott fel: „Ahogy a szarvas a forrás vizére kívánkozik, úgy vágyakozik a lelkem utánad, Uram!” „Törvényed után vágyakozom.” „Vágyakozom szabadításodra.” „Lelkem eleped a vágytól, mert folyvást törvényed után vágyakozik.” Ez a küzdő ima lelkülete, amilyen a zsoltáros királyé volt.

Dániel úgy könyörgött Istenhez, hogy nem magasztalta magát, hogy jóságot sem tulajdonított magának: „Hallgass meg, Uram! Bocsásd meg, Uram! Figyelj rám, Uram! Cselekedj

tenmagadért, és ne késlekedj!” Ezt nevezi Jakab az igazak eredményes, önmegtagadó könyörgésének. Krisztusról mondták: „Majd halálfélelem vett erőt rajta, és még állhatatosabban imádkozott.” Milyen ellentétei ennek a menny fönségese által könyörgött közbenjárásnak a gyönge és hideg imák, melyeket Istennek ajánlanak. Sokan megelégednek a száj szolgálatával, és alig akad, aki őszintén, komolyan, szeretettel vágyik Isten után. – Bizonyságtételek 4. kötet, 534. o.

A győzedelmes imában ne legyenek könnyek és kételyek. – Sokan tusakodnak különleges győzelmekért és áldásokért, hogy valamely nagy ügyet vihessenek végbe. Azt gondolják, hogy elnyeréséért imában és könnyekkel kell keservesen küzdeniük. Amikor a testvérek imádkozó szívvel kutatják az írásokat, hogy megismerjék Isten kifejezett akaratát, majd szívük mélyéből egyetlen fenntartás és maguk kényeztetése nélkül azt is teszik, nyugalmat találnak. Minden önkínzásuk, összes könnyük és tusájuk sem hozza meg a vágyott áldást. Teljesen feladják énjüket. Végezzék a kínálkozó feladatot, értékeljék Isten kegyelmének gazdagságát, melyet mindenkinek megígért, aki hittel kéri. – Bizonyságtételek 9. kötet, 165. o.

Forró és állandó imádkozásra van szükség. – Ha az emberiség Megváltója, az Isten Fia, szükségét érezte az imának, mennyivel inkább fontos, hogy mi, bűnös, gyenge emberek is felismerjük annak szükségét, hogy bensőségesen és állandóan imádkozzunk Istenhez!

Mennyei Atyánk arra vár, hogy ránk áraszthassa az áldások teljességét. Kiváltságunk, hogy szüntelenül merítsünk és igyunk határtalan szeretete forrásából. Nem különös mégis, hogy olyan keveset imádkozunk? Isten mindig kész meghallgatni legkisebb gyermekének is szívből fakadó imáját, és mi mégis oly kevés hajlandóságot mutatunk arra, hogy Isten elé vigyük kívánságainkat. Vajon mit gondolnak a mennyei angyalok a gyenge, elhagyott és kísértésnek kitett emberiségről, amikor látják, hogy Isten végtelen szeretete sokkal többet óhajt nékik adni, mint amennyit kérni tudnának, de ők mégis oly keveset imádkoznak, és oly kishitűek? Az angyaloknak öröm Istent szolgálni és az Ő közelében tartózkodni. Legnagyobb örömük, hogy Istennel közösségben lehetnek; ám e föld fiai, akiknek pedig oly nagy szükségük van arra a segítségre, melyet egyedül Ő adhat, elégedetteknek látszanak Isten Lelkének világossága és a vele való közösség hiányában is.

A gonosz sötétsége körülveszi azokat, akik az imát elhanyagolják. A kísértés szavai, melyeket Sátán súg a fülükbe, bűnre csábítják őket, mivel az ima magasztos kiváltságát nem használják fel állandóan. Miért is vonakodnak Isten gyermekei imádkozni, holott tudják, hogy az ima kulcs a hit kezében, mely megnyithatja a mennyei tárház ajtaját, ahol a Mindenható kincseinek forrásai vannak felhalmozva? Folytonos ima és buzgó éberség nélkül abban a veszélyben vagyunk, hogy hanyagokká válunk, és letérünk az egyenes ösvényről. Ellenfelünk folytonosan akadályozni akarja a kegyelem trónjához vezető utunkat, hogy a bensőséges imát és hitet nélkülözve ne jussunk ahhoz a kegyelemhez és erőhöz, amellyel a kísértéseket legyőzhetjük. – Jézushoz vezető út, 93–94. o.

Küzdjetek imában, mint Jákob. – Légy lelkiismeretes és őszinte! Sokat tehet az igaz odaadó könyörgése. Ha imádkozol, küzdj, mint Jákob! Gyötrődj! Jézus a kertben nagy vércseppeket izzadt. Neked is meg kell feszítened erődet. Ne gyere ki a szobádból, míg Istenben erősnek nem érzed magad! Aztán légy éber, s míg őrködsz és imádkozol, el tudod nyomni gonosz hajlamaidat. Isten kegyelme meg tud, és meg is fog jelenni benned. – Bizonyságtételek 1. kötet, 158. o.

Jákob győzött, mert állhatatos és határozott volt. Tapasztalata a kitartó ima hatalmát tanúsítja. Most kell megtanulnunk a győzelmes ima, a rendületlen hit leckéjét. Krisztus egyházának és a keresztény embernek nem azok a legnagyobb győzelmei, amelyeket tehetséggel vagy műveltséggel, gazdagsággal vagy az emberek jóindulatával elér, hanem amelyeket Isten fogadótermében arat, amikor komoly, küzdő hite belekapaszkodik Isten hatalmának erős karjába.

Aki nem hajlandó minden bűnt elhagyni és buzgón könyörögni Isten áldásáért, az nem nyer áldást. De mindazok, akik megragadják Isten ígéreteit, ahogyan Jákob is, buzgók és állhatatosak, hozzá hasonlóan elérik céljukat. – Pátriárkák és próféták, 203. o.

Küzdjetek imában a győzelemig! – Isten lesz a minden számunkra, ha megengedjük neki. Fásult, félszívvel mondott imáinkra nem fog válasz érkezni a mennyből. Ó, legyünk állhatatosak az imában! Kérjünk Istentől hittel, várjuk válaszát hittel, és fogadjuk el hittel mindazt, amit imáinkra válaszként kapunk Tőle! Reménykedjünk örvendezve, mert mindenki, aki keres, talál is. Tanúsítsátok a legnagyobb komolyságot ezen a téren. Keressétek Istent teljes szívetekből! Az emberek sajnos mulandó dolgokban lelik örömüket, ezekért törtetnek, míg erőfeszítéseiket siker nem koronázza. Keressétek az áldásokat, melyeket Isten megígért számotokra, és határozott kitartásotokat igazsága és gazdag kegyelme világosságával jutalmazza majd.

Kiáltsatok Istenhez őszintén, mint akiknek lelke szomjúhozva vágyakozik Őutána. A mennyei küldöttekkel karöltve harcoljatok, míg diadalt arattok. Teljes életeteket bízzátok Istenre: testeteket, lelketeket és gondolataitokat. Határozzátok el, hogy szerető, odaadó szolgái lesztek, és alávetitek magatokat szent akaratának. Akkor a Szentlélek áthatja egész lényeteket.

Tárjátok fel Isten előtt őszintén vágyaitokat. Nem azt várja el tőletek, hogy hosszas beszélgetéseket folytassatok Övele, hanem hogy szívetek szomorúságával megbánjátok bűneiteket, mondván: „Uram, ments meg engem, mert elveszek!” Az ilyen lelkek számára van remény. Keresnek, kérnek, zörgetnek az ajtón, és válaszokat kapnak Istentől. Amikor Jézus leveszi lelketekről bűneitek terhét, meg fogjátok tapasztalni Jézus Krisztus békéjének áldását. – Our High Calling, 131. o.

Szüntelen imádkozzatok! – Meg kell őriznünk szívünket. Ennek érdekében szüntelenül imádkoznunk kell, hogy a kegyelem trónjától támogatást nyerjünk. Mindazoknak, akik Krisztus nevét viselik, alázattal kell megjelenniük Isten előtt, és a segítségét kérniük. Üdvözítünk arra tanít, hogy szüntelenül imádkozzunk. A keresztény nem élhet folyton

térdeplő testhelyzetben, viszont gondolatait szüntelenül a menny felé irányíthatja. Ha kevesebbet beszélnénk és többet imádkoznánk, nem saját erőnkben bíznánk, hanem Üdvözítőnkben. – Isten fiai és leányai, 99. o.

Minden lélegzetvételnél imádkoznunk kellene. – Azért maradnak sokan magukra a kísértésekben, mert nem tekintenek szüntelen az Úrra. Ha engedjük, hogy Istennel való kapcsolatunk megszakadjon, védtelenek maradunk. Minden jó szándék és elhatározás kevés a bűn leküzdéséhez. Imádkozó embereknek kell lennetek. Ne erőtlenül, csupán alkalomszerűen, rendszertelenül imádkozzatok, hanem buzgón, kitartóan, szüntelenül! Az imádsághoz nem kell minden alkalommal leborulni. Legyen szokásotok a Megváltóval beszélgetni, amikor egyedül vagytok, amikor az utcán jártok, vagy amikor mindennapi munkátokban szorgoskodtok! A szív szótlan fohásza szálljon fel folytonosan segítségért, világosságért, erőért, ismeretért! Legyen minden lélegzetvétel egy-egy imádság! – A nagy Orvos lábnyomán, 510–511. o.

Imádkozzatok rendületlen hittel. – Imádkozzatok rendíthetetlen hittel. A szövetség Angyala, maga Jézus Krisztus a mi közbenjárónk, aki biztosít minket, hogy híveinek imái meghallgatást nyernek. Bizonyságtételek 8. kötet, 179. o.

Imádkozzatok bátran. – Miért nem imádkoztok úgy, mint akiknek lelkiismerete szabad, mint akik alázattal, de szent bátorsággal járulhatnak a kegyelem királyi székéhez, mint akik tiszta kezeket emelnek a menny felé, harag és kételkedés nélkül? Ne hajtsátok meg fejeteket, és ne takarjátok el arcotokat, mint akiknek rejtegetni valójuk van, hanem tekintsetek a mennyei szentély felé, ahol Krisztus, a ti közbenjárótok az Atya előtt áll, és érdemeinek tömjénillatával bemutatja Őneki kéréseiteket.

Hív titeket, hogy kérjetek, keressetek és zörgessetek ajtaján, mert mindez nem lesz hiábavaló: „Kérjetek és adatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyittatik néktek. Mert aki kér, mind kap, és aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyittatik.” (Mt 7:7–8) – Tanácsok szülőknek, nevelőknek és tanulóknak, 241–242. o.

A forró imák jó illatként szállnak fel Istenhez. – Önszántukból vállalták a nehézségeket és a nélkülözést, őrködtek és Isten munkájának sikeréért imádkoztak. Adományaik és áldozataik hálájukat fejezték ki az iránt, aki kihívta őket a sötétségből csodálatos világosságára. Nincs ennél kellemesebb illat, mely a menny felé szállhat. – Selected Messages 2. kötet, 212. o.

A frigyláda két szélén kiterjesztett szárnyú, gyönyörű két kerub állt, mindkét végen egy-egy. A kegyelem trónja előtt álló Jézus feje felett megérintették egymást. Arcukkal egymás felé fordultak, és a ládára tekintettek. Ők jelképezték az angyalok egész seregét, amely a legmélyebb érdeklődéssel tekint a törvényre. A kerubok között volt az arany tömjénező, és valahányszor a szenteknek hittel mondott imái felszálltak Jézushoz, és Ő azokat az Atyának bemutatta, a füstölő oltárról illatfelhő szállt fel, amely a legszebb színű füsthöz hasonlított. Ahol Jézus állt, a frigyszekrény felett végtelen dicsfény honolt, úgyhogy képtelen voltam odatekinteni. Mintha Isten királyi széke lett volna. Midőn a tömjénező szerek illata felszállt

az Atyához, Isten királyi székének dicsősége kiáradt Jézusra, Őróla pedig átszállt a dicsőség azokra a szentekre, akiknek imái jó illatként szálltak fel. A mennyei fény végtelen árja áradt Jézusra, amely beárnyékolta a kegyelem trónját is, és Isten dicsősége betölti a templomot. Nem sokáig nézhettem ezt a túláradó fényt. Végtelen megindultságban fordultam el ezen fenséges jelenettől. – Tapasztalatok és látomások, 252. o.

Kövessük Krisztus példáját a szüntelen imában! – Krisztus ereje az imádságban rejlett. Felvállalta az emberi természetet, részese volt gyengeségeinknek, bűnné vált az érdekünkben. Félrevonult a világ zajától, hogy egyedül lehessen az Atyával, akinek megnyitotta szívét, és kitartóan fohászkodott. Lelke minden erejével belekapaszkodott mindenható Atyja karjaiba. Amikor nagy próbák előtt állt, elvonult a hegyek magányába, és az egész éjszakát azzal töltötte, hogy menynyei Atyjához imádkozott.

Mivel Krisztus életünk minden területén példát szolgáltatott számunkra, ha követjük Őt, és Őhozzá hasonlóan kitartóan imádkozunk, kérvén az Atyától a Jézus nevében, aki sosem engedett Sátán kísértéseinek, erőt nyerünk ellenállni ravasz ellenségünk csalásainak, és legyőzzük kísértéseit. – The Youth's Instructor, 1873. április 1.

A kitartó erőfeszítés és az ima alkalmassá tesz a minden napi feladatok elvégzésére. – Aki titokban keresi Istent, nyomorúságát elé tárja, és a segítségét kéri, annak könyörgése nem hiábavaló. „Atyád, aki titkon lát, megfizet néked nyilván." Ha Krisztust mindennapi kísérőnkül választjuk, a láthatatlan világ hatalmait érezzük magunk körül, és ha állandóan reá tekintünk, átalakulunk az Ő képmására. Szemlélése által megváltozunk, jellemünk megszelídül, megszépül, nemesebbé, Isten országa számára alkalmassá válik. Urunkkal való személyes közösségünk által mindjobban megtisztulunk, növekszünk szentségben, áhítatban és ismeretben. Mennyei nevelést kapunk, melyet a mindennapi életben megnyilvánuló szorgalmunk és buzgóságunk igazol.

Aki naponként komoly imában fordul Istenhez segítségért, támogatásért és erőért, az nemes sugallatokat követ, az igazságot és kötelességét világosan felismeri. Eljárásában magasabb szempontokat követ, az igazságot pedig állandóan éhezi és szomjúhozza. Istennel való folytonos összeköttetésünk által másokra is szerteáraszthatjuk – a mindennapi érintkezés közben – azt a világosságot, békét és nyugalmat, amely a szívünkben van. Imádság által nyert erőnket állandó törekvéssel kell egyesítenünk, hogy óvatosak és figyelmesek legyünk; ez alkalmassá tesz bennünket mindennapi munkánk végzésére, és minden esetben békességünk megőrzője lesz." – Gondolatok a Hegyibeszédről, 85. o.

Semmi se térítsen el a Biblia tanulmányozásától és a kitartó imától. – Ne engedjétek meg, hogy bármi elvonja gondolataitokat és érzéseiteket Isten Igéjének tanulmányozásától és a kitartó imától, bármilyen kedves dolog is lenne az. Őrködjetek az imádkozásban! Éljetek kéréseitekkel összhangban! – Bizonyságtételek 8. kötet, 53. o.

A győzedelmes ima hitet feltételez. – A győzelmes ima másik eleme a hit. „Mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő létezik, és megjutalmazza azokat, akik Őt keresik." (Zsid 11:6)

Jézus így szólt tanítványaihoz: „Amit könyörgésetekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek.” (Mk 11:24) – Jézushoz vezető út, 96. o.

A hit az eredményes ima elengedhetetlen feltétele. „Aki az Istent keresi, annak hinnie kell, hogy Ő van, és megjutalmazza azokat, akik Őt keresik.” „Az iránta való bizalmunk pedig azt jelenti, hogy ha valamit az Ő akarata szerint kérünk, meghallgat minket. Ha pedig tudjuk, hogy bármit kérünk, meghallgat minket, akkor tudjuk, hogy már megkaptuk, amit kértünk tőle.” (Zsid 11:6; 1Jn 5:14–15) Jákob kitartó hitével, Illés rendíthetetlen kitartásával mondhatjuk el kérésein ket az Atyának, igényelve mindazt, amit megígért.

Trónja méltósága múlik szava teljesedésén. – Próféták és királyok, 157–158. o.

Az ima Isten iránti bizalmunkat bizonyítja. – Az Úr így szól: „Hívj segítségül engem a nyomorúság idején.” (Zsolt 50:15) Arra szólít, hogy mondjuk el neki problémáinkat, és azt, hogy szükségünk van a segítségére. Arra szólít, hogy legyünk mindig készek az imádkozásra. Amikor nehézség támad, küldjük fel hozzá őszinte, buzgó könyörgésünket! Kitartó imádkozásunkkal arról teszünk bizonyságot, hogy szilárdan bízunk Istenben. Hiányérzetünk buzgó imádkozásra késztet, és könyörgésünk megindítja Istent. – Krisztus példázatai, 172. o. [80]

Isten válaszol a kitartó imára. – Csak akkor ébred szívünkben vágy, hogy Jézushoz hasonlóak legyünk, ha Őrá tekintünk. Csak akkor teljesíti Isten lelkünk kérését, ha forrón imádkozunk. – Az evangélium szolgái, 255. o.

Imádkozzatok és várjátok az ígéret teljesedését! – Ha nem nyerünk azonnal választ imánkra, ne fáradjunk bele a várakozásba, ne veszítsük el lábunk alól a talajt. Kapaszkodjunk az ígéretbe: „Hű az, aki elhívott titeket, s Ő meg is cselekszi azt.” (1Thess 5:24) Akár a követelődző özvegy, sürgesd a kérésedet, légy szilárd célkitűzésedben. Fontos-e, amit kérsz, és nagyon lényeges? Bizony az. Ne ingadozz hát, mert lehet, hogy hited kerül vizsgára. Ha értékes dolgot kívánsz, érdemes erősen, komolyan, kitartóan ostromolni érte az eget. Tied az ígéret, virrassz hát és imádkozzál.

Légy állhatatos, akkor választ nyersz imádra. Hisz Isten ígérte meg. Ha nehezen kapod meg, többre becsülöd, amikor megkaptad. Az ige világosan mondja, hogy ha kételkedsz, ne is várj el semmit az Úrtól. Támaszkodjunk szilárdan az ígéretre. Ha tehát kértek, az Úr bőven, szemrehányó szavak nélkül meg fogja adni. – Bizonyságtételek 2. kötet, 131. o.

Isten nem küld el válasz nélkül. – Ha kísértések és megpróbáltatások jönnek ránk, járuljunk Istenhez és küzdjünk Övele imában. Isten nem enged minket üresen távozni, hanem kegyelmet és erőt ad, hogy győzhessünk, és az ellenség hatalmát megtörjük. – Tapasztalatok és látomások, 46. o.

Az ima élő hit nélkül értéktelen. – A hit nem érzés. „A hit pedig a remélt dolgok valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés.” (Zsid 11:1) Az igazi hitnek semmi köze az

elbizakodottsághoz, amely fölött csak az győzhet, akinek valódi hite van, mert Sátán az elbizakodottsággal utánozza az igazi hitet.

A hit bízik Isten ígéreteiben, és megtermi az engedelmesség gyümölcseit. Az elbizakodottság is igényt tart az ígéretekre, azonban úgy használja fel azokat, amint Sátán tette: törvényáthágásait mentegeti velük. A hit arra segítette volna ősszüleinket, hogy bízzanak Isten szeretetében, és engedelmeskedjenek parancsainak. Az elbizakodottság azonban arra ösztönözte őket, hogy hágják át az Úr törvényét – abból a feltevésből kiindulva, hogy Isten nagy szeretete úgyis megóvja őket a bűn következményeitől. Az nem hit, amely igényt tart a menny javaira anélkül, hogy teljesítené azokat a feltételeket, amelyek alapján a kegyelem elnyerhető.

Az őszinte hit alapja az ígéretekben és a Szentírás feltételeiben rejlik. Semmit sem ér vallásról beszélni hétköznapi módon, imádkozni lelki éhség és élő hit nélkül. A Krisztusba vetett névleges hit, amely Őt csak mint a világ Üdvözítőjét fogadja el, a lelket soha nem gyógyítja meg. Az a hit, amely az üdvösséghez vezet, értelmi helyeslése az igazságnak. Aki teljes ismeretre vár, mielőtt hitét gyakorolná, nem kaphat áldást Istentől.

Nem elég, hogy higgyük, amit mondanak Krisztusról, nekünk Krisztusban kell hinnünk. Csak az a hit használ, amely befogadja Őt mint személyes Megváltót, aki az Ő érdemeit nekünk tulajdonítja. Sokan a hitről úgy beszélnek, mint egy véleményről. A megmentő hit azonban egy esemény, amely által azok, akik Krisztust elfogadják, Istennel lépnek szövetségre. Az igazi hit élet. Az élő hit az erő növekedését jelenti, és bizalmat, amely által a lélek győző hatalommá lesz. – Az evangélium szolgái, 260–261. o.

Az ima legyőzi Sátánt. – A hitből fakadó ima a keresztény nagy erőssége, és egész bizonyosan győz Sátán ellen. Ezért sugallja az ördög, hogy semmi szükségünk az imára. Irtózik szószólónk, Jézus nevétől, és amikor hozzá fordulunk segítségért, Sátán serege megriad. Ha elhanyagoljuk a könyörgést, Sátán malmára hajtjuk a vizet, mert könnyebben elhisszük hazug csodáit. – Bizonyságtételek 1. kötet, 296. o.

Ima által születnek a legnagyobb győzelmek. – A legnagyobb győzelmek, amelyeket Isten országának ügyében aratunk, nem hosszadalmas érvelésnek, kitűnő felszereléseknek, hatalmas befolyásnak és pénzbőségnek köszönhetők, hanem Isten „fogadótermében” születnek, amikor az emberek tusakodva megragadják a Mindenható erős karját. – Az evangélium szolgái, 259. o.

Fejezet 9— Az ima ereje

Az ima növeli a lelki erőt. – Aki Istent titokban keresi, nyomorúságát Isten elé tárja, és segítségét kéri, annak könyörgése nem hiábavaló. „Atyád, kititkon lát, megfizet néked nyilván." Ha Krisztust mindennapi kísérőnkül választjuk, a láthatatlan világ hatalmát érezzük magunk körül, és ha állandóan Őrá tekintünk, átalakulunk képmására. Szemlélése által megváltozunk, jellemünk megszelídül, megszépül, nemesebbé, Isten országa számára alkalmassá válik. Urunkkal való állandó közösségünk által mindjobban megtisztulunk, növekszünk szentségben, áhítatban és ismeretben. Mennyei nevelést kaptunk, amelyet a mindennapi életben megnyilvánuló szorgalmunk és buzgóságunk igazol.

Aki naponként komoly imában fordul Istenhez segítségért és erőért, az nemes sugallatokat követ, az igazságot és kötelességét világosan felismeri. Eljárásában magasabb szempontokat követ, az igazságot pedig állandóan éhezi és szomjúhozza. Istennel való folytonos összeköttetésünk által másokra is szerteáraszthatjuk – a mindennapi érintkezés közben – azt a világosságot, békét és nyugalmat, amely szívünkben van. Imádság által nyert erőnket állandó törekvéssel kell egyesítenünk, hogy óvatosak és figyelmesek legyünk. Ez alkalmassá tesz bennünket mindennapi munkánk végzésére, és minden esetben békességünk megőrzője lesz. – Gondolatok a Hegyibeszédről, 85. o.

Erőt és kegyelmet ima által nyerhetünk. Az őszinte szeretetnek kell lennie a szívet igazgató elvnek. – Boldog otthon, 127. o.

Elmélkedj a lelki dolgokon! Ne emésztődj saját gondjaid miatt. Műveld magadban az elégedett, vidám lelkületet. Túl sokat beszélsz, és semmiségekről. Pedig ettől nem nyersz lelki erőt. Ha a beszélgetésre fecsérelt erőt imára szentelnéd, lelki erőre tennél szert, és szent dallamok fakadnának szívedből az Úrnak. – Bizonyságtételek 2. kötet, 434–435. o.

A legnagyobb áldás, amit Isten az embernek adhat, a kitartó ima lelkülete. Az imádkozó ember előtt az egész menny megnyílik… Miután kitartó imában Isten előtt megjelennek, Krisztus küldöttei erőt nyernek az emberekkel végzett munkában. – Review and Herald, 1896. október 20.

Nem értékeljük az imát, amennyire kellene. – Nem értékeljük az ima erejét és hatékonyságát úgy, ahogy kellene. Az ima és a hit megvalósítja azt, amire a földön semmilyen hatalom nem képes. Ritkán kerülünk minden vonatkozásban kétszer azonos helyzetbe. Folytonosan új dolgok történnek velünk, és új próbákkal küzdünk, amelyekben a régi tapasztalatok nem adhatnak elegendő eligazítást. Folyamatos világosságra van szükségünk, ami Istentől jön. Krisztusnak mindig van üzenete azok számára, akik figyelnek szavára. – A nagy Orvos lábnyomán, 509. o.

Az ima Isten védelme alá helyez minket. – Az ima által Istentől nyert erő előkészít bennünket mindennapi kötelességeink teljesítésére. A kísértések, amelyeknek minden nap ki

vagyunk téve, szükségessé teszik az imát. Azért, hogy hit által Isten hatalma megőrizhessen minket, lelkünk sóvárgó vágyai néma fohászként állandóan szálljanak fel a magasságba. Ha olyan befolyások környékeznek meg bennünket, amelyek el akarnak távolítani Istentől, fáradhatatlanul kell könyörögnünk. Ha ezt nem tesszük, sohasem leszünk képesek levetkőzni büszkeségünket, és nem lesz elég erőnk ahhoz, hogy legyőzzük a bűnös kísértéseket, amelyek elvonnak Istentől. Az igazság világossága, amely megszenteli az életet, rá fog világítani a szív bűnös szenvedélyeire, melyek felettünk való uralomra törekednek, és amelyek lenyűgöző hatását érezve, minden idegszálunkat megfeszítve és minden erőnket összeszedve álljunk ellene a Sátánnak, akit Krisztus érdemei által akarunk legyőzni. – Üzenet az ifjúságnak, 248. o.

Akik igénylik, megkapják az isteni erőt. – Módotokban áll az örökkévaló dolgok mély és állandó érzetével rendelkezni, azzal a szeretettel, melyet földi életében Krisztus tanúsított az emberek iránt. A mennyel való közeli, szoros kapcsolat megadja a helyes hangot hűségeteknek, és sikeretek alapja is lesz. Függőségetek érzete imára fog serkenteni, kötelességérzetetek pedig erőfeszítésre. Ima és igyekezet, igyekezet és ima: ez lesz életetek kötelessége. Úgy imádkozzatok, mintha az összes eredmény és dicséret Istent illetné. Másrészt úgy fáradozzatok, mintha a kötelesség teljesen a tietek lenne. Ha erőre van szükségetek, elnyerhetitek. Csupán higgyetek Istenben, fogjátok Őt szaván, cselekedjetek hitből fakadóan, és akkor az áldás meg fog érkezni. – Bizonyságtételek 4. kötet, 538–539. o.

Még egy rövid ima nyomán is kaphatunk lelki erőt. – „Én pedig imádkoztam a menny Istenéhez” – mondta Nehémiás. Ebben a rövid imában a királyok Királyához emelkedett, és elnyerte a maga ügyének azt a hatalmat, amely úgy tudja alakítani az emberek szívét, mint a folyók vize a medrüket. A szükség idején mondott nehémiási ima menedék, amit a hívő ember igénybe vehet olyan helyzetekben, amikor más imádságra nincs lehetőség. – Próféták és királyok, 631. o.

Az ima a lelki erő titka. – Az ima a lélek lélegzete. A lelki erő titka. Az ima őrzi meg a lelki egészséget. A szívet közvetlenül összeköti az élet forrásával, és erősíti a hitéletet. [85] Az imaélet elhanyagolása, vagy a kényünk-kedvünk szerinti időszakonkénti ima következménye, hogy elszakadsz Istentől. A lelki képességek elveszítik erejüket, a hitéletből hiányzik az épség és az erő. – Üzenet az ifjúságnak, 249–250. o.

Az ima folytán erőt kapunk Istentől. – Az ember erőt kap Istentől válaszként hitből fakadó imájára. – Bizonyságtételek 4. kötet, 402. o.

Ima által győzünk a bűn felett. – Az ima a menny elrendelt eszköze, hogy a bűn ellen sikeresen küzdjünk, és keresztény jellemet fejlesszünk. Az isteni befolyások, amelyek válaszként imáinkra hatásukat éreztetik, véghezviszik a kérelmező lelkében mindazt, amiért Istenhez könyörög. Kérhetjük bűneink bocsánatát, a Szentlelket, kérhetünk Krisztushoz hasonló lelkületet, bölcsességet és erőt, hogy művét munkálhassuk, kérhetünk minden általa megígért adományt, mert ígérete így szól: „Kérjetek és megadatik néktek!” – Az apostolok története, 563–564. o.

Amikor imádkozunk, a végtelen Erő karjába kapaszkodunk. – Igaz hit és igaz ima – milyen erő van ezekben! Hasonló a két karhoz, amellyel a könyörgő ember a végtelen szeretet hatalmát megragadja. – Az evangélium szolgái, 259. o.

Az imádság megerősít Sátán kísértéseivel szemben. – Sátán az ifjúságot sok mindenben megkísérti. Lelkükért élet-halál harcot vív, és mindent megpróbál, hogy elcsábítsa és tönkretegye őket. De Isten nem hagyja őket magukra, hogy a kísértő ellen egyedül küzdjenek. Ott áll mellettük mint mindenható segítőjük.

Ellenségüknél sokkal erősebb ezen a világon az, aki minden formában ellenállt és legyőzte Sátánt, s mindazt a kísértést, mely napjaink ifjúságát érheti. Krisztus az ő legidősebb Fivérük. Gyengéden és bensőségesen érdeklődik irántuk. [86] Állandóan gondot visel róluk, és örvend, ha tetszését keresik. Ha imádkoznak, imáikat saját jó illatával együtt ajánlja fel Istennek kedves áldozatul. Krisztus erejében az ifjúság elviselheti az élet kemény harcait, mint a kereszt hű katonái. Krisztus erejében megerősödve képesek lesznek magas eszmények elérésére. Győzelmük záloga a Kálvária keresztje. – Üzenet az ifjúságnak, 95–96. o.

Imáink Isten királyi széke elé jutnak. – Forró imádságaitoknak köszönhetően, melyeket hittel mondotok, megmozgathatjátok a világot igazgató kart. Megtaníthatjátok gyermekeiteket, hogy hatékonyan imádkozzanak, amikor mellettetek térdet hajtanak. Emeljétek imáitokat Isten királyi széke elé, mondván: „Uram, irgalmazz népednek! Ne engedd, hogy becsméreljék örökségedet, ne hagyd, hogy a pogányok gúnyt űzzenek belőle! Miért kérdezzék: Hol van az Istenük?”

Isten sosem tétlen. Csodákat tesz, még akkor is, ha távol van tőlünk, fenn, a mennyekben: imáink eljutnak hozzá. Aki mindeneket igazgat, és csodákat visz véghez, figyelembe veszi az alázatos, hitből fakadó kéréseket. – Review and Herald, 1889. április 23.

A hangunk Isten füléig hallatszik. – Amit Isten Jézusnak a Jordánnál mondott – „Ez amaz én szerelmes fiam, akiben én gyönyörködöm” (Mt 3:17) –, az egész emberiséghez szól. Isten Jézushoz mint képviselőnkhöz szólt. Nem dob el minket összes bűnünkkel, gyengeségünkkel, mint értékteleneket. „Megajándékozott minket ama Szerelmesben.” (Ef 1:6) A dicsőség, amely Krisztuson megnyugodott, Isten irántunk való szeretetének záloga. Beszél nekünk az ima erejéről, hogy hogyan juthat az emberi hang Isten füléhez, és hogyan találnak kéréseink meghallgatásra a mennyei udvarban. A bűn elszakította a földet a mennytől, és elidegenítette az égi közösségtől, de Jézus újra összekapcsolta a dicsőség országával. Szeretete körülveszi az embert és elér a mennyekig. A megnyílt kapukon át Megváltónk fejére hulló fény ránk is árad, ha imádkozunk, hogy ellen tudjunk állni a kísértésnek. A hang, amely Jézushoz szólt, minden hívő léleknek mondja: „ez amaz én szerelmes fiam, akiben én gyönyörködöm”. – Jézus élete, 113. o.

Harcoljunk Istennel imában. – Tovább szeretnénk vinni a munkát, Isten akaratát követve? Készséget tanúsítunk arra, hogy Isten tanítson bennünket? Készek vagyunk Istennel karöltve küzdeni az imában? Részesülni szeretnénk a Szentlélek keresztségében? Ezek azok a dolgok,

amelyekre szükségünk van, és amelyekkel már most rendelkezhetünk. Így mehetünk tovább az Úr üzenetét hirdetve, és az igazság fénye égő gyertyaként fog ragyogni, és eljut a világ minden tájára. Ha alázatosan élünk és szüntelenül kapcsolatban állunk Istennel, mindig mellettünk lesz. Alázkodjunk meg, és átéljük az üdvösség tapasztalatát. – Review and Herald, 1909. július 1.

A legnagyobb győzelmeket kitartó imával érjük el. – Jákob győzött, mert állhatatos és határozott volt. Tapasztalata a kitartó ima hatalmát tanúsítja. Most kell megtanulnunk a győzelmes ima, a rendületlen hit leckéjét. Krisztus egyházának és a keresztény embernek nem azok a legnagyobb győzelmei, amelyeket tehetséggel vagy műveltséggel, gazdagsággal vagy az emberek jóindulatával elér, hanem amelyeket Isten fogadótermében arat, amikor komoly, küzdő hite belekapaszkodik Isten hatalmának erős karjába. Aki nem hajlandó minden bűnt elhagyni és buzgón könyörögni Isten áldásáért, az nem nyer áldást. Mindazok, akik megragadják Isten ígéreteit, mint Jákob, és buzgók, állhatatosak, hozzá hasonlóan elérik céljukat. – Pátriárkák és próféták, 203. o.

A dicséret és hála erőt kölcsönöz imáinknak. – Kérésből és elfogadásból álljon-e egész vallásos életünk? Hát örökké csak szükségleteinkre gondoljunk, és soha ne fejezzük ki a hálánkat? Sohase dicsérjük Istent azért, amit értünk tesz? Nem imádkozunk eleget, és még akkor is takarékoskodunk a köszönettel. Sokkal erőteljesebb lenne imánk, ha Isten szerető gondoskodása több hálát és dicséretet visszhangozna bennünk. Egyre gazdagabbá válnánk Isten szeretetében, és többet is ajándékozna nekünk, amiért dicsőíthetnénk Őt. Te, aki panaszkodsz, hogy Isten nem hallgatja meg imádat, változtass jelenlegi magatartásodon, és egészítsd ki kéréseidet dicsérettel. Amikor majd méltányolod jóságát és irgalmát, meglátod, méltányolni fogja kéréseidet. – Bizonyságtételek 5. kötet, 317. o.

Az ima ereje gyümölcsöt terem az Istenért való munkánk során. – Krisztus vére megváltja a hamis gondolatok sötétjében tévelygőket. Ezek az emberek Jézus szenvedésének gyümölcsei, ezért dolgoznunk kell értük. Könyvevangélistáinknak tudniuk kell, hogy Krisztus országának előrehaladásáért fáradoznak. Megtanítja őket, hogy mit kell tenniük, amikor szolgálatukat végzik, és a közelgő ítéletre figyelmeztetik az embereket. Ha a meggyőződés, az ima és Isten szeretetének ereje kíséri, a könyvevangélisták munkája nem lesz gyümölcstelen, mert nem lehet gyümölcstelen. Gondoljatok arra, mekkora érdeklődéssel követi az Atya és a Fiú ezt a munkát. Ahogyan az Atya szereti a Fiút, ugyanúgy a Fiú is szereti az övéit, akik úgy dolgoznak embertársaikért, mint ahogy Ő dolgozott a veszendő lelkekért. Senkinek sem szabad azt éreznie, hogy nincsen ereje, hiszen Krisztus ezt mondta: „Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön.” (Mt 28:18) Megígérte, hogy megadja munkásainak ezt az erőt. Az Ő ereje munkásai ereje lesz. – Könyvevangelizálás, 108. o.

Sátán nem győzheti le azt, aki imádkozik. – Az ellenség nem győzheti le Krisztus alázatos tanulóját, aki imalelkületben él Őelőtte. Krisztus menedék számára, oltalom. Ígérete ekképpen hangzik: „Félik napnyugattól fogva az Úr nevét, és naptámadattól az Ő dicsőségét, amikor eljön, mint egy sebes folyóvíz, amelyet az Úr szele hajt.” (Ésa 59:19) Sátán egész seregében

nincs olyan erő, amely képes lenne annak a léleknek a megsemmisítésére, aki egyszerű bizalommal Isten bölcsességében hisz. – My Life Today, 316. o.

Az ima erőt ad ellenállni a kísértésnek. – Folytonos ima és buzgó éberség nélkül abban a veszélyben vagyunk, hogy hanyagokká válunk, és az egyenes ösvényről letérünk. Ellenfelünk folytonosan akadályozni akarja a kegyelem trónjához vezető utunkat, hogy a bensőséges imát és hitet nélkülözve ne jussunk ahhoz a kegyelemhez és erőhöz, amellyel a kísértéseket legyőzhetjük. – Jézushoz vezető út, 95. o.

Az ima és az igetanulmányozás elhanyagolása miatt sebezhetővé válunk a kísértésekkel szemben. – A kísértés sokszor legyőzhetetlennek tűnik, mert az imádkozás és az igekutatás elhanyagolása miatt a megkísértett nem emlékszik mindjárt Isten ígéreteire, és nem a Szentírás fegyvereivel próbálja Sátánt legyőzni. De azokat, akik jártasak akarnak lenni Isten dolgaiban, angyalok veszik körül, és a bajban emlékeztetik őket az éppen akkor szükséges igazságokra. – A nagy küzdelem, 600. o.

Sátán remeg, amikor imádkozunk. – Az imában nagy erő rejlik. Ellenségünk szüntelenül arra törekszik, hogy a felzaklatott lelket távol tartsa Istentől. A mennyhez intézett alázatos kérés jobban megrémíti Sátánt, mint a világ kormányainak határozatai vagy a királyok parancsai. – In Heavenly Places, 82. o.

A reformáció erejének forrása az ima volt. – A titkos imából fakadt az az erő, amely a nagy reformáció által megrázta a világot. Az Úr szolgái az imádkozás helyén szent nyugalommal vetették meg lábukat Isten ígéreteinek szikláján. Az augsburgi küzdelem idején „nem múlt el egy nap sem anélkül, hogy Luther ne szentelt volna legalább három órát imára. Mégpedig az elmélyülésre legalkalmasabb órákat választotta ki.” Hallani lehetett, hogy cellájának magányában kiönti lelkét Isten előtt, „mint amikor az ember a barátjával beszél”. – A nagy küzdelem, 210. o.

Fejezet 10— Miért van okunk az imára?

Az ima feltárja az ember előtt az igazságot. – Miért nem kapunk többet attól, aki a világosság és a hatalom forrása? Túl keveset várunk el Tőle. Vajon kihűlt volna Isten ember iránti szeretete? Nem árad többé szeretete bűnös világunkra? Nem vágyik többé arra, hogy erejét bevesse népe érdekében? Krisztus diadalra vezet minket. Ki kételkedhet ebben, hiszen tudjuk, hogy királyi palástját és koronáját letéve emberi természetet öltött, és lejött erre a világra, hogy az ember kezese és egyben helyettese is legyen.

Nem értékeljük kellőképpen az ima erejét és hatékonyságát. „A Lélek gyengeségünk segítségére siet, hiszen nem tudjuk, hogyan imádkozzunk. De maga a Lélek esedezik érettünk kimondhatatlan fohászkodásokkal." (Róm 8:26) Isten azt akarja, hogy imában hozzá jöjjünk, hogy világosságot áraszthasson elménkbe. Csakis Ő értetheti meg velünk az igazságot, teheti fogékonnyá és vetheti alá akaratának a szívünket. Értelmünket úgy fejlesztheti, hogy különbséget tehessünk igazság és hamis tanok között. Megerősítheti elménket, és olyan ismeretekbe avatná, amelyek a hittel párosulva győzelemre vezethetnek a kísértések felett. Imádkozzatok tehát szüntelen! Az Úr meghallotta Dániel imáját, és a mi imáinkat is meghallja, ha úgy közeledünk hozzá, ahogy Dániel. – Review and Herald, 1904. március 24.

Az ima segít megismernünk az Atyát. – Ismerjük-e úgy Istent, ahogy kellene? Micsoda vigaszban és örömben lenne részünk, ha nap mint nap megtanulnánk azokat a leckéket, amelyeket fontosnak tart lelki előremenetelünk számára! Személyes tapasztalatok révén kell megismernünk Őt. Hasznos lesz több időt töltenünk titkos, személyes imában, és ily módon jobban megismernünk mennyei Atyánkat. – Egészségügyi misszió munka, 102. o.

Az ima egységre vezet Istennel. – Az ima eggyé kovácsol minket egymással és Istennel. Az ima Jézust társunkká teszi. Új erőt ad a lankadó, tépelődő léleknek, hogy legyőzze a világot, a test kívánságait és az ördögöt. Az ima elhárítja Sátán támadásait. – Krisztus példázatai, 250. o.

Az ima képessé tesz ellenállni a kísértésnek. – Miért is vonakodnak Isten gyermekei imádkozni, holott tudják, hogy az ima kulcs a hit kezében, amely megnyithatja a mennyei tárház ajtaját, ahol a Mindenható kincseinek forrásai vannak felhalmozva. Folytonos ima és buzgó éberség nélkül abban a veszélyben vagyunk, hogy hanyagokká leszünk, és az egyenes ösvényről letérünk. Ellenfelünk folytonosan akadályozni akarja a kegyelem trónjához vezető utunkat, hogy a bensőséges imát és hitet nélkülözve ne jussunk ahhoz a kegyelemhez és erőhöz, amellyel a kísértéseket legyőzhetjük. – Jézushoz vezető út, 94–95. o.

Krisztus egyedüli reménységünk. Gyertek Istenhez Jézus által, aki életét adta e világért. Támaszkodjatok áldozatának hatékonyságára. Mutassátok meg, hogy szeretete és öröme lakozik bennetek, és ebből kifolyólag a ti örömötök is teljes. Isten a ti erőtök. Imádkozzatok sokat! Az ima a lélek élete. A hitből fakadó ima olyan fegyver, amellyel sikeresen legyőzhetjük ellenségünk támadásait. – Selected Messages 1. kötet, 88. o.

Az imádság felkészít a mennyei gyülekezet tagjává lenni. – Az alázatos, hívő embernek a gyülekezet – Isten földi háza – a menny kapuja. A dicsőítő énekek, az imádság, Krisztus képviselőinek szavai – mind Isten kijelölt eszközei arra, hogy felkészítsék népét a mennyei templom fenségesebb istentiszteletére, ahová semmi szentségtelen nem léphet be. – Bizonyságtételek 5. kötet, 491. o.

Az ima megerősít meggyőződéseinkben. – Naponta alázatos, őszinte imával és az ige olvasásával kell erősítenünk a meggyőződésünket. Bár mindegyikünknek megvan a magunk egyénisége, bár mindegyikünknek szilárdan ragaszkodnunk kell meggyőződéseinkhez, úgy kell ragaszkodnunk hozzájuk, mint Isten igazságához, amit az Úr ereje által kaptunk. Ha nem ezt tesszük, ki fogják tépni majd kezünkből azokat. – Bizonyságtételek 6. kötet, 401. o.

Az ima a mulandó szükségleteket is betölti. – Isten Igéjének minden egyes ígéretét imáinkba foglalhatjuk, amennyiben Isten adott szavára támaszkodunk. Bármilyen lelki áldást óhajtunk, kiváltságunk, hogy Jézus nevében kérjük. Egyszerű szavakkal, gyermeki hittel tárhatjuk fel Isten előtt szívünket. Amennyiben szükséges, táplálékért és ruházatért is könyörögnetünk hozzá éppúgy, mint lelki ínségünkben is az élet kenyerét és az igazság öltönyét is tőle kérjük. Mennyei Atyátok jól tudja, hogy nektek minderre szükségetek van, és ezért felszólít benneteket, hogy jöjjetek és kérjetek. Csak Jézus nevében nyerhetjük el mindezen áldásokat, hiszen Isten éppen ezáltal akarja Fia nevét megdicsőíteni, hogy kínzó szükségleteinket kegyelmének kincstárából ingyen és bőkezűen kielégíti. – Gondolatok a Hegyibeszédről, 133. o.

Minden léleknek adott az előjog, hogy személyesen az Úr elé tárja különleges szükségeit, és hálát adjon áldásainak, amelyekben nap mint nap részesül. – Bizonyságtételek 9. kötet, 278–279. o.

Az imádsággal nem mondunk Istennek újat. – Sajnos, az ima jelentőségét nem értik meg úgy, ahogy kellene. Nem azért imádkozunk, hogy Istent olyasmiről értesítsük, amiről Ő nem tudna. Az Úr ismeri minden lélek legrejtettebb titkát is. Szükségtelen, hogy imáink hosszadalmasak és hangosak legyenek. Isten olvassa legrejtettebb gondolatainkat is. Imádkozhatunk titokban, mert Ő, aki titkon néz, nyilvánosan jutalmaz. – Üzenet az ifjúságnak, 247. o.

A naponkénti imádság biztosítja az isteni kegyelmet. – Mindazáltal azok sem mentesültek a további támadásoktól és kísértésektől, akik pünkösdkor erőt nyertek a magasságból. Ha bizonyságot tettek az igazságról és jogosságról, az igazság ellensége több ízben támadt ellenük, hogy megfossza őket keresztény tapasztalataiktól. Kénytelenek voltak istenadta erejükkel felvértezve még fokozottabb küzdelmet vívni, hogy elérjék az érett férfiúságot a Jézus Krisztusban. Naponta könyörögtek újabb kegyelemért, hogy mind közelebb és közelebb jussanak a tökéletességhez. A Szentlélek befolyása alatt még a leggyengébbek is megtanulták hitük gyakorlása közben, hogy a rájuk bízott képességeket növeljék. Így egyszersmind megszentelődtek, megtisztultak és nemesbültek. Miután alázatosan engedelmeskedtek a

Szentlélek befolyásának, részt nyertek az istenség teljességéből, és átformálódtak Isten képmására. – Az apostolok története, 49–50. o.

Az imádság bölcsességet ad. – Fentről jövő bölcsességre van szükségünk, hogy ellenállhassunk korunk hamis tanításainak. – Tapasztalatok és látomások, 87–88. o.

Imádkozzatok minél kitartóbban, hogy megértsétek az időt, amelyben élünk, és tiszta képet alkothassatok Isten tervéről és céljáról, és még nagyobb sikereket érjetek el a lelkek megmentésében. – Selected Messages 2. kötet, 399. o.

Ima által részesülünk a Szentlélek keresztségében. – Isten hű hírnökei vigyék előbbre az Úr művét, az Általa rendelt úton-módon. Legyenek szoros kapcsolatban a Nagy Tanítóval, hogy naponta tanuljanak Tőle. Komoly imában küzdjenek Istennel a Szentlélek keresztségéért, hogy kielégíthessék a bűnben pusztuló világ ínségét. Isten ígérete szerint hatalmat ad nekik, akik hitben nekilátnak, hogy hirdessék az örökkévaló evangéliumot. Mialatt Isten szolgái a trónjától elevenen áradó, élő üzenetet hirdetik, sokan elfogadják azt. A tévutak és hitetlenség sötétje előzetik az őszinte, Istent kereső emberek elméjéből. – Bizonyságtételek lelkészeknek, 459–460. o.

Imádság által mai szükségleteink betöltetnek. – Isten igazsága, ha szívünkbe fogadjuk, bölccsé tesz az üdvösségre. Ha hiszed és engedelmeskedsz neki, elég kegyelmet nyersz vele a ma kötelessége és próbái számára. Semmi szükséged a holnapi áldásra. Csak a mai nappal kell törődnöd. Ma győzz, ma tagadd meg magad, ma virrassz és imádkozz, ma vívj ki győzelmeket Isten által. – Bizonyságtételek 3. kötet, 333. o.

Az ima folytán mindent megkapunk Isten munkája végzéséhez. – Isten munkájának különböző érdekeltségei témákat szolgáltatnak az elmélkedéshez, ihletet az imádkozáshoz.– Bizonyságtételek 4. kötet, 459. o.

Az imára kapott válaszok késztessenek Isten iránti hálára és dicséretre. – Sámuel első könyvének második fejezetében egy odaszentelt életű, Istent szolgáló és dicsérő asszony imáját olvashatjuk: „Örvendez az én szívem az Úrban, felmagasztaltatott az én szarvam az Úrban. Az én szám felnyílt ellenségeim ellen, mert szabadításodnak örvendezek én! Senki sincs olyan szent, mint az Úr, sőt, rajtad kívül senki sincs. Nincsen olyan kőszál, mint a mi Istenünk.” (1Sám 2:1–2) Anna hálaáldozata az imájára kapott válaszért értékes lecke mindazoknak, akik a mai napon választ kaptak imájukra. Elmulasztjuk-e megköszönni Istennek szerető jóságát?

Dávid ekképpen nyilatkozott: „Szeretem az Urat, mert meghallgatja esedezéseim szavát, mert az Ő fülét felém fordítja, azért segítségül hívom Őt egész életemben.” (Zsolt 116:1–2) Isten jósága, mely abban nyilvánul meg, hogy meghallgatja és megválaszolja könyörgéseinket, komoly kötelességet ró ránk, hogy hálát mondjunk áldásaiért, amelyekkel elárasztott minket. Többet kellene hálálkodnunk Istennek. A kéréseinkre válaszképpen kapott áldásokat azonnal meg kell köszönnünk az Úrnak. Vezessünk naplót hálaadásainkról, hogy később, amikor

kézbe vesszük naplónkat, megemlékezzünk jóságáról, és dicsérjük az Ő szent nevét. – Review and Herald, 1908. május 7.

Jellemünk megváltozhat. – Szívünk változására van szükség, és ezt csakis úgy érhetjük el, ha személyesen keressük Istent, áldásait és erejét kérvén, fohászkodván kegyelméért, mely megváltoztathatja jellemünket. Ennek a változásnak kell bekövetkeznie életünkben, és ehhez a kitartó, tiszta szívből jövő erőfeszítésünkre van szükség. Őszintén kérdezzük meg magunktól: „Mit kell tennem, hogy üdvözüljek?” Tudnunk kell, hogy melyek azok a lépések, amelyeket meg kell tennünk a menny felé vezető úton. – Selected Messages 1. kötet, 187. o.

Ima által jobban megértjük Isten Igéjét. – Senki sincs biztonságban, ha nem imádkozik. Egyetlen nap, egyetlen óra se teljék el ima nélkül. Különösképpen értelmet kérjünk az Úrtól, hogy megértsük Igéjét. Benne vannak leleplezve a nagy csaló ámításai, és az eszközök, amelyekkel sikeresen ellenállhatunk neki. Sátán nagy értéssel idéz a Szentírásból, és a maga érdeke szerint értelmezi az igéket, hogy csapdába csaljon. Alázatos szívvel kell kutatnunk az Írásokat, és egy pillanatig se feledkezzünk meg arról, hogy teljes mértékben Istentől függünk. Miközben szüntelenül Sátán tervein a szemünk, hittel imádkoznunk kell: „Ne vígy minket a kísértésbe!” – A nagy küzdelem, 530. o.

A Bibliát soha nem szabad imádkozás nélkül kutatni. Csak a Szentlélek tudja megéreztetni velünk a könnyen megérthető dolgok fontosságát, és csak Ő akadályozhatja meg a nehezen érthetőek kiforgatását. Isten mennyei angyalokat bízott meg azzal, hogy Igéjének befogadására alkalmassá tegyék szívünket; olyannyira, hogy az ige szépségében gyönyörködni, intéseiből okulni tudjunk, ígéreteiből pedig életet és erőt merítsünk. Tegyük magunkévá a zsoltáros könyörgését: „Nyisd meg az én szemeimet, hogy szemléljem a te törvényednek csodálatos voltát!” (Zsolt 119:18) A kísértés sokszor legyőzhetetlennek tűnik, mert az imádkozás és az igekutatás elhanyagolása miatt a megkísértett nem emlékszik mindjárt Isten ígéreteire, és nem a Szentírás fegyvereivel próbálja Sátánt legyőzni. De azokat, akik jártasak akarnak lenni Isten dolgaiban, angyalok veszik körül, és a bajban emlékeztetik őket az éppen akkor szükséges igazságokra. Tehát, amikor az ellenség „eljő, mint egy sebes folyóvíz« (Ésa 59:19), Isten Lelke zászlót bont előtte. – A nagy küzdelem, 599–600. o.

Fejezet 11— Meghallgatott imák

Ha valamit kérünk, Isten meghallgat. – A világ bölcsessége szerint imára nincs szükség. Tudós emberek állítják, hogy az ember nem kaphat imájára választ: hogy az imát nem igazolják a természeti törvények; csoda volna teljesedése, és csodák nem léteznek. A világegyetemet – mondják – változatlan törvények igazgatják, és Isten maga sem tesz semmit e törvényekkel ellentétben. Tehát Istent – szerintük – kötik saját törvényei; mintha az isteni törvények működése kizárhatná az isteni szabadságot. Ez a tanítás ellentétben áll a Szentírás bizonyságtételével. Vajon Krisztus és apostolai nem műveltek csodákat? Ugyanaz a könyörületes Megváltó ma is él, és ma is éppúgy kész meghallgatni a hitből fakadó imát, mint amikor az emberek között élt. A természetes együttműködik a természetfelettivel. Isten tervét képezi az is, hogy a hittel elmondott imánkra válaszként megadja azt, amit kérés nélkül nem árasztott volna ránk. – A nagy küzdelem, 525. o.

Amikor abban az előjogban van részetek, hogy hittestvéreitekkel találkozhattok a gyülekezetben, beszéljetek nekik az Isten és a lélek közti kommunikáció fontosságáról. Mondjátok el nekik, hogy amennyiben hallgatnak szívük indítására, és imára kulcsolják kezüket, Isten válaszolni fog kéréseikre. Figyelmeztessétek őket, hogy ne hanyagolják el vallásos kötelezettségeiket. Biztassátok őket, hogy imádkozzanak! Ha találni szeretnénk, akkor keresnünk kell. Ha kapni szeretnénk, kérnünk kell, és ha azt akarjuk, hogy megnyíljanak előttünk az ajtók, kopogtatnunk kell. – Signs of the Times, 1890. február 10.

Jézus nem azért szólít fel követésére, hogy azután elhagyjon bennünket. Ha életünket átadjuk szolgálatára, többé nem fordulhat elő olyan helyzet, amelyről Isten ne gondoskodott volna már előre. Bármilyenek is a körülmények, van egy vezetőnk, hogy irányítsa utunkat; bármilyen tanácstalanok vagyunk, van egy megbízható Tanácsadónk, s bármilyen szomorúság, gyász vagy egyedüllét ér bennünket,van egy együtt érző barátunk. Még ha tudatlanságunkban tévedünk is, Krisztus nem hagy el… „Amit könyörgésetekben kértek, mindazt meg is kapjátok, ha hisztek.” (Mt 21:22) – Az evangélium szolgái, 263. o.

Isten az Ő áldásának ajándékával válaszol az alázatos hitre. – A mennyel való közeli, szoros kapcsolat megadja a helyes hangot hűségeteknek, és sikeretek alapja is lesz. Függőségetek érzete imára fog serkenteni, kötelességérzetetek pedig erőfeszítésre. Ima és igyekezet, igyekezet és ima, ez lesz életetek kötelessége. Úgy imádkozzatok, mintha az összes eredmény és dicséret Istent illetné. Másrészt úgy fáradozzatok, mintha a kötelesség teljesen a tietek lenne. Ha erőre van szükségetek, elnyerhetitek, csupán higgyetek Istenben, fogjátok Őt szaván, cselekedjetek hitből, és akkor az áldás meg fog érkezni.

Az alázatos, bizakodó, töredelmes szívűeket Isten elfogadja, imáját meghallgatja, és amikor Isten segít, minden akadály félregördül az útból. Hány kiemelkedő képességű, kitűnő képzettségű bukott már el, amikor felelős pozícióba helyezték, míg a gyöngébb szellemi képességű a kevésbé kedvező környezetben csodálatosan eredményes lett. Az a titka ennek, hogy az előbbiek magukban bíztak, az utóbbiak viszont azzal fogtak össze, akinek csodálatos

a tanácsa, és hatalmas a karja, hogy meg is valósítsa, amit szándékozott. – Bizonyságtételek 4. kötet, 538–539. o.

Az egyszerű imák, amelyek a Szentlélek késztetésére törnek fel a szívből, a félig nyitott kapukon keresztül felemeltetnek a mennybe,kapuk, amelyekről így nyilatkozott Krisztus: „Íme, adtam elődbe egy nyitott ajtót, amelyet senki be nem zárhat.” (Jel 3:8) Ezek az imák Krisztus feddhetetlenségének kellemes tömjénillatával elegyítve felszállnak az Atyához, aki megválaszolja azokat. – Bizonyságtételek 6. kötet, 467. o.

A gyermeki egyszerűséggel elmondott imádság meghallgatásra talál. – „Ha valaki szomjúhozik, jöjjön énhozzám, és igyék… Valaki pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok néki, soha örökké meg nem szomjúhozik; hanem az a víz, amelyet én adok néki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz Őbenne.” (Jn 7:37, 4:14)

Ha az ígéretek ellenére azt választjuk, hogy fonnyadozzunk és tikkadjunk az élet vize hiányában, az a mi hibánk. Ha Krisztushoz jönnénk, egyszerűen, mint a gyermek jön földi szüleihez, és kérnénk, amit ígért, és hinnénk is, hogy megkapjuk, akkor meg is kapnánk, amit kértünk. – Bizonyságtételek 9. kötet, 179. o.

Imádkozzatok és higgyetek! – Isten nem azt mondja, hogy kérd egyszer, és megkapod. Hanem arra szólít, hogy lankadatlanul, állhatatosan imádkozzunk. Ha kitartunk a könyörgésben, buzgóságunk erősödik, és még jobban vágyunk arra, amit kérünk. Krisztus így szólt Mártához Lázár sírjánál: „Ha hiszel, meglátod majd az Istennek dicsőségét.” (Jn 11:40)

Sok embernek nincs élő hite. Ezért nem látják, hogy Isten milyen hatalmas. Gyengeségük forrása: hitetlenség. Jobban bíznak saját cselekedeteikben, mint abban, amit Isten tehet értük. Megpróbálnak Isten nélkül eredményeket elérni. Terveznek, de keveset imádkoznak. Nem bíznak igazán Istenben. Azt gondolják, hogy hisznek, pedig csak a pillanat hatása alá kerültek. Nem ismerik fel, hogy mire van szükségük, és hogy Isten kész adni. Ezért nem ismételgetik kéréseiket az Úr előtt.

Olyan buzgón és kitartóan kell könyörögnünk, mint az a megszorult barát, aki éjfélkor ment kenyeret kérni. Minél buzgóbban és állhatatosabban kérünk, annál szorosabb lelki egységre jutunk Krisztussal. Több áldást kapunk, mert hitben erősödtünk.

A mi feladatunk imádkozni és hinni. Legyünk éberek, és imádkozzunk! Vigyázzunk, imádkozzunk, és az imákat meghallgató Istennel együtt dolgozzunk! Sose felejtsük el, hogy „Isten munkatársai vagyunk” (1Kor 3:9). Imáinkkal összhangban beszéljünk és cselekedjünk! A próba vagy azt tanúsítja, hogy hitünk őszinte, vagy pedig azt, hogy csak formaságból imádkozunk. – Krisztus példázatai, 145–146. o.

Imádkozzatok hittel, és a válasz nem marad el. – Ha jól megtanuljuk az Úr által küldött tanítást, akkor mindenben segítségünkre lesz alkalmas időben. Bízz Istenben! Imádkozz sokat

és higgy! Ha bízol, remélsz, hiszel és szorosan fogod a végtelen hatalom kezét, a hódítóknál hatalmasabb leszel.

Az igaz munkások hittel járnak és fáradoznak. Amikor a jó és gonosz hatalmak közti csata elkeseredetté válik, olykor belefáradnak a munka lassú haladásának látványába. De ha nem félnek és nem is rettegnek, észreveszik majd, hogy a felhők szertefoszlanak, és beteljesedik a szabadulás ígérete. A homályon át, amellyel Sátán körülvette őket, meglátják az igazság napja fényes sugarainak ragyogását.

Dolgozzatok hittel, s az eredményeket bízzátok Istenre. Imádkozzatok hittel, s Isten gondviselésének titka megadja nektek a választ. Néha úgy tűnik, mintha lehetetlen lenne a siker. De te azért csak dolgozzál, higgyél. Erőfeszítéseidbe vigyél hitet, reményt és bátorságot. Amikor megtetted, ami tőled telik, várj az Úrra, hogy kijelentse hűségét, és Ő be fogja tölteni szavát. Várj, ne nyugtalankodj, hanem rendíthetetlen hittel és rendíthetetlen bizalommal várj! – Bizonyságtételek 7. kötet, 245. o.

Erőt nyerhetünk Istentől. Ő képes segíteni. Mennyei kegyelmet és bölcsességet adhat. Ha hittel kérünk, kapni fogunk, de ehhez őrködnötök kell az imádkozásban. Vigyázz, imádkozz és dolgozz! Ezek legyenek vezényszavaitok! – Bizonyságtételek 2. kötet, 427. o.

Isten elküldött, hogy dolgozzunk az Ő szőlőjében. Kötelességünk mindent megtenni, ami erőnkből telik. „Reggel vesd el a te magodat, és este se pihentesd kezedet, mert nem tudod, melyik jobb, ez vagy amaz.” (Préd 11:6) Túl kevés a hitünk. Korlátokat szabunk Izrael Szentjének. Hálásaknak kellene lennünk, hogy egészen addig leereszkedik, hogy eszközeiként használ fel minket. Minden kitartó, hitből fakadó ima választ kap az Atyától. Talán nem éppen abban a formában, ahogyan vártuk, de pontosan akkor, amikor a legnagyobb szükségünk van rá. „Ha énbennem maradtok, és megtartjátok az én szavaimat, kérjetek bármit, amit csak akartok, és megkapjátok.” – Review and Herald, 1897. március 23.

Ha találunk időt az imádkozásra, Isten is talál időt a válaszadásra. – Minden kitartó ima, mellyel kegyelemért és erőért esedezünk, választ kap… Kérjétek Istent, hogy mindazt megtegye értetek, amire a segítsége nélkül nem lennétek képesek. Mondjatok el mindent Jézusnak. Osszátok meg vele szívetek titkait, mert az Ő szeme belelát a lélek legsötétebb kamrájába is; a gondolataitok nyitott könyvként tárulnak fel előtte. Miután lelketek javát szolgáló dolgokat kértetek tőle, higgyétek, hogy meg fogjátok kapni azokat, és Ő meg is adja szívetek kéréseit. Fogadjátok el teljes szívvel ajándékait, hiszen Jézus azért halt meg, hogy rendelkezhessetek a menny értékeivel, és végül boldog otthonra leljetek a mennyben. Ha időt szakítotok az imádkozásra, Isten is időt szakít, hogy válaszoljon nektek. – My Life Today, 16. o.

Örüljetek, hogy Isten válaszolt imáitokra. – Imádkozzatok hittel. El ne mulasszátok összhangba hozni életeteket könyörgéseitekkel, hogy elnyerhessétek a kért áldásokat. Ne hagyjátok meggyengülni hiteteket, mert az elnyert áldás a hittel arányos. „Legyen a ti hitetek szerint.” „Bármit kértek bizalommal, megkapjátok.” (Mt 9:29, 21:22) Imádkozzatok,

higgyetek, örvendezzetek. Énekeljetek dicséretet Istennek, hisz meghallgatja imáitokat. Fogjátok szaván az Urat. „Hűséges, aki az ígéreteket tette.” (Zsid 10:23) Egyetlen őszinte, buzgó kérés sem vész kárba. Az út nyitva, a folyam ömlik. Gyógyító ereje van; az élet, egészség és üdvösség üdítő áramlatait önti. – Bizonyságtételek 7. kötet, 274. o.

Kitartásotok a biztosíték, hogy Isten válaszolni fog. – Amikor egy ember kitartóan kér Istentől valamit (a Jézus Krisztus neve lévén az egyedüli mennyen és földön, amely által elnyerhető az üdvösség), kitartásában és komolyságában benne találtatik Isten elkötelezettsége, hogy gazdagon válaszoljon az imára, sokkal többet nyújtván, mint amit kértünk vagy gondoltunk. Nemcsak a Jézus nevében kell, hogy imádkozzunk, hanem a Szentlélek forró ihletésére is. Hiszen „maga a Lélek esedezik mi érettünk kimondhatatlan fohászkodásokkal” (Róm 8:26). Az imák alapját komoly hit feltételezi. Tartsatok ki az imádkozásban! Isten nem azt mondja, hogy imádkozzatok egyszer, és én válaszolok nektek. Arra kér, hogy szüntelenül imádkozzunk, és higgyük, hogy megkapjuk, amit kérünk, mert Ő válaszolni fog. – Th e Gospel Herald, 1902. május 28.

Az imameghallgatás feltételei. – Vannak feltételek, amelyek alapján elvárhatjuk, hogy Isten meghallgassa imáinkat. Az első feltétel az, hogy érezzük és felismerjük segítségének szükségét. Hisz megígérte: „Vizet öntök a szomjúhozóra, és folyóvizet a szárazra.” (Ésa 44:3) Azok, akik éhezik és szomjúhozzák az igazságot, és szívük mélyéből vágyakoznak Isten után, biztosak lehetnek, hogy Isten megelégíti őket. De a szívnek nyitva kell lennie Isten Lelkének befolyása előtt, hogy az isteni áldásokat befogadhassa.

Nagy ínségünk már önmagában is olyan érv, amely a legbeszédesebben szólal fel érdekünkben. Ámde nékünk kell az Urat keresnünk, hogy érettünk cselekedjen. „Kérjetek és adatik néktek.” (Mt 7:7) És Ő, „aki az Ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem Őt mindnyájunkért odaadta, mi módon ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk?” (Róm 8:32)

Ha igazságtalanságot rejtegetünk szívünkben, és tudatosan vétkezünk, az Úr nem hallgathat meg bennünket; csak a bűnbánó és összetört szív imája kedves előtte. Ha minden felismert igazságtalanságot jóvátettünk, remélhetjük, hogy Isten meghallgatja kérésünket. Érdemeink sohasem ajánlanak bennünket Isten kegyelmébe; egyedül Krisztus érdeme és szolgálata vált meg, és az Ő vére tisztít meg bennünket; a mi munkarészünk az, hogy az imameghallgatás feltételeinek eleget tegyünk.

A győzelmes ima másik eleme a hit. „Mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő létezik, és megjutalmazza azokat, akik Őt keresik.” (Zsid 11:6) Jézus így szólt tanítványaihoz: „Amit könyörgésetekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek.” (Mk 11:24)

Az ígéret határtalan, és hű az Isten, aki adta. Ha nem is nyerjük el azonnal, amit kérünk, mégis higgyük, hogy az Úr hallja kérésünket, és teljesíteni fogja. Sokszor annyira tévedünk, és annyira rövidlátók vagyunk, hogy oly dolgokat kérünk, amik a legkevésbé sem válnának

áldásunkra. Mennyei Atyánk szeretetből úgy válaszol imáinkra, hogy azt adja csak meg, ami a javunkra szolgál, s amit magunk is kívánnánk, ha a Szentlélektől megvilágosítva a dolgok valódi állását láthatnánk. Ha imáink látszólag nem részesültek meghallgatásban, erősen ragaszkodjunk az ígérethez. A meghallgatás ideje bizonnyal el fog jönni, és elnyerjük azokat az áldásokat, amelyekre legnagyobb szükségünk van. De merészség azt állítani, hogy imánk mindenkor és úgy hallgattatik meg, amint és ahogyan kívánjuk. Isten sokkal bölcsebb, semhogy tévedhetne, és sokkal jobb, mintsem visszatartson jó adományokat azoktól, akik igazságban járnak. Azért bízzatok benne, megvigasztalódva, még akkor is, ha imátok nem talál azonnal meghallgatásra. Bízzatok sziklaszilárdan ígéretében: „Kérjetek és adatik néktek!”

Ha félelmünkre és kétségeinkre hallgatunk, vagy ha minden titokba bele akarunk látni, mielőtt igaz hitünk lenne, nehézségeink mind nagyobbak lesznek. Ha gyengeségünk és alárendeltségünk érzetében jövünk Istenhez, akinek tudása végtelen, aki összes teremtményeit ismeri, és szava, akarata által kormányoz mindeneket, valamint feltárjuk hitben és alázatosságban mindazt, ami szívünket nyomja, akkor meghallgatja jajkiáltásainkat, és megenyhíti szívünket. A szívből fakadó, őszinte ima a legszorosabb közösségbe emel bennünket az Örökkévaló Lelkével. Ha pillanatnyilag nincs is rendkívüli bizonyítékunk arra, hogy Megváltónk és Üdvözítőnk szeretettel, részvéttel hajol le hozzánk, ez mégis úgy van. Bár láthatóan nem érzékeljük jelenlétét, keze mégis szeretettel és szívbéli részvéttel megpihen rajtunk.

Ha kegyelmet és áldást kérünk Istentől, szívünket is a szeretet és megbocsátás lelkületének kell áthatnia. Hogy is imádkozhatjuk: „Bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek” (Mt 6:12), holott haragot tartunk szívünkben? Ha elvárjuk imáink meghallgatását, akkor nekünk is éppúgy és olyan mértékben kell megbocsátanunk másoknak, amilyen mértékben mi elvárjuk bűneink bocsánatát.

Az imában való kitartás szintén feltétele a meghallgatásnak. Mindig imádkoznunk kell, ha növekedni akarunk hitben és tapasztalatokban. Állhatatosnak kell lennünk az imában (Róm 12:12), és vigyáznunk kell abban hálaadással (Kol 4:2). Péter így figyelmezteti a hívőket: „Annakokáért legyetek mértékletesek és józanok, hogy imádkozhassatok.” (1Pt 4:7) Pál apostol is int bennünket: „Imádságotokban és könyörgésetekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.” (Fil 4:6) Júdás levelében a következőket olvashatjuk: „Ti pedig, szeretteim, épülvén a ti szentséges hitetekben, imádkozván Szentlélek által, tartsátok meg magatokat Istennek szeretetében.” (Júd 20–21) – Jézushoz vezető út, 95–97. o.

Ha csupán részben, félszívvel engedelmeskedünk Istennek, ígérete nem fog teljesedni életünkben. – A nagy Orvos lábnyomán, 227. o.

Ha szeretnénk imáinkra választ kapni, azokkal összhangban kell élnünk. – Vigyázzunk és imádkozzunk, hogy életünkben semmilyen következetlenség ne legyen! Nem mulaszthatjuk el bemutatni másoknak, hogy az imában való vigyázás azt jelenti, hogy

imáinkat Istennél hagyjuk, hogy megválaszolhassa azokat. – Selected Messages 1. kötet, 116–117. o.

Az imának semmilyen értéke nincs, ha nem élünk összhangban azzal. – „Ha én bennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjetek, amit csak akartok, és meglesz az néktek.” (Róm 8:7) Hivatkozzatok erre az ígéretre, amikor imádkoztok. Előjogotok szent merészséggel járulnotok Isten elé. Amikor őszintén kérjük, hogy világossága ránk ragyogjon, meghall bennünket és válaszolni fog kéréseinkre. Ehhez azonban összhangban kell élnünk azzal, amit imában kérünk, ellenkező esetben fohászaink értéktelenek. Láttam olyan apát, aki miután olvasott a Szentírásból és imádkozott, azonnal szidni kezdte a gyermekeit. Hogyan válaszolhat Isten ilyen körülmények között az imáira? Ha miután megszidja gyermekeit, egy apa imádkozik, vajon lesz-e valami haszna annak az imának a gyermekeit illetően? Semmi, hacsak nem egy bűnbánó imáról van szó. – Gyermeknevelés, 499. o.

Ha választ akarunk kapni az imára, ne feledkezzünk meg Istent dicsőíteni. – Kérésből és elfogadásból álljon-e egész vallásos életünk? Hát örökké csak szükségleteinkre gondoljunk, és soha ne fejezzük ki a hálánkat? Sohase dicsérjük Istent azért, amit értünk tesz? Nem imádkozunk eleget, és még akkor is takarékoskodunk a köszönettel. Sokkal erőteljesebb lenne imánk, ha Isten szerető gondoskodása több hálát és dicséretet visszhangozna bennünk. Egyre gazdagabbá válnánk Isten szeretetében, és többet is ajándékozna nekünk, amiért dicsőíthetnénk Őt. Te, aki panaszkodsz, hogy Isten nem hallgatja meg imádat, változtass jelenlegi magatartásodon, és egészítsd ki kéréseidet dicsérettel. Amikor majd méltányolod jóságát és irgalmát, meglátod, méltányolni fogja kéréseidet. Imádkozz, imádkozz buzgón és szüntelenül, de ne feledkezz meg a dicséretről sem! – Bizonyság tételek 5. kötet, 317. o.

A sáfárság területén megnyilvánuló hűtlenség akadálya az ima meghallgatásának. – Isten, akitől minden áldást kapunk, egy bizonyos részt igényel javainkból. Így gondoskodik az evangélium hirdetéséhez szükséges anyagiakról. A tizedrész visszaadásával mutatjuk meg, hogy értékeljük Isten ajándékait. De hogyan igényelhetjük áldását, ha megtartjuk magunknak azt, ami az övé? Ha hűtlen sáfárok vagyunk a földi dolgokban, hogyan várhatjuk el, hogy megbíz minket a menny dolgaival? Talán itt kell keresnünk a meg nem hallgatott imák titkát. – Krisztus példázatai, 144. o.

Amikor az ígéretek beteljesedését kérjük, de nem teszünk eleget a feltételeknek, megsértjük Istent. – Isten feltételekhez köti ígéretei teljesítését. Az ima nem foglalhatja el a kötelességteljesítés helyét. „Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok” – mondja Krisztus. „Aki ismeri az én parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem; aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és [105] kijelentem magamat annak.” (Jn 14:15, 21) Aki az ígéretekre hivatkozva, de a feltételek teljesítése nélkül kér Istentől, megsérti Jahvét. Krisztus nevének emlegetésével formál jogot az ígéretek teljesítésére, de cselekedeteivel nem bizonyítja, hogy szereti Krisztust, és hisz benne. – Krisztus példázatai, 143. o.

Ha teljesítjük a feltételeket, az imameghallgatás ígérete valóra válik. – Az ima és a hit szorosan összetartoznak, és a két témakört együtt kell tanulmányozni. A hittel mondott ima Istentől származó tudomány, olyan tudomány, amit mindenkinek meg kell értenie, ha sikeres életet szeretne. Krisztus ezt mondja: „Azért mondom néktek: Amit könyörgésetekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek." (Mk 11:24) Világossá teszi, hogy kérésünk Isten akarata szerint való kell, hogy legyen, azt kell kérnünk, amit Ő megígért, és amit kapunk, azt az Ő akarata szerint kell felhasználnunk. Ha ezek a feltételek teljesülnek, az ígéret biztos.

Kérhetjük a bűnbocsánatot, a Szentlélek kiáradását, a keresztény jellemet, bölcsességet és erőt az Ő munkája végzéséhez, de bármelyik ajándékot, amit Ő megígért. Aztán hinnünk kell, hogy megkapjuk, és meg kell köszönnünk Istennek, amit kaptunk.

Ne keressük az áldás külső megnyilvánulását! Az ajándék ott van az ígéretben, és nyugodtan folytathatjuk tovább munkánkat abban a biztos tudatban, hogy amit Isten megígért, azt képes meg is tenni, és az ajándék, ami már a miénk, akkor válik valósággá, amikor a legnagyobb szükségünk van rá. – Nevelés, 257–258. o.

Imáink nem Istenhez intézett parancsok. – Tudjuk, hogy meghallgat minket, ha akarata szerint kérünk tőle. Kéréseink ne legyenek parancsok. Közbenjárását kérjük azokban a dolgokban, amelyeket szeretnénk, ha megtenne értünk. – Bizonyságtételek 2. kötet, 149. o.

Imáinkra nem mindig kapunk azonnal választ. – Egész mennyet betöltő áldás van Istennél a vele együttműködők számára. Az engedelmesek bátran igényelhetik ígéretei teljesítését.

Szilárdan, tántoríthatatlanul kell bíznunk Istenben. Az Úr sokszor késlelteti a választ, hogy megpróbálja hitünket és kérésünk őszinteségét. Ha Igéje szerint kérünk, higgyünk ígéretében, és imádkozzunk olyan céltudatos kitartással, amit nem lehet megtagadni. – Krisztus példázatai, 145. o.

Ha az igazság ismerői az Isten szavában foglalt önmegtagadást gyakorolják, az üzenet erőteljesen halad előre. Az Úr meghallgatja a lelkek megmentéséért felszálló imánkat. Isten népének világossága fényleni fog és a hitetlenek, látván jó cselekedeteinket, dicsőíteni fogják mennyei Atyánkat. – Üzenet az ifjúságnak, 315. o.

Jézus nem azért késett két napot a beteg Lázár meglátogatásakor, mert hanyagsággal vagy elutasítóan kezelte volna a család kérését. Célja az volt, hogy ott marad, míg Lázár meg nem hal, hogy majd bizonyságot tehessen az embereknek istenségét illetően, nem egy betegmeggyógyítása, hanem egy halott és eltemetett ember feltámasztása által.

Ennek a történetnek minket is bátorítania kellene. Néha kísértést érzünk azt hinni, hogy a „kérjetek és adatik néktek, keressetek és találtok, zörgessetek és megnyittatik néktek" ígéret nem teljesedik, ha nem azonnal érkezik válasz a kérésre. Előjogunk különleges áldásokat kérni, és hinni, hogy megkapjuk őket. De ha mindez nem azonnal történnék is meg, ne

gondoljuk, hogy Isten nem hallgatta meg imáinkat. Megkapjuk a választ, még ha egy ideig várnunk is kell rá. Az ember elcsüggedhet, de az irgalmas Krisztus további kedvező alkalmakat kínál fel számára áldásai kiárasztására. Imáinkra adott válasza késhet és különbözhet elvárásainktól, de ha nem veszítjük el a hitünket, Isten, aki tudja, mi szolgálja leginkább javunkat, sokkal nagyobb jóval áraszt majd el, mint amit kértünk tőle. – Th e Youth Instructor, 1899. o. április 6.

Mindnyájan szeretnénk imánkra határozott választ kapni, mégpedig azonnal, és könnyen elcsüggedünk, ha a válasz késik, vagy nem úgy kapjuk azt, ahogyan vártuk. De Isten túl bölcs és túl jó ahhoz, mintsem hogy mindig akkor és úgy válaszoljon imáinkra, ahogyan mi szeretnénk. Isten többet és jobbat tesz értünk, mint amit kérünk. És mivel bízhatunk bölcsességében és szeretetében, ne kérjük arra, hogy engedjen akaratunknak, hanem igyekezzünk megérteni és megvalósítani az Ő szándékát! Kívánságaink és érdekeink olvadjanak bele az Ő akaratába! Azok a tapasztalatok, amelyek próbára teszik hitünket, áldást rejtenek magukban részünkre. Általuk lesz nyilvánvalóvá, hogy vajon hitünk őszinte és valódi-e; egyedül Isten szavára támaszkodik-e, vagy bizonytalan és ingatag – a körülmények függvénye. A hit gyakorlással erősödik. Engedjük, hogy a béketűrés elvégezze a maga tökéletes munkáját! Ne felejtsük el, hogy a Szentírás drága dolgokat ígér azoknak, akik az Úrra várnak. – A nagy Orvos lábnyomán, 230–231. o.

Láttam, hogy a szolgálattevők és az egyház túl könnyen elcsüggedt. Miután mennyei Atyjuktól olyan dolgokat kértek, amelyekről azt hitték, hogy szükségesek számukra, mivel nem kapták meg ezeket azonnal, hitük megingott, bátorságuk elillant, és zúgolódni kezdtek. És ez nem tetszett Istennek.

Minden szent, aki tiszta szívvel járul Isten elé, és hittel, őszintén kér tőle, választ kap imájára. Ha nem látják, vagy nem érzik, hogy választ kaptak, hitüknek nem szabad meginognia, továbbra is bízhatnak az ígéretekben. Ne féljetek bízni Istenben! Építhettek fogadalmára: „Kérjetek és adatik néktek.” Isten túlságosan bölcs ahhoz, hogy tévedjen, vagy visszatartson valamit akarata szerint élő szeretteitől, ami a javukat szolgálta volna. Az ember tévedhet, és habár fohásza őszinte szívből fakad, nem mindig kér olyan dolgokat, amelyek javát szolgálnák vagy Istent dicsőítenék. Ha így van, bölcs és jóságos mennyei Atyánk meghallja fohászunkat, és válaszol, néha azonnal is, de nem azt adja, amit kértünk, hanem ami a leginkább üdvünket szolgálja és a nevét dicsőíti.

Ha látnák Isten tervét, tudnák, hogy amit Tőle kapnak, legfőbb javukat szolgálja. Habár lehet, hogy nem azt kapják, amit kértek, imáik mégis meghallgatást nyernek. Semmi olyat nem ad nekik Isten, ami ártana nekik. Láttam, hogy ha nem kapunk azonnal választ imáinkra, szilárdan meg kell állnunk a hitben, nem szabad megengednünk, hogy a kételkedés behatoljon a szívünkbe, mert az válaszfalat emelne közénk és Isten közé. Ha hitünk ingadozik, nem fogunk kapni Tőle semmit sem. Istenbe vetett bizalmunknak erősnek kell lennie, és az áldás akkor árad ki ránk gazdagon, amikor a legnagyobb szükségünk lesz rá.

Amikor Isten szolgái Szentlélekért és az Ő áldásáért imádkoznak, nem mindig kapnak azonnali választ. Ilyenkor nem szabad ingadozniuk. Hitük erőteljesen kapaszkodjon az ígéretbe, mely szerint a kért dolgokat megkapják.

Bízzatok Istenben, az áldás akkor árad majd rátok, amikor a legnagyobb szükségetek lesz rá. Amikor a hitetleneknek tesztek bizonyságot, váratlanul segítséget kaptok Istentől, és képesek lesztek erőteljesen és tisztán vallomást tenni az igazságról.

Isten megmutatta nekem, hogy olyanok vagyunk, akár a földi szüleiktől kérő gyermekek. Olyat kérnek szerető atyjuktól, amiről tudja, hogy ártana nekik, ezért a kért dolog helyett olyasmivel ajándékozza meg őket, ami a javukat, egészségüket szolgálja. Láttam, hogy minden őszintén, hittel mondott imát meghallgat és megválaszol Isten, és a fohászkodó – várakozásait jóval felülmúlva – akkor kapja meg az áldást, amikor legégetőbb szüksége lesz rá. Egyetlen őszinte szívből fakadó ima sem vész el. – Spiritual Gifts 4b kötet, 7–9. o.

Ha nem nyerünk azonnal választ imánkra, ne fáradjunk bele a várakozásba, ne hervadjunk le, ne veszítsük el lábunk alól a talajt. Kapaszkodjunk az ígéretbe: „Hű az, aki elhívott titeket, és ő meg is cselekszi azt.” Akár a követelődző özvegy, sürgesd a kérésedet, légy szilárd célkitűzésedben. Fontos-e, amit kérsz, és nagyon lényeges?

Bizony az. Ne ingadozz hát, mert lehet, hogy hited kerül vizsgára. Ha értékes dolgot kívánsz, érdemes erősen, komolyan, kitartóan ostromolni érte az eget. Tied az ígéret, virrassz hát és imádkozzál. Légy állhatatos, akkor választ nyersz imádra. Hisz Isten ígérte meg. Ha nehezen kapod meg, többre becsülöd, amikor megkaptad. Az ige világosan mondja, hogy ha kételkedsz, ne is várj el semmit az Úrtól. Ez a szöveg intést is tartalmaz, hogy ne fáradjunk bele, hanem támaszkodjunk szilárdan az ígéretre. Ha tehát kértek, az Úr bőven, szemrehányó szavak nélkül meg fogja adni. – Bizonyságtételek 2. kötet, 131. o.

Kérjetek és adatik néktek. Az ígéret átfogó és korlátlan, az Ígérő pedig hűséges. Néha ingadozik a hitünk, mivel Isten végtelen bölcsessége és a mi gondolkodásunk összeegyeztethetetlen. Ha valamilyen okból kifolyólag nem éppen azt kapjuk Istentől, amit kértünk, és akkor, amikor kértük, állhatatosan hinnünk kell, hogy Urunk meghallgatja az imáinkat, és a legjobbakat tartogatja számunkra.

Dicsősége elegendő ok arra, hogy ne adja meg, amit kértünk, és olyan formában válaszoljon, ahogyan nem vártuk volna. Bele kell kapaszkodnunk az ígéretekbe, mivel a válasz ideje eljön, és megkapjuk azokat az áldásokat, amelyekre legnagyobb szükségünk van. – Signs of the Times, 1884. augusztus 21.

Isten válasza nem mindig felel meg elképzeléseinknek, de minden esetben a javunkat szolgálja. – Kérjetek tehát! Kérjetek és adatik nektek. Könyörögj alázatosságért, bölcsességért, bátorságért, hited növekedéséért. Minden őszinte imára felelet jön. Talán nem úgy, ahogy te szeretnéd, vagy amikorra várod. De a választ megkapod úgy és akkor, ahogyan és amikor az részedre a legkedvezőbb. Imáidra, amelyeket elhagyatottságodban,

gyengeségedben vagy a megpróbáltatások idején küldesz fel a magasságba, Isten választ ad, ha nem is mindig várakozásodnak megfelelően, de mindig a javadra. – Üzenet az ifjúságnak, 250. o.

Mikor szenvedésed közepette Krisztusban érzett békéért esedeztél, mintha a sötétség fellege vonult volna át gondolataidon. Nem köszöntött be a megnyugvás és a béke, ahogyan vártad azt. Időnként mintha végsőkig próbára tették volna hitedet. Visszatekintettél elmúlt életedre, és csupa szomorúságot és csalódást láttál, amikor pedig a jövőt fürkészted, minden bizonytalannak tűnt. Isten keze csodálatosan vezetett, hogy a kereszthez hozzon, és megtanítson, hogy valóban megjutalmazza azokat, akik szorgalmasan keresik Őt. Akik helyesen kérnek, azok meg is kapják. Aki hittel keres, talál. A próbák és szenvedések kemencéjében nyert tapasztalat többet ér, mint a kellemetlenség és a fájdalmas élmény, amibe kerül.

Isten meghallgatta az elhagyatottságodban, megfáradt állapotodban és próbádban elrebegett imáidat, nem mindig úgy, ahogy vártad, de mindig a javadra. Nem volt helyes és világos nézeted testvéreidről, és magadat sem láttad helyes megvilágításban. Isten gondviselése mégis egyre fáradozott, hogy úgy feleljen szorultságban elrebegett imáidra, hogy megmentsen téged, és dicsőséget szerezzen az Úr nevének. Mivel nem ismerted magadat, nem azt kérted, ami a legjobb lett volna számodra. Isten hallotta imáid őszinteségét, az áldás mégis egészen más volt, mint amit vártál. Isten gondviselése azt tervezte, hogy közelebbi kapcsolatba hozzon gyülekezetével, hogy kevésbé légy magabiztos, és jobban megbízz másokban, azokban, akiket Ő vezet, hogy fejlesszék művét. – Bizonyságtételek 3. kötet, 415–416. o.

Isten mindig az általa megszabott időben válaszol. – Házassága kezdetétől fogva Zakariás fiúgyermekért fohászkodott az Úrhoz. Immár ő is, felesége is megvénhedett, és nem érkezett válasz imájukra, mégsem zúgolódtak. Isten nem feledkezett meg róluk, elrendelt ideje volt a válaszra, és amikor már teljességgel reménytelennek tűnt a helyzet, Zakariás megkapta a választ. – Adventista Bibliakommentár 5. kötet, 1114. o.

Miért késik némelykor a válasz imáinkra? – Isten nem válaszol mindig első imánkra. Ha így tenne, azt hinnénk, hogy jogunk van minden áldásra, melyet kiáraszthat ránk. Tartsunk önvizsgálatot, hogy lássuk, vajon nem táplálunk magunkban rejtett bűnöket. Tudatára kell ébrednünk, hogy teljességgel Istentől függünk, és szükségünk van az Ő segítségére. – Review and Herald, 1891. június 9.

A Szentírásban értékes ígéretek rejlenek mindazok számára, akik az Úr segítségét várják. Mindnyájan rögtön válaszokat szeretnénk imáinkra, és ha nem kapjuk meg őket, hajlamosak vagyunk elcsüggedni. A tapasztalat megtanított, hogy ez nagy tévedés. A válasz késése különleges javunkat szolgálja. Alkalmunk van megtudni, hogy igaz és őszinte hitünk van, vagy változó, mint a tenger hullámai. A hit és szeretet erős kötelékeivel kell az oltárhoz rögzítenünk magunkat, és engedjük, hogy a türelem elvégezze tökéletes munkáját.

A hit állandó gyakorlat által erősödik. A várakozás nem azt jelenti, hogy ha gyógyulásunkat kérjük Istentől, nekünk semmit sem kell tennünk ennek érdekében. Ellenkezőleg, a lehető legjobban kell felhasználnunk az eszközöket, amelyeket jóságos Urunk bocsátott rendelkezésünkre szükségleteink betöltésére. – Egészségügyi tanácsok, 380–381. o.

Ne hagyjátok abba az imádságot, ha nem jön válasz! – Néha azonnal választ kapunk Istentől, máskor meg türelemmel várnunk kell, és kitartóan kérnünk a számunkra fontos dolgokat. Tegyük ezt úgy, mint a példázatbeli férfi, aki kenyeret kért. „Ki az közületek, akinek barátja van, és ahhoz megy éjfélkor, és ezt mondja néki: Barátom, adj nékem kölcsön három kenyeret…" A példázat tanulsága többet jelent, mint azt elképzelhetjük. Továbbra is állhatatosan kérnünk kell, még ha nem is látjuk Isten imánkra adott válaszát. „Én is mondom néktek: Kérjetek és megadatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyittatik néktek. Mert aki kér, mind kap; és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyittatik. Melyik atya pedig az közületek, akitől a fi a kenyeret kér, és ő talán követ ad néki?" (Lk 11:9–10)

Szükségünk van kegyelemre, mennyei világosságra, hogy a Szentlélek segítségével tudjuk, hogyan kérjük Istentől a számunkra lényeges dolgokat. Ha a Szentlélek ihleti a kéréseinket, választ kapunk rájuk. – Egészségügyi tanácsok, 380. o.

A válasz azért is késhet, hogy rádöbbenjünk önzésünkre. – Ő, aki Kapernaumban megáldotta a királyi embert, éppúgy minket is meg akar áldani. A bánatos apához hasonlóan azonban mi is gyakran földi javakra vágyakozva keressük Jézust, és csak akkor vagyunk hajlandóak bízni szeretetében, ha kérésünket teljesíti. A Megváltó nagyobb áldásban szeretne részesíteni, mint kérhetnénk; késlekedik kérésünkre válaszolni, hogy megmutassa szívünk gonoszságát és nagy szükségünket kegyelmére. Arra vágyik, hogy lemondjunk az önzésről, mert így Őhozzá juthatunk. Valljuk meg tehetetlenségünket és nagy szükségünket, és bízzuk magunkat teljesen az Ő szeretetére.

A királyi ember látni akarta imájának beteljesülését, mielőtt hisz, de el kellett fogadnia Jézus szavát, hogy kérését meghallgatta és az áldásban részesítette. Ezt a leckét nekünk is meg kell tanulnunk. Bíznunk kell ígéreteiben. Ha hittel megyünk Őhozzá, Isten minden kérést szívébe zár. Amikor áldását kérjük, higgyük, hogy megkapjuk, és köszönjük meg, hogy megkaptuk. Azután végezzük a dolgunkat, és legyünk biztosak abban, hogy az áldás akkor teljesül, amikor a legnagyobb szükségünk van rá. Ha ezt megtanultuk, és tesszük is, tudni fogjuk, hogy imáink meghallgatásra találnak. Isten cselekedni fog érettünk „véghetetlen bőséggel", „az Ő dicsősége gazdagságáért", és „az Ő hatalma erejének ama munkája szerint" (Ef 3:20, 16; 1:19). – Jézus élete, 200. o.

A látszólag megválaszolatlan imák legnagyobb áldásunkra szolgálhatnak. – Ő, aki jobban ismer minket, mint mi magunk, sokszor irántunk való féltő szeretete és sorsunk iránti érdeklődése végett nem engedi, hogy saját önző becsvágyunknak tegyünk eleget. Nem engedi, hogy elmenjünk a ránk váró egyszerű, de szent feladatok mellett. Sok esetben pontosan ezek képezik azt az elengedhetetlen iskolát, amelyben felkészülhetünk nagyobb feladatokra.

Sokszor meghiúsulnak terveink, hogy megvalósulhasson az a terv, amelyet Isten gondolt el számunkra.

Sohasem igazán áldozat az, amit Istenért kell tennünk. Jóllehet sok dolgot fel kell adnunk érte, de ezt téve csak arról mondunk le, ami a menny felé vezető utunkat akadályozza. Még ha önmagukban véve jó dolgokat kell is feladnunk, biztosak lehetünk afelől, hogy Isten valami jobbat tartogat számunkra.

Az eljövendő életben világosságra kerülnek azok a titkok, amelyek itt bosszantóak voltak és csalódást okoztak. Látni fogjuk, hogy a látszólag meg nem hallgatott imáinkat és meghiúsult reményeinket életünk legnagyobb áldásai közé sorolhatjuk. Minden feladatot szentnek kell tartanunk, bármilyen szerények is azok, mert általuk is Istent szolgáljuk. Legyen mindennapi imánk: „Uram, segíts, hogy megtegyem mindazt, ami tőlem telik! Mutasd meg, hogyan teljesíthetem jobban feladatomat! Adj akaraterőt és vidám szívet! Segíts, hogy én is olyan szeretettel szolgáljak, mint a Megváltó!” – A nagy Orvos lábnyomán, 473–474. o.

Isten néha azért nem teljesíti kérésünket, mert sokkal jobbat tartogat számunkra. – Amikor Istenhez járulunk, imádkoznunk kell, hogy képesekké váljunk teljesíteni Urunk célját. Kérnünk kell, hogy vágyaink és érdekeink az Isten vágyaival és érdekeivel egyek legyenek. El kell fogadnunk az Ő akaratát, nem pedig azért imádkoznunk, hogy Ő fogadja el a mienket. Jobb nekünk, hogy Isten nem mindig úgy válaszol imáinkra, ahogy szeretnénk, akkor, amikor nekünk tetszik. Sokkal többet és jobbat tesz nekünk azzal, hogy nem teljesíti minden óhajunkat, mivel a mi bölcsességünk korlátolt. – Bizonyságtételek 4. kötet, 148. o.

Az állhatatos és hűséges szívből fakadó ima az a forró és hatékony imádság, amely sokat ér Isten szemében. Nem mindig válaszol úgy, ahogy elvárjuk, mivel mi nem kérhetünk tőle olyan dolgokat, amelyek legfőbb javunkat szolgálják. Végtelen szeretete és bölcsessége révén azonban pontosan azokat az áldásokat árasztja ránk, amelyekre legnagyobb szükségünk van. – Bizonyságtételek 4. kötet, 531. o.

Szükséges együttműködnünk Istennel, hogy választ kapjunk az imáinkra. – Isten Igéjében két tábor áll egymással szemben, amely világunkban befolyást gyakorol az emberek cselekedeteire. Ezek a csoportok minden emberrel külön-külön foglalkoznak. Akik Isten vezetése alatt állnak, és akiket az Ő angyalai befolyásolnak, képesek lesznek meglátni a sötétség erőinek láthatatlan, alattomos cselszövéseit. Akik szeretnének együtt dolgozni a menny szolgálóival, a legkomolyabban veszik Isten akaratát. Tapodtat sem szabad engedniük Sátánnak és angyalainak.

Ha nem vigyázunk szüntelenül, az ellenség legyőz minket. Habár Isten mindenkinek ünnepélyesen kinyilatkoztatja akaratát vele kapcsolatban, akaratának ismerete nem jelenti azt, hogy nem kell kitartóan imádkoznunk a segítségéért, és nem kell szorgalmasan a vele való együttműködésre törekednünk. Isten emberi eszközök által éri el céljait. – Adventista Bibliakommentár 6. kötet, 1119. o.

A félszívvel elmondott imára nem kapunk választ. – Isten lesz a minden számunkra, ha ezt megengedjük Őneki. A félszeg, nem teljes szívből mondott imákra nem érkezik válasz a mennyből. Tartsunk ki az imádkozásban! Kérjünk az Úrtól hittel, várjuk a válaszát, és fogadjuk azt el hittel, örvendezzünk Benne reménykedve, mert mindaz, aki Nála keresi a megoldást, megtalálja azt. Legyetek komolyak ebben a tekintetben. Keressétek Istent teljes szívetekkel. Az emberek mulandó dolgokra összpontosítanak, és mindaddig kitartanak, míg el nem érik céljaikat. Tanuljátok meg teljes komolysággal keresni azokat az áldásokat, melyeket Isten megígért számotokra, és határozott kitartásotokra válaszként a menny világosságában – az Úr igazsága és gazdag kegyelme fényességében – részesültök.

Kiáltsatok Istenhez őszintén, mint akiknek lelke szomjazza az igazságot! Harcoljatok! Mennyei küldöttek támogatnak, és diadalt arattok! Adjátok át magatokat teljesen Istennek – testeteket, lelketeket, elméteket! Legyetek szerető, elkötelezett szolgái! Hassa át szíveteket az Ő Lelke, és akarata vezesse lépteiteket!

Tárjátok fel őszintén vágyaitokat Jézus előtt. Isten nem feltétlenül azt várja el tőletek, hogy hosszan beszélgessetek Övele, viszont őszintén meg kell vallanotok Őneki bűneiteket, mondván: „Uram, szabadíts meg engem, mert elveszek!” Az ekként megnyilatkozó lelkek számára van remény. Ezek azok, akik keresnek, kérnek és kopogtatnak a kegyelem ajtaján, mely megnyílik előttük. Amikor Jézus leveszi vállatokról a bűn terhét, mely megnyomorítja lelketeket, megtapasztaljátok Krisztus békéjének áldásait. – Our High Calling, 131. o.

A bűnbocsánatért mondott ima minden esetben azonnal választ kap. – Néhány esetben Jézus nem nyújtotta azonnal a kívánt áldást, a gyógyulást. A leprás esetében azonban, amint a kérés elhangzott, rögtön teljesítette. Amikor földi áldásokért imádkozunk, lehet, hogy a válasz késik, vagy Isten valami mást ad, mint amit kértünk. Nem így van, ha a bűntől való szabadulásért könyörgünk.

Az Ő akarata az, hogy megtisztítson minket a bűntől, gyermekeivé fogadjon, képessé tegyen szent életet élni. Krisztus „önmagát adta a mi bűneinkért, hogy kiszabadítson minket e jelenvaló gonosz világból, az Istennek és a mi Atyánknak akarata szerint” (Gal 1:4). „És ez az a bizodalom, amellyel Őhozzá vagyunk, hogy ha kérünk valamit az Ő akarata szerint, meghallgat minket: és ha tudjuk, hogy meghallgat bennünket, akármit kérünk, tudjuk, hogy megvannak a kéréseink, amelyeket kértünk Őtőle.” (1Jn 5:14–15) „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket, és megtisztítson minket minden hamisságtól.” (1Jn 1:9) – Jézus élete, 266. o.

Krisztus az Atya elé viszi imáinkat, mintha a saját kérései lennének. – Amint a kegyelem trónjához közeledik, Isten minden gyermeke a nagy Ügyvéd ügyfele lesz. Alig mondja ki bűnös élete miatti bánatát, és fejezi ki bűnbocsánat utáni vágyát, Krisztus azonnal átveszi az ügyét, és úgy képviseli a bűnbánó embert az Atya előtt, mintha a saját kéréseivel állt volna elé. – Bizonyságtételek 6. kötet, 364. o.

Adjatok hálát Istennek, és dicsőítsétek Őt a meghallgatott imákért! – Sámuel első könyvének második fejezetében egy odaszentelt életű, Istent szolgáló és dicsérő asszony imáját olvashatjuk: „Örvendez az én szívem az Úrban, felmagasztaltatott az én szarvam az Úrban. Az én szám felnyílt ellenségeim ellen, mert szabadításodnak örvendezek én! Senki sincs olyan szent, mint az Úr, sőt, rajtad kívül senki sincs. Nincsen olyan kőszál, mint a mi Istenünk.” (1Sám 2:1–2) Anna hálaáldozata az imájára kapott válaszért értékes lecke mindazoknak, akik a mai napon választ kaptak imájukra. Elmulasztjuk-e megköszönni Istennek szerető jóságát?

Dávid ekképpen nyilatkozott: „Szeretem az Urat, mert meghallgatja esedezéseim szavát, mert az Ő fülét felém fordítja, azért segítségül hívom Őt egész életemben.” (Zsolt 116:1–2) Isten jósága, mely abban nyilvánul meg, hogy meghallgatja és megválaszolja könyörgéseinket, komoly kötelességet ró ránk, hogy hálát mondjunk áldásaiért, amelyekkel eláraszt minket. Többet kellene hálálkodnunk Istennek. A kéréseinkre válaszképpen kapott áldásokat azonnal meg kell köszönnünk az Úrnak. Vezessünk naplót hálaadásainkról, hogy később, amikor kézbe vesszük naplónkat, megemlékezzünk jóságáról, és dicsérjük az Ő szent nevét! – Review and Herald, 1908. május 7.

Fejezet 12— Ima és lelki megújulás

A megújulás csakis az imádságra adott válaszként valósulhat meg. – Közösségünk legnagyobb és legsürgősebb szükséglete az igazi kegyesség újjáéledése. Kitartó erőfeszítéseket kell tennünk annak érdekében, hogy elnyerjük Urunk áldását, de nem azért, mert Isten nem vágyna arra, hogy megáldjon, hanem mert felkészületlenek vagyunk az áldás elfogadására. Mennyei Atyánk jobban vágyik Szentlelkét gyermekeire árasztani, mint ahogy a földi szülő vágyik gyermekei megajándékozására. Mindezek ellenére a mi részünk megvallani bűneinket, megalázkodni, megtérni és állhatatosan imádkozni, teljesítvén ily módon azokat a feltételeket, amelyeket

Isten szabott meg, amikor megígérte, hogy megáld minket. A lelki megújulást imára jött válaszként kell várnunk. – Selected Messages 1. kötet, 121. o.

Napjainkban szükség van újraéleszteni azt a vallásgyakorlatot, amelyet az izraeliták éltek. Hozzájuk hasonlóan őszintén meg kell bánnunk bűneinket, el kell hagynunk azokat, szívünk bemocskolt templomát meg kell tisztítanunk, hogy Jézus uralkodhasson benne.

Imára van szükség, kitartó, diadalt arató imára. Megváltónk értékes ígéreteket hagyott azok számára, akik igazán megtértek és imádkoznak. Ezek nem hiába keresik az Úr arcát. Továbbá saját példája révén is szemléltette, mennyire fontos az imádkozás. Ő maga mint a menny Ura az egész éjszakát az Atya társaságában töltötte. Ha a világ Megváltója nem tartotta magát túl feddhetetlennek, túlságosan bölcsnek és szentnek ahhoz, hogy ne kérjen segítséget az Atyától, mennyivel inkább van szükségünk nekünk, tévedéseknek alávetett halandóknak a menny pártfogására! Minden igazi keresztény bűnbánó lelkületben és hitben járuljon a kegyelem királyi székéhez, hogy alkalmatos időben irgalmasságot, kegyelmet és segítséget kapjon Istentől. – Signs of the Times, 1882. január 26.

Az ima összekapcsol Istennel. – Ha gyengeségünk és alárendeltségünk érzetében jövünk Istenhez, kinek tudása végtelen, aki összes teremtményét ismeri, és szava és akarata által kormányoz mindeneket, és feltárjuk hitben és alázatosságban mindazt, ami szívünket nyomja, akkor meghallgatja jajkiáltásainkat, és megenyhíti szívünket. A szívből fakadó őszinte ima a legszorosabb közösségbe emel bennünket az Örökkévaló Lelkével. Ha pillanatnyilag nincs is rendkívüli bizonyítékunk arra, hogy Megváltónk és Üdvözítőnk szeretettel és részvéttel hajol le hozzánk, ez mégis így van. Bár láthatóan nem érzékeljük jelenlétét, keze szeretettel és szívbéli részvéttel megpihen rajtunk. – Jézushoz vezető út, 97. o.

A mennybe feljutó imáinkat átitatja Jézus Krisztus megtisztító vére. – A vallásos szolgálatok, az imák, a hálaadás és a bűnvallomás tömjénként áradnak föl a mennyei szentélybe az igaz hívőtől. Az emberiség romlott csatornáin áthaladva azonban azok oly szennyesek, hogy ha vér által meg nem tisztulnak, Isten szemében soha nem lehet értékük. Nem folt nélküli tisztaságban áradnak fel; és ha az Isten jobbján álló közbenjáró nem ajánlja fel és tisztítja meg mindet igazságossága által, akkor azokat Isten nem fogadja el.

A földi szentélyek minden jó illatának össze kell elegyednie a Krisztus vérének megtisztító csöppjeivel. Jézus saját érdemeinek tömjénezőjét tartja az Atya előtt, amelyben a földi romlásnak nyoma sincs. Ebbe a tömjénezőbe gyűjti népének imáit, háláit és bűnvallomásait, és ezek mellé teszi saját folt nélküli igazságosságát. Ezután Krisztus engesztelésének érdemeivel illatosítva, a tömjénfüst teljesen elfogadható állapotban kerül Isten elé, akitől kegyelmes válaszok kerülnek vissza az emberekhez. – Selected Messages 1. kötet, 344. o.

Az imádságban érezzük Jézus jelenlétét. – Ha állandóan az Urat nézzük, és hálaadó, dicsőítő szívünket hozzá emeljük, vallási életünk mindig élénk lesz. Imáinkban Istennel beszélgetünk, mint barát a baráttal, és Ő maga mondja el nekünk titkait. Gyakran elfog bennünket valamilyen kellemes, boldog érzés – Jézus jelenlétének tudata. – Krisztus példázatai, 129. o.

A Szentlélek kiáradása pünkösd napján imára adott válasz volt. – A Lélek oly túláradva szállt az imádságban elmélyült és várakozó tanítványokra, hogy minden szívet magával ragadott. Az Örökkévaló hatalmasan nyilatkozott meg egyházának. Úgy tetszett, mintha ennek az évszázadok óta visszatartott erőnek a kiárasztása a mennyet nagy örömmel töltené el, hogy a Lélek kegyelmi kincseit a gyülekezetre kitöltheti. Ennek hatása alatt a bűnbánat, a megtérés szava egyesült a bűnbocsánat felett érzett öröm énekeivel.

Jövendölések is elhangzottak. Az egész menny csodálattal hajolt le, hogy e hasonlíthatatlan, felfoghatatlan szeretet bölcsességét szemlélje és csodálja. Ámulattól elragadtatva kiáltottak fel az apostolok: „Ez az igazi szeretet!” A kapott adományt megragadták, és mi volt ennek az eredménye? A Lélek kardja új erővel élesítve, a menny villámaival megedzve, áttörte a hitetlenséget! Ezrek tértek meg egy napon. – Az apostolok története, 38. o.

Úgy kellene imádkoznunk a Szentlélek kiáradásáért, ahogyan a tanítványok pünkösdkor. – Üresítsük meg szívünket minden szennytől, és tisztítsuk meg azt, mint a Lélek templomát. Bűnvallomásuk és bűntelen életük, komoly imaélet és énük odaszentelése által készültek el a tanítványok a Szentlélek kiáradására, pünkösd napjára. Ugyanennek kell történnie, csak nagyobb terjedelemben napjainkban…

Ha nem növekszünk naponta a cselekvő keresztény erényekben, akkor nem ismerjük fel a Szentlélek megnyilatkozásait a késői eső által. Lehetséges, hogy körülöttünk már hull, de nem vesszük észre, és nem részesülünk benne…

Isteni kegyelem szükséges a kezdetben, majd pedig a haladás minden egyes lépésénél, és csak isteni kegyelem fejezheti be a művet. Gondatlanságnak nincs helye. Sose felejtsük el Krisztus figyelmeztetését: „Vigyázzatok és imádkozzatok!” „Vigyázzatok és mindenkor imádkozzatok!” Fejlődésünkhöz, haladásunkhoz lényeges, hogy minden pillanatban összeköttetésünk legyen a mennyel. Lehet, hogy Isten Lelkének bizonyos mértékével bírtunk, ám ima és hit által állandóan törekedjünk a Lélek befolyásának nagyobb tapasztalatára. – Bizonyságtételek lelkészeknek, 507–508. o.

Úgy kellene imádkoznunk a Szentlélek kiáradásáért, ahogyan a tanítványok tették pünkösdkor. Ha nekik akkor szükségük volt a Szentlélekre, mennyivel inkább van rá szükségünk ma! Isten Lelke és ereje nélkül hiába is hirdetnénk az igazságot. – Australasian Union Conference Record, 1898. április 1.

Kérjétek hittel a Szentlélek ígéretének beteljesedését! – Isten csak azoknak adja Szentlelkét, akik alázatosan várakoznak Istenre, akik éberen figyelnek vezetésére és kegyelmi ajándékaira. Ez a hit által igényelt, megígért áldás maga után von minden más áldást is. Krisztus az áldást kegyelmének a gazdagsága szerint adja nekünk. Kész arra, hogy minden lelket megáldjon szükségük és befogadóképességük szerint. – Jézus élete, 673. o.

Imádkozzatok a késői esőért! – Imádkozzunk, hogy Isten nyissa meg az élet vizének forrását. Most is töredelmes szívvel, a legkomolyabban imádkozzunk, hogy a késői eső idején a kegyelem záporai hulljanak ránk. Minden gyülekezésünkön, amelyen megjelenünk, szálljanak fel imáink, hogy éppen most adjon Isten lelkünknek napfényt és harmatot. Mialatt Istentől a Szentlelket kérjük, bennünk szelídséget, alázatosságot munkál, valamint azt a tudatot, hogy Istentől függünk a megérlelő késői eső áldásáért. Ha hittel imádkozunk ezért, megkapjuk Isten ígérete szerint. – Bizonyságtételek lelkészeknek, 508. o.

Legyünk buzgók az imában, és bízzunk a Szentlélek erejében! – Amire szükségünk van, az Isten Szentlelkének elevenítő befolyása. „Nem erővel és nem hatalommal, hanem az én Lelkem által, mondja a Seregeknek Ura.” Szüntelenül imádkozzatok, munkálkodva vigyázzatok, imáitokkal összhangban! Mialatt imádkoztok, higgyétek, amit kértek, bízzatok az Úrban. Itt a késői eső ideje, amikor az Úr gazdagon árasztja Lelkét. Buzgón imádkozzatok, és a Lélek erejében vigyázzatok. – Bizonyságtételek lelkészeknek, 512. o.

Sátán retteg, amikor Isten népe a Szentlélekért imádkozik. – Sátán semmitől se fél annyira, mint attól, hogy Isten népe minden akadályt eltávolít az útból, hogy ezáltal az Úr kitölthesse Lelkét a most még lankadó és bűnös gyülekezetre. Ha Sátánon múlna, az idők végéig egyetlen ébredés sem lenne Isten népe körében. De nem vagyunk tudatlanok a módszereit illetően. Lehetséges ellenállni alattomos erejének. Ha elkészült Isten Lelke számára az út, az áldás jön. Sátán éppúgy nem tudja megakadályozni az Isten népére hulló áldás záporát, amint nem tudja bezárni a menny ablakait, hogy ne essen eső a földre. Gonosz emberek és démonok nem állhatnak Isten művének útjába, és nem zárhatják el jelenlétét népének tagjai elől, ha azok megadó és megtört szívvel megbánják és elhagyják bűneiket, és hit által Isten ígéreteire hivatkoznak. – Selected Messages 1. kötet, 124. o.

A Lélek jelen van minden őszinte imánál. – Egyedül az a vallás vezet Istenhez, amely Istentől jön. Ha helyesen akarjuk szolgálni Őt, az isteni Lélektől kell születnünk. Ő megtisztítja a szívet, megújítja a gondolkodást, új képességekkel ruház fel, hogy ismerjük és szeressük Istent. Összes parancsolata iránt készséges engedelmességgel ajándékoz meg. Ez az igazi istentisztelet, a Szentlélek munkájának gyümölcse. A Lélek fogalmaz meg minden őszinte imát, és az ilyen ima elfogadható Isten előtt. Ha valahol egy lélek vágyakozik Isten után, ott megnyilvánul a Lélek munkája, és Isten megnyilatkozik annak az embernek. Ő az

ilyen imádókat keresi. Arra vár, hogy elfogadhassa, fiaivá és leányaivá tehesse őket. – Jézus élete, 189. o.

Az ima, melyhez nem társul másokért való kitartó munkálkodás, formalizmushoz vezet. – Isten nem kívánja, hogy remeték vagy szerzetesek legyünk, és a világtól visszavonulva szenteljük magunkat az Ő szolgálatára. Életünk legyen hasonló Krisztus életéhez, mind a magányban, mind a tömegben. Aki csupán imádkozik, de nem cselekszik, az csakhamar felhagy az imával is, vagy pedig imája külső formasággá válik. Mihelyt kivonják az emberek magukat a társadalmi élet és a kereszténytet terhelő kötelezettségek teljesítése, valamint a kereszthordozás alól; mihelyt megszűnnek a legkomolyabban fáradozni Urukért és Mesterükért, aki érettük dolgozott, bármilyen hűséges munkások voltak is, többé nincs miért imádkozniuk, és semmi sem készteti őket áhítatra. Imájuk egyéni és önző lesz. Nem tudnak többé az emberiség szükségleteiért, Isten országának épüléséért és a munkához való erőért imádkozni. – Jézushoz vezető út, 101. o.

Lelki fejlődésünk az imától függ. – Ha fejlődni akarunk a hívő életben, akkor sok időt kell imádkozva töltenünk. Amikor először hirdettük az igazságot, milyen sokat imádkoztunk! Hányszor hangzott könyörgés a szobákban, a csűrökben, a gyümölcsösben, a lugasban. Gyakorta órákat töltöttünk imában, ketten-hárman hivatkozva az ígéretekre. Gyakran hallatszott zokogás, majd hálaadás és dicsőítő ének. Ma még közelebb van Isten napja, mint amikor hinni kezdtünk, ezért komolyabbaknak, buzgóbbaknak, lelkesebbeknek kellene lennünk, mint azokban a korai időkben. – Bizonyságtételek 5. kötet, 161–162. o.

Fejezet 13— Az ima emberei

Az imádság a lelke lélegzete volt. – Az Istennel való bensőséges érintkezés által Énokban mindjobban visszatükröződött az isteni képmás. Arca szent fénytől ragyogott, attól a fénytől, amely Jézus arcán is világított. Ha visszatért az Istennel való érintkezések után, még az istentelenek is félelemmel vegyes tisztelettel tapasztalták arcán a menny fényességét.

Az évszázadok folyamán hite mind erősebbé, szeretete mind mélyebbé vált. Az ima az ő számára a lélek lélegzetvétele volt. Életét a menny befolyása alatt élte. – Az evangélium szolgái, 52. o.

Énokot aggasztotta az istentelenek növekvő gonoszsága, és félt attól, hogy hitetlenségük csökkentheti Isten iránti tiszteletét, ezért kerülte a társaságukat. Sokat volt egyedül, és elmélkedett, imádkozott. Az Úr előtt várva igyekezett jobban megismerni akaratát, hogy teljesíthesse azt. Őneki az ima a lélek lélegzése volt. Énok a menny légkörében élt. – Pátriárkák és próféták, 85. o.

Énok Istennel járt ima által. – Szeretném, ha Isten szolgálói jól az elméjükbe vésnék, mekkora szükségük van a folyamatos, kitartó imádkozásra. Nem térdelhetnek szüntelenül, viszont gondolatban bármikor fohászkodhatnak Istenhez. Énok is ekképpen járt Istennel. – Review and Herald, 1885. november 10.

Mialatt mindennapi munkánkat végezzük, emeljük fel lelkünket imában a magasságba. Ezek a csendes könyörgések jó illatként szállnak a magasba, a kegyelem trónusa elé, és az ellenség kudarcot vall. A keresztény hívőt, akinek szíve Istenhez ragaszkodik, nem győzheti le semmiféle hatalom. A gonosz nem bolygathatja meg békéjét. Isten szavaiba foglalt minden ígéret, az isteni kegyelem minden ereje, az Úr segítségének minden forrása biztosítják számára a védelmet. Így volt ez, amikor Énok Istennel járt: Isten vele volt, megsegítette őt minden szükségében. – Üzenet az ifj úságnak, 249. o.

Az emberek felkeresték Énokot, hogy együtt imádkozzanak vele. – Énok az igazság prédikátora lett. Elmondta az embereknek, amit Isten kinyilatkoztatott neki. Azok, akik félték Istent, felkeresték ezt a szent embert, hogy tanítsa őket, és imádkozzon velük. Nyilvánosan is dolgozott, Isten üzenetét hirdette mindenkinek, aki meghallgatta intő szavait. – Próféták és királyok, 86. o.

Minél tevékenyebb volt Énok, annál forróbban imádkozott. – Tevékeny munkás élete közepette Énok állandóan közösségben volt Istennel. Minél nagyobb és sürgetőbb volt a munkája, annál kitartóbban és buzgóbban imádkozott. Időnként továbbra is kereste a magányt. Miután egy ideig a nép között élt, tanítással és példaadással szolgálva javukat, egy időre magányba vonult, mert éhezett és szomjúhozott arra a tudományra, amelyet csak Isten adhat. – Pátriárkák és próféták, 86–87. o.

ÁBRAHÁM

A naponkénti imádság jó illatként szálljon fel Istenhez. – Isten barátjának, Ábrahámnak az élete az ima élete volt. Amerre csak felütötte sátorát, oltárt is épített, és azon ajánlotta fel reggeli és esti áldozatát. Amikor sátorát felszedte, az oltár ottmaradt. A vándorló kánaáni, amikor az oltárra bukkant, tudta, ki járt ott. Kijavította az oltárt, és az élő Istent imádta.

A keresztények családi köreinek is így kellene fénylenie a világban. Reggel és este imának kellene fölszállnia, ami tömjénként édes illatot áraszt Istenhez. Isten könyörülete és áldása reggeli harmatként az imádkozókra száll.

Apák és anyák, minden reggel és minden este gyűjtsétek magatok köré gyermekeiteket! Emeljétek alázatos kéréssel szíveteket Istenhez segítségért. Kedveseiteket kísértések veszik körül. A fiatalok ösvényét naponta kellemetlenségek szorongatják. Akik türelmesen, szeretetteljesen és derűsen kívánnak élni, azoknak imádkozniuk kell. Csak akkor aratnak győzelmet énjük felett, ha Istentől szüntelenül segítséget kérnek.

Reggelenként szenteljétek Istennek magatokat és gyermekeiteket arra a napra. Ne számítsatok hónapokra és évekre – az nem a tietek. Egyetlen rövid napot kaptatok. Fáradozzatok a nap óráiban a Mesterért, mintha ez lenne utolsó órátok a földön! Tárjátok Isten elé összes terveteket, és hajtsátok végre, vagy adjátok fel azokat, amint a gondviselés jelzi. Fogadjátok el Isten terveit a terveitek helyett, még ha feladásuk kedvenc céljaitok feladását jelenti is. Így életetek egyre inkább az isteni példaképre alakul át, és „Isten minden értelmet felülmúló békéje megőrzi szíveteket és elméteket a Krisztus Jézusban” (Fil 4:7). – Bizonyságtételek 7. kötet, 44. o.

Ábrahám a nehéz körülmények ellenére is hittel imádkozott. – Ábrahám nem szolgálhatott magyarázattal arra vonatkozóan, hogy miként vezeti életét a mennyei Gondviselés. Elvárásai nem teljesedtek még, de kitartóan bízott az ígéretben: „Megáldalak téged, és felmagasztalom a te nevedet, és áldás leszel.” (1Móz 12:2)

Állhatatosan imádkozott, miközben arra gondolt, hogyan védheti meg az emberei és a nyája életét, de nem hagyta, hogy ezek a nehézhelyzetek megingassák az Isten Igéjébe vetett hitét. – Conflict and Courage, 45. o.

Ábrahám azzal a hittel fohászkodott Istenhez, ahogyan egy gyerek az apjához fordul, amikor kér tőle valamit. – A két menynyei követ eltávozott, és egyedül hagyta Ábrahámot Ővele, akiről most már tudta, hogy Isten Fia. A hit embere könyörgött Szodoma lakóiért. Egyszer megmentette őket kardjával, most imával igyekezett megmenteni őket. Lót és családja még ott lakott; és az az önzetlen szeretet, amely arra sarkallta Ábrahámot, hogy mentse meg őket az elámitáktól, most meg akarta menteni – amennyiben megegyezik Isten akaratával – a mennyei ítélet viharától.

Mélységes tisztelettel és alázattal tárta fel kérését: „Immár merészkedtem szólani az én Uramnak, noha én por és hamu vagyok.” (1Móz 18:27) Nem volt magában bízó, nem kérkedett a saját igazságával. Nem kért kegyet engedelmességéért vagy Isten akaratát teljesítő áldozataiért. Mint aki maga is bűnös, úgy könyörgött a bűnösért. Ilyen lelkületet kell tanúsítaniuk mindazoknak, akik Istenhez közelednek. De Ábrahám a szeretett atyához könyörgő gyermek bizalmáról tett bizonyságot. Közelebb ment a mennyei követhez, és buzgón könyörgött…

A pusztuló lelkek iránti szeretet ihlette Ábrahám imáját. Gyűlölte a romlott város bűneit, de arra vágyott, hogy a bűnösök megmeneküljenek.

Szodomáért való mélységes aggodalma mutatja, hogyan kellene aggódnunk a megrögzött bűnösökért. Gyűlölnünk kell a bűnt, de szánnunk és szeretnünk kell a bűnöst. – Pátriárkák és próféták, 139–140. o.

JÁKOB

Jákob tapasztalatából megtanulhatjuk a győztes imádság jelentőségét. – Jákob győzött, mert állhatatos és határozott volt. Tapasztalata a kitartó ima hatalmát tanúsítja. Most kell megtanulnunk a győzelmes ima, a rendületlen hit leckéjét. Krisztus egyházának és a keresztény embernek nem azok a legnagyobb győzelmei, amelyeket tehetséggel vagy műveltséggel, gazdagsággal vagy az emberek jóindulatával elér, hanem amelyeket Isten fogadótermében arat, amikor komoly, küzdő hite belekapaszkodik Isten hatalmának erős karjába.

Aki nem hajlandó minden bűnt elhagyni és buzgón könyörögni Isten áldásáért, az nem nyer áldást. Mindazok, akik megragadják Isten ígéreteit, mint Jákob, és buzgók, állhatatosak, hozzá hasonlóan elérik céljukat. – Pátriárkák és próféták, 203. o.

MÓZES

Kövessétek az imádkozó Mózes példáját! – Beszéljetek kevesebbet. Sok értékes idő vész el az olyan beszéd miatt, amely nem nyújt világosságot. Böjtben és imában egyesüljetek azért a bölcsességért, amelyet ígérete szerint Isten mindenkinek készségesen megad. Vigyétek nehézségeiteket Isten elé. Mondjátok Őneki, mint Mózes: „Nem tudom a népet vezetni, ha orcád nem jön velem.” Még többet kérjetek Tőle, könyörögjetek, mint Mózes: „Kérlek, mutasd meg nekem a te dicsőségedet!” (2Móz 33:18) Mi ez a dicsőség? – Isten jelleme. Ezt nyilatkoztatta ki Isten Mózesnek. – Az evangélium szolgái, 417. o.

Mózes sikeresen járt közben Izraelért. – Isten népével kötött szövetsége érvényét veszítette. Ezt mondta az Úr Mózesnek: „Hagyj békét nékem, hadd gerjedjen fel haragom ellenük, és töröljem el őket. Téged azonban nagy néppé teszlek.” (2Móz 32:10) Izrael népe – különösképpen a velük jött elegy nép – hajlamos volt az Isten elleni lázadásra. Vezetőjük ellen is mindig zúgolódtak, és gyakran megszomorították őt hitetlenségükkel és

nyakasságukkal. Nem kétséges, hogy nagyon fáradságos és nehéz feladat volt az Ígéret Földjére való elvezetésük. Bűneikkel máris átlépték Isten türelmének határát, és az igazság megkövetelte eltörlésüket. Az Úr ezért elhatározta megsemmisítésüket, és Mózest pedig nagy nemzetté teszi.

„Hagyj békét nékem [...] hadd [...] töröljem el őket." Ezek voltak Isten szavai. Ha Istennek az volt a szándéka, hogy elpusztítsa Izraelt, vajon ki esedezhetett volna értük? Nagyon kevesen lennének, akik nem hagynák a bűnösöket a maguk sorsára. Nagyon kevesen lennének, akik nem cserélnék fel boldogan a gürcöléssel, teherrel, áldozattal, hálátlansággal együtt járó sorsukat egy könnyű és megbecsült életre, amikor Isten maga kínálja fel ezt a lehetőséget nekik.

Mózes azonban Isten haragjában is reményt látott. Isten szavai ezek voltak: „Hagyj békét nékem." Mózes ezt nem közbenjárása megtiltásának, hanem bátorításának értette. Arra következtetett, hogy semmi más, hanem csak az ő imája mentheti meg Izraelt, mert Isten megkíméli népét, ha valaki imádkozik érte…

Miközben Mózes közbenjárt Istennél Izraelért, félénksége feloldódott mély felindultságában és szeretetében azokért, akikért Isten vezetésével olyan sok mindent megtett. Az Úr meghallgatta könyörgését, és elfogadta önzetlen imáját. Isten próbára tette szolgáját. Megpróbálta tévelygő és hálátlan népe iránt érzett hűségét és szeretetét. Mózes nemesen hordozta el ezt a próbatételt. Izraelért való fáradozása nem önző indítékból fakadt. Isten választott népének jóléte drágább volt számára saját személyes méltóságánál. Még annál a kiváltságnál is drágább volt, hogy atyjává válhatott volna egy hatalmas nemzetnek. Isten meg volt elégedve Mózes hűségével, szívének egyszerűségével és becsületességével, és mint hűséges pásztorra, rábízta azt a nagy feladatot, hogy Izraelt az Ígéret Földjére vezesse. – Pátriárkák és próféták, 318–319. o.

Mózes kitartott Istenhez intézett kéréseiben. – Mózes jól ismerte azok romlottságát és vakságát, akiket Isten a gondjaira bízott. Ismerte azokat a nehézségeket, amelyekkel meg kellett küzdenie. De megtanulta azt is, hogy Isten segítségére van szüksége, hogy uralkodni tudjon a népen. Isten akaratának világosabb kijelentéséért és jelenlétének bizonyítékáért könyörgött: „Lásd – mondta az Úrnak –, te azt mondod nékem, vidd el ezt a népet, de nem mutattad meg nékem, kit küldesz velem; pedig azt mondtad nékem: név szerint ismerlek téged, és kedvet találtál szemeim előtt. Most azért, ha kedvet találtam szemeid előtt, mutasd meg nékem a te utadat, hogy ismerjelek meg téged, hogy kedvet találhassak előtted. És gondold meg, hogy e nép a te néped." (2Móz 33:12–13)

Isten ekképpen felelt Mózesnek: „Az én orcám menjen-e veletek, hogy megnyugtassalak?" (2Móz 33:14) Mózes azonban nem elégedett meg Istennek ezzel a feleletével. Mert lelkére nehezedett az a gondolat, hogy milyen rettenetes következményei lennének annak, ha Isten magára hagyná Izraelt megkeményedett és bűntudat nélküli állapotában. Nem tudta elviselni azt sem, hogy személyes érdekei elkülönüljenek testvérei érdekeitől. Így azért imádkozott, hogy Istenkegyelme és jó akarata jelenlétének jele tovább és folyamatosan irányítsa

vándorlásaikat: „Ha a te orcád nem jár velünk, ne vígy ki minket innen. Mert miről ismerhetjük meg, hogy én és a te néped kedvet találtunk előtted? Nem arról, ha velünk jársz? Így vagyunk megkülönböztetve, én és a te néped minden néptől, amely e földnek színén van.” (2Móz 33:15–16)

Az Úr pedig ezt mondta: „Megteszem ezt is, amit kívántál; mert kedvet találtál szemeim előtt, és név szerint ismerlek téged.” (2Móz 33:17) A próféta azonban tovább könyörgött. Az Úr eddig minden kérését teljesítette, most viszont olyan kéréssel fordult az Úrhoz, amilyen kérést emberi lény eddig még sohasem kért: „Kérlek, mutasd meg nékem a te dicsőségedet!” (2Móz 33:18)

Isten nem utasította rendre Mózest ezért a vakmerő kérésért. Sőt, így fordult hozzá: „Megteszem, hogy az én dicsőségem a te orcád előtt menjen el.” (2Móz 33:19) Isten fedetlen, leplezetlen dicsőségére egyetlen ember sem tekinthet rá halandó állapotában úgy, hogy azután továbbra is életben maradjon. Mózest azonban az Úr biztosította arról, hogy annyit láthat meg az isteni dicsőségből, amennyit el tud viselni. Ezután Isten ismét felhívta őt a hegyre. Az a kéz, amely a világot megteremtette, annak a keze, „aki hegyeket mozdít tova, hogy észre se veszik” (Jób 9:5), fogta ezt a porból való teremtményt, a hitnek e hatalmas emberét, és egy sziklahasadékába helyezte el, mialatt Isten dicsősége és minden jósága elvonult előtte.

Mózesnek ez a tapasztalata – mindenekfelett pedig az Úrnak az ígérete, hogy az Ő jelenléte továbbra is mindig együtt jár majd vele – a siker biztosítéka volt számára az előtte lévő munka elvégzéséhez. Mózes ezt az élményét értékesebbnek tartotta mindannál a tudománynál, amit Egyiptomban sajátított el, minden államférfiúi vagy hadvezéri képességénél. Semmiféle földi hatalom vagy ügyesség, tudás nem pótolhatja Isten állandó jelenlétét. – Pátriárkák és próféták, 327–328. o.

A körülmények hatására Mózes imája siralomként hangzott. – Mózes elcsüggedt. Azért könyörgött, hogy Izraelnek ne kelljen elpusztulnia, bár akkor saját utódai nagy nemzetté válnának. Népe iránt érzett szeretetében azt kérte Istentől, hogy inkább az ő nevét törölje ki az élet könyvéből, mintsem népének kelljen elpusztulnia. Mindent kockára tett népéért, és íme, most ez a hálátlanság volt a válaszuk. Minden nehézségüket, még a képzelt szenvedéseik terhét is reá vetették. Gonosz zúgolódásaikkal kétszeresen nehézzé tették gondoskodása és felelőssége terhét, amely alatt roskadozott. Szorultságában már-már kísértésbe esett, hogy még Istenben se bízzék. Imádsága majdnem szemrehányás és zúgolódás volt. „Miért nyomorítád meg a te szolgádat? És miért nem találék kegyelmet a te szemeid előtt, hogy az egész népnek terhét én reám veted? Hol vegyek én húst, hogy adjam azt mind az egész népnek? Mert reám sírnak, mondván: Adj nekünk húst, hadd együnk! Nem viselhetem én magam mind az egész népet; mert erőm felett van.” (4Móz 11:11, 13–14)

Az Úr meghallgatta imáját, és ekképpen utasította: „Gyűjts egybe nékem hetven férfiút Izrael vénei közül, akikről tudod, hogy vénei a népnek, és álljanak ott veled. Akkor alászállok, és szólok ott veled, és elszakasztok abból a lélekből, amely te benned van, és teszem őbeléjük,

hogy viseljék te veled a népnek terhét, és ne viseljed te magad.” (4Móz 11:16–17) – Pátriárkák és próféták, 379–380. o.

Mózes közbenjárt Izraelért. – Mózes felemelkedett és belépett a szent sátorba. Az Úr kijelentette neki: „Megverem őket döghalállal, és elvesztem őket; téged pedig nagy néppé teszlek, és ő nálánál erősebbé.” (4Móz 14:12) Mózes azonban ismét közbenjárt népéért Istennél. Nem értett egyet népe megsemmisítésének gondolatával és azzal sem, hogy ő így, ezen az áron legyen nagy néppé. Isten irgalmához folyamodva ezt mondta: „Hadd magasztaltassék fel az Úrnak ereje, amiképpen szóltál, mondván: Az Úr késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú, megbocsát hamisságot és vétket, de a bűnöst nem hagyja büntetlenül… Kérlek, kegyelmezz meg e nép hamisságának a te irgalmasságod nagy volta szerint, amiképpen megbocsátottál e népnek Egyiptomtól fogva mindeddig.” (4Móz 14:17–19)

Az Úr megígérte Mózesnek, hogy megkíméli Izraelt az azonnali pusztulástól, de azt mondta, hogy hitetlenségük és gyávaságuk miatt nem nyilatkoztatja ki erejét ellenségeik leigázása által. Irgalmában azonban visszaviszi őket az egyetlen biztos úton a Vörös-tengerig. – Pátriárkák és próféták, 390–391. o.

Mózes imái megóvták az izraelitákat Isten ítéleteitől. – Amint a nép az éltes férfiúra nézett, aki nemsokára elvétetik tőlük, mély elismeréssel emlékezett vissza atyai gyengédségére, bölcs tanácsaira és fáradhatatlan munkásságára. Amikor bűnük Isten igazságos ítéletét hívta ki, Mózes imái mily gyakran győzedelmeskedtek az ő megmaradásukért! Fájdalmukat a lelkifurdalás csak növelte. Keserűen gondoltak arra, hogy saját romlottságuk vitte Mózest arra a bűnre, amely miatt meg kell halnia. – Pátriárkák és próféták, 470. o.

Mózes utolsó imádsága a megdicsőülés hegyén teljesedett be. – Krisztus áldozatának bemutatásáig Isten igazságosságát és szeretetét a legvilágosabban Mózessel való bánásmódja szemlélteti. Isten kizárta Mózest Kánaánból, ami által felejthetetlen tanítást adott: tökéletes engedelmességet kíván, és azt, hogy az ember ne akarja magának tulajdonítani a Teremtőt illető dicsőséget. Mózes buzgó könyörgését, hogy részese legyen Izrael örökségének, nem hallgathatta meg, de nem felejtette el és nem hagyta el szolgáját. A menny Istene megértette azokat a szenvedéseket, amelyeket Mózes eltűrt. A küzdelem és a próbák hosszú évei alatt hűséges szolgálatának minden tettét feljegyezte. A Piszga tetején Isten hívta el Mózest a földi Kánaánnál dicsőbb örökségbe.

A megdicsőülés hegyén ott volt Mózes Illéssel. Az Atya küldte őket a Fiúhoz, a világosság és dicsőség hordozóiként. Így teljesedett be végül Mózes imája, amelyet évszázadokkal azelőtt mondott. Ott állt a „jó hegyen” népe örökségén belül, bizonyságot tévén róla, akiben Izraelnek minden ígéretei összpontosultak. Az emberi szemnek kinyilatkoztatott utolsó jelenet ilyen a menny által nagyra becsült ember történetében. – Pátriárkák és próféták, 479. o.

ANNA

Anna példája minden anyának bátorítást jelent. – Anna megnyugodva tért vissza Silóból rámai otthonába, otthagyván a gyermek Sámuelt, hogy a főpap irányításával Isten házában szolgálatra tanítsák. Fiát értelmének első megnyilatkozásától kezdve Isten szeretetére és tiszteletére nevelte, és arra, hogy magát az Úr tulajdonának tekintse. Igyekezett, hogy az őt körülvevő minden ismert tárggyal gondolatait a Teremtőre irányítsa. Amikor elvált gyermekétől, a hűséges anyai szerető gondoskodás nem szűnt meg. Minden nap imádkozott fiáért. Minden évben sajátkezűleg kis szolgálati ruhát készített fiának, és amikor férjével felment Silóba imádkozni, szeretetének eme jelét adta gyermekének. A kis ruhának minden szálát imádságával szőtte át, hogy fia nemes és hűséges legyen. Nem kért fia számára világi nagyságot, hanem azért könyörgött, hogy a menny által becsült nagyságot elérhesse, tisztelje Istent, és áldására legyen embertársainak.

Micsoda jutalma volt Annának, és példája mily bátorítás a hűségre! Minden anyára felbecsülhetetlen értékű alkalmak, végtelen drága értékek vannak bízva. A szerény hatáskört, amelyet sok anya fárasztó feladatnak tart, nagy és nemes munkának kellene tekinteniük. Az anya előjoga, hogy befolyásával áldására legyen e világnak, és ha ezt teszi, saját szíve is örömmel telik meg. Gyermeke lába számára ösvényt egyenget, amely napfényen és árnyékon át a szent, dicső magaslatokhoz vezet. De csak ha saját életében követi Krisztus tanítását, remélheti az anya, hogy gyermekeinek jellemét isteni szándék alapján alakíthatja. A világ káros befolyásokkal van tele. A divat és a szokások igen erősen hatnak az ifjúságra. Ha az anya hanyag a nevelés, a tanítás, a féken tartás kötelezettségében, gyermekei elfordulnak a jótól, és a gonoszt követik. Járuljon azért minden anya gyakran az Úr elé ezzel a kéréssel: Taníts minket, hogy „miként bánjunk a gyermekkel, és mit cselekedjék ő?” (Bír 13:12) Figyeljen gondosan az Isten Igéjében levő oktatásra, és a szükségnek megfelelően bölcsességet kap. – Pátriárkák és próféták, 572–573. o.

Anna az ima asszonya volt. – Anna a mennyei Atyához járult elviselhetetlen fájdalmával, melyet semmilyen földi baráttal nem oszthatott meg, és attól kért vigaszt, aki megígérte: „Hívj engem segítségül a nyomorúság idején, és én megszabadítalak téged.” Az imában csodálatos erő rejtőzik. Nagy ellenségünk fáradhatatlanul arra törekszik, hogy az ember felzaklatott lelkét távol tartsa Istentől. Sátán retteg attól, hogy a legalázatosabb szentek kéréssel fordulnak a mennyhez. Ettől jobban fél, mint a kormányok rendeleteitől vagy a királyok parancsolataitól.

Anna imáját a halandók nem hallhatták, a seregeknek Ura viszont igen. Kitartóan kérte Istent, hogy vegye le róla a szégyen terhét, és teljesítse kérését, áldja meg őt az anyaság ajándékával. Némán fohászkodott, de ajka mozgott, arca mély érzelmek dúlásáról árulkodott. Az alázatosan imádkozó nő most egy újabb megpróbáltatás előtt állt. Amikor meglátta őt Éli, a főpap, azt hitte, hogy szeszes italok hatása alatt van. Az ünnepek alkalmával tartott mulatságok szinte teljesen átvették az ájtatosság megnyilatkozási formáit Izraelben. Gyakoriak voltak a mértéktelenségek, még az asszonyok körében is, ezért Éli azon volt, hogy megdorgálja Annát: „Meddig leszel részeg? Távolítsd el mámorodat magadtól!” (1Sám 1:14)

Anna bensőséges kapcsolatban volt Istennel. Hitt abban, hogy fohászát meghallgatta a menny, és Krisztus békéje töltötte be szívét. Mivel szelíd és értelmes nő volt, nem háborodott fel a feddés hallatán, a bántó szavak nem szomorították el. Az Isten felkentje iránti tisztelettel nyugodt hangon elutasította a vádat, és elmondta emelkedett érzelmi állapotának okát: „Nem, Uram! Bánatos lelkű asszony vagyok én! Sem bort, sem részegítő italt nem ittam, csak szívemet öntöttem ki az Úr előtt. Ne tartsd a te szolgáló leányodat rossz asszonynak, mert az én bánatomnak és szomorúságomnak teljességéből szóltam eddig.” (1Sám 1:15–16) Éli ráeszmélt tévedésére, és ekképpen válaszolt Annának: „Eredj el békességgel, és Izraelnek Istene adja meg a te kérésedet, amelyet kértél tőle!” (17. vers)

Imájában Anna fogadalmat tett, hogy amennyiben kérése meghallgatást nyer, gyermekét Isten szolgálatára ajánlja fel. Ígéretéről beszélt férjének is, aki egyetértett azzal, és mielőtt Silóba ment volna, dicsőítette az Urat.

Az Úr meghallgatta Anna imáját, és megadta neki azt, amiért oly kitartóan imádkozott. Miközben az isteni meghallgatás bizonyítékát – egyetlen fiát – nézte, Sámuelnek nevezte el, ami azt jelenti: „Isten meghallgatta kérésedet.” – Signs of the Times, 1881. október 27.

ILLÉS

Illés Izrael megtéréséért imádkozott. – Akháb korában a Jordántól keletre, Gileád hegyei között élt egy hívő, imádkozó ember, akinek rettenthetetlen szolgálata által akarta Isten a hitehagyás gyors terjedését megállítani Izraelben. A tisbei Illés minden neves várostól távol élt, nem töltött be semmilyen magas tisztséget, de azzal a biztos tudattal kezdte el a rá bízott munkát, hogy Isten elkészíti előtte az utat, és gazdag eredményt ad neki. Szavából hit és erő áradt. Egész életét a reformációs munkára szentelte. Beszéde kiáltó szó volt a pusztában, amellyel a bűnt akarta feddni, és a gonoszság áradatát visszafordítani. A bűn ostorozójaként ment az emberekhez, de üzenete mégis Gileád balzsamát kínálta a gyógyulásra vágyó bűnbeteg lelkeknek.

Illés szomorúan és felháborodva látta, hogy Izrael egyre mélyebbre süllyed a hitehagyásban. Isten a múltban nagy dolgokat cselekedett népéért. Megszabadította őket a szolgaságból, és „a pogányok országát adta nekik… hogy megtartsák rendelkezéseit és megfogadják tanításait…” (Zsolt 105:44–45). Jahve áldást hozó szándékáról azonban most majdnem elfeledkeztek. A hitetlenség acélfalként állt a választott nép és erejének forrása közé. Hegyi magányából Illés megrendülve figyelte a hitehagyást. Gyötrődő lélekkel könyörgött Istenhez, hogy állítsa meg gonosz útján az egykor kedvelt népet. Ha szükséges, látogassa meg ítéletével, hogy a maga valóságában ismerjék fel a mennytől való elpártolásukat. Illés megtérésüket szerette volna, még mielőtt a gonoszságban oly messzire jutnak, hogy az Urat teljes elpusztításukra ingerlik.

Isten meghallgatta Illés imáját. A sokszor elmondott kérlelések, tiltakozások, dorgálások nem vezették megtérésre Izraelt. Eljött az idő, amikor Isten az ítélet eszközeivel kellett, hogy hozzájuk szóljon. A Baál-imádók azt állították, hogy az ég kincsei – a harmat és eső – nem

Jahvétól származnak, hanem a természetben uralkodó erőktől; és hogy a föld a nap teremtő energiája által hozza gazdag gyümölcsét. Ezért Isten átka súlyosan nehezedett a megrontott országra. Izrael hitehagyó törzseinek látniuk kellett, milyen hiábavaló dolog földi áldásokat várni a Baáltól. Ameddig bűneiket megbánva nem térnek Istenhez, és nem ismerik el, hogy minden áldás tőle jön, nem hull földjükre sem harmat, sem eső. – Próféták és királyok, 119–120. o.

Egyre kevesebb istenfélelem volt Izraelben. Mindenütt láthatóak voltak a bálványimádás istenkáromló bizonyítékai. Senki sem mert – ha kell, az élete árán is – szembeszállni az egyre nagyobb teret hódító bálványimádással. A Baál oltárai és papjai, akik a napnak, a holdnak és a csillagoknak áldoztak, mindenütt vonzották a tekinteteket. Az emberi kéz csinálta tárgyaknak templomokban és a szabad ég alatt áldoztak. Az igaz Isten jótetteit azonban nem hálálták meg. A menny minden áldását – a forrásokat, patakokat, a termőföldet frissítő harmatot és esőt – a bálványisteneknek tulajdonították.

A hűséges Illés elszomorodott. Felháborodás és féltékenység hatalmasodott el rajta. Látta, hogy Izrael rettenetes hitehagyásba esett, amelynek mérete elképesztette és mérhetetlen fájdalmat okozott neki. Szomorúan emlékezett vissza azokra a hatalmas dolgokra, amiket Isten tett ezekért az emberekért. A legtöbben azonban elfelejtették a mennyei Gondviselés csodatetteit. Illés szenvedéstől tépett lélekkel Isten elé járult, és arra kérte, hogy mentse meg népét – büntesse is, ha kell, de mentse meg. Azt javasolta Istennek, hogy vonja meg a hálátlan néptől az ég áldásait, a harmatot és az esőt, hogy a hitehagyott Izrael hiába várja az arany-, fa- vagy kőbálványok könyörületét, és hiába fohászkodjék a naphoz, a holdhoz és a csillagokhoz, hogy megöntözzék kiaszott földjüket. Isten biztosította Illést, hogy meghallgatta kérését, és nem ad többé harmatot és esőt a népnek, míg meg nem tér, és meg nem bánja bűneit. – Review and Herald, 1873. szeptember 16.

Az aszály és éhínség hosszú évei alatt Illés buzgón imádkozott azért, hogy Izrael népe megtérjen a bálványimádásból, és ragaszkodjon Istenhez. A próféta türelmesen várt, amíg az Úr keze súlyosan ránehezedett a szenvedő országra. Szíve összeszorult a fájdalomtól, amikor látta, hogy mindenütt nő a szenvedés és a nyomor. Azt kívánta, bárcsak gyors reformációt tudna indítani. Isten azonban maga vitte véghez tervét, szolgája pedig nem tehetett mást, csak imádkozott tovább hittel, és várta, amíg eljön a határozott cselekvés ideje. – Próféták és királyok, 133. o.

Illés példája megmutatja, hogyan győzhetünk kitartó imádság által. – Imádkozzunk sokat csendben! Krisztus a szőlőtő, mi vagyunk a venyigék. Ha növekedni akarunk, és ha gyümölcsöt akarunk teremni, az élő szőlőtőből kell nedvet és táplálékot szívnunk magunkba; mert ha Tőle elszakadunk, elerőtlenedünk.

Megkérdeztem az angyalt, hogy miért nincs több hit és erő Izraelben? Így felelt: „Nagyon hamar elengeditek a Mindenható karját. Szálljon fel fohászotok Isten királyi székéhez, és tartsatok ki az erős hitben. Az ígéretek bizonyosak. Higgyétek, hogy elnyeritek azokat a dolgokat, amikért könyörögtök, és akkor mind meglesznek azok!”

Ezután Illésre hívták fel a figyelmemet. Hozzánk hasonló ember volt, de áhítattal és buzgón imádkozott. Hite kiállta a próbát. Hétszer könyörgött az Úrhoz, és végül megjelent a felhő. Láttam, hogy kételkedünk az Úr ígéreteiben, és megsértjük az Urat hitetlenségünkkel. Így szólt az angyal: „Öltsétek magatokra az Úr fegyverzetét, de mindenekelőtt öltsétek fel a hit pajzsát. Ez óvja meg szíveteket, ez óvja meg egész életeteket a gonosz tüzes nyilaitól."

Ha az ellenségnek sikerül a gyengék szemeit Jézusról eltéríteni, és ha tekintetüket saját méltatlan voltukra irányíthatja ahelyett, hogy Jézus érdemeivel, szeretetével és kegyelmével foglalkoznánk, akkor elérte célját: megrabolta őket hitük pajzsától. Védtelenül lesznek kitéve kísértéseinek. Tekintsünk hát mindig Jézusra, bízzunk Őbenne, és akkor hitünk megerősödik. – Tapasztalatok és látomások, 73. o.

Isten követei időzzenek sokáig az Ő jelenlétében, ha eredményesen akarnak dolgozni. – Egy Lancashire-i idős asszony egyszer meghallotta, amint szomszédai prédikátoruk eredményességének okairól beszéltek. Említették adottságait, beszédmodorát, viselkedését. „Nos, én megmondom nektek eredményessége titkát – mondta az idős asszony. – A ti prédikátorotok szoros összeköttetésben van a Mindenhatóval."

Ha az emberek Illéshez hasonlóan átadják magukat Istennek, és ugyanolyan hittel bírnak, mint ő, akkor Isten kinyilatkoztatja magát, mint hajdan. Könyörögjünk úgy, mint Jákob, és ugyanazokat az eredményeket látjuk majd. A hívő ima meghallgatásaképpen erő árad ki Istentől. – Az evangélium szolgái, 255. o.

Illés Kármel-hegyen mondott imádságára látható válasz érkezett. – Illés emlékeztette a népet a hosszú ideje tartó hitehagyásra, amely felkeltette Jahve haragját. Felszólította őket, hogy alázzák meg szívüket, és térjenek atyáik Istenéhez, hogy az átok eltávozzék Izrael földjéről. Majd a láthatatlan Isten előtt tisztelettel meghajolva az ég felé emelt kézzel egyszerű imát mondott. A Baál-papok kora reggeltől késő délutánig sikoltoztak, tajtékoztak és ugráltak. Amikor Illés imádkozott, nem visszhangzott értelmetlen sikoltozás a Kármel magaslatán. Úgy imádkozott, mint aki tudja, hogy Jahve ott van, látja, ami történik, és hallja könyörgését. Baál prófétái vadul, összefüggéstelenül imádkoztak; Illés egyszerűen és buzgón. Kérte Istent, mutassa meg Baál feletti hatalmát, hogy Izrael hozzá térjen!

„Uram, Ábrahámnak, Izsáknak és Izraelnek Istene! – esdekelt. – Hadd tudják meg a mai napon, hogy te vagy az Isten Izraelben, én pedig a te szolgád vagyok, és mindezt a te parancsodra tettem! Felelj nekem, Uram… hadd tudja meg ez a nép, hogy te, az Úr, vagy az Isten, és te fordítsd vissza szívüket!"

Ünnepélyes, nyomasztó csend nyugodott meg mindenen. Baál papjai remegtek a rémülettől. Bűnösségük tudatában gyors megtorlásra számítottak.

Alighogy Illés befejezte imáját, az égből lángok – mint fényes villámok– szálltak alá a kijavított oltárra. Elhamvasztották az áldozatot, és felnyalták a vizet az árokból. Még az oltár köveit is megemésztették. A lobogó tűz megvilágította a hegyet és elvakította a tömeget. Lent

a völgyekben, ahol sokan kétségek között figyelték a fent lévők mozdulatait, a tűz alászállása tisztán látható volt. Mindnyájan elcsodálkoztak a látványon. Emlékeztette őket a tűzoszlopra, amely a Vörös-tengernél elválasztotta Izrael fi ait az egyiptomi seregtől. – Próféták és királyok, 152–153. o.

Illés az imáiban – hit által – Isten ígéreteinek teljesedését kérte. – Baál prófétái megölésével hatalmas lelki megújulás útja nyílt meg az északi királyság tíz törzse között. Illés rávilágított hitehagyásukra. Felszólította őket, hogy alázzák meg magukat, és térjenek az Úrhoz. A menny végrehajtotta ítéletét. A nép beismerte bűneit. Megvallották, hogy atyáik Istene az élő Isten. Most pedig a menny visszavonja az átkot, és megújulnak az élet földi áldásai.

A földet felüdíti az eső. „Menj fel, egyél, és igyál – mondta Illés Akhábnak –, mert eső zúgása hallatszik." Ezután a próféta felment a hegy tetejére imádkozni.

Nem az előjelek alapján mondta Illés olyan biztosan Akhábnak, hogy készüljön fel az esőre. A próféta nem látott semmiféle felhőt az égen, nem hallott mennydörgést sem. Csupán azt mondta, amire a maga erős hite nyomán az Úr Lelke késztette. Egész nap rendíthetetlenül hajtotta végre Isten akaratát, és tanúsította fenntartás nélküli hitét jövendöléseiben. Tudta, hogy most, miután megtett minden tőle telhetőt, a menny gazdagon fogja árasztani az előre jelzett áldásokat. Ugyanaz az Isten, aki a szárazságot küldte, bő esőt ígért az igaz tettek jutalmaként. Illés most a megígért záporra várt. Alázatosan „arcát a térdei közé hajtotta", és közbenjárt Istennél a bűnbánó Izraelért.

Illés újra és újra elküldte szolgáját oda, ahonnan kilátás nyílt a Földközi-tengerre, hogy megtudja, van-e valami látható jele annak, hogy Isten meghallgatta imáját. A szolga minden esetben azzal tért vissza, hogy „nincs ott semmi". A próféta nem vesztette el a türelmét, sem a hitét, hanem buzgón tovább imádkozott. A szolga hatszor tért vissza azzal, hogy nincs jele esőnek a réz színű égen. Illés tántoríthatatlanul újból elküldte, és a szolga most ezzel a hírrel jött vissza: „Egy tenyérnyi kis felhő emelkedik fel a tengerből."

Ez elég volt. Illés nem várt arra, hogy sűrű felhők tornyosuljanak az égen. Ebben a kis felhőben hite szakadó esőt látott; és hitével összhangban cselekedett. Gyorsan elküldte szolgáját Akhábhoz ezzel az üzenettel: „Fogj be, és menj le, míg fel nem tartóztat az eső!"

Isten azért használhatta fel Illést Izrael történetének ezekben a válsággal terhes óráiban, mert nagy hite volt. Miközben imádkozott, hitével megragadta a menny ígéreteit, és rendíthetetlenül esedezett addig, amíg Isten nem válaszolt könyörgésére. Nem várt addig, amíg minden bizonyította, hogy Isten meghallgatta. A menny pártfogásának legkisebb jelére is kész volt mindent vállalni. Amit Isten segítségével Illés meg tudott tenni, azt mindenki megteheti abban a szolgálatban, amelyet Isten művében kapott. Hiszen ezt mondja a Szentírás a Gileád hegyei közül jött prófétáról: „Illés ugyanolyan ember volt, mint mi, és amikor buzgón imádkozott azért, hogy ne legyen eső, nem is volt eső a földön három évig és hat hónapig." (Jak 5:17)

Ilyen hitre van szükség ma a világon. Hitre, amely belekapaszkodik Isten Igéje ígéreteibe, és nem tágít, amíg a menny meg nem hallgatja. Ez a hit szorosan összekapcsol Istennel, és erőt ad, hogy megbirkózzunk a sötétség hatalmaival. Isten gyermekei „hit által országokat győztek le, igazságot szolgáltattak, ígéreteket nyertek el, oroszlánok száját tömték be, tűz erejét oltották ki, kard élétől menekültek meg, betegségből épültek fel, háborúban lettek hősökké, idegenek seregeit futamították meg” (Zsid 11:33–34). Hit által nekünk is el kell jutnunk a csúcsra, oda, ahova Isten akar elvezetni. „Minden lehetséges annak, aki hisz.” (Mk 9:23)

A hit az eredményes ima elengedhetetlen feltétele. „Aki az Istent keresi, annak hinnie kell, hogy Ő van, és megjutalmazza azokat, akik Őt keresik.” „Az iránta való bizalmunk pedig azt jelenti, hogy ha valamit az Ő akarata szerint kérünk, meghallgat minket. Ha pedig tudjuk, hogy bármit kérünk, meghallgat minket, akkor tudjuk, hogy már megkaptuk, amit kértünk tőle.” (Zsid 11:6; 1Jn 5:14–15) Jákob kitartó hitével, Illés rendíthetetlen kitartásával mondhatjuk el kéréseinket az Atyának, igényelve mindazt, amit megígért. Trónja méltósága múlik szava teljesedésén. – Próféták és királyok, 155–158. o.

Illés mindaddig kitartóan imádkozott, míg választ nem kapott. – Illés tapasztalata fontos tanulságokat közvetít számunkra. Amikor a Kármelen volt és esőért imádkozott, Isten próbára tette a hitét, Illés azonban kitartott, és tovább imádkozott. Állhatatosan hat alkalommal fohászkodott, és semmi sem utalt arra, hogy kérése meghallgatásra talált, mégis erős hittel folytatta könyörgéseit a kegyelem trónusa előtt. Ha a hatodik alkalom után csüggedten feladta volna, kérését nem hallgatta volna meg Isten, de ő mindvégig kitartott, és választ kapott.

Nem olyan Istenünk van, aki nem hallja fohászainkat. Ha próbára tesszük az Igéjét, megjutalmazza hitünket. Azt akarja, hogy érdekeink az Ő érdekeivel fonódjanak egybe, és ha ez megtörténik, biztonságban lévén megáldhat minket: nem magunkat dicsőítjük, amikor áldások áradnak ránk, hanem egyedül Istent.

Atyánk nem mindig hallgatja meg első kérésünket. Ha így tenne, azt hinnénk, hogy jogunk volt a ránk árasztott áldásokra. Ahelyett, hogy megvizsgálnánk szívünket, hogy lássuk, van-e benne dédelgetett gonoszság, rejtegetett bűn, figyelmetlenek lennénk, és nem ébrednénk tudatára annak, hogy teljes mértékben Tőle függünk, és szükségünk van a segítségére.

Illésnek egészen addig a szintig kellett megalázkodnia, ahol már nem önmagának tulajdonította a dicsőséget. Ez a feltétele imáink meghallgatásának, mert így csakis Őt dicsőítjük. Az emberek dicsérete nagy gonoszt szül. Egyik ember dicséri a másikat, s ily módon késztetést éreznek saját maguknak tulajdonítani az érdemeket. Azzal, hogy felebarátaitokat dicséritek, csapdát állíttok a lelküknek, és Sátán ügyét szolgáljátok. Istent kellene dicsőítenetek teljes szívetekből, lelketekből, elmétekből és erőtökből, mert csakis Isten érdemes a dicsőségre. – Adventista Bibliakommentár 2. kötet, 1034–1035. o.

Miközben Illés imádkozott, szolgája őrködött. Hatszor jött viszsza őrhelyéről, mondván: „Semmi sem történt!” Egyetlen felhő sem jelent meg az égen, egyetlen esőcsepp sem esett a kiszáradt talajra.

A próféta mégsem csüggedt el. Továbbra is önvizsgálatot tartott, hogy nehogy tévedett volna az Úr dicsőítésében. Megvallotta bűneit, lélekben megalázkodott Isten előtt, és várta az első jelét annak, hogy imája meghallgattatott. Miközben önvizsgálatot tartott, érezte, hogy egyre eltörpül Isten és saját maga szemében. Semminek érezte magát, miközben Isten lett a minden. Amikor Illés eljutott a teljes önmegtagadás pontjára, és erejét, fedhetetlenségét kizárólag a Megváltóbantalálta meg, választ kapott az imájára. – Review and Herald, 1891. május 26.

DÁVID

Dávid bukása figyelmeztetés: soha ne hanyagoljuk el az imát! – Dávid bukásának történetét Isten figyelmeztetésnek szánta, mert még azok sem érezhetik magukat biztonságban, akiket Isten felettébb megáldott és pártfogolt, ha elhanyagolják az éberséget és az imádkozást. E lecke áldásnak bizonyul azok részére, akik Istentől jövő tanulságként szívükbe fogadják. Nemzedékről nemzedékre ezrek ismerték fel, hogy veszedelmük a kísértő hatalmából származik. Dávid bukása – akit az Úr nagyon becsült – felébresztette bennük az önmaguk iránti bizalmatlanságot. Megérezték, hogy egyedül Isten tarthatja meg őket hatalmával, hitük által. Ha tudatában vannak annak, hogy egyedül Istenben van az erejük és biztonságuk,akkor félnek Sátán területére lépni. – Pátriárkák és próféták, 724. o.

Isten válaszolt Dávid bűnbánó imájára. – A Szentírásban feljegyzett egyik legkitartóbb imádság Dávid bűnbánó imája: „Tiszta szívet teremts bennem, ó, Isten!” – fohászkodott a zsoltáríró. Isten válasza egy ilyen őszinte imára ez: „Új szívet adok neked.” Erre egyetlen ember sem képes. Férfiak és nők már az első perctől kezdve igazi keresztény tapasztalatokat kérjenek Istentől, érezzék a Szentlélek újjáteremtő erejét. Új szívet kell kapniuk, melyet Isten kegyelméből meg kell őrizniük tisztának, érzékenynek. Az önző lelkületet ki kell űzniük belőle. Komolysággal és alázattal kell törekedniük erre, kérvén Jézus vezetését és bátorítását, majd e lelki építmény egyre emelkedni fog, míg Isten szent templomává válik. – Adventista Bibliakommentár 4. kötet, 1165. o.

SALAMON

Salamon imájából tanuljuk meg az alázatot! – Uralkodása kezdetén Salamon így imádkozott: „És most, ó, én Uram Istenem, te tetted a te szolgádat királlyá, Dávid, az én atyám helyett. Én pedig kicsiny gyermek vagyok, nem tudok kimenni és bejönni.” (1Kir 3:7)

Dávid után Salamon lett a király. Isten nagy megtiszteltetésben részesítette, és mint tudjuk, később ő lett a legnagyobb, leggazdagabb és legbölcsebb király, aki valaha is földi trónon ült. Uralkodása elején a Szentlélek Salamon elé tárta felelősségének komolyságát, és bár tehetségekben és képességekben gazdag volt, tudta, hogy Isten segítsége nélkül, kicsiny gyermekként, képtelen e felelősségek hordozására. Salamon sohasem volt oly bölcs, oly gazdag és oly igazán nagy, mint amikor bevallotta az Úrnak: „Csak kicsiny gyermek vagyok, nem tudok kimenni és bejönni.”

„Adj azért a te szolgádnak értelmes szívet, hogy tudja ítélni a te népedet, és tudjon választást tenni a jó és gonosz között” – fohászkodott Salamon. „Monda azért az Isten néki: [142] Mivelhogy ezt kérted tőlem, és nem kértél magadnak hosszú életet, sem nem kértél gazdagságot, sem pedig nem kérted a te ellenségeidnek lelkét; hanem bölcsességet kértél az ítélettételre: íme, a te beszéded szerint cselekszem, íme, adok néked bölcs és értelmes szívet úgy, hogy hozzád hasonló nem volt te előtted, és utánad sem támad olyan, mint te. Sőt, még amit nem kértél, azt is megadom néked, gazdagságot és dicsőséget: úgy, hogy a királyok között nem lesz hozzád hasonló senki minden te idődben.”

Salamon alázatos imájának tanulságát meg kell tanulnia mindenkinek, aki csak felelős állást tölt be. Sose feledjék el, hogy a tisztség nem változtatja meg jellemüket, és nem teszi csalhatatlanná az embert. Minél magasabb állást tölt be valaki, minél nagyobb felelősséget kell hordoznia, befolyása annál szélesebb körben hat. Annál nagyobb szüksége van arra, hogy érezze Isten bölcsességétől és hatalmától való függését, és a legjobb, legszentebb jellemet ápolja. – Bizonyságtételek 9. kötet, 281–282. o.

Salamon példája figyelmeztessen az éber imádságra! – Salamonerős volt, merész és határozott, a kísértés ereje alatt azonban összeroppant, gyenge lett és ingadozó, mint egy nádszál, melyet a szél fúj. Mekkora tanulság rejlik ebben a történetben mindazoknak, akik szeretnék megmenteni a lelküket! Szüntelenül imádkozniuk kell, hogy megálljanak a kísértések közepette. Salamon élete figyelmeztetés számukra, hogy Krisztus kegyelmét őrizzék meg a szívükben, és vegyék fel a harcot a bennük dúló rombolással illetve a külső kísértésekkel. – Manuscript Releases 21. kötet, 383. o.

EZÉKIÁS

Ezékiás imádkozott Izrael maradékáért. – „Nyomorúságnak, büntetésnek és szégyennek a napja ez a nap – üzente a király... Talán meghallja Istened, az Úr a kincstárnok minden szavát, akit ideküldött ura, az asszír király, hogy gyalázza az élő Istent, és talán megbünteti Istened, az Úr azokért a szavakért, amelyeket meghallott. Imádkozz a még meglevő maradékért!” (2Kir 19:3–4)

„Ekkor Ezékiás király meg Ézsaiás próféta, Ámos fia imádkozott, és segítségért kiáltott az ég felé.” (2Krón 32:20)

Isten meghallgatta szolgái imáját. Ézsaiással ezt üzente Ezékiásnak: „Így szól az Úr: Ne ijedj meg azoktól a beszédektől, amelyeket hallottál, amelyekkel káromoltak engem az asszír királynak a szolgái. Íme, én olyan lelket adok belé, hogy hírt hallva visszatérjen országába. Saját országában pedig kard által ejtem el.” (2Kir 19:6–7) – Próféták és királyok, 354. o.

Ezékiás imája összhangban volt Isten tervével. – Amikor Júda királya megkapta a gúnyolódó levelet, elvitte a templomba, „kiterítette azt… az Úr előtt” (2Kir 19:14), és erős hittel mennyei segítségért könyörgött, hogy hadd tudják meg a föld népei: most is él és uralkodik a héberek Istene! Jahve méltósága forgott kockán. Egyedül Ő hozhat szabadulást.

„Uram, Izrael Istene, aki a kerubokon ülsz, egyedül te vagy a föld minden országának Istene, te alkottad a mennyet és a földet! Uram, hajtsd hozzám füledet, és hallgass meg! Uram, nyisd ki szemedet, és láss! Halld meg Szanhérib beszédét, aki ideküldte ezt az embert, hogy gyalázza az élő Istent! Igaz, Uram, hogy Asszíria királyai elpusztították a pogány népeket és országaikat. Isteneiket tűzbe vetették, mert azok nem is voltak istenek, hanem csak emberi kéz alkotásai, fa és kő, azért pusztíthatták el azokat. De most te, Urunk, Istenünk, szabadíts meg bennünket az ő kezéből, hadd tudja meg a föld minden országa, hogy te vagy, Uram, az egyedüli Isten!” (2Kir 19:15–19)

Ezékiás esdeklése Júdáért és legfőbb Uruk méltóságáért összhangban volt Isten akaratával. Salamon arra kérte az Urat templomszentelési imája végén, hogy „pártolja szolgája ügyét és népének, Izraelnek az ügyét szüntelen. Hadd tudja meg a föld minden népe, hogy az Úr az Isten, nincs más.” (1Kir 8:59–60) Különösen akkor mutassa meg kegyelmét az Úr, amikor háború vagy katonai megszállás idején Izrael főemberei az imádság házába lépnek, és szabadulásért könyörögnek! (1Kir 8:33–34)

Isten nem hagyta Ezékiást reménytelenségben. Ezzel az üzenettel küldte hozzá Ézsaiást: „Meghallottam, hogyan imádkoztál hozzám Asszíria királya, Szanhérib miatt.” – Próféták és királyok, 355–356, 359. o.

Ezékiás gyógyulása imára adott válasz volt. – Dávid óta egyetlen, a hitehagyás korában uralkodó király sem tett annyit Isten országának építéséért, mit Ezékiás. A halálos ágyán fekvő uralkodó hűségesen szolgálta az Urat, és sokat tett annak érdekében, hogy népe bízzon Jahvéban, a legnagyobb vezetőben. Képes volt Dávidhoz hasonlóan imádkozni: „Jusson elődbe imádságom, hajtsad füled az én kiáltozásomra! Mert betelt a lelkem nyomorúságokkal, és életem a Seolig jutott.” (Zsolt 88:3–4) „Mert te vagy az én reménységem, ó, Uram, Istenem, én bizodalmam gyermekségemtől fogva! Reád támaszkodom születésem óta… Ne vess el engem az én vénségemnek idején; mikor elfogy az én erőm, ne hagyj el engem… Ó, Isten, ne távozzál el tőlem! Én Istenem, siess segítségemre!… Vénségemig és megőszülésemig se hagyj el engem, ó, Isten, hogy hirdessem a te karodat e nemzetségnek, és minden következendőnek a te nagy tetteidet.” (Zsolt 71:5–18)

Az, akinek „irgalmassága nem fogyatkozik el” (JerSir 3:22), meghallotta szolgálója imáját. „Ésaiás még alig ért a város közepére, mikor az Úr beszéde lőn ő hozzá, mondván: Menj vissza, és mondd meg Ezékiásnak, az én népem fejedelmének: Azt mondja az Úr, Dávidnak, a te atyádnak Istene: Meghallgattam a te imádságodat, láttam a te könnyhullatásaidat, íme, én meggyógyítlak téged, harmadnapra felmégy az Úr házába; és a te idődet tizenöt esztendővel meghosszabbítom, és megszabadítlak téged és e várost Asszíria királyának kezéből, és megoltalmazom e várost én érettem és Dávidért, az én szolgámért.” (2Kir 20:4–6) – Review and Herald, 1915. május 6.

DÁNIEL

Dániel hatékony és forró imája. – Dániel úgy könyörgött Istenhez, hogy nem magasztalta magát, és jóságot sem tulajdonított magának: „Hallgass meg, Uram! Bocsásd meg, Uram! Figyelj rám, Uram! Cselekedj tenmagadért, és ne késlekedj!” Ezt nevezi Jakab az igazak eredményes, buzgó könyörgésének. Krisztusról mondták: „Majd halálfélelem vett erőt rajta, és még állhatatosabban imádkozott.” Milyen ellentétei ennek a menny fönségese által könyörgött közbenjárásnak a gyönge és hideg imák, melyeket Istennek ajánlanak. Sokan megelégednek a szájszolgálattal, és alig akad, aki őszintén, komolyan, szeretettel vágyik Isten után. – Bizonyságtételek 4. kötet, 534. o.

Dániel az üldözés ellenére is hűségesen imádkozott. – Vajon felhagyott Dániel az imádkozással a kiadandó rendelet miatt? Nem, sőt éppen ez volt az az idő, amikor még nagyobb szükségét érezte az imádkozásnak: „Dániel pedig, amint megtudta, hogy megíratott az írás, beméne az ő házába; és az ő felső termének ablakai nyitva valának Jeruzsálem felé; és háromszor napjában térdeire esék, könyörge és dicséretet tőn az ő Istene előtt, amiként azelőtt cselekszik vala.” (Dán 6:10)

Dániel nem akarta titkolni Isten iránti hűségét. Nem csak gondolatban imádkozott, hanem hangosan, Jeruzsálem felé nyitott ablakkal. Rosszakarói feljelentették a királynál, és az oroszlánok közé vetették. De Isten Fia mindvégig vele volt. Hajnalban a király csodálkozva kérdezte az oroszlánok vermének peremén: „Dániel! Az élő Istennek szolgája, a te Istened, akinek te szüntelen szolgálsz, meg tudott-e szabadítani téged az oroszlánoktól?” Dániel ekképpen válaszolt: „Király, örökké élj! Az én Istenem elbocsátá az ő angyalát, és bezárá az oroszlánok száját, és nem árthattak nékem; mert ártatlannak találtattam ő előtte, és te előtted sem követtem el ó, király, semmi vétket!” (20–22. vers). Dánielnek nem esett baja, mi több, a mennyek Urát magasztalhatta. – Review and Herald, 1892. május 3.

Dániel imáit a kitartás és lelkesedés jellemezte. – Ahogyan közeledett a rabság hetven esztendejének vége, Dániel Jeremiás jövendölésein elmélkedett. Megértette, hogy közel volt az az idő, amikor Isten egy újabb esélyt ad választott népének, ezért böjtöléssel és megalázkodván közbenjárt Izrael érdekében az egek Ura előtt. Így imádkozott: „Kérlek, ó, Uram, nagy és rettenetes Isten, aki megtartja a szövetséget és a kegyességet azoknak, akik őt szeretik, és teljesítik az ő parancsolatait. Vétkeztünk és gonoszságot műveltünk, hitetlenül cselekedtünk és pártot ütöttünk ellened, és eltávoztunk a te parancsolataidtól és ítéleteidtől. És nem hallgatánk a te szolgáidra, a prófétákra, akik a te nevedben szóltak a mi királyainknak, fejedelmeinknek, atyáinknak és az ország egész népének.” (Dán 9:4–6)

Amikor az Úr előtt áll, Dániel nem beszél Isten iránti hűségéről. Ahelyett, hogy azzal érvelt volna, hogy tiszta és szent, inkább megalázza magát, és azonosul a bűnös Izraellel. Olyan magas volt bölcsessége az emberi fejedelemségek bölcsességéhez képest, mint amilyen fényes a déli nap az éjszakai halovány csillaghoz képest. Mégis gondolkodjunk el a menny kedvezését élvező Dániel imádságán. Mély alázattal, könnyek között, megtört szívvel

önmagáért és népéért fohászkodik. Megnyitja szívét Isten előtt, megvallja önnön érdemtelenségét, és elismeri az Úr magasztosságát.

Micsoda állhatatosság és buzgóság jellemezte imáit! Hittel nyújtotta karját a menny felé, hogy belekapaszkodjék a sosem tévedő Magasságos Isten ígéreteibe. Szíve agóniában vergődik, majd megkapja annak bizonyítékát, hogy imája meghallgattatott. Tudja, hogy Isten megadta neki a győzelmet. Ha mi mint nép úgy imádkoznánk és harcolnánk, mint Dániel, megalázván lelkünket Isten előtt, ugyanolyan nyilvánvaló válaszokat kapnánk, mint ő. Íme, hogyan tárja a mennyei udvar elé kérését:

„Hajtsad, én Istenem, a te füledet hozzánk és hallgass meg; nyisd meg szemeidet és tekintsd meg a mi pusztulásunkat és a várost, amely a te nevedről neveztetik; mert nem a mi igazságunkban, hanem a te nagy irgalmasságodban bízva terjesztjük elődbe a mi esedezéseinket.

Uram, hallgass meg! Uram, légy kegyelmes! Uram, légy figyelmes, és cselekedd meg, ne késedelmezzél tennenmagadért, ó, én Istenem; mert a te nevedről neveztetik a te városod és a te néped.” (18–19. vers)

Isten embere a menny akaratának világos megismerését kérte az imájában, valamint azt, hogy az Úr az ő népére árassza áldásait. Szívét leginkább az terhelte, hogy Izrael nem tartotta be szigorúan Isten parancsolatait. Elismeri, hogy a szerencsétlenségek a törvény áthágása miatt zúdultak rájuk: „Vétkeztünk, gonoszul cselekedtünk… mert a mi bűneinkért és a mi atyáink hamisságaiért gyalázatára van Jeruzsálem és a te néped mindeneknek mi körülöttünk.” (15–16. vers) A júdeaiak elveszítették Isten különleges választott népe státuszát. „És most hallgasd meg, ó, Istenünk, a te szolgádnak könyörgését és esedezéseit, és világosítsd meg az Úrért a te orcádat a te szent helyeden, amely elpusztíttatott.” (17. vers) Dániel szíve erős vágyakozással fordult Isten szentélye felé. Tudja, hogy jólétét akkor nyeri vissza, ha Izrael felhagy bűnös életével, nem hágja át többé Isten törvényét, megalázkodik, valamint hűséget és engedelmességet tanúsít.

Miközben Dániel imája felemeltetett az égbe, Gábriel arkangyal sietve alászállt a mennyből, hogy biztosítsa őt: imája meghallgattatott. E nagy hatalommal rendelkező angyal azt a megbízatást kapta, hogy bölcsességgel és értelemmel ruházza fel Dánielt a jövő titkainak megértése végett. Következésképpen, miközben kitartóan az igazság megértésére törekedett, Dániel kapcsolatba lépett a mennyei küldöttel.

Dániel válaszként kérésére nem csupán az igazság ismeretét kapta meg, amelyre oly nagy szüksége volt mind neki, mind a népnek, hanem feltárultak előtte a jövő nagy eseményei is, egészen a világ Megváltója eljövetelének pillanatáig. Akik magukat szenteknek tartják, és a Biblia megértéséhez bölcsességet kérnek a mennytől, de nem éreznek vágyat a Szentírás kutatására vagy az imádkozásra, még nem tapasztalták meg, hogy mi az igazi megszentelődés. – Megszentelt élet, 46–49. o.

NEHÉMIÁS

Nehémiás imája példát mutat Isten mai népe számára. – Azoknak szíve, akik e munkát végzik, telve kell, hogy legyen a Jézus Lelkével. Csakis a nagy Orvos rendelkezik a gileádi balzsammal. Ha ezek az emberek alázatos szívvel, a Szentlélek befolyása alatt elolvasnák Nehémiás könyvét, hamis gondolkodásukat megváltoztatnák, helyes elvek után igazodnának, és bűnös állapotuk megváltozna. Nehémiás segítségért fohászkodott Istenhez, és meghallgatta kérését: meggyőzte a pogány királyokat, hogy a segítségére siessenek. Amikor az ellenség hevesen ellene szövetkezett, az Úr felhasználta ezeket a királyokat célja elérésében, és így a hozzá érkezett imákat is megválaszolta. – Review and Herald, 1911. március 23.

Nehémiás hite és bátorsága megerősödött az ima által. – A zsidó hazafi Júdeából érkező hírvivőktől megtudta, hogy Jeruzsálemre, a kiválasztott városra a próba napjai köszöntöttek. A hazatért foglyokat megpróbáltatás és gyalázat érte. A templom és részben a város is újjáépült, de a helyreállítás munkáját akadályozzák, a templomi szolgálatokat zavarják, és a népet nyugtalanítja, hogy a város fala jórészt még mindig romokban hever.

A bánattól lesújtott Nehémiás nem tudott sem enni, sem inni. „Sírtam és gyászoltam, böjtöltem” – mondta. Fájdalmában a mennyei segítőhöz fordult: „Imádkoztam a menny Istene előtt.” Őszintén megvallotta a maga és népe bűneit. Esedezett, hogy Isten védje meg Izrael ügyét, adja vissza bátorságukat és erejüket; segítse őket Júda puszta helyeinek felépítésében!

Imádság közben Nehémiás felbátorodott, és hite megerősödött. Ajka megtelt szent érvekkel. Hivatkozott arra, hogy gyalázkodásokat fognak Istenre szórni, ha népe, amely most visszatért hozzá, gyenge és elnyomott marad. Kérte az Urat, hogy teljesítse ígéretét: „Ha megtértek hozzám, megtartjátok parancsolataimat, és teljesítitek azokat: még ha az ég szélén lennének is azok, akiket eltaszítottam közületek, onnan is összegyűjtöm és elviszem őket arra a helyre, amelyet kiválasztottam, hogy ott legyen nevemnek lakóhelye.” (Neh 1:9; lásd: 5Móz 4:29–31) Az ígéretet Isten Mózes által küldte Izraelnek, mielőtt Kánaánba léptek. Az ígéret századokon át változatlan maradt. Isten népe most bűnbánattal és hittel visszatért Urához. A mennyei ígéret valóra válik.

Nehémiás sokszor öntötte ki szívét népe sorsa miatt. Most, imádkozás közben, szent elhatározás formálódott lelkében. Eltökélte, hogy ha megkapja a király jóváhagyását, valamint a szükséges támogatást eszközök és anyagok beszerzésére, vállalja a falak újjáépítését és Izrael nemzeti erejének helyreállítását. Kérte az Urat, indítsa a királyt jóindulatra iránta, hogy terve megvalósulhasson. „Adj ma sikert szolgádnak – esedezett –, és add, hogy legyen hozzá irgalmas az az ember!”

Nehémiás négy hónapig várt a kedvező alkalomra, amikor feltárhatta kérését a királynak. Eközben – jóllehet szívét nehézzé tette a fájdalom – megpróbált jókedvű lenni a király jelenlétében. Azokban a fényűző és ragyogó termekben mindenkinek vidámságot és jókedvet kellett mutatnia. Fájdalom nem vethetett árnyat a királyi felség személyzetének arcára. De amikor Nehémiás visszavonult, és senki sem látta, sokat imádkozott, sokszor tett

bűnvallomást, és sok könnyet hullatott, aminek csak Isten és az angyalok voltak tanúi. – Próféták és királyok, 628–630. o.

Nehémiás beismerte személyes bűneit az imáiban. – Nehémiás nem azt mondta, hogy csupán Izrael vétkezett, hanem bűnbánóan beismerte, hogy ő és atyja háza is. „Megszomorítottalak" – mondta, és ezzel azok közé sorolta magát, akik meggyalázták Istent, mivel nem maradtak meg rendíthetetlenül az igazságban…

Nehémiás megalázkodott Isten előtt, és megadta az Őneki járó legmagasabb tiszteletet. Dániel is így tett Babilonban. Tanulmányozzuk ezeknek az embereknek az imáit! Megtanuljuk belőlük, hogy meg kell alázkodnunk az Úr előtt, és nem szabad soha eltörölnünk a válaszvonalat a parancsolatokat megtartók és a törvény iránt semmilyen tiszteletet nem tanúsító emberek között. – Adventista Bibliakommentár 3. kötet, 1136. o. [150]

Nehémiás azzal a bizonyossággal imádkozott, hogy Isten beváltja ígéreteit. – Nehémiás hit által erősen belekapaszkodott a mennyei ígéretekbe, és a kegyelem királyi széke elé tette le kéréseit. Azért fohászkodott, hogy Isten támogassa népe ügyét, visszaadja egykori erejét, és segítsen újjáépíteni a lerombolt falakat. Amikor népe elszakadt Tőle, Isten hűséges maradt fenyegetései beváltását illetően, szétszórta őket a népek között, amint azt Igéjében megjövendölte. Nehémiás pontosan ebből nyert biztosítékot arra vonatkozóan, hogy Isten hasonlóképpen lesz hűséges ezen ígéretei betartásában is. – Adventista Bibliakommentár 3. kötet, 1136. o.

Nehémiás a pillanatnyi szükségleteknek megfelelően imádkozott. – Amikor a király meghallotta, milyen állapotban van Jeruzsálem, előítélet nélkül részvétet érzett. A következő kérdés megadta Nehémiásnak a régóta várt lehetőséget: „Mit kívánsz tehát?" Isten embere nem mert válaszolni addig, amíg nem kért eligazítást attól, aki Artaxerxes felett áll. Szent megbízatást kellett teljesítenie, amelyhez segítséget a királytól várt. Tudta, hogy sok múlik azon, hogyan tárja az ügyet a király elé, hogy megkapja jóváhagyását és támogatását. „Én pedig imádkoztam a menny Istenéhez" – mondta. Nehémiás ebben a rövid imában a királyok Királyához emelkedett, és megnyerte a maga ügyének azt a hatalmat, amely úgy tudja alakítani az emberek szívét, mint a folyók vize a medrüket. – Próféták és királyok, 631. o.

Nehémiás imáit határozott akarat kísérte. – Napjaink egyházában is szükség van Nehémiásokra: olyan emberekre, akik nem csak prédikálnak és imádkoznak, hanem akiknek az igehirdetéseit és imáit határozott, lángoló akarat kíséri. – Signs of the Times, 1883. december 6.

Nehémiáshoz hasonlóan bármikor és bárhol imádkozhatunk. – A szükség idején mondott nehémiási ima menedék, amit a hívő ember igénybe vehet olyan helyzetekben, amikor más formájú imára nincs lehetőség. [151] A kavargó élet nehézségeivel küzdők és már-már csatát vesztők a kuszaságok útvesztőjében felküldhetnek egy-egy fohászt mennyei eligazításért. A tenger és a szárazföld utasa nagy veszélyben így bízhatja rá magát a menny oltalmára. A hirtelen nehézségben vagy veszélyben a szív segítségért kiálthat hozzá, aki megígérte, hogy

bármikor hívják, hűséges, hívő gyermekei segítségére siet. Minden helyzetben és körülményben a fájdalomtól és gondtól lesújtott vagy heves kísértéstől megtámadott lélek biztonságot, támaszt és segítséget találhat a szövetségét megtartó Isten kimeríthetetlen szeretetében és erejében.

Amikor Nehémiás felfohászkodott rövid imában a királyok Királyához, bátorságot merített, és elmondta kívánságát Artaxerxesnek: szeretné, ha egy időre felmentené udvari kötelezettségei alól. Majd arra kérte a királyt, adjon felhatalmazást, hogy Jeruzsálem puszta helyeit felépíthessék, és újra erős, védett várossá tehessék. Nagyon fontos dolgok múltak a zsidó nép számára ettől a kéréstől. „A király megadta ezt nekem – mondta Nehémiás – Istenemnek hozzám való jóakarata folytán.” – Próféták és királyok, 631–633. o.

Gondviselő Istenünk nem engedi meg, hogy már az elején meglássuk a véget, viszont rendelkezésünkre bocsátja a Szentírás világosságát, hogy amint előre haladunk az úton, igazgassa lépteinket, és megparancsolja, hogy gondolatainkat szegezzük Jézusra. Bárhol legyünk, bármi legyen is foglalkozásunk, szívünket imában fordítsuk Isten felé. Ezt jelenti szüntelenül imádkozni. Ne várjunk az alkalomra, amikor letérdelhetünk imádkozni.

Egy alkalommal, amikor Nehémiás megjelent a király előtt, az uralkodó észrevette, hogy szomorú, és megkérdezte, hogy mi ennek az oka, mi az, amit kérni akar tőle. Nehémiás nem válaszolt azonnal – ugyanis fontos érdekek forogtak kockán. Egy nemzet sorsa függött attól, hogy milyen benyomást tesz a királyra, ezért mielőtt válaszolt volna a királynak, imában gyorsan tanácsot kért a menny Istenétől. Az eredmény az lett, hogy mindent megkapott, amit kívánt és kért. – Signs of the Times, 1887. október 20.

Nincs idő és nincs hely, amely alkalmatlan volna az Istenhez való fohászkodásra. Mi sem gátolhat meg bennünket, hogy szívünket bensőséges imában Istenhez emeljük. Az utca zajában, a mindennapi üzleti ügyek intézése közben is fohászkodhatunk és kérhetjük Isten vezetését, miként Nehémiás is tette, amikor kérését Artaxerxes király elé tárta. Az Istennel való benső közösséget mindenütt ápolhatjuk. Szívünk ajtaja legyen mindig nyitva, és szüntelenül küldjük fel Jézushoz sóhajtásunkat: „Jöjj, és maradj szívemben mint mennyei vendég!”

Lehet, hogy romlott légkör vesz körül bennünket, de mégsem kell annak mérgét magunkba szívnunk: élhetünk az ég tiszta levegőjében. A tisztátalan vágyak és szentségtelen gondolatok minden ajtaját szorosan elzárhatjuk, ha szívünket bensőséges imában emeljük Istenhez. Azok, akik szívüket nyitva tartják Isten áldása és segítsége előtt, sokkal szentebb légkörben élnek, mint amely őket e földön körülveszi: állandóan közösségük lesz a mennyel. – Jézushoz vezető út, 99. o.

Nehémiás egész éjszaka lankadatlanul imádkozott. – Nehémiás titokban, csendben körbejárta a falakat, majd ezt mondta: „A főméltóságok nem tudták, hol voltam, és mit csináltam. Egészen addig a pillanatig semmit nem mondtam a júdeaiaknak és a papoknak sem, az elöljáróknak sem, és senkinek, aki a dolgát végezte.”

Ebben a fájdalmas vizsgálódásban Nehémiás nem akarta felhívni sem a barátai, sem az ellenségei fi gyelmét, hogy ne keltsen zűrzavart, és a szárnyra kelt híresztelések elcsituljanak, vagy legalábbis ne akadályozzák a munkáját. Az éjszaka hátramaradt részét imádkozással töltötte, mivel reggel nagy feladat várt rá: lelket kellett, hogy öntsön csüggedt, széthúzó honfitársaiba. – Tanácsok a hatékony keresztény szolgálathoz, 174. o.

Nehémiás sikere az ima erejét szemlélteti. – Ezsdrás és Nehémiás – miközben dolgoztak – megalázták magukat Isten előtt; megvallották a maguk és népük bűneit; bocsánatért könyörögtek, mintha ők vétkeztek volna. Türelmesen fáradoztak, imádkoztak és szenvedtek. Nem a pogányok nyílt ellenségeskedése nehezítette a munkájukat, hanem az állítólagos barátok rejtett ellenszegülése, akik befolyásukat a gonoszság szolgálatába állítva tízszeresen súlyosbították Isten szolgáinak terhét. Ezek az árulók olyan anyagot szolgáltattak az Úr ellenségeinek, amelyet felhasználhattak a nép elleni harcban. Gonosz indulataik és lázadó szándékaik állandó harcban álltak Isten világos kívánalmaival.

A Nehémiás erőfeszítéseit kísérő eredmények mutatják, hogy mit lehet elérni imával, hittel és bölcs, határozott cselekvéssel. Nehémiás nem volt pap. Próféta sem volt. Nem tartott igényt rangos címre. Nehémiás reformátor volt, akit Isten e fontos időre támasztott. Nehémiás azt akarta, hogy a nép megbéküljön Istennel. Nemes céltól lelkesítve, minden energiáját ennek megvalósítására összpontosította. Igyekezetét mély és töretlen becsületesség jellemezte. Amikor a bűnnel és az igazság ellenzésével találkozott, olyan határozottan foglalt állást, hogy a nép új hévvel és lelkesedéssel látott munkához. Látva hűségét, Istene és hazája iránti mélységes szeretetét, készek voltak elfogadni vezetését. – Próféták és királyok, 675–676. o.

KERESZTELŐ JÁNOS

János időt szánt az imádkozásra és elmélkedésre, hogy megismerje Isten akaratát az életére nézve. – János élete mégsem tétlenségben, önsanyargató komorságban vagy önző elszigeteltségben telt. Időnként elment és elvegyült az emberek között. Mindig érdeklődéssel figyelte, mi történik a világban. Csendes visszavonultságából nyomon követte az események kibontakozását. Az isteni Lélek megvilágosította értelmét, így tanulmányozta az emberek jellemét, hogy megértse, hogyan férkőzhet szívükhöz az égi üzenettel. Küldetésének terhe ránehezedett. Magányában, elmélkedve és imádkozva vágyakozott arra, hogy lelkét felövezze az előtte álló életre. – Jézus élete, 102. o.

Az ima erőt adott Keresztelő Jánosnak szembefordulni a föld királyaival. – Jánost a pusztában Isten tanította. Tanulmányozta Isten természetben való megnyilvánulásait. Lelkének irányítása mellett kutatta a látnokok könyvtekercseit. Éjjel és nappal Krisztus volt tanulmányának, elmélkedésének tárgya, míg csak a dicső látomás be nem töltötte gondolatait, egész szívét és lelkét. A mennyei király szépségét szemlélve szem elől veszítette magát.

A megszentelődés felséges voltát csodálva alkalmatlannak és méltatlannak tartotta magát. Isten üzenetét kellett hirdetnie. Készen állt, hogy a menny hírnöke legyen. Nem félt az

emberektől, mert Istenre tekintett. Rettegés nélkül állt földi uralkodók elé, mert reszketve hajolt meg a királyok Királya előtt. – Bizonyságtételek 8. kötet, 331–332. o.

PÉTER

Isten válaszolt, amikor Péter Dorkás feltámasztásáért imádkozott. – Az apostol szívét részvét hatotta át, amikor nagy bánatukat látta. Felszólította a síró asszonyokat, hogy hagyják el a szobát; ő maga letérdelve buzgó imában fordult Istenhez, hogy adja vissza Tábitha életét és egészségét. Azután a holttesthez fordulva mondá: „Tábitha, kelj fel!" „Az pedig felnyitá szemeit; és meglátván Pétert, felüle." Tábitha nagy szolgálatokat tett a gyülekezetnek, és Isten jónak látta, hogy visszahozza őt az ellenség országából azért, hogy ügyességével és akaraterejével továbbra is mások áldására szolgáljon, és Krisztus ügye megerősödjön hatalmának ezen megnyilatkozása által is. – Az apostolok története, 132. o.

Fejezet 14— A naponkénti ima

Az imádság ugyanolyan fontos, mint a naponkénti táplálék. – Ha Isten által elfogadható jellemet akarunk kifejleszteni, vallásos életünket helyes szokásoknak kell uralniuk. A mindennapi ima annyira lényeges a kegyelemben való növekedéshez és a lelki élethez, mint a mindennapi táplálék testünk fenntartásához. Szokjunk hozzá, hogy gyakran emelkedjünk gondolatban Istenhez. Ha gondolataink elterelődnek, vissza kell hoznunk őket. Kitartó igyekezettel, szokás folytán idővel ez könnyűvé válik. Egyetlen pillanatra sem lehetünk biztonságban, ha Krisztustól elkülönültünk. Krisztus velünk van, ügyel minden léptünkre, de csak akkor, ha megtartjuk az általa elénkbe szabott feltételeiket. – Üzenet az ifjúságnak, 114–115. o.

Az imára naponta szükség van. – Mindazok, akik ma Krisztushoz jönnek, emlékezniük kell arra, hogy az Ő érdemei olyanok, akár a tömjén illata, amely a megtérők és bűnbocsánatot, irgalmat nyerők imáival egyesülve felszáll a kegyelem trónusához. Állandóan szükségünk van Krisztus közbenjárására. Az alázatos szívnek naponta, reggel és este fohászkodnia kell Istenhez kegyelemért, békéért és örömért. „Annakokáért ő általa [156] vigyünk dicséretnek áldozatát mindenkor Isten elé, azaz az Ő nevéről vallást tevő ajkaknak gyümölcsét. A jótékonyságról pedig és az adakozásról el ne felejtkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten.” (Zsid 13:15–16) – Adventista Bibliakommentár 6. kötet, 1078. o.

Kezdjétek a napot imával! – Abban az előjogban van részünk, hogy megnyithatjuk szívünket, és megengedhetjük, hogy Krisztus jelenlétének világossága betöltse azt. Testvéreim, álljatok a mennyei világosság elé! Gyertek Jézus valóságos és személyes jelenlétébe, hogy felemelő, élénkítő befolyást gyakorolhassatok magatok körül! Hitetek legyen erős, állhatatos és tiszta! Az Isten iránti hála töltse be szíveteket. Reggel, amikor felébredtek, térdeljetek le ágyatok mellett, és kérjétek Őt, hogy adjon elegendő erőt napi kötelességeitek végzésére, a kísértéseitek legyőzésére. Kérjétek a segítségét, hogy jellemének szépsége megmutatkozzék szolgálatotokban, és olyan szavakat szóljatok, amelyek reményt és bátorságot ébresztenek a körülöttetek élőkben, s így mindannyian közelebb kerüljetek az Üdvözítőhöz! – Isten fiai és leányai, 199. o.

Minden reggel szakítsatok időt imával kezdeni a napot! Ne gondoljátok, hogy ez elpazarolt idő. Olyan idő ez, mely végtelen korokon át megmarad. Ezzel köszönt be a siker és lelki győzelem. A gépek engedelmeskedni fognak a Mester keze érintésének. Igazán érdemes Isten áldását kérnünk. A munka csak akkor folyik rendes mederben, ha helyesen fogunk hozzá. Mielőtt az Úr hathatósan fölhasználná a munkást, a kezének előbb meg kell erősödnie, a szívének megtisztulnia. – Bizonyságtételek 7. kötet, 194. o.

Testvéreim, idősek és fiatalok, amikor ráértek, nyissátok meg a Bibliát, és kívülről tanuljátok meg az ige drága igazságait. Munka közben is őrködjetek gondolataitok felett, irányítsátok azokat Istenre, beszéljetek kevesebbet és elmélkedjetek többet. Ne feledjétek: „Minden fölöslegesen kiejtett szóról számot adnak majd az emberek az ítélet napján.” Válogassátok

meg szavaitokat; ez majd bezárja az ajtót az üdvösség ellensége előtt. Kezdjétek imával a napot, és munkálkodjatok!

Isten angyalai mindig mellettetek állnak, följegyzik szavaitokat, viselkedéseteket, és azt, hogyan dolgoztok. Ha elfordultok a megbízható tanácstól, ha nem vallásos hajlamúakkal barátkoztok, bár vallják, hogy keresztények, hamarosan ti is olyanok lesztek, mint ők. Hiszen a kísértés útjába helyezitek magatokat, az ellenfél csatamezejére, és hacsak nem óvakodtok, az ellenfél mesterkedései legyőznek titeket. – Bizonyságtételek 4. kötet, 588–589. o.

Naponta kérjétek az Úr tanácsait és irányítását. Teljességgel Isten világosságától és vezetésétől függtök. Mindaddig imádkozzatok ezért, amíg megkapjátok. Semmi értelme annak, hogy kérjetek valamit, majd megfeledkeztek róla. Az elmétek szüntelen akörül forogjon, amit imában kértetek. Ezt akkor is megtehetitek, hogy kétkezi munkát végeztek. Mondjátok magatokban: Uram, hiszek Benned! Teljes szívemből hiszem, amit kértem Tőled. Áraszd ki rám a Szentlelket! – A keresztény nevelés alapjai, 531. o.

Jézust követve, rá tekintve, aki hited szerzője és bevégzője, érezni fogod, hogy a szeme láttára fáradozol, hogy jelenléte hat rád folyton, és ismeri indítékaidat. Minden lépésnél alázatosan fogod kérdezni: Tetszeni fog-e Jézusnak? Isten dicsőségét fogja-e szolgálni? Reggel és este szálljon buzgó imád Istenhez az égre áldásáért, irányításáért. Az igaz ima megragadja a Mindenható erősségét, és győzelmet ad nekünk. A keresztény térdén nyer erőt, hogy ellene álljon a kísértésnek. – Bizonyságtételek 4. kötet, 615–616. o.

Naponta szánjatok egy bizonyos időt imára! – Akik Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, és naponta szentelnek időt az elmélkedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket.

Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világosságra, a szeretetre, és a többi mennyei adományra. Komoly imájuk behatol a függöny mögé. Szent bátorsággal lépnek a végtelen Isten jelenlétébe. Tudják, hogy övék a menny fénye és dicsősége annak a szoros kapcsolatnak köszönhetően, amely összeköti őket Istennel. Ez a valódi keresztények kiváltsága.

Nem elég az elvont elmélkedés, és a jótettek sem elegendőek önmagukban – mindkettőre szükség van a keresztény jellem kialakításához. A komoly, titkos imával nyert erő felkészít arra, hogy ellen álljunk a társas szórakozás vonzalmainak. Azonban nem kell elzárkóznunk a világtól, mert keresztény életünk célja, hogy a világ világossága legyünk. Csak akkor nincs ártalmunkra a világiak társasága, ha azzal a céllal érintkezünk velük, hogy Istenhez vezessük őket, és ha lelkileg elég erősek vagyunk, hogy ellenálljunk rossz hatásuknak. – Bizonyságtételek 5. kötet, 112–113. o.

A naponkénti imádság eredménye. – Aki naponként komoly imában fordul Istenhez segítségért, támogatásért és erőért, az nemes sugallatokat követ, az igazságot és kötelességét

világosan felismeri. Eljárásában magasabb szempontokat követ; az igazságot pedig állandóan éhezi és szomjazza. Istennel való folytonos összeköttetésünk által másokra is szerteáraszthatjuk – a mindennapi érintkezés közben – azt a világosságot, békét és nyugalmat, amely a szívünkben van. Imádság által nyert erőnket állandó törekvéssel kell egyesítenünk, hogy óvatosak és figyelmesek legyünk. Ez alkalmassá tesz bennünket mindennapi munkánk végzésére, és minden esetben békességünk megőrzője lesz.

Ha Istenhez közeledünk, Ő ajkunkra adja azokat a szavakat, amelyekkel nevét magasztalhatjuk. Megtanít az angyalok énekének dallamára, hogy köszönetet mondhassunk mennyei Atyánknak. Életünk minden mozzanata a bennünk lakozó Üdvözítő világosságát és szeretetét nyilatkoztatja ki. Ha az Isten Fiában való hit életét éljük, az élet külső fáradalmai nem háborítanak. – Gondolatok a Hegyibeszédről, 85. o.

Naponta szükség van az imára, hogy Sátánnak ellenállhassunk. – A megszentelődés nem egyetlen pillanat, óra vagy nap műve, hanem szüntelen növekedés a kegyességben. Nem tudjuk, hogy ma vagy holnap milyen nehéz küzdelem vár ránk. Sátán él és tevékeny. Naponta kiáltsunk Istenhez segítségért és erőért, hogy ellene állhassunk. Míg Sátán uralkodik, le kell győznünk magunkat, felülkerekednünk gyöngeségeinken. Nincs nyugvóhely, nincs olyan pont, ahova elérkezve azt mondhatjuk, hogy teljesen megvalósítottuk a célt. – Bizonyságtételek 1. kötet, 340. o.

A naponkénti ima a lelki és testi szükségleteket egyaránt magába foglalja. – Könyörgésünk a mindennapi kenyérért nemcsak a testünknek naponta szükséges táplálékot foglalja magába, hanem a lelki táplálékot is, az örök élet elnyerése céljából. Jézus megparancsolta: „Munkálkodjatok, ne az eledelért, mely elvész, hanem az eledelért, mely megmarad az örök életre.” „Én vagyok amaz élő kenyér, amely a mennyből szállott alá; ha valaki eszik e kenyérből, él örökké.” (Jn 6:27, 51) Üdvözítőnk az élet kenyere, ha szeretetét felismerjük, és felette gondolkodva magunkba fogadjuk, abból a kenyérből eszünk, amely a mennyből szállt alá.

Krisztust a szavai által fogadhatjuk magunkba. Isten azért adta nekünk Szentlelkét, hogy igéit értelmünk előtt világossá tegye, és igazságait a szívünkbe vésse. Imádkozzunk naponta, hogy Isten a Szentírás olvasása által nekünk adja Szentlelkét. Ő tárja fel azokat az igazságokat, melyek lelkünket annak a napnak a feladataira megedzik.

Isten a mi javunkra úgy rendelkezett, és arra is tanít, hogy naponként imádkozzunk mind a testi, mind a lelki hiányok kielégítéséért. Azt szeretné, ha belátnánk, hogy állandóan az Ő gondviselésétől függünk. Ezért kíván velünk mind szorosabb kapcsolatba lépni. Ha Krisztussal – az ima és a szent igazságok kutatása által – közösségbe jutunk, akkor mint éhezőket táplál, és mint szomjazókat üdít fel az élet vizéből. – Gondolatok a Hegyibeszédről, 112–113. o.

Az első keresztényekhez hasonlóan naponta imádkoznunk kell a Szentlélekért. – Azok sem mentesültek a további támadásoktól és kísértésektől, akik pünkösdkor erőt nyertek a

magasságból. Ha bizonyságot tettek az igazságról és jogosságról, az igazság ellensége több ízben támadt ellenük, hogy megfossza őket keresztény tapasztalataiktól. Kénytelenek voltak istenadta erejükkel felvértezve még fokozottabb küzdelmet vívni, hogy elérjék az érett férfiúságot a Jézus Krisztusban. Naponta könyörögtek újabb kegyelemért, hogy mind közelebb és közelebb jussanak a tökéletességhez.

A Szentlélek befolyása alatt még a leggyengébbek is megtanulták hitük gyakorlása közben, hogy a rájuk bízott képességeket növeljék. Így egyszersmind megszentelődtek, megtisztultak és nemesbültek. Miután alázatosan engedelmeskedtek a Szentlélek befolyásának, részt nyertek az istenség teljességéből, és átformálódtak Isten képmására.

Az idők folyamán Krisztus nem változtatott búcsúzásakor tett ígéretén, hogy követőinek elküldi a Szentlelket. Isten nem korlátozta kegyelme gazdagságának kiáradását a földön. Hogy ígéretének beteljesedése azonban nem észlelhető olyan mértékben, ahogy lehetne, abban keresendő, hogy az ígéretet nem értékelik annyira, ahogy kellene.

Ha minden keresztény készséges volna elfogadni, akkor elnyerhetné a Szentlelket. Ahol a Szentlélek szükségességét alig veszik figyelembe, ott lelki sivárságot, sötétséget, süllyedést és halált láthatunk. Ahol értéktelen dolgok köthetik le a figyelmet, ott az isteni Erő hiányzik. Az az erő, amely szükséges a gyülekezet növekedéséhez és fejlődéséhez; ez az erő hozza az összes többi áldást is, és Isten felmérhetetlen bőségben kínálja ezt fel mindnyájunknak. Ha tehát a Szentlélek az erő közvetítője, akkor miért nem éhezzük és szomjazzuk a Lélek adományát? Miért nem beszélünk erről és miért nem tesszük imáink és prédikációink tárgyává? Az Úr készségesebben adja Szentlelkét azoknak, akik Őneki szolgálnak, mint ahogy a szülők adják gyermekeiknek ajándékaikat. Krisztus minden munkása naponta könyörögjön Istenhez a Lélek keresztségéért. A keresztény munkások gyűljenek össze csoportokba; kérjenek segítséget és mennyei bölcsességet a helyes tervezésre és kivitelezésre egyaránt.

Különösen azt kérjék Istentől, hogy kiválasztott követeit részesítse a lelki munka mezején a Lélek csodálatos keresztségében. A Lélek megnyilvánuló ereje Isten munkásai életében oly hatalmasan támogatná az igazság hirdetését, ahogy azt a világ minden tisztelete és dicsősége együttvéve sem adhatja meg. – Az apostolok története, 49–51. o.

Imádkozzatok kegyelemért a mindennapi szükségletek betöltése végett! – Isten igazsága a szívünkbe fogadva bölccsé tud tenni az üdvösségre. Ha hiszed és engedelmeskedsz annak, akkor elég kegyelmet nyersz vele a ma kötelessége és próbái számára. Semmi szükséged a holnapi áldásra. Vedd fejedbe, hogy csak a mai nappal kell törődnöd. Ma győzzél, ma tagadd meg magad, ma virrassz és imádkozz, ma vívj ki győzelmeket Isten által! Körülményeink és környezetünk, az örökös változások és az Isten szava, mely mindent megvilágít, és mindent próbára tesz, elégségesek megtanítani kötelességeinkre és arra, hogy mit kell tennünk napról napra. Ahelyett, hogy olyan vágányon hagynád futni gondolataidat, amelyből semmi haszon, kutasd inkább naponta az Írásokat, és végezd a mindennapi élet kötelességeit, melyek most

tán terhesnek tűnnek, de melyeket valakinek el kell végeznie. – Bizonyságtételek 3. kötet, 333. o.

Naponta imádkozzatok a Biblia megértéséért! – Akik megvallják, hogy hisznek Jézusban, azoknak állandóan a fény felé kellene tartaniuk. Naponta kellene imádkozniuk azért, hogy a Szentlélek fénye megvilágítsa a Szent Könyv lapjait, s így megérthessék Isten dolgait. – A keresztény nevelés alapjai, 188–189. o.

Minden nap imádkozzatok az áldásért, amelyet a szombat hozhat! – Mindazok, akik hiszik, hogy a szombat jel Isten és közöttük, rámutatván arra, hogy Ő az Isten, aki megszenteli őket, a menny kormányzatának elveit fogják képviselni. Törvényeit mindennapi életükben alkalmazni fogják. Nap mint nap azért imádkoznak, hogy a szombat szentségének örvendhessenek. Naponta Krisztus közösségében élnek, és ez meg is nyilatkozik a jellemükben. Lelkük világossága tetteikben ölt formát. – Bizonyságtételek 6. kötet, 353. o.

A szülő mindennapi imádsága – Tegyétek munkátokat kellemessé dicsőítő énekekkel! Ha szeretnétek, hogy a mennyei könyvekben tiszta feljegyzések álljanak rólatok, akkor soha ne legyetek ingerültek, veszekedősek. Legyen mindennapi imátok: „Uram, taníts, hogy a legjobbat tegyem, taníts, hogyan végezhetnék jobb munkát! Adj nekem erőt és derűt!” Vigyétek Krisztust minden cselekedetetekbe, és akkor életetek telítve lesz ragyogással és hálaadással. Tegyük mindig a lehető legjobbat, és boldogan haladjunk előre az Úr szolgálatában. Az Ő öröme töltse be szívünket. – Gyermeknevelés, 148. o.

A fiatalok minden nap imádkozzanak bölcsességért és kegyelemért. – Krisztus életével mutatta be, hogy a tisztaság, állhatatosság és elvhű élet nem azon múlik, hogy minden nehézségtől, szegénységtől és ellenségeskedéstől mentesek legyünk. Mindazt a próbát és nélkülözést, amely miatt annyi fi atal panaszkodik, Krisztus minden zúgolódás nélkül tűrte. Éppen erre a fegyelemre van szüksége az ifjúságnak, ez fogja jellemüket megszilárdítani, ez teszi életüket a Krisztuséhoz hasonlóvá, hogy a kísértéseknek ellenálljanak. Ha elzárkóznak azok befolyása alól, akik tévútra akarják csábítani őket, és megrontani erkölcsüket, akkor Sátán fondorlatai nem győzhetnek felettük. A mindennapi ima által Istentől bölcsességet és kegyelmet nyernek, hogy elviselhessék az élet rideg valóságait, küzdelmeit, és győzhessenek. Az ima eredménye a hűség és a lelki nyugalom. Krisztus élete a kitartó tetterő mintaképe volt, melyet nem gyengíthetett meg a gáncsoskodás, sem a gúny, a nélkülözés vagy a fáradtság.

Így legyen ez napjaink ifjúságánál is. Ha a küzdelmek sokasodnak felettük, értsék meg, hogy Isten próbára teszi hűségüket. Amilyen mértékben megőrzik jellemük tisztaságát a csüggesztő körülmények közepette is, úgy növekszik erejük, állhatatosságuk, kitartásuk, és megerősödnek lélekben. – Üzenet az ifjúságnak, 80. o.

A tanítónak szüksége van a mindennapi imádságra. – Minden tanítónak naponta kell merítenie Krisztus tanításaiból, és állandóan az Ő vezetése alatt kell dolgoznia. Ha nem tölt elegendő időt imában Istennel, képtelen lesz megérteni és teljesíteni küldetését. Csakis akkor

reménykedhet abban, hogy bölcsen és jól végzi el a feladatát, ha a mennyei segítséget veszi igénybe, ő maga pedig szorgosságról és önmegtagadásról tesz bizonyságot.

Ha nem érzi az ima szükségét, és nem alázza meg szívét Isten előtt, magát a nevelés lényegét veszti szem elől. Tudnia kell, hogyan imádkozzék, milyen nyelvezetet használjon, miközben imádkozik. „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők” – mondta Jézus. – „Aki énbennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt. Mert Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.” (Jn 15:5) A tanítónak meg kell engednie, hogy hite gyümölcsei megnyilvánuljanak imáiban. Meg kell tanulnia, hogyan jöjjön az Úr elé, és mindaddig esedeznie, míg meg nem kapja a biztosítékot, hogy imái meghallgattattak. – Tanácsok a sáfárság gyakorlásához, 321. o.

Az ószövetségi időkben az izraeliták naponta imádkoztak. – Amikor a papok reggel és este beléptek a szent helyre a tömjénezés idején, a naponkénti áldozatot már elkészítették a feláldozásra az udvarban levő oltáron. Ez volt a áhítat ideje az istentiszteleten résztvevők számára, akik összegyülekeztek a szent sátornál. Mielőtt Isten jelenléte elé kerültek volna a pap szolgálata útján, szívüket meg kellett vizsgálniuk, és bűneiket be kellett vallaniuk. Csendes imában egyesültek arcukkal a szent hely irányába fordulva. Így kéréseik a tömjénfüst felhőjével együtt szálltak fel, mialatt hitükkel erősen belekapaszkodtak a megígért Üdvözítő érdemeibe, akit az engesztelő áldozat jelképezett. A reggeli és az estéli áldozatokra kijelölt órákat szentnek tekintették, és az áhítat óráiként tartották meg mindenütt a zsidó nép körében. Amikor a későbbi időkben a zsidók szétszóródtak, és fogolyként éltek távoli országokban, e kijelölt órákban ott is mindig arccal Jeruzsálem felé fordulva imádkoztak Izrael Istenéhez. Ebben a szokásban a keresztények is megszívlelendő példát láthatnak a reggeli és estéli imára. Amíg Isten megítéli a lélek nélküli áhítatokat, addig örömmel tekint azokra, akik iránta való szeretetből hajtják meg magukat előtte minden reggel és este, hogy nála bűnbocsánatot keressenek elkövetett bűneikért, és áldásáért könyörögjenek. – Pátriárkák és próféták, 353–354. o.

A naponkénti imádság által lelki tapasztalatokban gazdagodunk. – A vallás a szív kiüresítésével és megtisztításával kezdődik, majd naponkénti imádkozással kell azt ápolni. – Bizonyságtételek 4. kötet, 535. o.

A naponkénti imaélet komoly erőfeszítést igényel. – Csakis komoly igyekezettel tarthatjuk fenn a mindennapos ima és dicséret életét, a mások útját bevilágító életet. Az ilyen erőfeszítés értékes gyümölcsöt terem: áldás lesz annak, aki kapja, de annak is, aki adja. A másokért való fáradozás lelkülete mélységet, szilárdságot és krisztusi szépséget épít a jellembe. Békét és boldogságot hoz a tulajdonosának. Vágyai emelkedettebbek lesznek, kiszorítják a lustaságot és az önzést. Gyakorolod-e a keresztény erényeket? Akkor növekedni fogsz bennük! Lelked izmai és inai kifejlődnek, erősek lesznek az Istenért végzett munkához. Lelked értelme kivilágosodik, hited gyarapodik, imád hatalommal teljes lesz. Akik a lelkek felett őrködnek, és teljesen a tévelygők mentésére szentelik magukat, azok hozzák tető alá legbiztosabban a maguk üdvösségét is. – Bizonyságtételek 5. kötet, 607. o.

Az angyalok feljegyzik a reggel elmondott imádságot. – Befolyást gyakoroltok másokra, akár jó, akár rossz irányban, és minderről pontos feljegyzés készül a mennyben. Egy angyal állandóan mellettetek van, és feljegyzi szavaitokat, tetteiteket.

Amikor reggel felkeltek, tudatában vagytok-e tehetetlenségeteknek, hogy Isten erejére van szükségetek? Elmondjátok-e a szükségeiteket alázatosan és őszintén mennyei Atyátoknak? Ha az imák nem színlelő ajakról szállnak fel, akkor – ha veszély fenyegetne, hogy öntudatlanul is, de rosszat kövessetek el, és oly hatással legyetek környezetetekre, amely másokat rosszra vezet – őrző angyalotok mellettetek áll, hogy jobb útra vezessen, megválasztja szavaitokat, és irányítja cselekedeteiteket.

Ha nem érzitek át a veszélyt, ha nem könyörögtök segítségért és erőért, hogy legyőzzétek a kísértéseket, egészen bizonyosan le fogtok térni a helyes ösvényről. Ez esetben hanyagságotok ott áll majd Isten könyvében, a próba napján pedig híjával találnak benneteket. – Bizonyságtételek 3. kötet, 363–364. o.

Ne bízzuk a véletlenre a naponkénti imádság gyakorlását! – A családi áhítatot nem szabad a körülményektől függővé tenni. Nem engedhetjük, hogy időnként elmaradjanak az imák, és a sok tennivaló miatt elhanyagoljuk az imádságot. Ha így teszünk, azt a benyomást keltjük gyermekeinkben, hogy az imának nincs különösebb jelentősége. Isten gyermekei számára az ima nagyon sokat jelent. Hálaáldozatok szállnak fel az Úrhoz este és reggel az igaz keresztények házaiból. A zsoltáríró mondja: „Jöjjetek el, örvendezzünk az Úrnak, vigadozzunk a mi szabadításunk kősziklájának! Menjünk elébe hálaadással, vigadozzunk néki zengedezésekkel!” (Zsolt 95:1–2)

Apák és anyák, bármennyire is rátok nehezedik a mindennapi tennivalók terhe, soha ne mulasszátok el összegyűjteni családotokat Isten oltára előtt! Kérjétek otthonotokra a mennyei angyalok oltalmát! Ne feledjétek, hogy szeretteitek kísértéseknek vannak kitéve. Ha arra törekszünk is, hogy vendégeink kényelmesen és jól érezzék magukat, mégsem hanyagolhatjuk el Isten iránti kötelezettségeinket.

Az áhítat és ima órájáról nem mondhatunk le semmi más kedvéért. Ne húzzuk el olyan sokáig a beszélgetést és a szórakozást, hogy azután mindannyian túl kimerültek legyünk ahhoz, hogy az áhítat idejében örömünket leljük. Az estének egy korai órájában, amikor sietség nélkül, odafigyelve imádkozhatunk, hálaadással tárjuk fel könyörgésünket, és emeljük fel szavunkat boldogan, köszönettel Istenhez. Mindazok, akik keresztényekhez jönnek látogatóba, lássák meg, hogy az imádság órája a nap legbecsesebb, legszentebb és legboldogabb órája. Az áhítat felemelő és nemesbítő hatást gyakorol mindenkire, aki részt vesz benne. Békét és nyugalmat hoz, amely jót tesz a léleknek. – Gyermeknevelés, 520–521. o.

A naponkénti imádság jó illatként száll fel Istenhez. – Isten barátjának, Ábrahámnak az élete az ima élete volt. Amerre csak fölütötte sátorát, oltárt is épített, és azon ajánlotta fel reggeli és esti áldozatát. Amikor sátorát fölszedte, az oltár ottmaradt. A vándorló kánaáni, amikor az oltárra bukkant, tudta, ki járt ott. Kijavította az oltárt, és az élő Istent imádta. A

keresztények családi köreinek is így kellene fényleniük a világban. Reggel és este imának kellene fölszállnia, ami tömjénként édes illatot áraszt Istenhez, akinek könyörülete és áldása reggeli harmatként az imádkozókra száll. Apák és anyák, minden reggel és minden este gyűjtsétek magatok köré gyermekeiteket! Emeljétek alázatos kéréssel szíveteket Istenhez segítségért! Kedveseiteket kísértések veszik körül. A fiatalok ösvényét naponta kellemetlenségek szorongatják. Akik türelmesen, szeretetteljesen és derűsen kívánnak élni, azoknak imádkozniuk kell. Csak akkor aratnak győzelmet énjükön, ha Istentől szüntelenül segítséget kérnek.

Reggelenként szenteljék Istennek magukat és gyermekeiket arra a napra. Ne számíts hónapokra és évekre, az az idő nem a tied. Egyetlen rövid napot kaptál. Fáradozz a nap óráiban a Mesterért, mintha ez lenne utolsó órád a földön! Tárd Isten elé összes tervedet, és hajtsd végre, vagy add fel azt, amint a gondviselés jelzi. Fogadd el Isten tervét a terved helyett, még ha feladása kedvenc céljaid feladását jelenti is. Így életed egyre inkább az isteni példaképre alakul át, és „Isten minden értelmet felülmúló békéje megőrzi szívedet és elmédet a Krisztus Jézusban” (Fil 4:7). – Bizonyságtételek 7. kötet, 44. o.

Miért imádkozzunk naponta? – Minden feladatot szentnek kell tartanunk, bármilyen szerények is azok, mert általuk is Istent szolgáljuk. Legyen mindennapi imánk: „Uram, segíts, hogy megtegyem mindazt, ami tőlem telik! Mutasd meg, hogyan teljesíthetem jobban feladatomat! Adj akaraterőt és vidám szívet! Segíts, hogy én is olyan szeretettel szolgáljak, mint a Megváltó!” – A nagy Orvos lábnyomán, 474. o.

Minden reggel első dolgotok legyen magatokat Istennek felajánlani. Így imádkozzatok: „Fogadj el, Uram, a te tulajdonodnak! Összes tervemet lábaidhoz teszem. Használj fel ma is szolgálatodra! Maradj velem, és engedd, hogy minden munkámat tebenned végezzem!” Ez mindennapi kötelességetek legyen. Minden egyes reggel újból szenteljétek magatokat az Úrnak. Összes terveteket neki rendeljétek alá, hogy megvalósítsátok vagy feladjátok, ahogy gondviselése akarja. Így adjátok át, ajánljátok fel Istennek napról napra életeteket, hogy az mindinkább átalakuljon és hasonlóvá legyen Krisztus életéhez. – Jézushoz vezető út, 70. o.

Fejezet 15— Jézus példája

Kövessétek Jézus példáját, és imával kezdjétek a napot! – Földi életében Jézus a magányos ima óráiban nyert bölcsességet és erőt. Ifjúságunk kövesse példáját, és találjon hajnalban és szürkületkor egy csendes órát a mennyei Atyával való beszélgetésre! Egész napon át emeljék fel szívüket Istenhez, aki utunk minden lépésénél ezt mondja: „Ne félj, mert én veled vagyok; ne csüggedj, mert én vagyok Istened; megerősítelek, sőt megsegítelek, és igazságom jobbjával támogatlak.” (Ésa 41:10) Ha gyermekeink megtanulhatnák ezt a leckét életük hajnalán, milyen frissességet és erőt, mily örömöt és békességet hozna az életükbe! – Előtted az élet, 259. o.

Jézus Krisztus kitartó imái ellentétben állnak gyenge imáinkkal. – Krisztusról mondták: „Majd halálfélelem vett erőt rajta, és még állhatatosabban imádkozott.” Milyen ellentétei ennek a menny fönségese által könyörgött közbenjárásnak a gyönge és hideg imák, melyeket Istennek ajánlanak. Sokan megelégednek a száj szolgálatával, és alig akad, aki őszintén, komolyan, szeretettel vágyik Isten után. – Bizonyságtételek 4. kötet, 534. o.

Ha Jézusnak földi szolgálata alatt szüksége volt az imára, mennyivel inkább van nekünk szükségünk rá? – Amikor Krisztus e földön járt, imádkozni tanította tanítványait. Arra oktatta őket, hogy mindennapi szükségleteiket vigyék Isten elé, és összes gondjaikat őreá vessék. Az az ígérete, hogy imájukat és kérésüket meghallgatja, biztosíték a mi számunkra is.

Jézus maga is gyakran imádkozott, amikor közöttünk járt. Magára vette fogyatkozásainkat, gyengeségeinket, és áhítattal kért mennyei Atyjától támogatást és segítséget, hogy kötelességeire és próbáira felvértezze. Minden tekintetben Ő a mi példaképünk, gyengeségünkben testvérünk, aki „megkísértetett mindenekben hozzánk hasonlóan” (Zsid 4:15), de mint az egyedüli bűntelen, természete visszariadt a gonosztól: lelki fájdalmakat és kínokat szenvedett el a bűnös világban. Emberi mivolta az imát szükségletévé és kiváltságává tette. Atyjával való közösségében vigaszt és örömöt talált. Ha tehát az emberiség Megváltója, az Isten Fia, szükségét érezte az imának, mennyivel inkább fontos, hogy mi, bűnös, gyenge emberek is felismerjük annak szükségét, hogy bensőségesen és állandóan imádkozzunk Istenhez! – Jézushoz vezető út, 93–94. o.

Krisztus kitartóan imádkozott. Hangosan, könnyek között küldte fel kéréseit Atyjához azokért, akiknek üdvösségéért elhagyta a mennyet, és erre a földre jött. Mennyire helyénvaló és fontos tehát, hogy imádkozzanak az emberek, és ne lankadjanak fohászkodásukban! – Review and Herald, 1890. április 1.

Jézus erőért imádkozott, hogy legyőzhesse a rá törő kísértéseket. – Kevesen követik Üdvözítőnk példáját az imádkozás terén. Jézus kitartóan imádkozott az Atyához erőért, amellyel szembeszállhatott a próbákkal, és teljesíthette földi küldetése mindennapi feladatait. Krisztus, a hit és üdvösség Fejedelme saját szenvedése és áldozata által olyan példát adott követőinek, amely tudatosítja bennük, hogy a vigyázás, az állhatatos erőfeszítés és a kitartó

imádkozás elengedhetetlen a részükről, ha helyesen akarják továbbítani az emberiség iránti szeretetét. – Review and Herald, 1886. február 23.

Jézus erejét az imákból merítette. – Krisztus ereje az imában rejlik. Felvállalta az emberi természetet, részese volt gyengeségeinknek, bűnné vált az érdekünkben. Félrevonult a világ zajától, hogy egyedül lehessen az Atyával, aki felé megnyitotta szívét, és kitartóan fohászkodott. Lelke minden erejével belekapaszkodott mindenható Atyja karjaiba. Amikor nagy próbák előtt állt, elvonult a hegyek magányába, és az egész éjszakát azzal töltötte, hogy mennyei Atyjához imádkozott. Mivel Krisztus életünk minden területén példát adott számunkra, ha követjük Őt, és Őhozzá hasonlóan kitartóan imádkozunk, kérvén az Atyától a Jézus nevében, aki sosem engedett Sátán kísértéseinek, erőt nyerünk ellenállni ravasz ellenségünk csalásainak, és legyőzzük kísértéseit. – Th e Youth's Instructor, 1873. április 1.

Teljesen mások javára szentelt életében a Megváltó szükségesnek ítélte, hogy visszavonuljon az átmenő utazóforgalomtól, és az Őt nap mint nap követő sokaságtól. El kellett fordulnia a szüntelen tevékenykedéstől, az emberi szükségletekkel való foglalkozástól, hogy nyugalomban, zavartalanul együtt lehessen Atyjával. Egy volt velünk, gyöngeségeink, szükségleteink része, tökéletesen Istentől függött, és az imádság titkos helyén kereste az isteni erőt, hogy felvértezve indulhasson a szolgálatba, a próbákba. A bűn világában Jézus lelki küzdelmeket, kínzásokat szenvedett el. Az Istennel való közösségben letehette a nyomasztó bánat terhét, és vigaszra, örömre lelt.

Krisztusban az emberiség kiáltása a végtelen irgalmasság Atyjához jutott. Emberként folyamodott Isten trónjához, míg emberi természetét mennyei erő járta át, amely összekötötte az emberit az istenivel. Az Istennel való állandó közösség által életet kapott, hogy életet adhasson a világnak. Az Ő tapasztalatában nekünk is részesednünk kell. „Jertek el csupán ti magatok" (Mk 6:31) – parancsolja nekünk. Ha megfogadjuk szavát, erősebbek, hasznosabbak lehetünk. A tanítványok keresték Jézust, és mindent elmondtak Őneki, Ő pedig bátorította, oktatta őket. Ha ma szakítanánk arra időt, hogy Jézushoz menjünk, és elmondjuk, mire van szükségünk, nem csalódnánk. – Jézus élete, 362–363. o.

A Fájdalmak Férfi a erős kiáltásokkal és könnyhullatásokkal esedez. Erőért könyörög, hogy kiállhassa a próbát az emberiség érdekében. Újra kapcsolatba kell kerülnie a Mindenhatóval, mert csak így képes szembenézni a jövővel. Kiönti szívbéli vágyakozását tanítványaiért, hogy a sötétség hatalmának órájában hitük el ne fogyatkozzék. A harmat elborítja meghajló alakját, de Ő most ezt nem érzi. Az éj árnyai sűrűn köré telepednek, de Ő nem törődik homályukkal. – Jézus élete, 419–420. o.

Isten dicsősége vette körül, amikor elérte a pusztát. Elmerülve az Istennel való érintkezésben, az emberi gyengeség nem vett rajta erőt. De a dicsőség eltávozott, és Krisztusnak le kellett küzdenie a kísértést, amely egy pillanatra sem hagyta el. Emberi természete visszariadt a rá váró harctól.

Negyven napig böjtölt és imádkozott. Gyöngén és az éhségtől lesoványodva, fáradtan és a lelki kíntól meggyötörten „rút, nem emberi volt ábrázatja, és alakja sem ember fiaié volt” (Ésa 52:14). Elérkezett a lehetőség Sátán számára, aki úgy gondolta, hogy ilyen körülmények között le tudná győzni Krisztust. – Selected Messages 1. kötet, 227–228. o.

Az odaszentelt életű munkás számára csodálatos vigasz az a tudat, hogy földi életében még Jézus Krisztus is naponként kérte Atyjától a szükséges kegyelmet, és csak az Atyával való együttlét után ment másokat áldani és erősíteni. Nézzétek, miként borul térdre Isten Fia imában az Atyja előtt! Bár Isten Fia, mégis imával erősíti hitét, és a mennyel való érintkezésből merít erőt, hogy ellenállhasson a gonosznak, és segíthessen az emberek ínségén. Mint idősebb testvérünk, ismeri azok szükségletét, akik gyengeségük ellenére – a bűnnel és kísértésekkel [171] telt világban élve – égnek a vágytól, hogy Őneki szolgálhassanak. Tudja, hogy azok a követek, akiket elküld a világba, gyenge, tévelygő emberek; azonban isteni segítséget ígér mindenkinek, aki teljesen átadja magát. Példája bizonyítja, hogy a mélységes hitből fakadó és állhatatos könyörgés, valamint az Isten munkájához való teljes ragaszkodás és odaadás kivívja a Szentlélek segítségét minden ember számára a bűnnel folytatott csatában. Isten előkészít minden munkást, aki Krisztus példáját követi, hogy befogadja és felhasználja azt az erőt, amelyet Isten ígért egyházának a földi aratás megérlelésére. Ha az evangélium hírnökei megújítják odaszentelődésüket, az Úr napról napra újra megajándékozza őket Lelke megelevenítő és megszentelő jelenlétével. Mindennapi kötelességük teljesítését azzal a biztos tudattal kezdik meg, hogy a Szentlélek láthatatlan jelenléte teszi őket Isten munkatársaivá (1Kor 3:9). – Az evangélium szolgái, 510–511. o.

Jézust az ima erősítette meg a próbák előtt. – Krisztus, a mi Megváltónk, hozzánk hasonlóan mindenben megkísértetett, mégsem követett el bűnt. Magára öltötte az emberi természetet, igényei emberi igények voltak. Testi szükségletei voltak, amelyeket orvosolni kellett, ha elfáradt, pihennie kellett. Az ima volt az az eszköz, amely által az Atya megerősítette Őt, hogy ellenállhasson a kísértéseknek, és teljesítse küldetését. Nap nap után eleget tett megbízatásának, és lelkeket nyert meg az örök életre… Majd éjszakákon keresztül fohászkodott megkísértett felebarátaiért…

Az éjszakai órák, amelyeket az Üdvözítő a dombokon vagy a pusztában imádkozással töltött, lényegesek voltak, hiszen felkészítették a következő nap próbáira. Szükségét érezte lelke-teste felfrissülésének, hogy ellenállhasson Sátán kísértéseinek, és akik követik Őt, hasonlóan éreznek. – Maranatha, 85. o.

Amikor Jeruzsálemre leszállt az éjszaka csöndje, és a tanítványok otthonaikba tértek pihenni, Jézus ébren maradt. [172] Kérései, melyekben tanítványaiért esedezett, felemelkedtek az Atyához. Biztonságban akarta tudni őket a gonosz befolyásaitól, amelyekkel nap mint nap találkoztak. Önmagáért is imádkozott, hogy az Atya megerősítse a következő nap kihívásaira. – Review and Herald, 1886. augusztus 17.

Az ima erőt adott Jézusnak. – Krisztus a napjait a körülötte sürgő sokaság szolgálatával és a rabbik veszedelmes álokoskodásainak leleplezésével töltötte. Ez a szakadatlan túlfeszítettség

teljesen kimerítette Őt, olyannyira, hogy anyja és a tanítványok is attól tartottak, mindez az életébe kerül majd. Mégis, amikor a kimerítő napokat követő, imában eltöltött órák után visszatért, észrevették, hogy arcán béke ül, és érezték, hogy felfrissült. Reggelről reggelre, az Istennel töltött idő után visszatérve magával hozta az emberek számára a menny világosságát. – Gondolatok a Hegyibeszédről, 102. o...

Jézus lelki életét az imák tartották életben. – Krisztus nemcsak a kereszten áldozta fel önmagát az emberiségért. „Széjjeljárt jót tévén” (Csel 10:38), és mindennapi tapasztalata volt életének szétárasztása. Ilyen életet csak egy módon lehet folytatni. Jézus az Istentől való függőségben és közösségben élt. A Magasságos titkos helyére, a Mindenható árnyékába akkor és most mások is visszavonulhatnak, és egy ideig ott időzhetnek. Ennek eredménye nemes tettekben nyilvánul meg. Később azonban hitük kudarcot vall, közösségük megszakad Istennel, és életművük tönkremegy. Jézus élete az állandó bizalom élete volt, amelyet az Istennel való folyamatos közösség által tartott fenn. A mennyért és földért végzett szolgálata kudarc és ingadozás nélküli volt.

Mint ember mindaddig felküldte könyörgéseit Isten trónjához, míg embersége mennyei áradattal nem telt meg, és ezáltal összekötötte emberségét istenségével. Miután életet nyert Istentől, életet közölt az emberekkel. – Előtted az élet, 80–81. o.

Jézus imaélete felfedi előttünk a lelki erő titkát. – Az Üdvözítő földi élete közösség volt az Atyával és a természettel. Ebben a közösségben kinyilatkoztatta számunkra lelki erejének titkát. – Egészségügyi missziómunka, 162. o.

A Megváltó ima által készült a különleges feladataira. – Jézus Krisztus, amikor valamilyen nagy próba vagy fontos feladat előtt állt, elvonult a hegyek magányába, és az éjszakát az Atyához való imádkozással töltötte. Egy éjszakai imádkozás előzte meg az apostolok elhívását, a Hegyibeszédet, a megdicsőülést, valamint a tárgyalótermi és a kereszten elszenvedett lelki gyötrelmet és a feltámadás dicsőségét is. Nekünk is időt kell szakítanunk az elmélkedésre, imádkozásra és lelki felüdülésre! Nem értékeljük az ima erejét és hatékonyságát úgy, ahogy kellene. – A nagy Orvos lábnyomán, 509. o.

Jézus emberi természete tette szükségessé számára az imát. – Amikor emberi természet terhelte, szükségét érezte, hogy segítséget kapjon az Atyától. Jézusnak imahelyei voltak. A hegyek magányában szeretett érintkezni Atyjával. Így nyert erőt megszentelt, emberi lelke a nap kötelességeihez és próbáihoz. Üdvözítőnk azért is azonosítja magát szükségleteinkkel és gyöngeségeinkkel, mert maga is folyamodó, esti-éjjeli könyörgő lett. Új erőt kért az Atyától, hogy újjáéledve, felfrissülve, a kötelességekre és próbákra készen térjen vissza imahelyéről.

Mindenben Ő a példaképünk. Testvérünk lett gyöngeségeinkben, mégsem lobogtak benne szenvedélyeink, indulataink. Mivel bűntelen volt, természete visszariadt a gonoszságtól. Mégis a bűn világában élt, maga is elviselte a küzdelmeket és a lelki kínokat. Emberi volta szükségessé és kiváltsággá tette számára az imát. Ő is rászorult az összes isteni támogatásra és vigasztalásra, melyet az Atya készségesen rendelkezésére bocsátott, hiszen Fia az ember

javáért hagyta hátra a menny boldogságát, és választotta a hideg, hálátlan világot lakásául. Krisztus megnyugvást és örömöt talált az Atyával való közösségben. Őneki elmondhatta, ami bánatokat ismerő szívét nyomta, melyek összeroskadással fenyegették. Krisztus a fájdalmak férfia volt, aki tudta, mi a szenvedés.

Naphosszat buzgón fáradozott, hogy jót tegyen, egyre mentse és mentse az embereket a pusztulástól. Meggyógyította a betegeket, megvigasztalta a gyászba borultakat, derűt és reményt hozott a kétségbeesőnek, életre keltette a halottat. Miután befejezte napi munkáját, esténként elvonult, félre a város forgatagától, és ott borult le imára valamely félreeső lugasban Atyja előtt. Olykor fényes holdsugarak ragyogtak imára borult alakjára. Majd a fellegek ismét elvágták a fényt. Miközben leborulva imádkozott, az éj harmata és dere permetezett fejére és szakállára. Gyakran egész éjeken át könyörgött. Ő a példaképünk. Ha nem felejtenénk el ezt, ha követnénk példáját, Isten által sokkal erősebbek lennénk.

Ha az emberiség Megváltója, isteni erőssége ellenére is szükségesnek érezte az imát, mennyivel inkább kell nekünk, gyönge, bűnös halandóknak szükségesnek tartanunk az imát – a buzgó, szüntelen könyörgést! Amikor a kísértések a legtüzesebben ostromolták őt, semmi táplálékot sem vett magához. Istenre bízta magát, és a komoly ima és az Atya akarata iránti tökéletes engedelmesség segítségével győztesen került ki belőlük. Akik a hitvalló keresztények valamennyi csoportjánál inkább vallják az utolsó napoknak szóló igazságot, ezért is követniük kellene az imában tökéletes példaképüket.

„Elég a tanítványnak, ha olyan, mint a mestere, és a szolga, mint az ő ura.” Gyakran olyan nyalánkságok terhelik asztalunkat, amelyek nem egészségesek, nem szükségesek, csak mert jobban szeretjük a hasunkat, mint a lemondást, az egészséget és a világos gondolkodást. Jézus buzgón kereste az Atyától származó erőt. Isten Fia magára nézve is értékesebbnek tartotta ezt a csemegék alatt roskadozó asztalnál. Bebizonyította, hogy feltétlenül szükségünk van az imára, hogy erőt nyerjünk szembeszállni a sötétség hatalmaival, és végezzük a ránk bízott feladatot. A mi erőnk gyöngeség csupán, viszont amelyben Isten részesít, az valóban erő, és aki azt elnyeri, diadalmaskodni fog. – Bizonyságtételek 2. kötet, 201–203. o.

Jézus időt szakított az imádkozásra, bármennyire is foglalt vagy fáradt volt. – Krisztus nem takarékoskodott a szolgálattal. Nem órákkal mérte a munkáját. [175] Belevitte idejét, szívét, lelkét és erejét a munkába az emberiség áldására. Nehéz napokon át keményen dolgozott, és hosszú éjszakákon át leborulva kegyelemért és kitartásért imádkozott, hogy még nagyobb munkát tudjon végezni. Könnyek között, hangosan kiáltva kérte, hogy Isten erősítse meg emberi természetét a ravasz ellenség álnok munkájának kivédéséhez, és be tudja tölteni küldetését, az emberiség erkölcsi felemelését. Munkásainak ezt mondja: „Példát adtam néktek, hogy amiképpen én cselekedtem veletek, ti is akképpen cselekedjetek.” (Jn 13:15) – A nagy Orvos lábnyomán, 500. o.

Jézus korán reggel imádkozott. – Gyakran kora hajnalban ment ki Jézus valamely félreeső helyre elmélkedni, az Írásokat kutatni, imádkozni. Énekelve üdvözölte a reggelt.

Hálaénekekkel üdítette fel reggeli óráit, és jókedvet ébresztett a megfáradtakban és csüggedtekben. – Egészségügyi missziómunka, 162. o.

Jézusnak kedvelt imahelyei voltak. – Keressetek, találjatok helyet titkos imáitok számára! Jézus alkalmas helyeket választott magának, ahol együtt lehetett Istennel, és nekünk is erre kell törekednünk. Gyakran vonuljunk félre valahova, bármilyen szerény helyre, ahol egyedül lehetünk Istennel. Gondolatok a Hegyibeszédről, 84. o.

Jézus imádkozott értünk. – Jézus gyakran kimerült volt a szakadatlan, súlyos fáradozástól, lemondástól és önfeláldozástól, csak hogy a szenvedők és lelki szükséget látók áldására lehessen. Egész éjszakákat töltött imában, magányos helyeken. Nem gyengeségei és szükségletei miatt, hanem mert ismerte természetetek gyengeségét, hogy épp azokon a pontokon álljatok ellen az ellenségnek, ahol most vereséget szenvedtetek. Tudta, hogy közönyösek lesztek a fenyegető veszedelem iránt, és nem érzitek át az ima szükségét. Értünk öntötte ki könyörgését az Atya előtt hangos kiáltásokkal és könnyhullatással, hogy megmentsen bennünket a kevélységtől, a hiúság és az élvezetek szeretetétől, amelyekbe most belemerülünk, és amik kiszorítják a Jézus iránti szeretetet. – Bizonyságtételek 3. kötet, 379. o.

Jézus tanítványait lenyűgözték imádkozási szokásai. – „Az embernek Fia nem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon másokat.” Nem önmagáért élt, meditált és imádkozott, hanem másokért. Minden reggel visszajött titkos imahelyéről, ahol több órán át beszélgetett Istennel, hogy világosságot sugározzon az emberek szíve felé. Naponta újból és újból része volt a Szentlélek keresztségében.

A hajnali órákban az Úr felébresztette álmából; lelkét és ajkát kegyelemmel kente meg, hogy kegyelmét másokkal is megossza. Új üzeneteket kapott a mennyei udvarból, szavakat, amelyeket a megfelelő pillanatban vigaszként továbbíthatott a megfáradtaknak és sanyargatottaknak. „Az Úr Isten bölcs nyelvet adott én nékem, hogy tudjam erősíteni a megfáradtat beszéddel, fölserkenti minden reggel, fölserkenti fülemet, hogy hallgassak, miként a tanítványok” – mondta Jézus.

Tanítványai nagyon meg voltak hatódva imáitól és az Atyával ápolt bensőséges kapcsolatától. Miután egy rövid ideig távol voltak Uruktól, másnap imába merülve találták. Úgy tűnt, hogy nem vesz tudomást jelenlétükről, és tovább folytatta imádkozását hangosan. A tanítványok szívét ez mélyen megrendítette. Miután befejezte az imádkozást, ekképpen kérték Őt: „Mester, taníts meg minket is így imádkozni!” – Review and Herald, 1910. augusztus 11.

Jézus imája bemutatja az egyszerűség szépségét. – Jézus megtanította tanítványait, hogy csakis az őszinte ajkakról felszálló, a lélek valós szükségleteit közvetítő ima hiteles az Úr előtt, csak ezekre küld áldást válaszképpen. Tanítványainak egy rövid, de mindenre kiterjedő imát mutatott be. Szép egyszerűségének köszönhetően páratlan ez a fohász. Tökéletes imádság, amelyet nyilvánosan és egyedüllétünkben is elmondhatunk. Nemes és méltósággal teljes, és mégis oly egyszerű, hogy az anyja térdén nyugvó kisgyermek is megérti. Isten

gyermekei évszázadokon keresztül ismételték ezt az imádságot, mégsem kopott meg a fénye. Akár egy értékes kincset, ma is kedvelik, szívesen mondják el. Gyönyörűen megszerkesztett fohász. Ha a benne foglaltelveket belefoglaljuk imádságainkba, nem imádkozunk hiába. Nyilvános imáinknak rövideknek kell lenniük [177], a lelkünk valós kéréseit kifejezniük, kéréseinket egyszerűen és egyszerű bizalommal és hittel kell megfogalmaznunk. Az alázatos, megtért szív imája a megigazulásra vágyó lélek lélegzetvétele. – Signs of the Times, 1896. december 3.

Jézus térden állva imádkozott. – Akár nyilvános istentisztelet alkalmával, akár magányos imáink alatt, kiváltságunk, hogy az Úr előtt térdre hullva küldjük fel Őhozzá könyörgéseinket. Jézus, a mi példaképünk, térdre esve imádkozott (Lk 22:41), és tanítványairól is ugyanez van lejegyezve. Pál apostol kijelentette: „Ez okáért meghajtom térdem a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja előtt.” (Ef 3:14) Amikor Ezsdrás Izrael bűneit vallotta meg Isten előtt, térdelve tette azt. Dániel is „háromszor napjában térdre esve imádkozott”. – Üzenet az ifjúságnak, 251. o.

Gondolkodjatok Jézus imára vonatkozó tanításairól. – Az imáról adott krisztusi tanítást alaposan át kell gondolnunk. Az ima mennyei tudomány. Krisztus példázata olyan elveket tár fel, amelyeket mindenkinek meg kell értenie. Megmutatja, hogy milyen az igazi imádkozó lelkület. Arra tanít, hogy kéréseinket kitartóan hozzuk Isten elé, és arról biztosít, hogy Isten hallja és meghallgatja az imát. – Krisztus példázatai, 142. o.

Fejezet 16— Az egyéni ima

A személyes ima létfontosságú. – Lehetetlenség virágzó lelki életet élnünk, amíg az ima nem elménk rendkívüli igénybevétele. A családi vagy nyilvános ima önmagában nem elég. Rendkívül fontos a titkos ima: a magányunkban kitárjuk lelkünket Isten előtt, és magunk is szemügyre veszünk minden indítóokot.

Titkos ima! Mennyire becses is ez! Lelkünk Istennel társalog! Az a titkos ima, ha csakis az imát hallgató Isten hallja. Az ilyen könyörgéseknek nem szabad kíváncsi fülekbe jutniuk. A titkos imával az ember elszigeteli magát a környezet hatásától és izgalmaitól. Nyugodtan, mégis buzgón nyúl ki ilyenkor a lelkünk Isten után. Gyakran megrontják a titkos imát és édes célját, ha hangosan kimondjuk gondolatainkat. Az Istenbe vetett nyugodt, csendes bizalom és hit helyett – amikor szerény és alázatos suttogásban öntjük ki lelkünket –, ha magasra emeljük a hangunkat vagy felizgatjuk magunkat, a titkos ima elveszti lágyító, szent hatását. Viharos érzések kelnek, viharos szavak hangzanak el, ami lehetetlenné teszi felismernünk a halk és szelíd hangot, amely akkor szól lelkünkhöz, amikor titkos, igazán szívből fakadó áhítatba merülünk.

A helyesen végzett titkos imádkozás sok nagyszerű gyümölcsöt terem. De az ima, melyet az egész család, sőt az egész szomszédság füle hallatára harsogunk el, nem titkos, még ha annak tartjuk is. Az ilyen imából nem merítünk Istentől származó erőt. Édes és maradandó lesz Isten légköre, mely attól árad, aki titkon lát, és füle nyitva áll, hogy megfeleljen a szívből fakadó könyörgésre. Lelkünk a nyugodt, őszinte hit által közösséget tart fenn Istennel, és magába gyűjti a fény isteni sugarait, hogy megerősítse és fenntartsa azt, hogy elbírjuk viselni az ellenfél rohamait. Isten az erősségünk. – Bizonyságtételek 2. kötet, 189–190. o.

Az egyéni ima, a családi ima, az istentiszteletek nyilvános imája, mindhárom elengedhetetlen. Az imáinkat élnünk is kell. Együtt kell működnünk Jézus Krisztussal az Ő munkájában. – Bizonyságtételek 7. kötet, 239. o.

Mindannyian szüntelen vigyázzatok és imádkozzatok! – Az első lépés a lejtőn lefelé az éberség és a titkos ima elhanyagolása. Ezt követi más vallási kötelezettségek elhagyása is, míg végül szélesre tárul a kapu az összes bűn előtt. A világ csábításai, az érzéki természet követelései és Sátán közvetlen kísértései megtámadnak minden keresztényt. Senki sincs biztonságban. Nem számít, milyen tapasztalatok állnak mögöttünk, és magasabb erkölcsi színvonalunk sem segít, csakis az állandó ima és az ébrenlét. Naponta kell Isten Lelkének ellenőriznie mindent, mert ha nem, Sátán veszi át a parancsnokságot. – Bizonyságtételek 5. kötet, 102. o.

Mindenkor imádkozzatok! – Ápoljátok a szokást, hogy beszélgettek Istennel, amikor egyedül vagytok, utaztok vagy mindennapi teendőiteket végzitek. Szíveteket szüntelen emeljétek imában Istenhez, csendben kérjetek Tőle segítséget, bölcsességet, erőt, ismeretet. Minden lélegzetetek egy-egy imádság legyen. – Mértékletesség, 135. o.

Az Isten trónusához vezető ajtó mindig nyitva áll. Habár nem térdelhettek állandóan, amikor imádkoztok, erőt és vezetést kérő fohászaitokat bármikor felküldhetitek a mennybe. Amikor kísértések közt vagytok, amelyek titeket sem kerülhetnek el, a Magasságos titkos menedékébe rejtőzhettek. Örök karja támogatni fog. – Egészségügyi tanácsok, 362. o.

A titkos ima bárhol és bármikor alkalmas kommunikációs eszköz Istennel. – Imádkozzatok kamráitokban, mindennapi munkátok és hivatásotok közben is gyakran emeljétek fel szíveteket Istenhez. Így járt Énok is Istennel. A jó illatú áldozathoz hasonlóan szállnak fel ezek az imák a kegyelem trónjához. Kinek szíve Istenben nyugszik, azt Sátán soha le nem győzheti.

Nincs idő és nincs hely, amely alkalmatlan volna az Istenhez való fohászkodásra. Mi sem gátolhat meg bennünket, hogy szívünket bensőséges imában Istenhez emeljük. Az utca zajában, a mindennapi üzleti ügyek intézése közben is fohászkodhatunk és kérhetjük Isten vezetését, miként Nehémiás is tette, amikor kérését Artaxerxes király elé tárta. Az Istennel való benső közösséget mindenütt ápolhatjuk. Szívünk ajtaja legyen mindig nyitva, és szüntelenül küldjük fel Jézushoz sóhajtásunkat: Jöjj, és maradj szívemben mint mennyei vendég. – Jézushoz vezető út, 98–99. o.

Az imádság Isten jelenlétébe emel minket. – Az ima – hangozzék el akár nyilvánosan vagy családunk körében, akár egyedüllétünkben – az embert közvetlenül Isten jelenlétébe vezeti. A szüntelen fohászkodás által ifj aink olyan megingathatatlan elveket sajátíthatnak el, amelyek ellen még a legerősebb gonosz szellemek sem tehetnek semmit; nem tántoríthatnak el az Isten iránti engedelmességtől. – My Life Today, 18. o.

Az ima által kapcsolatban maradunk Krisztussal. – Imádkozzunk sokat csendben! Krisztus a szőlőtő, mi vagyunk a venyigék. Ha növekedni akarunk, és ha gyümölcsöt akarunk teremni, az élő szőlőtőből kell nedvet és táplálékot szívnunk magunkba; mert ha Tőle elszakadunk, elerőtlenedünk. Megkérdeztem az angyalt, hogy miért nincs több hit és erő Izraelben? Így felelt: „Ti nagyon hamar elengeditek a Mindenható karját. Szálljon fel fohászotok Isten királyi székéhez, és tartsatok ki az erős hitben! Az ígéretek bizonyosak. – Tapasztalatok és látomások, 73. o.

A titkos ima életben tartja a lelket. – Isten Igéje szerint élni azt jelenti, hogy teljes életünket átadjuk Őneki. Állandóan érezni fogjuk Tőle való függőségünket, a szívünk szüntelen vonzódik iránta. Az ima szükségesség, mivel ez a lélek élete. A családi imának és a nyilvános imának is fontos szerepe van, de az Istennel táplált titkos közösség az, amely fenntartja a lélek életét. – Előtted az élet, 258. o.

A titkos ima szükséges ahhoz, hogy személyesen megismerjük Istent. – Ismerjük-e úgy Istent, ahogy kellene? Micsoda vigaszban és örömben lenne részünk, ha nap mint nap megtanulnánk azokat a leckéket, amelyeket fontosnak tart lelki előremenetelünk számára! Személyes tapasztalatok révén kell megismernünk Őt. Hasznos lesz több időt töltenünk titkos, személyes

imában, és ily módon jobban megismernünk mennyei Atyánkat. – Egészségügyi misszió munka, 102. o.

Isten népe elhanyagolja a titkos imádságot. – Sokszor láttam, hogy Isten gyermekei mennyire elhanyagolják az imát, különösen a csendes, titkos imát. Sokan nem gyakorolják hitüket úgy, ahogy előjoguk és kötelességük lenne, és gyakran várnak arra az érzelemre, melyet csak egyedül a hit adhat. Az érzelem nem hit, a kettő különbözik egymástól. – Tapasztalatok és látomások, 72. o.

Teremtőnk a legnagyobb odaadást várja el tőlünk, teljes engedelmességünket. Bármi, ami eltérítheti szeretetünket Istentől, vagy közénk állhat, bálvánnyá válik. Egyesek számára ezek a földek, a házak vagy az üzlet. Rengeteg erőfeszítést fektetnek vállalkozásaik továbbfejlesztésébe, miközben Isten szolgálatát másodrendűre fokozzák le. A családi áhítatot elhanyagolják, a titkos imák pedig fokozatosan elmaradnak. – Adventista Bibliakommentár 2. kötet, 1011–1012. o.

Az ima elhanyagolása fokozatosan következik be. – Figyeld meg, vajon elmulasztod-e a titkos imát és Isten Igéjének tanulmányozását? E kettő képezi fegyverzetedet ellenségeddel szemben, aki a menny felé vezető utadra akadályokat próbál gördíteni. Ha egyetlen egyszer is elhanyagolod az imát és a Biblia tanulmányozását, előkészíted az utat a további hanyatláshoz. A Szentlélek ellen tanúsított első ellenállás utat nyit a további ellenállásnak. Így keményedik a szív és a lelkiismeret. – Üzenet az ifjúságnak, 96. o.

A rendszertelen imaélet miatt elvesztitek Istentől való függőségeteket. – Az ima a lélek lélegzete. A lelki erő titka. Ez őrzi meg a lelki egészséget. A szívet közvetlenül összeköti az élet forrásával, és erősíti a hitéletet. Az imaélet elhanyagolása vagy a kényünk-kedvünk szerinti időszakonkénti ima következménye, hogy elszakadsz Istentől. A lelki képességek elveszítik erejüket, a hitéletből hiányzik az épség és az erő… – Üzenet az ifjúságnak, 249–250. o.

Az egyéni imának titkosnak kell lennie. – A egyéni imában mindenkinek előjoga annyit és úgy imádkozni, amennyit és ahogy csak akar. Imádkozhatnak rokonaikért, barátaikért. A gyülekezeti imaóra nem alkalmas a szív titkainak kiteregetésére. – Bizonyságtételek 2. kötet, 578. o.

Személyes, titkos áhítat alkalmával elmondott imáink csakis az imát meghallgató Isten fülébe jussanak el, az ilyen kérések ne üssék meg kíváncsi emberek fülét. „Te pedig, amikor imádkozol, menj be a te belső szobádba.” (Mt

6:6) Keress, találj helyet titkos imáid számára. Jézus alkalmas helyeket választott magának, ahol együtt lehetett Istennel, és nekünk is erre kell törekednünk. Gyakran vonuljunk félre valahova, bármilyen szerény helyre, ahol egyedül lehetünk Istennel. „Ajtódat bezárva, imádkozz a te Atyádhoz, aki titkon van.” (Mt 6:6) Jézus neve által a gyermek bizalmával és bizonyosságával léphetünk Isten jelenlétébe. Semmi szükség arra, hogy ember játssza a

közbenjáró szerepét. Jézuson keresztül kitárhatjuk szívünket Istennek, mint olyan valakinek, aki ismer és szeret minket.

Az ima rejtett helyén, ahol csak a végtelen irgalom Istenének szeme láthat, és csak az Ő füle hallhat, elmondhatjuk legrejtettebb kívánságainkat és vágyainkat. A lélek csöndességében és csillapultságában az a hang, mely minden esetben meghallja az ember ínségének kiáltását, szólni fog szívünkhöz. „Igen irgalmas az Úr és könyörületes." (Jak 5:11) El nem múló szeretettel várakozik, hogy hallja tévelygő gyermekeinek bűnvallomását, és elfogadja bűnbánatukat. Úgy várja hálánkat, mint az anya szeretett gyermekétől a felismerő mosolyt. Azt akarja, hogy megértsük, szíve milyen mélyen és gyöngéden vágyakozik utánunk. Hív bennünket, hogy próbáinkkal forduljunk együttérzéséhez, bánatunkkal rokonszenvéhez, sebeinkkel gyógyításához, hitványságunkkal tökéletességéhez. Aki hozzá fordult, még soha nem csalatkozott. „Akik Őreá néznek, azok felvidulnak, és arcuk meg nem pirul." (Zsolt 34:6)

Akik keresik Istent, titkon az Úr elé tárják szükségleteiket, és segítségért esedeznek, nem könyörögnek hiába. „Atyád, aki titkon néz, megfizet néked nyilván." (Mt 6:4) Amint Krisztust tesszük mindennapos kísérő társunkká, tapasztalni fogjuk, hogy a láthatatlan világ hatalmasságai vesznek körös-körül; Jézus csodálása által az Ő képmására változunk el. Szemléletünk átalakul. Jellemünk szelídebbé, lágyabbá válik, megfinomul, és egyre nemesedik majd a mennyei ország számára. Az Úrral való érintkezésünk és közösségünk biztos gyümölcse a megnövekedett istenfélelem, az erkölcsi tisztaság és buzgóság lesz. Imáink egyre tartalmasabbá válnak. Isteni nevelésben részesülünk, s ez meglátszik szorgalmas, becsületes életünkön.

Aki naponként buzgó esedezéssel Istenhez folyamodik segítségért, támogatásért, annak nemes vágyai lesznek és világos fogalmai az igazságról és kötelességről. Magasztosabb célokat lát, és egyre szomjazza, éhezi majd az igazságot, vagyis a megszentelt életet. Isten a vele való kapcsolat által alkalmassá tesz, hogy a körülöttünk lévőknek szerteárasszuk a szívünkben uralkodó világosságot, békét és nyugalmat. Imából merített, szívós igyekezettel párosult erő készíti fel értelmünket a mindennapi kötelességek teljesítésére. Egyúttal bármilyen körülmények között békességben őrzi meg lelkünket. – Gondolatok a Hegyibeszédről, 84–85. o.

Némelyek mégsem magánimában tárják egyéni bajaikat Isten elé, hanem az imaórákra tartogatják, ott érik utol magukat néhány napra az imádkozással. Őket az összejövetelek és imaórák gyilkosainak nevezhetnénk. Nem fényforrások, senkit sem üdítenek fel. Hideg, merev imáik és hosszas, elcsépelt bizonyságtételeik csak árnyékot vetnek maguk körül. Mindenki örül, ha végre befejezték, és akkor is csaknem lehetetlen lerázni azt a hideget és sötétet, melyet imáik és beszédük árasztanak az összejövetelre. A nyert fényből írom, hogy összejöveteleink legyenek lelkiek, meghitt légkörűek és rövidek. Hagyjuk otthon a hidegséget, kevélységet, hiúságot és az emberek félelmét. Ne vigyük magunkkal az apró nézeteltéréseket és előítéleteket. Akár az egyetértő családban, lakozzék őszinteség, szelídség, bizalom és szeretet fivéreink és nővéreink szívében. Hiszen azért jönnek össze, hogy

világosságuk egyesítéséből felüdülést és erőt merítsenek. – Bizonyságtételek 2. kötet, 578–579. o.

Egyéni imáink során tiszta képet alkothatunk önmagunkról. – Semmi sem nyújthat olyan tiszta képet saját magunkról, mint a titkos ima. Aki belát a titkos helyekre, és ismer minden rejtett dolgot, megvilágosítja értelmünket, és válaszolni fog kéréseinkre. Az egyszerű és érthető feladatokat, amelyeket nem szabad elhanyagolnunk, Isten kinyilatkoztatja számunkra. – Bizonyságtételek 5. kötet, 163. o.

A titkos ima nemes jellemet nevel. – A végidő napjainak veszedelmei közepette a fiatalok egyetlen lehetősége a biztonságban maradásra az éberség és a lankadatlan imakapcsolat Istennel. A Szentírás kutatásában és az imaórákon való részvételben örömét lelő ifjú állandóan felüdül az Élet Vizének hatására. Olyan erkölcsi magaslatokat ér el, és gondolkodása oly mértékben gazdagszik, hogy azt mások még csak el sem képzelhetik. Isten közössége értékes gondolatokat gerjeszt, nemes törekvésekre sarkall, és megnyitja az ajtót az igazság megismerése előtt. Akik ilyen kötelékkel ragaszkodnak Őhozzá, azokat Isten az Ő fiainak és leányainak ismeri el. Miközben egyre feljebb jutnak az ismeret és erkölcsi tisztaság fokain, Istenről és az örökkévalóságról is egyre tisztább fogalmak körvonalazódnak bennük, míg aztán Isten őket is világossága és bölcsessége terjesztőivé avatja.

Mindazonáltal sokan nincsenek igazán tisztában az ima fontosságával. Fohászainknak nem az a céljuk, hogy informálják Istent olyasmiről, amit Ő nem tudna. Az Úr minden lélek titkait ismeri. Ezért imádkozzunk röviden, csendben, titokban, és a Mindenható, aki belelát szívünkbe, meghallgat minket, és válaszolni fog.

Álszentségről teszünk bizonyságot, ha szánalmas állapotunkat ecseteljük Istennek, miközben nem érezzük, hogy nyomorultak vagyunk. Az Úr csak az alázatos szívből fakadó imákra szentel figyelmet. „Mert így szól a Magasságos és Felséges, aki örökké lakozik, és akinek neve szent: Magasságban és szentségben lakom, de a megrontottal és alázatos szívűvel is, hogy megelevenítsem az alázatosok lelkét, és megelevenítsem a megtörtek szívét.” (Ésa 57:15) – The Youth`s Instructor, 1898. augusztus 18.

A lelkierőt a egyéni imákból nyerjük. – Akik Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, és naponta szentelnek időt az elmélkedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, a törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világosságra, a szeretetre és a többi mennyei adományra. Komoly imájuk behatol a függöny mögé. Szent bátorsággal lépnek a végtelen Isten jelenlétébe. Tudják, hogy övék a menny fénye és dicsősége, annak a szoros kapcsolatnak köszönhetően, amely összeköti őket Istennel. Ez a valódi keresztények kiváltsága. – Bizonyságtételek 5. kötet, 112–113. o.

Isten elfogadja a csendben rebegett imát. – Az Úr a megterhelt szív halk imáját is elfogadja. – Adventista Bibliakommentár 2. kötet, 1014. o.

A hitvallást meg kell előznie az imádságnak. – A személyes szolgálatot sok titkos imának kell megelőznie, mert a lélekmentés tudományához nagy bölcsesség kell. Mielőtt emberekhez közelednél, beszélgess Istennel! A mennyei trón előtt – a kegyelem királyi székénél – készülj fel az emberekért végzendő szolgálatra! – Krisztus példázatai, 149. o.

Ismételten merítsünk a világosságból és áldásból, hogy legyen mit továbbadnunk. A munkás kiváltsága, hogy először Istennel érintkezzen titkos imával, majd szócsöveként szóljon az emberekhez. Istennel közösségben, Krisztusban élő férfiak és nők megszenteltté teszik a légkört is, mert szent angyalok fáradoznak velük. Ilyen tanúságtételre van szükség a mai időkben. – Bizonyságtételek 6. kötet, 52. o.

A szolgálat és az ima együttes ereje. – Olyan életet kell élnünk, amelyben két szempontnak kell egybefonódnia: az elmélkedésnek és a cselekvésnek – a titkos imádságnak és az Úr ügyéért végzett szolgálatnak… Az Istenhez erőért és támogatásért naponta kitartó imával járuló léleknek nemes céljai lesznek, az igazság és önnön küldetése jobb megértésére törekszik, és szomjúhozva vágyik a megigazulás után. – Bizonyságtételek 4. kötet, 459 – 60. o.

Ha a munkát sebtében végezzük, szem elől fogjuk téveszteni a célt – Jézus naponkénti követését –, és a legnagyobb hibákat fogjuk elkövetni. Jelentős veszteségeket fogunk elszenvedni, mivel az Úr nem lesz velünk. Bezártuk az ajtót, így nem férkőzhet a lelkünkhöz. Mégis, ha imádkozunk Istenhez – még ha kétkezi munkát is végzünk akkor –, Ő meghallgatja kéréseinket… Istennek gondja van rátok ott, ahol küldetésetek megköveteli, hogy legyetek. Mindazonáltal győződjetek meg arról, hogy a lehetőségek szerint a leggyakrabban elvonultok egy csöndes, félreeső helyre, ahol titokban imádkozhattok. – Egészségügyi missziómunka, 216. o.

Egyszerűen fogalmazzátok meg kéréseiteket. – Fellengzős kifejezések nem illenek az imába, akár nyilvánosan, családi körben vagy belső szobánkban mondjuk el. Különösen a nyilvános imák hangozzanak egyszerű szavakkal, hogy mindenki megérthesse és együtt imádkozhassa velünk. A hívő szívből jövő imát meghallgatja a menny, és a földön megválaszolja azt. – Az evangélium szolgái, 177. o.

Kiváltságunk letérdelve imádkozni. – Kiváltságunk, hogy Isten előtt leborulva – mind a közös istentiszteleten, mind pedig a csendes kamránkban – felküldjük könyörgéseinket Őhozzá. Jézus, a mi példaképünk „térdre borulva” imádkozott (Lk 22:41). Követőiről olvashatjuk, hogy ők is letérdelve imádkoztak. Pál mondta: „Meghajtom térdemet az Atya előtt.” (Ef 3:14) Ezsdrás is térdre esve vallotta meg Isten előtt Izrael vétkeit (lásd: Ezsd 9:5). Dániel „napjában háromszor térden állva imádkozott, és magasztalta Istenét” (Dán 6:11). – Próféták és királyok, 48. o.

Ne válasszatok olyan szórakozási formákat, amelyek ellehetetlenítik a titkos imádkozást. – Az a szórakozás, amelyre Isten áldását kérheted, veszélytelen. De minden

olyan időtöltés, mely képtelenné tesz arra, hogy titkon imádkozz, áhítatot tarts, vagy részt vegyél egy imaórán, nem megbízható, hanem veszélyes. – Üzenet az ifjúságnak, 386. o.

Isten lát minket a belső kamránkban. – Nátánaelhez hasonlóan a magunk számára kell tanulmányoznunk Isten Igéjét, és imádkoznunk a Szentlélek világosságáért. Ő, aki látta Nátánaelt a fügefa alatt, minket is látni fog az imádság titkos helyén. A világosság országának angyalai közel vannak azokhoz, akik alázatosan keresik az isteni vezetést. – Jézus élete, 141. o.

I**máink nem veszhetnek el.** – Csodálatos dolog, hogy hatékonyan imádkozhatunk. A méltatlan, tévedő halandónak hatalma van, hogy kéréseit Isten elé tárja. Kívánhat-e ember nagyobb hatalmat, mint hogy összeköttetésben legyen a végtelen Istennel? Bár gyenge és bűnös, mégis előjoga, hogy Alkotójával beszélhet. Szavakat mondhatunk, amelyek a világegyetem Uralkodójának trónja elé jutnak. Beszélhetünk Jézussal, amint vándorutunkon haladunk, és Ő azt ígérte, hogy jobb kezünk felől lesz.

Szívünk ápolhatja az Istennel való közösséget, Jézus kíséretében járhatunk. Amikor mindennapi foglalkozásunkat végezzük, elsuttoghatjuk szívünk kívánságait úgy, hogy emberi fül ne hallja; azonban ezek közül egy sem hal el, egy sem veszhet el. Semmi sem fojthatja el a lélek kívánságait. Felülemelkedik az utca zaján, a gépek zakatolásán. Istenhez beszélünk, akinél imáink meghallgatásra találnak.

Kérjetek tehát, kérjetek és adatik. Kérjetek alázatosságot, bölcsességet, bátorságot és hitben való növekedést. Minden őszinte imára válasz jön. Lehet, hogy nem úgy jön, amint vágyakoztok rá, vagy nem akkor, amikor várnátok; de mindenkor olyan időben és módon, amikor a legnagyobb szükségetek lesz rá. Imáitokra, amelyeket a magányosságban, kimerültségben, megpróbáltatás közben mondotok, Isten válaszol – nem mindig várakozásotoknak megfelelően, de mindig a javatokra. – Az evangélium szolgái, 258. o.

A lesújtottak, akikhez az emberek igazságtalanok, kiáltsanak az Úrhoz! Forduljanak el azoktól, akiknek olyan a szívük, mint az acél, és tárják fel kéréseiket Alkotójuknak! Ő nem küld el senkit, aki töredelmes szívvel jön hozzá. Egyetlen őszinte ima sem vész el.

A mennyei kórus himnuszán át Isten meghallja a leggyengébbek jaját is. Ha csendes kamránkban kiöntjük szívünket, vagy az úton járva felfohászkodunk, szavunk eljut a világegyetem Urához. Lehet, hogy emberi fül nem hallja imánkat, de nem vész bele a némaságba, és az élet zaja sem nyomja el. Semmi sem fojthatja el a lélek sóvárgását. Az utca lármáján és a tömegek kavargásán át eljut a menny trónusához. Istenhez szólunk, és Ő hallja imánkat. – Krisztus példázatai, 174. o.

Fejezet 17— Az ima családi körben

A család imádkozzon együtt minden reggel és este. – A családi áhítatot nem szabad a körülményektől függővé tenni. Nem engedhetjük, hogy időnként elmaradjanak az imák, és a sok tennivaló miatt elhanyagoljuk az imádságot. Ha így teszünk, azt a benyomást keltjük gyermekeinkben, hogy az imának nincs különösebb jelentősége. Isten gyermekei számára az ima nagyon sokat jelent – hálaáldozatok szállnak fel az Úrhoz este és reggel az igaz keresztények házaiból. A zsoltáríró mondja: „Jöjjetek el, örvendezzünk az Úrnak, vigadozzunk a mi szabadításunk Kősziklájának! Menjünk elébe hálaadással, vigadozzunk néki zengedezésekkel!” (Zsolt 95:1–2)

Szülők, bármennyire is rátok nehezedik a mindennapi tennivalók terhe, soha ne mulasszátok el összegyűjteni családotokat Isten oltára elé! Kérjétek otthonotokra a mennyei angyalok oltalmát! Ne feledjétek, hogy szeretteitek mindnyájan kísértéseknek vannak kitéve.

Ha arra törekszünk is, hogy vendégeink kényelmesen és jól érezzék magukat, mégsem hanyagolhatjuk el Isten iránti kötelezettségeinket. Az áhítat és ima órájáról nem mondhatunk le semmi más kedvéért. [190] Ne húzzuk el olyan sokáig a beszélgetést és a szórakozást, hogy azután mindannyian túl kimerültek legyünk ahhoz, hogy az áhítat idejében örömünket leljük. Az estének egy korai órájában, amikor sietség nélkül, odafigyelve imádkozhatunk, hálaadással tárjuk fel könyörgésünket, és emeljük fel szavunkat boldogan, köszönettel Istenhez.

Mindazok, akik keresztényekhez jönnek látogatóba, lássák meg, hogy az imádság órája a nap legbecsesebb, legszentebb és legboldogabb órája. Az áhítat felemelő és nemesbítő hatást gyakorol mindenkire, aki részt vesz benne. Békét és nyugalmat hoz, amely jót tesz a léleknek. – Gyermeknevelés, 520–521. o.

Az Úr rendkívüli módon érdeklődik földi gyermekeinek családjaiiránt. Imádkozzatok a családi körben a reggel és az est hűvös óráiban, emeljétek fohászaitokat a menny felé, mutassátok be az Atya előtt Jézus nektek tulajdonított érdemeit. Reggel és este a menny feljegyzést készít az áhítatot tartó családokról. – My Life Today, 29. o.

Reggel és este a menny örömmel szemléli az imádkozó családokat, az angyal pedig, akinél a tömjén van, amely a megbűnhődés vérét jelképezi, bemenetelt nyer Istenhez. – Adventista Bibliakommentár 7. kötet, 971. o.

A keresztények első gondolata minden reggel Isten legyen. Az e világban végzett munka és egyéb érdekek mind másodlagosak. A gyerekeket meg kell tanítani, hogy becsüljék és tiszteljék az imádság óráját… A keresztény szülők feladata, hogy reggel és este buzgó ima és állhatatos hit által védőfalat állítsanak gyermekeik köré. Türelmesen kell oktatgatni őket, fáradhatatlanul tanítani, hogyan élhetnek Istennek tetsző életet. – Gyermeknevelés, 519. o.

Minden keresztény otthonban meg kell tisztelni Istent a reggeli és esti áhítattal. – Meg kell tanítani a gyermekeket a családi áhítat perceinek értékelésére. A keresztény szülők kötelessége, hogy reggel és este kitartó hittel és őszinte imában védőfalat emeljenek családjuk köré. A családi gyülekezetben a gyermekeknek meg kell tanulniuk imádkozni és bízni Istenben. Kérjétek meg, hogy ismételten felmondják Isten parancsolatait. Az izraelitáknak szóló tanács ekképpen hangzott: „És gyakoroljad ezekben a te fiaidat, és szólj ezekről, mikor a te házadban ülsz, vagy mikor úton jársz, és mikor lefekszel, és mikor felkelsz.” (5Móz 6:7)

Gyertek alázattal, gyengéd szívvel a családi oltár elé. Kísértések és veszélyek leselkednek rátok és gyermekeitekre, ezért hit által kérjétek Isten oltalmát. Tanítsátok őket egyszerű szavakkal imádkozni. Mondjátok nekik, hogy Isten örül, amikor fohászkodnak hozzá. – Tanácsok szülőknek, nevelőknek és tanulóknak, 110. o.

Mielőtt reggel munkába indulna a család, gyűljenek egybe, és az apa vagy ha ő nincs jelen, az anya könyörögjön buzgón Istenhez, hogy őrizze őket a nap folyamán. Jöjjetek alázatosan, szívetek teljen meg gyengéd szeretettel, és gondoljatok az ezernyi veszélyre és kísértésre, amely reátok és gyermekeitekre leselkedik. Kérjétek Istent, hogy viselje gondját családotoknak. Szolgáló angyalok fogják őrizni azokat a gyermekeket, akiket ily módon ajánlanak fel Istennek. – Gyermeknevelés, 520. o.

Fontos imádkozni a családban. – Az egyéni, családi vagy közösségi ima mind fontos. Alkalmaznunk kell mindazt, amit imáinkban vállalunk Isten előtt. Dolgozzunk együtt Krisztussal az Ő munkájában! – Bizonyságtételek 7. kötet, 239. o.

Nincs annál szomorúbb, mint az az otthon, ahol nincs közös imádkozás. – Nincs semmi, ami olyan nagy szomorúságot okozna nekem, mint egy imádság nélküli otthon. Egyetlen éjszakára sem érzem magam biztonságban egy ilyen házban, és ha nem remélném, hogy talán segíthetek a szülőknek, hogy ráébredjenek hanyagságuk szomorú következményeire, nem is maradnék ott egy percig sem! E hanyagság a legjobban a gyerekeken látható, mert nem tanulják meg félni Istent. – Gyermeknevelés, 518. o.

Minden otthonnak az imádság hajlékának kellene lennie. – Ha valaha volt idő, amikor minden otthonnak az imádság hajlékának kellett lennie, az az idő most van. – Bizonyságtételek 7. kötet, 42. o.

A családi áhítat Isten közvetlen jelenlétébe vezet. – Az ima, hangozzék el a gyülekezetben, a családban vagy belső szobánkban, az embert közvetlenül Isten jelenlétébe vezeti. A szüntelen imádkozás által a fiatalok olyan szilárd elveket sajátíthatnak el, amelyeknek köszönhetően még a legerősebb kísértések sem távolíthatják el őket Istentől. – My Life Today, 18. o.

A családi imák által erőt és áldást nyerünk. – Sokkal többet kellene imádkoznunk! Óriási erő és áldás rejlik a közös családi imában gyermekeinkért és gyermekeinkkel. Ha a saját gyerekeim valami rosszat csináltak, először kedvesen és nyugodtan megbeszéltük a dolgot,

azután imádkoztam velük, és ezek után soha, egyszer sem láttam szükségesnek, hogy megbüntessem őket. Szívük meglágyult a Szentlélek hatására, aki válaszként érkezett közösen mondott imáinkra. – Gyermeknevelés, 525. o.

Az egyszerű nyelvezet a legalkalmasabb az imádságra. – Fellengzős kifejezések nem illenek az imába, akár nyilvánosan, családi körben vagy belső szobánkban mondjuk el. Különösen a nyilvános imák hangozzanak egyszerű szavakkal, hogy mindenki megérthesse és együtt imádkozhassa velünk. A hívő szívből jövő imát meghallgatja a menny, és a földön megválaszolja azt. – Az evangélium szolgái, 177. o.

Tanítsátok gyermekeiteket tiszteletben tartani az imádságra szánt időt. – A gyermekeknek meg kell tanítani, hogy tiszteletben tartsák az áhítat és ima óráját. Tudniuk kell, hogy az ima és az istentisztelet órája szent, mivel ott Isten van jelen! Amikor magatartásukban és viselkedésükben tisztelet nyilvánul meg, Isten iránti tiszteletük is tovább mélyül. – Gyermeknevelés, 521. o.

A családunkért mondott imák otthon hangozzanak el. – Nem kellene az Isten házába jönnünk családunkért imádkozni, csak ha mély érzetek vezetnek, míg Isten Lelke meggyőzi őket. Általában a családi oltár a megfelelő hely, ahol családunkért imádkozhatunk. Amikor imánk tárgyai távol vannak, a belső szoba az alkalmas, ahol könyörögnetünk értük Istenhez. Isten házában imádkozzunk jelen áldásáért, és várjuk el, hogy meghallja, és válaszoljon imánkra. Az ilyen összejövetelek élénk és figyelmet lekötő alkalmak lesznek. – Bizonyságtételek 1. kötet, 145–146. o.

Az Úr nem fogadja el azokat a családi áhítatokat, amelyeket megszokásból tartunk. – Sok esetben a reggeli és esti áhítat nem más, mint csupán formai, unalmas és monoton frázisok ismételgetése, amelyben nem fejeződik ki a hála lelkülete vagy a valódi szükség érzése. Az Úr nem fogadhat el ilyen szolgálatot. Ugyanakkor soha nem veti meg a szelíd és alázatos szívet és a töredelmes lelket. Szívünk megnyitása mennyei Atyánk előtt, teljes függőségünk tudata, szükségleteink feltárása, hálás szeretetünk és hódolatunk kifejezése – ez a valódi imádság. – Gyermeknevelés, 518. o.

A szülőknek imádkozniuk kell bölcsességért, hogy Istennek nevelhessék gyermekeiket. – Minden család – tudva, hogy „a bölcsesség kezdete az Úrnak félelme” – emeljen oltárt, ahonnan imáik felszállnak Istenhez. Akiken a gyermekek oktatásának és nevelésének felelőssége nyugszik, azoknak mindenkinél nagyobb szükségük van a vallás nyújtotta erőre és bátorításra. Isten nem fogadhatja el munkájukat, ha saját példájuk és mindennapi életük azt sugallja gyermekeiknek, akik felnéznek rájuk és útmutatást várnak tőlük, hogy Isten nélkül is nyugodtan élhetnek. Ha őket csupán erre az életre nevelik, akkor nem készülnek fel az örökkévalóságra. Úgy fognak meghalni, ahogyan éltek: Isten nélkül, és lelkük elvesztéséért a szülőket vonják felelősségre. Apák és anyák! Keressétek Istent reggel és este a családi oltárnál, hogy megtanulhassátok, hogyan neveljétek gyermekeiteket bölcsen, gyengéden és szeretettel. – Gyermeknevelés, 517. o.

Ti hoztátok világra gyermekeiteket, nekik nem volt beleszólásuk, hogy megszülessenek. Magatok vállaltátok jelentős mértékben a felelősséget jövő boldogságukért, örök jólétükért. A ti vállatokon nyugszik a teher, akár tudatában vagytok, akár nem, hogy Istennek neveljétek őket, hogy féltékenyen őrködjetek a nyakas-szívós ellenség legelső közeledése ellen, hogy készen álljatok zászlót bontani ellene. Építsétek fel gyermekeitek köré az ima és a hit erődítését, de lankadatlanul virrasszatok is felettük. Pillanatnyi biztonság sincs Sátán támadásától. – Bizonyságtételek 2. kötet, 397–398. o.

A szülők kérjék az Úr vezetését otthoni munkájukra. Miközben előtte térdelnek, igazán megértik óriási felelősségüket, és gyermekeiket Istenre bízhatják, aki sohasem téved a tanácsadásban és tanításban. – Boldog otthon, 321. o.

A szülőknek kitartó, őszinte imáik által védelmi falat kell felépíteniük gyermekeik köré. Teljes hittel kell kérniük, hogy Isten állandóan óvja gyermekeiket, és a szent angyalok [195] távol tartsák őket Sátán irgalmatlan támadásaitól. – Bizonyságtételek 7. kötet, 42–43. o.

A szülők türelemmel, szeretettel, Isten sokféle kegyelmének hűséges sáfáraiként végezzék kijelölt munkájukat. Elvárják tőlük, hogy hűségeseknek találtassanak. Mindent hitben végezzenek. Állandóan imádkozniuk kell, hogy Isten gyermekeiket kegyelmében részesítse. Sohase legyenek fáradtak, türelmetlenek és ingerültek munkájukban. Erősen ragaszkodjanak gyermekeikhez és Istenhez.

Ha a szülők türelemmel és szeretettel munkálkodnak, ha komolyan igyekeznek segíteni gyermekeiknek, hogy elérjék a tisztaság és szerénység legmagasabb fokát, akkor eredményesek lesznek. – Boldog otthon, 208. o.

Az emberi erőfeszítés nélkül az isteni erőfeszítés hiábavaló. Isten hatalommal fog munkálkodni, ha a szülők gyermeki bizalommal a rajtuk nyugvó szent felelősség tudatában vannak, és gyermekeiket helyesen kívánják oktatni. Ő együtt munkálkodik azokkal a szülőkkel, akik gondosan és imádkozva nevelik gyermekeiket, munkálván maguk és gyermekeik üdvösségét. Az Úr munkálja bennük az akarást és a véghezvitelt jó kedvéből. – Boldog otthon, 206–207. o.

Szülők! Tesztek-e határozott erőfeszítéseket gyermekeitekért? A menny Istene látja törekvéseteket, komoly szolgálatotokat, állandó éberségeteket, és hallja imáitokat. Neveljétek gyermekeiteket az Úrnak türelemmel, kedvesen. Az egész menny érdeklődve figyel titeket. A világosság angyalai csatlakoznak hozzátok, ha gyermekeiteket a menny felé vivő úton vezetitek. Isten is mellétek áll, és sikerrel koronázza erőfeszítéseiteket. Krisztus örömmel tiszteli meg a hűséges keresztény családokat, mert egy ilyen család a mennyei család jelképe. – Review and Herald, 1901. január 29.

Az anyák imájának fontossága. – Azok, akik megtartják Isten törvényét, a remény és a félelem bizonytalan érzésével tekintenek gyermekeikre, és szeretnék tudni, milyen szerepet fognak betölteni az előttük álló nagy küzdelemben. Az aggódó anya ezt kérdezi: „Milyen

álláspontot foglalnak el? Mit tehetek felkészítésükért, hogy helyesen vegyék ki részüket, és az örök dicsőség részesei legyenek?”

Anyák, nagy felelősség nyugszik rajtatok. Noha nem vesztek részt nemzeti tanácsokban, nagy munkát végezhettek Istenért és országotokért: nevelhetitek gyermekeiteket. Segíthettek nekik olyan jellem kifejlesztésében, amelyet nem irányítanak vagy befolyásolnak a rossz megtételére, hanem az fog másokat irányítani és befolyásolni a jó cselekvésére. A hit buzgó imája által mozgathatjátok azt a kart, amely irányítja az egész világot. – Boldog otthon, 264. o.

Az istenfélő, imádkozó anya befolyása örökké tartó. Lehet, hogy egy napon megpihen, befolyása azonban örökre megmarad. – Bizonyságtételek 4. kötet, 500. o.

Ha az anyák felismernék küldetésük fontosságát, többször fordulnának titkos imában az Úrhoz, hogy bemutassák gyermekeiket Jézusnak. Áldást kérnének rájuk és bölcsességet Istentől, hogy szent feladatukat igazán be tudják tölteni. Az édesanya használjon fel minden alkalmat arra, hogy alakítsa és formálja gyermekei természetét és jellemét. Gondosan figyelje jellemük fejlődését, és nyomja el a túlságosan feltűnő jellemvonásokat, de serkentse a hiányosságokat. Tegye saját életét drága megbízatásának tiszta és nemes példájává!

Az édesanya bátorsággal és tetterővel kezdje el munkáját, és minden erőfeszítésében támaszkodjon állandóan az isteni segítségre! Ne nyugodjon megelégedetten addig, amíg nem látja gyermekei jellemének fokozatos nemesedését, amíg saját élvezetük hajszolásánál nincs magasabb céljuk életükben. Lehetetlen felbecsülni az imádkozó anya befolyásának erejét. Ő felismeri az élete minden tapasztalatában Istent. Gyermekeit a kegyelem királyi székéhez viszi, és bemutatja őket Jézusnak, hogy áldását kérje reájuk. Az ilyen imák befolyása a gyermekekre olyan, mint az „élet forrása”. A hitben elmondott imák képezik a keresztény anya erejét és támaszát. A gyermekeinkkel való ima kötelességének elhanyagolása a hatáskörünkön belüli legnagyobb áldás, a legnagyobb segítség egyikének elvesztése a bajban, a gondban és az élet terhének hordozásában.

Az édesanya imáinak erejét nem lehet eléggé felbecsülni. Ő, aki fia és leánya mellett térdel gyermekségének viszontagságaiban, ifjúságának veszedelmeiben, csak az ítéletkor tudja meg, milyen hatást gyakoroltak imái gyermekei életére. Ha az anya hit által kapcsolatban van Isten Fiával, gyengéd keze visszatarthatja fiát a kísértés hatalmától, és féken tarthatja leányát, hogy ne hódoljon a bűnnek. Ha a szenvedély az uralom elnyeréséért harcol, akkor a szeretet hatalma, az édesanya visszatartó, komoly, határozott befolyása az igazság mellett tarthatja gyermekeinek lelkét. – Boldog otthon, 265–266. o.

A keresztény anyák imája nem kerüli el az Atya figyelmét, aki azért küldte el Fiát erre a földre, hogy megváltsa az Ő népét. Nem fordul el a hozzá esedezőktől, és nem hagyja őket egyedül a Sátán elleni küzdelemben. A ti dolgotok, hogy hittel és kitartóan munkálkodjatok, Isten pedig megerősíti kezeiteket. – Gyermeknevelés, 526. o.

A közös családi imádság fontos, de a nyilvános és az egyéni ima is elengedhetetlen. – A családi vagy nyilvános ima önmagában nem elég. Rendkívül fontos a titkos ima; magányunkban kitárjuk lelkünket Isten előtt, és magunk is szemügyre veszünk minden indítékot.

Titkos ima! Mennyire becses is ez! Lelkünk Istennel társalog! Az a titkos ima, ha csakis az imát hallgató Isten hallja. Az ilyen könyörgéseknek nem szabad kíváncsi fülekbe jutnia. – Bizonyságtételek 2. kötet, 189–190. o.

Fejezet 18— Az ima és az imádat

Az ima és az imádat fontos a lelki növekedés szempontjából. – Keressük az alkalmakat az imára, bárhol kínálkozzék is. Akik igazán törekszenek az Istennel való közösségre, rendszeresen felkeresik az imagyülekezéseket, mindenben eleget tesznek kötelezettségeiknek, és a legkomolyabb buzgalommal igyekeznek az összes áldásokat elnyerni! Minden alkalmat felhasználnak, hogy rájuk ragyogjon a mennyei fény sugara. – Jézushoz vezető út, 98. o.

Az egyéni ima, a családi ima, az istentiszteletek nyilvános imája, mindhárom elengedhetetlen. Az imáinkat élnünk is kell. Együtt kell működnünk Krisztussal az Ő munkájában. – Bizonyságtételek 7. kötet, 239. o.

Áhítati összejöveteleinken imák és dicséretek által hangosan fejezzük ki hálánkat Isten iránt, hogy mindannyian tudják, hogy egyszerű módon, igazságban és a megszentelődés szépségében imádjuk Istenünket. – Tanácsok szülőknek, nevelőknek és oktatóknak, 245. o.

Alakuljanak kis csoportok este, délben vagy kora reggel bibliatanulmányozás céljából. Tartsanak imaórákat, imádkozzanak, hogy a Szentlélek erősítse, világosítsa és szentelje meg őket. Isten ezt akarja elérni minden munkása szívében. Ha magatok nyitjátok meg az ajtót, hogy befogadjátok Őt, gazdag áldásban lesz részetek. Gyülekezeteitekben angyalok lesznek jelen. Az élet fájának leveleivel fogtok táplálkozni. Ezekben az értékes órákban, amikor Isten áldását keresitek, milyen bizonyságtételeket tehettek a munkatársaitokkal alkotott meghitt barátságról! Ez több megnyugvást és örömöt ad, mint a gyülekezetben játszott hangszerek kellemes hangja. Krisztus be fog lépni szívetekbe. Csakis ezen az úton tudtok megmaradni rendíthetetlennek. – Bizonyságtételek 7. kötet, 195. o.

Olyan buzgón készülj hát az örökkévalóságra, amilyet eddig nem tanúsítottál. Neveld magad a Biblia, az imaórák szeretetére, az elmélkedés órájának szeretetére, és mindenek felett pedig az azért az óráért való rajongásra, amikor Istennel beszélgethetsz. Ha csatlakozni szeretnél a mennyei karhoz az égi lakóhelyeken, akkor válj mennyei gondolkodásúvá. – Bizonyságtételek 2. kötet, 267. o.

Amikor Isten Lelke munkálkodik a szívben, megtisztítva a lélek templomát a világiasság és élvezet szeretetének szennyétől, akkor mind ott lesznek az imaórán, hűségesen eleget téve kötelességüknek, buzgón vágyva elnyerni mindazokat az előnyöket, amelyeket elnyerhetnek. A Mester valahány hűséges munkása meg fog ragadni minden lehetőséget, hogy közvetlenül az Isten trónjáról jövő sugarak fényébe helyezze magát, és ez a fény rá fog tükröződni másokra is. – Bizonyságtételek 4. kötet, 461. o.

Isten jelenléte megszenteli az ima és imádat idejét. – Az Isten iránti valódi tisztelet magában hordja Isten végtelen nagyságának és jelenlétének érzetét. A Láthatatlan iránti eme érzület minden gyermek szívére mély hatást kell, hogy gyakoroljon! A gyermeket meg kell

tanítanunk arra, hogy az ima és az istentisztelet óráját szentnek tekintse, mivel Isten van ott jelen! Amikor magatartásában és viselkedésében tisztelet nyilvánul meg, akkor Isten iránti tisztelete is tovább mélyül. – Előtted az élet, 242–243. o.

A nyilvános ima Isten jelenlétébe vezet. – Az ima – hangozzék el akár nyilvánosan vagy családunk körében, akár egyedüllétünkben – az embert közvetlenül Isten jelenlétébe vezeti. A szüntelen fohászkodás által ifj aink olyan megingathatatlan elveket sajátíthatnak el, amelyek ellen még a legerősebb gonosz szellemek sem tehetnek semmit; nem tántoríthatnak el az Isten iránti engedelmességtől. – My Life Today, 18. o.

A nyilvános imák ne legyenek hosszúak. – A mennyei Király gyermekeiként képeznünk kell magunkat, hogy olyan érthető módon tegyünk bizonyságot, hogy senki ne érezhesse, hogy visszafogottak lennénk, amikor Urunk irgalmasságáról beszélünk. A közösségi összejövetelek alkalmával imádkozzunk úgy, hogy az mindenki lelki épülését szolgálja, és a jelenlévők kövessék a Jézus egyszerű imája bemutatta példát. A Megváltó imája egyszerű, érthető, mindent átfogó, és mégsem olyan hosszú és unalmas, mint oly sok nyilvánosan elmondott ima. Jobb lenne, ha ezek az élettelen imák el sem hangoznának, mivel nincs építő jellegük, nem származik belőlük áldás, hanem egyszerűen csak üres, erőtlen szavak. – Christian Education, 129. o.

Imáink és közösségi találkozóink alkalmak legyenek a segítségnyújtásra, a bátorításra. Mindenkinek tennie kell valamit annak érdekében, hogy ezek a találkozók a lehető legérdekesebbek és leghasznosabbak legyenek. Ezt csakis úgy érhetjük el, ha naponta tapasztalatokat szerzünk Istennel, és készségesen bizonyságot teszünk szeretetéről. Ha nem engeditek meg a sötétségnek és a hitetlenségnek, hogy behatoljon a szívetekbe, akkor a sötétség és hitetlenség a gyülekezetet is el fogja kerülni.

Istentiszteleteink legyenek érdekesek. Lehessen érezni, hogy a menny áldása van rajtuk. A felszólalások ne legyenek hosszúak, szárazak, az imák ne legyenek formálisak, amelyeknek kizárólag az idő kitöltése a célja. – Tanácsok az eredményes keresztény szolgálathoz, 211. o.

A gyerekek is vegyenek részt a családi áhítaton. Hozza mindenki a Bibliáját, és olvasson fel egy-két verset. Énekeljünk el egy jól ismert éneket, azután pedig imádkozzunk. Az imára Krisztustól kaptunk példát. Az Úr imája nem gépies ismételgetés céljából adatott, hanem annak szemléltetésére, hogy milyen legyen az imádság: egyszerű, buzgó, világos. Járuljatok alázatosan az Úr elé, mondjátok el egyszerűen szükségleteiteket, és köszönjétek meg irgalmasságát. Ezzel Jézust látjátok vendégül mind otthonotokban, mind pedig szívetekben.

A családi áhítaton nem helyénvaló a hosszú, távoli dolgokról szóló ima, mert ahelyett, hogy előjognak és áldásnak tekintenék, fárasztónak fogják érezni az áhítat óráját. Tegyük a családi istentiszteletet érdekessé és örömtelivé! – Gyermeknevelés, 524. o.

A hosszú felszólalásoknak és imáknak nincsen helyük közösségi összejöveteleinken. Fárasztják az embereket és az angyalokat is. Fohászaink legyenek rövidek, tárgyhoz szólóak.

Isten Lelkének be kell hatolnia a hallgatók szívébe, ehhez pedig mellőznünk kell az egyhangúságot és a külsőségeket. – Review and Herald, 1882. október 10.

Egy-két perc elegendő egy szokásos imához. – Bizonyságtételek 2. kötet, 581. o.

A hosszú imák fárasztóvá teszik az istentiszteletet. – A család jelöljön ki meghatározott időt a reggeli és esti áhítatra. Mennyire helyénvalóan cselekszik az a szülő, aki reggeli előtt maga köré gyűjti gyermekeit, megköszöni a mennyei Atya védelmét az elmúlt éjjelen, segítségét, irányítását és oltalmát kéri az előttük álló napra. Milyen helyes az is, ha esténként a család újra összejön, és az Úr előtt megköszöni az elmúlt nap áldásait!

Az apa vagy távollétében az anya vezesse az áhítatot. Válasszon megfelelő, szép és érthető bibliaverseket. Az áhítat legyen rövid. Ha hosszú szöveget olvasunk, és hosszan imádkozunk, az áhítat fárasztóvá válik, és mindenki örül, ha befejezték. Ha az áhítat órája oly unalmas és terhes, hogy a gyermekek félnek tőle, Istent gyalázzuk meg.

Apák és anyák, tegyétek az áhítat perceit igen vonzóvá! Semmi ok arra, hogy ne ez legyen a nap legkellemesebb és legszebb része. Ha előkészítenénk, érdekessé és hasznossá tehetnénk. Időről időre változtassunk az áhítaton. Kérdéseket tehetünk fel az olvasott bibliaszövegről, és fűzzünk hozzá néhány megfontolt, helyénvaló megjegyzést. Dicsérjétek énekkel az Urat!

Az ima legyen rövid és világos. Egyszerű, komoly szavakkal dicsérjük Isten jóságát, és kérjük segítségét. Ha a körülmények megengedik, a gyermekek is vegyenek részt az olvasásban és az imában. Csak az örökkévalóság tárja majd fel, milyen sok jót tettek az áhítat ezen órái. – Bizonyságtételek 7. kötet, 43–44. o.

Nyilvános imáink legyenek rövidek, és csakis a lélek valós kívánságait fejezzék ki. Kérjük egyszerű szavakkal és egyszerű bizalommal azt, amire lelkünknek szüksége van. Az alázatos, megtért szív imája a megigazulás után epekedő lélek lélegzetvétele. – Signs of the Times, 1896. december 3.

Isten nem várja el tőlünk, hogy azzal tegyük fárasztóvá és unalmassá az imaórákat, hogy huzamos időn át a térdünkön maradunk, néhány hosszúra nyújtott imára hallgatva. A gyöngébbek nem bírják ki a megerőltetést lankadás és kimerülés nélkül. Ha hosszú ideig térdelünk, erőt vesz rajtunk a fáradtság, és ami még rosszabb, agyunk is annyira beleun és fásul a sok imába, hogy nem merítünk belőle lelki felüdülést, ezért az imaóra puszta veszteség lesz, mivel bár szellemileg és testileg kimerülnek, lelki erőt mégsem nyernek.

Ne tegyük fáradtságossá az értekezlet és ima óráit. Ha csak lehetséges, korlátozzuk egy óra hosszára, és ha valaki félórát, vagy akár tizenöt percet késik, ne várjunk rá. Ha csak ketten is vannak jelen, igényt tarthatnak az ígéretekre. Ha csak lehet, kezdjük a kijelölt időben az összejövetelt, akár kevesen vannak jelen, akár sokan. Tegyük félre az alakiságot és a hideg merevséget, és mindenki végezze időhúzás nélkül a rá eső részt. Általában az imádkozásra szánt idő ne legyen hosszabb, mint tíz perc. Akkor változtassunk testhelyzetet az énekléshez

vagy intő szóhoz, hogy ne merevedjünk meg. Ezután ha még valaki kötelességének érzi, imádkozhat.

Mindenki tartsa keresztény kötelességének, hogy röviden imádkozzék. Mondd el az Úrnak, amit kívánsz anélkül, hogy bebolyongnád a világot. Amikor magadban imádkozol, előjogod, hogy annyi ideig és olyan aprólékosan imádkozz, amennyire tetszik. Felsorolhatod összes rokonodat és barátodat. A hálószobád az a hely, ahol személyes bajaidról, próbáidról és kísértéseidről beszámolhatsz. A közös istentisztelet nem arra való, hogy szívünk magánügyeit kiteregessük.

Mi az összejövetel célja? Talán az, hogy az Úr tudomására hozzunk dolgokat, hogy imában kioktassuk mindarra, ami eszünkbe jut? Azért jövünk össze, hogy gondolataink és tapasztalataink kicserélésével egymás épülését szolgáljuk, hogy megismerve egymás reményeit és vágyakozásait, erőt, világosságot és bátorítást merítsünk. Azért gyűlünk egybe, hogy hittel felajánlott, komoly, szívből fakadó imával felüdülést és erőt nyerjünk az erő forrásától. Az összejöveteleink legyenek a legédesebb órák, és tegye őket kellemessé mindenki, aki szereti a vallásos dolgokat.

Némelyek mégsem egyéni imában tárják egyéni bajaikat Isten elé, hanem az imaórákra tartogatják, ott érik utol magukat néhány napra az imádkozással. Ezeket az összejövetelek és imaórák gyilkosainak nevezhetnénk. Nem fényforrások, senkit sem üdítenek fel. Hideg, merev imáik és hosszas, elcsépelt bizonyságtételeik csak árnyékot vetnek maguk körül. Mindenki örül, ha végre befejezték, és akkor is csaknem lehetetlen lerázni azt a hideget és sötétet, amelyet imáik és beszédeik árasztanak az összejövetelre. A nyert fényből írom, hogy összejöveteleink legyenek lelkiek, meghitt légkörűek és rövidek.

Hagyjuk otthon a hidegséget, kevélységet, hiúságot és az emberek félelmét. Ne vigyük magunkkal az apró nézeteltéréseket és előítéleteket. Akár az egyetértő családban, lakozzék őszinteség, szelídség, bizalom és szeretet fivéreink és nővéreink szívében. Hiszen azért jönnek össze, hogy világosságuk egyesítéséből felüdülést és erőt merítsenek. – Bizonyságtételek 2. kötet, 577–579. o.

Nyilvános imáinkat tisztán és érthetően mondjuk el. – Aki imádkozik, aki beszél, szóljon csengő, érthető, nyugodt hangon. A jó hanghordozással felajánlott ima az áldás forrása, az Úr egyik eszköze, hogy közölje népével az igazság becses kincseit. Ámde az imádkozók helytelen hanghordozása miatt nem az, aminek lennie kellene. Az ellenfél ujjong, amikor alig hallhatóan rebegjük el Istennek imáinkat. Isten népe tanulja meg a közérthető beszédet, és imái is képviseljék helyesen a birtokában lévő becses igazságokat. Az elmondott bizonyságtétel és felajánlott ima legyen világos, érthető. Ezzel Isten dicsőül meg. – Bizonyságtételek 6. kötet, 382. o.

Amikor nyilvánosan imádkoztok, használjatok egyszerű szavakat. – Fellengzős kifejezések nem illenek az imába, akár nyilvánosan, családi körben vagy belső szobánkban mondjuk el. Különösen a nyilvános imák hangozzanak egyszerű szavakkal, hogy mindenki

megérthesse és együtt imádkozhassa velünk. A hívő szívből jövő imát meghallgatja a menny, és a földön megválaszolja azt. – Az evangélium szolgái, 177. o.

Az imáink legyenek átgondoltak. – Láttam, hogy a zűrzavar nem tetszik Istennek; rendet kell tartanunk az imában és az éneklésben is. Nem kellene az Isten házába jönnünk családunkért imádkozni, csak ha mély érzetek vezetnek, míg Isten Lelke meggyőzi őket. Általában a családi oltár a megfelelő hely, ahol családunkért imádkozhatunk. Mikor imánk tárgyai távol vannak, a belső szoba az alkalmas, ahol könyöröghetünk értük Istenhez. Isten házában imádkozzunk jelen áldásáért, és várjuk el, hogy meghallja és válaszoljon imánkra. Az ilyen összejövetelek élénkek és figyelmet lekötő alkalmak lesznek. – Bizonyságtételek 1. kötet, 145–146. o.

Tisztelettel közeledjünk Istenhez, amikor imádkozunk! – Néhányan az alázat jelének tartják, ha Istent olyan közönséges módon szólítják meg, mintha emberi lénnyel beszélnének. Isten nevét szentségtelenítik meg azáltal, hogy szükségtelenül és tiszteletlenül ismétlik imájukban a „Mindenható Isten” kifejezést – azokat a tiszteletet keltő, megszentelt szavakat, amelyeket az ajak csak szelíd hangon és szent félelemmel ejthet ki. – Az evangélium szolgái, 176. o.

Kiváltságunk térdet hajtani a nyilvános ima alatt. – Mind az egyéni imában, mind a nyilvánosban, amikor elmondjuk Istennek kéréseinket, kötelességünk térdet hajtani. Ez a gesztus Istentől való függőségünket tanúsítja. – Selected Messages 2. kötet, 312. o.

A nyert világosságból tudom, hogy Istennek tetsző lenne, ha a lelkészek a szószékre lépve azonnal leborulnának, és komolyan kérnék Isten segítségét. Milyen benyomást tenne ez? Komoly ünnepélyesség szállna a gyülekezetre. Az igehirdető Istennel beszél; a kezébe helyezi magát, mielőtt emberek elé merne állni. A gyülekezet mélyen megilletődne, és Isten angyalai közel húzódnának hozzájuk. A szószékre lépő igehirdetők forduljanak először Istenhez. Hirdessék ezzel mindenki előtt, hogy Isten az erejük forrása. – Bizonyságtételek 2. kötet, 612. o.

Az igehirdető ünnepélyes arckifejezéssel lépjen a terembe. A szószékhez érve boruljon le csöndes imára, és buzgón kérje Isten segítségét. Ha ezt teszi, mély benyomást tesz a gyülekezetre. Ünnepélyes tisztelet ébred az emberekben: [206] az igehirdető Istennel beszél.

Istennek ajánlja magát, mielőtt a gyülekezet elé merne lépni. Komolyság száll így mindenkire, Isten angyalai pedig nagyon közel jönnek. Aki féli Istent, hajtsa le fejét az igehirdető csendes imája alatt, és egyesüljön vele buzgó könyörgésben, hogy Isten tisztelje meg az összejövetelt jelenlétével, és kísérje erő az igazság emberi ajkakról szóló hirdetését. Amikor az összejövetel közös imával elkezdődik, mindenki hajtson térdet a szent Isten jelenlétében, és minden szív csendes áhítattal emelkedjék Őhozzá. Isten meghallja a hívek imáját, és az igeszolgálat gyümölcsöző lesz. A résztvevők élettelen magatartása az egyik nyomós oka annak, hogy miért nem áldásosabb a szolgálat.

Az ének, amely világos mondanivalójával sok szívből árad, Isten egyik eszköze a lélekmentés munkájában. Vezessük az egész szolgálatot ünnepélyesen és komolyan, mintha Mesterünk láthatóan is jelen volna. – Bizonyságtételek 5. kötet, 492–493. o.

Kiváltságunk, hogy Isten előtt leborulva – mind a közös istentiszteleten, mind pedig a csendes kamránkban – felküldjük könyörgéseinket Őhozzá. Jézus, a mi példaképünk „térdre borulva” imádkozott (Lk 22:41). Követőiről olvashatjuk, hogy ők is letérdelve imádkoztak. Pál mondta: „Meghajtom térdemet az Atya előtt.” (Ef 3:14) Ezsdrás is térdre esve vallotta meg Isten előtt Izrael vétkeit (lásd Ezsd 9:5). Dániel „napjában háromszor térden állva imádkozott, és magasztalta Istenét” (Dán 6:11). – Próféták és királyok, 48. o.

A nyilvános ima fontos, de nem elégséges. – A családi vagy nyilvános ima önmagában nem elég. Rendkívül fontos a titkos ima; magányunkban kitárjuk lelkünket Isten előtt, és magunk is szemügyre veszünk minden indítékot. Titkos ima! Mennyire becses is ez! Lelkünk Istennel társalog! Az a titkos ima, ha csakis az imát hallgató Isten hallja. Az ilyen könyörgéseknek nem szabad kíváncsi fülekbe jutnia. – Bizonyságtételek, 189–190. o.

Fejezet 19— Az ima alatti magatartás

A helyes magatartás nyilvános ima közben. – Leveleket kaptam, amelyekben megkérdezték, hogy mi a helyes magatartás, amelyet tanúsítanunk kell, amikor a világegyetem szuverén Urához imádkozunk. Honnan vették át testvéreink azt a gondolatot, hogy állva kell imádkozni? Egyik testvérünket, aki Battle Creek-ben tanult öt éven keresztül, megkérték, hogy mielőtt hirdetném az Igét, imádkozzon.

Amikor láttam, hogy állva marad, és már-már elkezdi az imát, lelkem zaklatottá vált, és nyilvánosan megfeddtem. Nevén szólítottam és ezt mondtam: „Hajts térdet!" Ez a helyes testtartás imádkozás közben… Imádkozás közben térdet kell hajtanunk. Ezt várta el Isten a három zsidó rabtól is Babilonban… Ez a gesztus egy olyan tiszteletadás volt, amely kizárólag Istent, a világegyetem szuverén Urát illette meg, és a három ifjú nem volt hajlandó bálványok előtt térdet hajtani, még ha azok színtiszta aranyból voltak is. Ha meghajoltak volna, Babilon királyát imádták volna. De mivel nem engedelmeskedtek a király parancsának, büntetésképpen az égő kemencébe vetették őket.

Krisztus azonban személyesen jelent meg közöttük, és megvédte őket a lángokban, és semmi bajuk nem esett. Mind az egyéni imában, mind a nyilvánosban, amikor elmondjuk Istennek kéréseinket, kötelességünk térdet hajtani. Ez a gesztus Istentől való függőségünket tanúsítja… „Hol képezték ki H. testvért?" – Battle Creek-ben. Hogy lehetséges, hogy a világosság ellenére, amit népének adott a tiszteletet illetően, a lelkipásztorok és iskoláink pedagógusai, tanárai szavaik és személyes példájuk által arra tanítják ifjainkat, hogy állva imádkozzanak? Vajon ezt az önmegelégedés és a büszkeség számlájára írjuk?

Remélem, hogy amikor az egyedül élő és igaz Istenhez közelednek testvéreink, nem fognak kevesebb tiszteletet tanúsítani Urunk iránt, mint teszik azt a pogányok a bálványaik iránt. Szeretnék most tanárainkhoz szólni. Testvéreim, ne gyalázzátok meg Istent tiszteletlenségetek és felfuvalkodottságotok által. Ne állva imádkozzatok! Ne bízzatok saját erőtökben, hanem hajtsatok térdet valamennyiszer az Úrhoz könyörögtök! Imádjátok Istent!

Amikor Istent imádni gyülekeztek, hajtsatok térdet előtte! Ez a gesztus bizonyítja, hogy egész lényetek – lelketek, testetek, értelmetek – alá van vetve az igazság lelkének. Ki az, aki figyelemmel kutatta az Írásokat, hogy útmutatást találjon benne ebben a kérdésben?

Tanári minőségünkben kiben bízhatunk itt, Amerikában és a világ többi országában? Vajon diákéveik után az ifjak téves gondolatokkal térnek vissza hazájukba, ami az Isten iránti tiszteletet illeti? Nem tisztelik ősz hajú, tapasztaltabb társaikat, Isten szolgáit, akik szinte egész életüket az Úrnak szentelték? Azt tanácsolom mindazoknak, akik az amerikai iskolákat látogatják, hogy ne tanulják el a tiszteletlenség lelkületét. Győződjetek meg arról, hogy tudjátok, milyen nevelésre van szükségetek, hogy majd másokat is nevelhessetek, és olyan jellemet építsenek fel magukban, amely ellenáll a közelgő, nagy próbáknak. Maradjatok a legkomolyabb keresztények társaságában. Ne válasszatok magatoknak felfuvalkodott

tanárokat! Inkább a legmélyebb kegyességről bizonyságot tevő személyeket keressétek, akik értik Isten dolgait.

Veszélyes időket élünk. A hetednapi adventisták Isten népének jelentik ki magukat, amely megtartja a parancsolatokat, viszont híjával találtatik az odaadás terén. Az Isten iránti tisztelet lelkülete megtanítja az embereket, hogyan közeledjenek Teremtőjükhöz: hit által, szent tisztelettel, és nem saját maguk, hanem egy közbenjáró által.

Így az ember állhatatos és hűséges marad, bármilyen helyzetbe is kerüljön. Térdet kell, hogy hajtson a kegyelem trónusa előtt. Miközben naponta elfogadja Isten kezéből a gazdag áldásokat, a szívében állandóan hálalelkületet ápol, és megköszöni a meg nem érdemelt kedvezményeket.

Angyalok őrizték útját egy életen keresztül, és olyan csapdákból is megmenekült, amelyekről tudomása sem volt. Minden egyes imájában meg kell köszönnie Istennek, amit érte tett, annak a szemnek az óvó tekintetét, amely sosem szunnyad el. – Selected Messages 2. kötet, 311–315. o.

Az imádság alatti térdhajtás, az Isten iránti tisztelet kifejezése. – Vajha az Úr megtanítaná népét imádkozni! Bárcsak iskolai tanítóink és gyülekezeti prédikátoraink naponként tanulnának Jézus Krisztus iskolájában! Azután majd komolyan imádkoznak, kéréseik meghallgatásra találnak, és az Igét hatalommal hirdetik. Mind a nyilvános, mind a magánjellegű áhítatnál kiváltságunk, hogy meghajtsuk térdünket az Úr előtt, ha imában hozzá közeledünk.

Jézus, a mi példaképünk „térdre esvén imádkozott” (Lk 22:41). A tanítványokról is feljegyezték, hogy ők is „térdre estek, és imádkoztak” (Csel 20:36; 21:5; 9:40). Pál kijelentette: „Meghajtom térdeimet a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja előtt.” (Ef 3:14) Ezsdrás térdelt, amikor bevallotta Izrael bűneit Isten előtt (lásd Ezsd 9:5). Dániel „háromszor napjában térdeire esett, könyörgött és dicséretet tett az ő Istene előtt” (Dán 6:10).

Az Isten iránti igazi tiszteletet fogja bennünk életre kelteni az Ő felmérhetetlen nagysága és jelenlétének tudata. Minden szívben mély benyomást keltsen a láthatatlan Isten jelenléte. Az ima órája és helye szent, mert Isten ott tartózkodik; és mivel a tisztelet a magatartásban és a viselkedésben nyilvánul meg, az érzés, amelyet kelt, még mélyebb lesz. „Szent és rettenetes az Ő neve!” – mondja a zsoltáríró. Az angyalok eltakarják arcukat, ha nevét kiejtik. Milyen tisztelettel kellene akkor ajkunkra venni Őt nekünk, akik bukott és bűnös teremtmények vagyunk!

Jó volna, ha idős és ifjú elgondolkodna a Szentírás szavain, amelyek bemutatják, hogy miként tekintsünk azokra a helyekre, melyeket Isten különleges jelenléte szentel meg. „Oldd le a te saruidat lábaidról” – parancsolta Isten Mózesnek az égő csipkebokornál –, mert a hely, amelyen állsz, szent föld.” (2Móz 3:5) Jákob azután, hogy látomásban látta az angyalokat, felkiáltott: „Az Úr van e helyen, és én nem tudtam… nem egyéb ez, hanem Istennek háza, és

a mennynek kapuja.” (1Móz 28:16–17) „Az Úr az Ő szent templomában, hallgasson előtte az egész föld!” (Hab 2:20)

Salamon ekkor alázatosan vette magára az uralkodás terheit. Elismerte Isten előtt, hogy „egészen fiatal” (1Kir 3:7). Láthatóan szerette Istent. Mélységesen tisztelte a mennyei dolgokat. Önmagában nem bízott, és a világmindenség végtelen Teremtőjét magasztalta. Mindezek a követésre méltó jellemvonások megmutatkoztak a templom befejezésével kapcsolatos istentiszteletek során, amikor alázatosan térdelve elmondta felajánló imáját. Krisztus követőinek ma vigyázniuk kell arra, hogy el ne veszítsék a tisztelet és istenfélelem lelkületét. A Szentírás megtanítja az embert arra, hogy alázatosan és áhítattal, a mennyei közbenjáróba vetett hittel közeledjék Alkotójához. – Próféták és királyok, 47–48. o.

Salamon „emelvényt készíttetett rézből”, amelynek „hossza öt könyök, szélessége öt könyök, magassága pedig három könyök volt. Föllépett rá… megáldotta Izrael egész gyülekezetét, miközben Izrael egész gyülekezete állt” (2Krón 6:13, 3). „Áldott az Úr, Izrael Istene – kiáltotta Salamon –, aki ígéretet tett apámnak, Dávidnak és azt hatalmával be is teljesítette. Ezt mondta:…kiválasztottam Jeruzsálemet, hogy ott legyen nevem.” (2Krón 6:4–6)

Salamon azután az emelvényre térdelt, és az egész nép hallatára elmondta templomszentelési imáját. A gyülekezet fejét meghajtva állt, és közben a király ég felé emelt kézzel így könyörgött: „Uram, Izrael Istene! Nincs hozzád hasonló Isten sem az égben, sem a földön! Hűségesen megtartod a szolgáiddal kötött szövetséget, ha teljes szívükkel előtted járnak”. – Próféták és királyok, 39–40. o.

Salamon király sárgaréz állványon állt az oltár előtt, és megáldotta a népet. Ekkor karját felemelve letérdelt, és komoly, ünnepélyes imában fordult Istenhez, mialatt a gyülekezet arccal a földre borult. Amikor Salamon befejezte imáját, csodálatos tűz szállt le a mennyből, és megemésztette az áldozatot. – A megváltás története, 194. o.

Azért adott neked Isten értelmet, hogy megértsd, hogyan kell dolgoznod. Szemed azért van, hogy meglásd az Isten kínálta alkalmakat a szolgálatra; füled, hogy meghalld az Úr intő szavát, és megtartsd a parancsolatokat. Azért van térded, hogy naponta háromszor letérdelj és tiszta szívből imádkozz, lábad pedig azért van, hogy Isten parancsolatainak útján futhass. – Bizonyságtételek 6. kötet, 297. o.

A lelkészek térdeljenek le, mielőtt szólnák az Igét. – A nyert világosságból tudom, hogy Istennek tetsző lenne, ha a lelkészek, a szószékre lépve, azonnal leborulnának, és komolyan kérnék Isten segítségét. Milyen benyomást tenne ez? Komoly ünnepélyesség szállna a gyülekezetre. Az igehirdető Istennel beszél; Isten kezébe helyezi magát, mielőtt emberek elé merne állni. A gyülekezet mélyen megillettődne, és Isten angyalai közel húzódnának hozzájuk. A szószékre lépő igehirdetők forduljanak először Istenhez. Hirdessék ezzel mindenki előtt, hogy Isten az erejük forrása. – Bizonyságtételek 2. kötet, 612. o.

Az igehirdető ünnepélyes arckifejezéssel lépjen a terembe. A szószékhez érve boruljon le csöndes imára, és buzgón kérje Isten segítségét. Ha ezt teszi, mély benyomást tesz a gyülekezetre. Ünnepélyes tisztelet ébred az emberekben: az igehirdető Istennel beszél. Istennek ajánlja magát, mielőtt a gyülekezet elé merne lépni. Komolyság száll így mindenkire, Isten angyalai pedig nagyon közel jönnek. Aki féli Istent, hajtsa le fejét az igehirdető csendes imája alatt, és egyesüljön vele buzgó könyörgésben, hogy Isten tisztelje meg az összejövetelt jelenlétével, és kísérje erő az igazság emberi ajkakról szóló hirdetését. Amikor az összejövetel közös imával elkezdődik, mindenki hajtson térdet a szent Isten jelenlétében, és minden szív csendes áhítattal emelkedjék Őhozzá. Isten meghallja a hívek imáját, és az igeszolgálat gyümölcsöző lesz. A résztvevők élettelen magatartása az egyik nyomós oka annak, hogy miért nem áldásosabb a szolgálat. Az ének, amely világos mondanivalójával sok szívből árad, Isten egyik eszköze a lélekmentés munkájában. Vezessük az egész szolgálatot ünnepélyesen és komolyan, mintha Mesterünk láthatóan is jelen volna. – Bizonyságtételek 5. kötet, 492–493. o.

Nem mindig szükséges térdet hajtva imádkozunk. – Nem térdelhetünk mindig, amikor imádkozunk, de az út a kegyelem trónusához mindig nyitva áll az őszinte kereső számára. Miközben aktívan tevékenykedünk, kérhetjük Atyánk segítségét, aki megígérte, hogy soha nem vezet félre, Ő ezt is megígérte: „Megkapjátok!”

A keresztény talál időt az imádkozásra. Dániel államférfi volt, hatalmas felelősségek terhét viselte, mégis naponta háromszor imádkozott, és az Úr megadta neki a Szentlelket. Ugyanígy az emberek ma is félrevonulhatnak a Magasságos titkos rejtekébe, és érezhetik ígéretei biztonságát: „Népem békesség hajlékában lakozik, biztonság sátraiban, gondtalan nyugalomban.” (Ésa 32:18) Mindazok, akik igazán akarják, megtalálják azt a titkos helyet, ahol bensőséges közösségben lehetnek Istennel, és emberi fül nem hallhatja párbeszédüket, hanem csak az, aki érzékeny a gyámoltalanok, zaklatottak, szükségben lévők segélykiáltására, és akinek arról is tudomása van, ha egy veréb a földre zuhan. Ezt mondja: „Sok verebecskénél drágábbak vagytok.” (Mt 10:31) – Egészségügyi tanácsok, 423–424. o.

Azért maradnak sokan magukra a kísértésekben, mert nem tekintenek szüntelen az Úrra. Ha engedjük, hogy Istennel való kapcsolatunk megszakadjon, védtelenek maradunk. Minden jó szándék és elhatározás kevés a bűn leküzdéséhez. Imádkozó embereknek kell lennetek. Ne erőtlenül, csupán alkalomszerűen, rendszertelenül imádkozzatok, hanem buzgón, kitartóan, szüntelenül! Nem mindig kell az imádkozáshoz leborulni. Legyen szokásotok a Megváltóval beszélgetni, amikor egyedül vagytok, amikor az utcán jártok, vagy amikor mindennapi munkátokban szorgoskodtok! A szív szótlan fohásza szálljon fel folytonosan segítségért, világosságért, erőért, ismeretért! Legyen minden lélegzetvétel egy-egy imádság! – A nagy Orvos lábnyomán, 510–511. o.

Meg kell őriznünk szívünket. Ennek érdekében szüntelenül imádkoznunk kell, hogy a kegyelem trónjától támogatást nyerjünk. Mindazoknak, akik Krisztus nevét viselik, alázattal kell megjelenniük Isten előtt, és a segítségét kérniük. Üdvözítőnk arra tanít, hogy szüntelenül imádkozzunk. A keresztény nem élhet folyton térdeplő testhelyzetben, viszont gondolatait

szüntelenül a menny felé irányíthatja. Ha kevesebbet beszélnénk és többet imádkoznánk, nem saját erőnkben bíznánk, hanem Üdvözítőnkben. – Isten fiai és leányai, 99. o.

Az út Isten trónusához mindig nyitva áll. Habár nem térdelhettek állandóan, amikor imádkoztok, erőt és vezetést kérő fohászaitokat bármikor felküldhetitek a mennybe. Amikor kísértések közt vagytok, amelyek titeket sem kerülhetnek el, a Magasságos titkos menedékébe rejtőzhettek. Örök karja támogatni fog. Kívánom, hogy ezek a szavak üdítsék fel lelketeket: „De van Sárdisban egy kevés neved, azoké, akik nem fertőztették meg a ruháikat: és fehérben fognak velem járni; mert méltók arra.” (Jel 3:4) – Egészségügyi tanácsok, 362. o.

Ha az evangélium szolgái naponta pár órát a szabadban dolgoznának és szabadon érezhetnék magukat, ez áldásukra válna, felszabadulnának és eredményesebben végeznék el kötelességeiket. Ha nincs elég idejük, hogy teljesen kipihenjék magukat, akkor – mialatt kezük dolgozik – tervezzenek, imádkozzanak, és azután térjenek vissza munkájukhoz, miután testileg és lelkileg felfrissültek. – Az evangélium szolgái, 240. o.

Az igazi imádság nem függ a helytől, időtől vagy a körülményektől. – Imádkozzatok kamráitokban! Mindennapi munkátok és hivatásotok közben is gyakran emeljétek fel szíveteket Istenhez. Így járt Énok is az Úrral. A jó illatú áldozathoz hasonlóan szállnak fel ezek az imák a kegyelem trónjához. Kinek szíve Istenben nyugszik, azt Sátán soha le nem győzheti.

Nincs idő és nincs hely, amely alkalmatlan volna az Istenhez való fohászkodásra. Mi sem gátolhat meg bennünket, hogy szívünket bensőséges imában Istenhez emeljük. Az utca zajában, a mindennapi üzleti ügyek intézése közben is fohászkodhatunk, és kérhetjük Isten vezetését, miként Nehémiás is tette, mikor kérését Artaxerxes király elé tárta. Az Istennel való benső közösséget mindenütt ápolhatjuk. Szívünk ajtaja legyen mindig nyitva, és szüntelenül küldjük fel Jézushoz sóhajtásunkat: „Jöjj, és maradj a szívemben, mennyei vendég!” – Jézushoz vezető út, 98–99. o.

Bárhol legyünk, bármi legyen is foglalkozásunk, a szívünket imában fordítsuk Isten felé. Ezt jelenti szüntelenül imádkozni. Ne várjunk az alkalomra, amikor letérdelhetünk fohászkodni. Egy alkalommal, amikor Nehémiás megjelent a király előtt, az uralkodó észrevette, hogy szomorú, és megkérdezte, hogy mi ennek az oka, mi az, amit kérni akar tőle. Nehémiás nem válaszolt azonnal, ugyanis fontos érdekek forogtak kockán. Egy nemzet sorsa függött attól, hogy milyen benyomást tesz a királyra, ezért mielőtt válaszolt volna az uralkodónak, imában gyorsan tanácsot kért a menny Istenétől. Az eredmény az lett, hogy mindent megkapott, amit kívánt és kért. – Signs of the Times, 1887. október 20.

Összes jó szándékotok és magas célkitűzésetek sem képesít fel arra, hogy helytálljatok a kísértés próbáján. Legyetek az ima emberei. Esedezésetek ne legyen erőtlen, alkalmi, rendszertelen, hanem komoly, kitartó és állandó. Nem kell egyedül lennetek, vagy térdre borulnotok, hogy imádkozzatok, hanem munkátok közben is Istenhez emelhetitek lelketeket, megragadhatjátok erejét, és akkor magas és szent célkitűzéssel rendelkeztek, nemesen

becsületesek, akik semmi ürügyön sem tántorodnak el az igazságtól, a helyestől és az igazságostól. – Bizonyságtételek 4. kötet, 542–543. o.

Szüntelenül imádkoznunk kell, alázatos szívvel és szelíd lelkülettel. Nem kell várnunk az alkalmat, hogy térdet hajthassunk Isten előtt. Bárhol imádkozhatunk az Úrhoz. – Selected Messages 3. kötet, 266. o.

Nyilvános imáink legyenek rövidek, hangunk legyen természetes. – A hosszú imák, amelyeket némely lelkész elrebeg, súlyos hibának bizonyulnak. A hosszas ima, amint néhányan elhúzzák, csöppet sem helyénvaló. Ártanak torkuknak és hangszálaiknak, és később panaszkodnak, hogy a kemény munkába rekedtek bele. Akkor ártanak maguknak, amikor semmi szükség erre. Sokan tudják is, hogy az imádkozás jobban árt a hangjuknak, mint a beszéd. Ez a természetellenes test- és fejtartás következménye. Állni és beszélni nem megerőltető nekik. Az imádkozás alatt is legyen egészen természetes a testtartásunk.

A hosszas ima kifáraszt, de Krisztus örömhírével sem egyeztethető össze. A fél-, de még a negyedórás ima is lehetetlenül hosszú. Pár perces ima elég, hogy Isten elé hozd ügyedet, és elmondd, amit kérsz. Az ilyen imában magaddal ragadhatod az embereket, ahelyett, hogy kifárasztanád és elvennéd a kedvüket az áhítattól. A rövid imától felüdülhetnek és megerősödhetnek, ahelyett, hogy kifáradnának. Sokan hibát követnek el vallásgyakorlatukkal – a hosszú imával, a hosszú, éles, erőltetett, természetellenes hangnemben és természetellenes hangszínben elmondott szentbeszéddel. – Bizonyságtételek 2. kötet, 617. o.

Imádkozzatok érthetően! – Életetek példája által tanítsátok meg gyermekeiteknek, hogyan kell imádkozniuk érthető módon. Értessétek meg velük, hogy fejüket ne hajtsák a székre, arcukat ne takarják el a kezükkel. Ily módon egyszerű imákat mondhatnak. Amikor a gyülekezetben a Miatyánkot mondják, ők is csatlakozzanak a közösséghez. – Gyermeknevelés, 522–523. o. [216]

Szükség van az elme fegyelmezésére, hogy az imádságra mindvégig összpontosíthassunk. – A mindennapi imádkozás ugyanolyan fontos a kegyelemben és a lelki életben való növekedés terén, mint a fizikai táplálék a test számára. Szokjuk meg, hogy gyakran imádkozzunk gondolatban. Ha elménk eltévelyedik, vissza kell terelnünk a helyes útra, majd következetes erőfeszítések révén eljutunk oda, hogy mindez nem okoz többé nehézséget. – Az élet szentsége, 93. o.

Az imának nem szabad hosszúnak és hangosnak lennie. – Sajnos, az ima jelentőségét nem értik meg úgy, ahogy kellene. Nem azért imádkozunk, hogy Istent olyasmiről értesítsük, amiről Ő nem tudna. Az Úr ismeri minden lélek legrejtettebb titkát is. Szükségtelen, hogy imáink hosszadalmasak és hangosak legyenek. Isten olvassa legrejtettebb gondolatainkat is. Imádkozhatunk titokban, mert Ő, aki titkon néz, nyilvánosan jutalmaz. – Üzenet az ifjúságnak, 247. o.

Ne adjunk utasításokat Istennek imáinkban! – Az imáink ne öltsék utasítások formáját, amelyekben parancsokat osztogatunk Istennek. Legyenek inkább a közbenjárás eszközei, amelyek által kérjük Istent, hogy tegye meg mindazt, amire lelkünk vágyakozik. – Egészségügyi tanácsok, 379. o.

Imádkozzatok hittel! – Imádkozzatok hittel, és győződjetek meg arról, hogy életeteket összhangba hoztátok könyörgéseitekkel, hogy elnyerhessétek a kért áldásokat. Ne hagyjátok meggyengülni hiteteket, mert az elnyert áldás a hittel arányos. „Legyen a ti hitetek szerint.” „Bármit kértek bizalommal, megkapjátok.” (Mt 9:29; 21:22) Imádkozzatok, higgyetek, örvendezzetek! Énekeljetek dicséretet Istennek, hisz meghallgatja imáitokat. Fogjátok szaván az Urat. „Hűséges, aki az ígéreteket tette.” (Zsid 10:23) Egyetlen őszinte, buzgó kérés sem vész kárba. Az út nyitva, a folyam ömlik. Gyógyító ereje van: az élet, az egészség és üdvösség üdítő áramlatait önti. – Bizonyságtételek 7. kötet, 274. o.

Imáitokat jellemezze az őszinteség és a hit. Az Úr kész mindent megtenni értünk, „azon felül is, amit kérünk vagy megértünk” (Ef 3:20). Ajkatokról szóljon a hit! Imádkozzatok hittel! Ne szóljatok hitetlenül! Nem engedhetjük meg magunknak, hogy Sátán észrevegye, hogy módjában áll megszomorítani az arcunkat, búsítani az életünket. – Bizonyságtételek 7. kötet, 273. o.

Fejezet 20— Jézus nevében imádkozni

Imáinkban Jézus neve a kapcsolat az ember és az Atya között. – Kéréseink Krisztus nevében szállnak az Atyához, és az Atya kitárja könyörületének kincseit, hogy vegyünk belőlük, örvendezzünk nekik, és adjuk tovább. Krisztus mondja: „Kérjetek a nevemben. Nem mondom, hogy én kérem az Atyát értetek. Az Atya ugyanis szeret benneteket. Hivatkozzatok rám. Ez eredményessé teszi imáitokat, és az Atya ki fogja tölteni rátok kegyelmének gazdagságát. Ezért kérjetek és adatik nektek, hogy örömötök teljes legyen.”

Krisztus az összekötő kapocs Isten és ember között. Urunk személyes közbenjárását ígérte. Igazságos tetteinek összes érdemét latba veti a könyörgőért. Esedezik az emberért, és isteni segítségre szorulva az ember Isten jelenlétében könyörög magáért, igénybe veszi annak tekintélyét, aki életét adta a világ életéért. Amikor elismerjük Isten előtt, hogy nagyra becsüljük Krisztus érdemeit, kellemes illat járul másokért mondott imáinkhoz. Amikor a Megváltó érdemein át közelítjük meg Istent, Krisztus szorosan maga mellé vesz, emberi karjával átölel bennünket, és isteni karjával megragadja a végtelen Isten trónját. A kezünkben lévő füstölőbe édes illatként helyezi érdemeit, hogy támogassa kéréseinket. Megígéri, hogy meghallgatja könyörgéseinket és válaszol rájuk.

Igen, Krisztus az ima közvetítője ember és Isten között. Ő az áldások közvetítője is. Istenségét egyesíti az emberivel. Az ember feladata, hogy együttműködjék vele lelkének megmentésén, majd komoly, kitartó erőfeszítést tegyen, hogy mentse a halálukon lévőket. – Bizonyságtételek 8. kötet, 178. o.

Amikor a tanítványok mégsem ismerték meg az Üdvözítő határtalan erőforrásait és hatalmát, ezt mondta nekik: „Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben.” (Jn 16:24) Krisztus megmagyarázta ezzel tanítványainak, hogy ismeretük titka abban áll, hogy az Ő nevében mindig és minden körülmények között erőt és kegyelmet kérhetnek az Atyától. Ő azért lesz ott az Atyánál, hogy könyörögjön érettünk, és kérje az Atyától azokat a dolgokat, amelyekre szükségük van, amelyeket ők is kérnek az Atyától az Ő nevében. Az alázatos esdeklők imádságait saját kívánságaként mondja el az Atyának az imádkozó lelkek érdekében.

A mennyben minden őszinte imádság meghallgatásra talál. Lehet, hogy ezt az imádságot nem mondják el gördülékenyen, de ha ebben az imádságban benne van az imádkozó szíve, akkor ez az imádság felszáll abba a szentélybe, ahol Jézus szolgál, és Ő jelenti ezt az imádságot az Atyának egyetlen ügyetlen, dadogó szó nélkül, szépen, és az teljes lesz tökéletessége tömjénének jó illatával. – Jézus élete, 667. o.

A tanítványok Krisztus nevében végezték munkájukat. Minden szavuk, minden cselekedetük Krisztus nevére hívja fel a figyelmet. Neve az éltető Erő, mely által a bűnösök megmenthetők. Hitük Krisztusban, a kegyelem és erő forrásában gyökerezzen. Minden kérelmet az Ő nevében tárjanak az Atya elé, mert akkor meghallgatja őket Isten. Az Atya, Fiú és Szentlélek nevében

kereszteljenek. Krisztus neve legyen jelszavuk, ismertetőjelük és összetartó kötelékük, cselekedeteikre a felhatalmazás és eredményük forrása. – Az apostolok története, 28. o.

A szentek szentjében láttam a frigyládát, amelynek oldalai és teteje tiszta aranyból volt. A frigyláda mindkét végén egy-egy dicső kerub állt, szárnyukat a láda fölé terjesztve. Arcukkal egymás felé fordultak, és a frigyládára néztek. Az angyalok között az arany tömjénező állt. A frigyláda felett, ahol az angyalok álltak, fenséges mennyei fény ragyogott, hasonlóan Isten királyi székéhez. Jézus a frigyláda mellett állt, és amikor a szentek imája felszállt hozzá, a tömjénező illatozott, és Ő a szentek könyörgését a tömjén illatával együtt az Atya elé vitte. – Tapasztalatok és látomások, 32. o.

Mit jelent Jézus nevében imádkozni? – Krisztus nevében imádkozni sokat jelent. Azt jelenti, hogy elfogadjuk magatartását, megmutatjuk lelkületét, és végezzük munkáját. Az Üdvözítő feltételhez köti ígéretét. „Ha engem szerettek – mondja –, az én parancsolataimat megtartsátok.” (Jn 14:15) Jézus Krisztus megment bennünket, nem a bűnben, hanem a bűntől. Azoknak, akik szeretik Őt, engedelmességükkel kell megmutatniuk iránta érzett szeretetüket. – Jézus élete, 668. o.

Jézus így szólt: „Az én nevemben kértek majd: és nem mondom néktek, hogy én kérni fogom az Atyát ti érettetek; mert maga az Atya szeret titeket.” (Jn 16:26–27) Megelőzőleg pedig azt mondja: „Én választottalak titeket…, hogy akármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja néktek.” (Jn 15:16).

Ámde Jézus nevében imádkozni többet jelent, mint nevét említenünk az ima elején és végén. Jelenti azt, hogy Jézus lelkülete és indulata uralja imánkat: az ígéreteit hisszük, kegyelmében bizakodunk és a munkáját végezzük. – Jézushoz vezető út, 100–101. o.

Isten hív, hogy Jézus nevében hozzá jöjjünk. – Jézus hív titeket, hogy kérjetek, keressetek és zörgessetek az ajtaján, mert mindez nem lesz hiábavaló: „Kérjetek és adatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyittatik néktek. Mert aki kér, mind kap, és aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyittatik.” (Mt 7:7–8)

Krisztus szemlélteti Isten jóindulatát, és egy apához hasonlítja, aki megadja gyermekének szíve kérését. „Melyik atya pedig az közületek, akitől a fia kenyeret kér, és ő talán követ ad néki? Vagy ha halat, vajon a hal helyett kígyót ad-e néki? Avagy ha tojást kér, vajon skorpiót ad-e néki? Ha azért ti gonosz létetekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, [220] mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik tőle kérik.” (Lk 11:11–13)

Jézus nevében jövünk az Atyához, aki szívesen lát minket fogadó szobájában. A megtört, alázatos szívnek felajánlja a Krisztusba vetett hit lehetőségét, amely hit által megigazulást nyer. Jézus eltörli vétkét, és a megvigasztalt szív ekképpen kiált fel: „Hálákat adok néked, ó, Uram! Mert jóllehet haragudtál rám, elfordult haragod, és megvigasztaltál engemet.” (Ésa 12:1) – Tanácsok szülőknek, nevelőknek és tanulóknak, 241–242. o.

Imádkozzatok Jézus nevében és a Szentlélek ihletése által! – Amikor valaki kitartóan fohászkodik Istenhez Jézus nevében (Jézus Krisztus neve az egyetlen az ég alatt, amely által üdvösséget nyerhetünk), állhatatossága és komolysága mögött Isten ígérete rejtőzik, mely biztosítja őt, hogy válaszolni fog imájára gazdagon, sokkal gazdagabban, mint gondolnánk. Amellett, hogy Jézus nevére hivatkozunk, a szavainkat a Szentlélek forró biztatása hatja át. „Maga a Lélek esedezik miérettünk kimondhatatlan fohászkodásokkal" – olvashatjuk Róma 8:26. versében. Komoly hittel imádkozzunk, és akkor kéréseink feljutnak a kegyelem trónjához. Legyünk állhatatosak az imában, ne kételkedjünk Isten ígéreteiben. Isten nem azt mondja, hogy kérjünk egyszer, és Ő válaszolni fog. Arra tanít, hogy imádkozzunk szüntelenül, és higgyük, hogy megkapjuk Tőle a kért dolgokat. Isten válaszol imáinkra. – The Gospel Herald, 1902. május 28

Jézus nevében bizalommal közeledhetünk Istenhez. – Alázatosság és tisztelet jellemezze azok viselkedését, akik Isten jelenlétében állnak. Jézus nevében bizalommal járulhatunk Isten elé, de nem közelíthetjük meg Őt elbizakodottan, mintha egy szinten lenne velünk. Vannak, akik úgy szólítják meg a nagy, a mindenható és szent Istent – aki a megközelíthetetlen mennyei világosságban lakozik –, mintha velük egyenlő vagy alsóbbrendű lény volna. Vannak, akik úgy viselkednek Isten házában, ahogy nem merészelnének viselkedni egy földi uralkodó termében. Ezek az emberek gondolják meg, hogy az előtt az Isten előtt állnak, akit a szeráfok magasztalnak, aki előtt még az angyalok is eltakarják orcájukat. – Pátriárkák és próféták, 252. o.

Jézus neve által a gyermek bizalmával és bizonyosságával léphetünk Isten jelenlétébe. Semmi szükség arra, hogy ember játssza a közbenjáró szerepét. Jézuson keresztül kitárhatjuk szívünket Istennek, mint olyan valakinek, aki ismer és szeret minket. – Gondolatok a Hegyibeszédről, 84. o.

Isten megdicsőíti Fia nevét imáinkban. – Isten Igéjének összes ígérete alapul szolgálhat imánkhoz. Bármilyen lelki áldásra van szükségünk, előjogunk, hogy Jézus nevében kérjük. Gyermeki közvetlenséggel, pontosan mondjuk el, mire van szükségünk. Beszámolhatunk az Úrnak földi ügyeinkről, kérhetjük tőle mindennapi kenyerünket és ruházatunkat csakúgy, mint az élet kenyerét és Krisztus igazságosságának, isteni jellemének palástját. Mennyei Atyánk tudja, hogy mindezekre szükségünk van, ezért felszólít, hogy Tőle kérjük ezeket. Minden áldást Jézus nevében kapunk, hiszen Isten éppen azáltal akarja Fia nevét megdicsőíteni, hogy gondoskodik szükségleteinkről ingyen és bőkezűen. – Gondolatok a Hegyibeszédről, 133. o.

Imáinkat ne csak Krisztus nevében mondjuk, hanem a Szentlélek ihletése által! Ez a magyarázata annak, hogy a „Lélek esedezik miérettünk kimondhatatlan fohászkodásokkal" (Róm 8:26). Az ilyen imára Isten örömmel felel. Amikor isteni késztetésre buzgón és mélységes áhítattal Krisztus nevében imádkozunk, ez biztosítja a választ imánkra – „végtelen bőséggel… feljebb, hogynem mint kérjük vagy elgondoljuk" (Ef 3:20).

Krisztus így szólt: „Amit könyörgésetekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek.” „Akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban.” János, a szeretett apostol a Szentlélek sugallatára nagyon érthetően és mély meggyőződéssel mondja: „Ha kérünk valamit az Ő akarata szerint, meghallgat minket, és ha tudjuk, hogy meghallgat bennünket, akármit kérünk, tudjuk, hogy megvannak a kéréseink, amelyeket kértünk Őtőle.” (Mk 11:24; Jn 14:13; 1Jn 5:14–15) Tehát ostromold kéréseiddel az Atyát Jézus nevében! Az Atya becsüli ezt a nevet. – Krisztus példázatai, 147–148. o.

Fejezet 21— Imádság mennyei vezetésért

Ima által tudhatjuk meg, hogy mi Isten akarata velünk. – Az Úr nem véletlenszerűen dolgozik. Keressétek Őt imáitokban a lehető legkitartóbban! Megvilágosítja elméteket, és tudtotokra adja, mely szavakat szóljátok. Isten népének tagjait ki kell képezni, hogy ne essenek emberi elméletek csapdájába, miközben Isten akaratát tudakozzák.

Sátán és szolgálói állandóan készenlétben állnak, hogy bármikor közbeléphessenek, és eltávolítsák a lelkeket Isten Igéjének igaz és tiszta elveitől. Akiket Isten tanít és vezet, nem engedik magukat megtéveszteni olyan tervektől, amelyek mögött nem áll az „Így szól az Úr” kinyilatkoztatás. – Selected Messages 2. kötet, 326. o.

Ima Isten vezetéséért. – Nevelned kell ítélőképességedet, hogy erős és eredményes lehess az életben. Imádkoznod kell az Úr vezetéséért, teljesen rá kell bíznod magad. Be kell zárnod szíved ajtaját minden oktalanság és bűn előtt, és meg kell nyitnod a mennyei befolyás számára. Használd fel az alkalmakat és az idődet, hogy kiegyensúlyozott jellemet alakíts ki. – A keresztény nevelés alapelvei, 302. o.

A család jelöljön ki meghatározott időt a reggeli és esti áhítatra. Mennyire helyénvalóan cselekszik az a szülő, aki reggeli előtt maga köré gyűjti gyermekeit, megköszöni a mennyei Atya védelmét az elmúlt éjjelen, segítségét, irányítását és oltalmát kéri az előttük álló napra. Milyen helyes az is, ha esténként a család újra összejön, és az Úr előtt megköszöni az elmúlt nap áldásait! – Bizonyságtételek 7. kötet, 43. o.

Minden reggel első dolgotok legyen magatokat Istennek felajánlani. Így imádkozzatok: „Fogadj el, Uram, a te tulajdonodnak! Összes tervemet lábadhoz teszem. Használj fel ma is szolgálatodra! Maradj velem, és engedd, hogy minden munkámat tebenned végezzem!” Ez mindennapi kötelességetek legyen. Minden egyes reggel újból szenteljétek magatokat az Úrnak. Összes terveteket néki rendeljétek alá, hogy megvalósítsátok vagy feladjátok, ahogy gondviselése akarja. Így adjátok át, ajánljátok fel Istennek napról napra életeteket, hogy az mindinkább átalakuljon és hasonlóvá legyen Krisztus életéhez. – Jézushoz vezető út, 70. o.

Az Isten vezetéséért mondott imádságot bármikor és bárhol el lehet mondani. – Nincs idő és nincs hely, amely alkalmatlan volna az Istenhez való fohászkodásra. Mi sem gátolhat meg bennünket, hogy szívünket bensőséges imában Istenhez emeljük. Az utca zajában, a mindennapi üzleti ügyek intézése közben is fohászkodhatunk és kérhetjük Isten vezetését, miként Nehémiás is tette, amikor kérését Artaxerxes király elé tárta. Az Istennel való benső közösséget mindenütt ápolhatjuk. Szívünk ajtaja legyen mindig nyitva, és szüntelenül küldjük fel Jézushoz sóhajtásunkat: „Jöjj, és maradj szívemben mint mennyei vendég!” – Jézushoz vezető út, 99. o.

A szükség idején mondott nehémiási ima menedék, amit a hívő ember igénybe vehet olyan helyzetekben, amikor más formájú imára nincs lehetőség. A kavargó élet nehézségeivel

küzdők és már-már csatát vesztők a kuszaságok útvesztőjében felküldhetnek egy-egy fohászt mennyei eligazításért. A tenger és a szárazföld utasa nagy veszélyben így bízhatja rá magát a menny oltalmára. A hirtelen nehézségben vagy veszélyben a szív segítségért kiálthat hozzá, aki megígérte, hogy hűséges, hívő gyermekei segítségére siet, bármikor hívják. Minden helyzetben és körülményben a fájdalomtól és gondtól lesújtott vagy heves kísértéstől megtámadott lélek biztonságot, támaszt és segítséget találhat a szövetségét megtartó Isten kimeríthetetlen szeretetében és erejében. – Próféták és királyok, 631–632. o.

Isten angyalai készségesen segítenek, amikor Isten vezetését keressük. – Nátánaelhez hasonlóan a magunk számára kell tanulmányoznunk Isten Igéjét, és imádkoznunk a Szentlélek világosságáért. Ő, aki látta Nátánaelt a fügefa alatt, minket is látni fog az imádság titkos helyén. A világosság országának angyalai közel vannak azokhoz, akik alázatosan keresik az isteni vezetést. – Jézus élete, 141. o.

A látható és láthatatlan világ szoros kapcsolatban áll egymással. Ha fellebbenthetnénk a fátylat, gonosz angyalokat látnánk, amint sötétséget igyekszenek terjeszteni körülöttünk. Teljes erejüket a félrevezetésre és pusztításra fordítják. A gonosz lelkek körülveszik, befolyásolják és segítik a gonosz embereket. Ezzel szemben a hit és ima embere Isten irányítására bízza lelkét, Isten angyalai hoznak neki világosságot és erőt a mennyből. – Bizonyságtételek 5. kötet, 199. o.

Az igazság megismerése nem annyira a jó felfogóképességtől, mint inkább a szándék tisztaságától, az egyszerű, buzgó, alázatos hittől függ. Isten angyalai közel vannak azokhoz, akik alázatos szívvel mennyei vezetésre vágynak. Isten Lelke kitárja nekik az igazság gazdag tárházát. – Krisztus példázatai, 59. o.

Kérhetünk imában bármit, amire szükségünk van. – Isten Igéjének minden egyes ígéretét imánkba foglalhatjuk, amennyiben adott szavára támaszkodunk. Bármilyen lelki áldást óhajtunk, kiváltságunk, hogy Jézus nevében kérjük. Egyszerű szavakkal, gyermeki hittel tárhatjuk fel Isten előtt szívünket. Amennyiben szükséges, táplálékért és ruházatért is könyörögnetünk hozzá, éppúgy, amint lelki ínségünkben az élet kenyerét és az igazság öltönyét is tőle kérjük.

Mennyei Atyátok jól tudja, hogy nektek minderre szükségetek van, és ezért felszólít benneteket, hogy jöjjetek és kérjetek. Csak Jézus nevében nyerhetjük el mindezen áldásokat, hiszen Isten éppen azáltal akarja Fia nevét megdicsőíteni, hogy kínzó szükségleteinket kegyelmének kincstárából ingyen és bőkezűen kielégíti. – Gondolatok a Hegyibeszédről, 133. o.

A szülők imádkozzanak Isten vezetéséért. – Szülők, alázzátok meg szíveteket Isten előtt! Kezdjetek alapos munkába gyermekeitekért.

Könyörögjetek az Úrhoz, hogy bocsássa meg, hogy szavával mit sem törődve elmulasztottátok gyermekeitek gondos nevelését. Kérjetek világosságot és útmutatást,

érzékeny lelkiismeretet és tiszta ítélőképességet, hogy meglássátok tévedéseiteket és hibáitokat. Isten meghallgatja az ilyen alázatos és bűnbánó szívből jövő imát. – Gyermeknevelés, 577. o.

Akik Isten vezetését akarják követni életükben, azok megismerik az Ő akaratát. – Az Úr kinyilatkoztatja akaratát mindazoknak, akik a legkomolyabban, már-már türelmetlenül igénylik az Ő vezetését. Sikertelenségetek oka az, hogy lemondtatok Isten akaratának megismeréséről és követéséről. – Bizonyságtételek 1. kötet, 466. o.

Kutassátok az Írásokat és imádkozzatok, hogy megismerjétek az Úr akaratát! – Akik nem akarják elfogadni a Biblia világos, szilárd igazságait, azok állandóan tetszetős mesék után kutatnak, hogy megnyugtassák a lelkiismeretüket. Minél kevésbé lelkiek a tanítások, minél kevésbé szólítanak önmegtagadásra és alázatosságra, annál szívesebben fogadják őket. Ezek az emberek aprópénzre váltják fel értelmi képességeiket, hogy érzéki vágyaikat szolgálják. Mivel túl bölcsnek tartják magukat ahhoz, hogy a Szentírást töredelmes lélekkel, mennyei vezetésért könyörögve buzgó imádsággal kutassák, nincs pajzsuk a csalás ellen. Sátán szívesen kielégíti az emberi szív vágyait, és az igazságot leplezve ráerőszakolja csalásait az emberre. – A nagy küzdelem, 523. o.

Bízzatok Istenben, Ő majd vezetni fogja lépteiteket! – Sokan képtelenek határozott terveket készíteni jövőjükre. Bizonytalanságban élnek. Nem látják ügyeik kimenetelét, és ez sokszor aggasztja és nyugtalanítja őket. Ne felejtsük el, hogy Isten gyermekeinek az élete zarándokélet ezen a világon! Nem vagyunk elég bölcsek saját életünk megtervezéséhez. De nem a mi dolgunk a jövőnket kialakítani. „Hit által engedelmeskedett Ábrahám, amikor elhívatott, hogy menjen ki arra a helyre, amelyet örökölendő vala, és kiméne, nem tudván, hová megy.” (Zsid 11:8)

Krisztus nem készített terveket földi életében a maga számára. Elfogadta Isten terveit, és az Atya napról napra tárta fel e terveket. Így kellene nekünk is magunkat Istenre bízni, hogy életünk az Ő akaratának egyszerű megvalósulása legyen. Ha utunkat Őreá bízzuk, Ő igazgatja lépteinket. Nagyon sokan, miközben ragyogó jövőt terveznek maguknak, kudarcra ítélik az életüket. Engedd, hogy Isten tervezzen részedre! Kicsiny gyermekként bízzál annak a vezetésében, aki „híveinek lábait megoltalmazza” (1Sám 2:9)! Isten sohasem vezeti gyermekeit másképpen, mint ahogy ők maguk is választanák, ha látnák kezdettől a véget, és fel tudnák fogni, hogy milyen dicső az a cél, amit Isten munkatársaiként megvalósíthatnak. – A nagy Orvos lábnyomán, 478–479. o.

Ha átadod magad Istennek, hogy az Ő munkáját végezd, nincs okod aggodalmaskodni a holnap felől. Akinek szolgája vagy, kezdettől fogva ismeri a véget. A holnap előtted rejtett eseményei nyilvánvalók a Mindenható előtt. Amikor magunk vesszük kezünkbe ügyeink igazgatását, és a saját bölcsességünkre támaszkodunk, olyan terhet veszünk magunkra, melyet nem Isten hárít ránk, s amit az Ő segítsége nélkül próbálunk hordozni. Azt a felelősséget vállaljuk magunkra, mely Istené, vagyis magunkat állítjuk Isten helyébe.

Méltán aggódhatunk, méltán várhatunk veszélyt és veszteséget, hiszen ezek így biztosan elérnek minket. Amikor viszont valóban elhisszük, hogy Isten szeret bennünket, és jót akar tenni velünk, nem aggódunk többé a jövőnkért, és úgy megbízunk Istenben, miként a gyermek megbízik szüleiben. Akkor a bajaink és gyötrelmeink elmúlnak, hiszen akaratunkat Isten akarata magába fogadja. – Gondolatok a Hegyibeszédről, 100–101. o.

Eliézer isteni vezetésért imádkozott, és teljesült a kérése. – Eliézer visszagondolva Ábrahám szavaira, hogy Isten elküldi angyalát előtte, buzgón imádkozott biztos vezetésért. Gazdája családjában kedvesség és vendégszeretet légkörében élt, és most azért imádkozott, hogy az Isten által választott hajadon tegyen neki valami szívességet.

Alig fejezte be imáját, már választ is kapott rá. A kút körül csoportosuló nők közül az egyik udvarias viselkedésével vonta magára a figyelmét. Amint a lány eljött a kúttól, az idegen eléje sietett, és vizet kért tőle a vállára vett korsóból. A lány kedvesen válaszolt, és felajánlotta, hogy a tevéknek is húz vizet. Ez olyan szolgálat volt, amelyet akkoriban a fejedelmek lányai is megtettek atyjuk nyája számára. Megkapta tehát a kívánt jelet. – Pátriárkák és próféták, 172. o.

Fejezet 22— Ima a betegekért

A betegekért mondott ima a Mindenhatóban nyugvó hittel hangozzék el. – Az Úr közölte, hogy betegség esetén, miután megtisztították az utat, hogy imát ajánljanak fel a betegért, utalják kérésüket az Úr elé, bízó hittel és nem felajzott izgalommal. Egyedül Ő ismeri a beteg múltját, csakis Ő tudja, mit tartogat számára a jövő. Aki mindenki szívét ismeri, tudja, hogy ha meggyógyítja az illetőt, dicsőíteni fogja-e az Úr nevét, vagy gyalázatot hoz rá a bűnhöz való visszatérésével vagy hitehagyásával. Csak annyit tegyünk, hogy kérjük Istent, gyógyítsa meg a beteget, ha ez egyezik akaratával. Higgyük is el, hogy hallja érveinket és a felajánlott, buzgó imánkat. Ha az Úr látja, hogy az szolgálja dicsőségét, akkor meghallgatja imátokat. Ám helytelen úgy szorgalmaznunk a gyógyulást, hogy nem vetjük alá magunkat az Úr akaratának. – Bizonyságtételek 2. kötet, 147–148. o.

Miután a beteg részesült minden orvosi kezelésben, imádkozzunk forrón a gyógyulás áldásáért. Buzdítsuk a beteget, hogy forduljon az irgalmas Üdvözítőhöz, hangsúlyozván megbocsátó és gyógyító hatalmát. – Selected Messages 3. kötet, 296. o.

Azok számára, akik vállalják a házról házra való munkát, alkalmak nyílnak felebarátaik szolgálatára. Imádkozniuk kell a betegekért, és minden tőlük telhetőt megtenniük annak érdekében, hogy szenvedéseiket enyhítsék. – Bizonyságtételek 6. kötet, 83–84. o.

Az Üdvözítő általunk akarja arra bátorítani a betegeket, a csüggedteket, a lesújtottakat, hogy ragadják meg az Ő erejét. Hit és ima által Bétellé válhat a betegszoba. – A nagy Orvos lábnyomán, 226. o.

Ha betegségek miatt szenvedünk, a leghelyesebb, ha teljesen az Úrra bízzuk magunkat. Kérjük Istent, hogy foglalkozzék az esetünkkel, és ha úgy érezzük, hogy másokat is megkérhetünk, hogy csatlakozzanak hozzánk az imában, mert megbízunk bennük, tegyük meg, és Jézus, a nagy Gyógyító kétségkívül segíteni fog, ha hittel kérjük Őt. – Egészségügyi missziómunka, 16. o.

Alázatos szívvel imádkozzunk a betegekért, szenvedőkért, akik elvesztették a reménységüket ebben az életben. Amikor bemutatjuk az Úrnak a szóban forgó esetet, a szenvedések közepette is érezzük Isten szeretetének biztosítékát. – Review and Herald, 1887. október 11.

Megkentük olajjal a gyermeket, és imádkoztunk érte, bízván abban, hogy az Úr megnyugtatja őt és az édesanyját. Így is volt. A gyermek abbahagyta fájdalmas gyötrődését. – Spiritual Gifts 2. kötet, 110–111. o.

A betegeket az ápolók türelmes gondoskodása vezeti Krisztushoz. A nővérek előrelátják szükségeiket, térdet hajtanak, és imádkoznak értük a nagy Orvoshoz, hogy irgalmas tekintetét vesse rájuk, a szenvedőkre, és éreztesse velük gyógyító kegyelmének áldásait. – Egészségügyi missziómunka, 191–192. o.

Amikor betegeket gondoznak, és szenvedők fájdalmait enyhítik, az ápolóknak számos alkalmuk nyílik imádkozni értük, olvasni nekik a Szentírásból, bizonyságot tenni előttük az Üdvözítőről… A reménység sugarait vethetik a csüggedtek és legyőzöttek életébe. – Egészségügyi missziómunka, 246–247. o.

Ha szanatóriumainkban többet imádkoznának a betegek gyógyulásáért, megnyilatkoznék a nagy Orvos csodálatos ereje. Sokkal többen erősödnének meg, és részesülnének áldásokban, és sokkal több súlyos beteg gyógyulna meg. – Selected Messages 3. kötet, 295. o.

Jöjjünk az Úr elé ezzel az imádsággal: „Urunk, mi nem tudhatjuk, hogy mi játszódik le ennek a betegnek a szívében, de te tudod, hogy hasznára lenne gyógyulása vagy sem. Nagy jóságodban légy irgalmas iránta, és tedd, hogy szervezete meggyógyuljon! Ez pedig mind a Te érdemed. – Healthful Living, 239. o.

A betegekért mondott ima hangja hallható legyen egészségügyi intézményeinkben, hogy a betegek együtt dolgozhassanak a testüket és lelküket egyaránt megmenteni képes, mindenható Istennel. – Manuscript Releases 6. kötet, 379. o.

A múltban olyan intézményekkel voltunk megáldva, ahol a betegek enyhülést kaphattak szenvedésükben, és a gondos kezeléseknek és forró imáknak köszönhetően a legkétségbeejtőbb eseteket is sikerült megoldanunk. Isten ma hívja a szenvedőket, hogy bízzanak benne. Az ember szüksége alkalom Isten számára a közbelépésre. – Selected Messages 3. kötet, 295–296. o.

Amikor betegekért imádkozunk, csupán annyit tehetünk, hogy komolyan kérleljük értük Istent, és a kimenetelt teljes bizalommal Őrá bízzuk. Ha szívünkben gonoszság él, nem hallgat meg minket az Úr. Azt teszi övéivel, ami neki tetszik. – Bizonyságtételek 2. kötet, 148. o.

Sokszor volt abban az előjogban részem, hogy együtt imádkozhattam a betegekkel. Gyakrabban kellene imádkoznunk értük, mint ahogy tesszük. – Selected Messages 3. kötet, 295. o.

A mi dolgunk, kötelességünk az, hogy a betegeket és szenvedőket hitünk karjaiban vigyük Krisztushoz… Meg kell ragadnunk Krisztus ígéretét, ki kell tartanunk mellette, és imádkoznunk kell hatalma kinyilatkoztatásáért. Az evangélium igazi lényege a helyreállítás. Az Üdvözítő azt várja el tőlünk, hogy szólítsuk fel a betegeket, a reményteleneket és a lesújtottakat, hogy éljenek az Ő erejével. – Jézus élete, 824–825. o.

A betegekért mondott ima túlságosan fontos ahhoz, hogy figyelmen kívül hagyjuk. – A betegekért mondott ima túlságosan fontos tevékenység ahhoz, hogy ne fordítsunk rá kellő figyelmet. Jöjjünk mindenünkkel az Úrhoz, és mondjuk el Őneki, mik a gyengeségeink, tárjuk fel előtte, melyek a nehézségeink. – Egészségügyi missziómunka, 16. o.

A betegekért mondott ima ma is ugyanolyan hatékony, mint a bibliai időkben volt. – Az isteni segítő jelen van a betegszobában, és az igaz hit egyszerűségében Őhozzá intézett ima

minden egyes szavát hallja. Tanítványai éppoly komolyan imádkozzanak ma is a betegekért, mint régen az apostolok tették. Akkor a gyógyulások sem maradnak el, mert „a hitből való imádság megtartja a beteget” (Jak 5:15). – Az evangélium szolgái, 215. o.

Isten most is éppolyan készségesen meggyógyítja a betegeket, mint amikor a zsoltárírón keresztül a Szentlélek ezeket a szavakat mondta. Krisztus ma is ugyanaz a könyörülő Orvos, mint földi szolgálata idején volt. Nála gyógyír van minden betegségre és gyógyító erő minden gyengeségre. Korunkban élő tanítványainak a régi tanítványokhoz hasonlóan kell a betegekért imádkozniuk. Az imáikat gyógyulások követik majd, mert „a hitből való imádság megtartja a beteget”. Miénk a Szentlélek ereje, a hit csendes bizonyossága, mely igényelheti Isten ígéreteit. Az Úrnak az az ígérete, hogy a „betegekre vetik kezeiket, és meggyógyulnak” (Mk 16:18), ma is éppoly megbízható, mint amilyen az apostolok korában volt. Ez az ígéret Isten gyermekeinek kiváltságáról tanúskodik. Hitünknek igényelnie kell mindazt, amit ez az ígéret átfog. Krisztus szolgái útján munkálkodik, és általuk akarja gyógyító hatalmát is gyakorolni. A mi feladatunk, hogy a betegek és szenvedők ügyét hitben Isten elé tárjuk. Tanítsuk meg őket hinni a nagy Orvosban! – A nagy Orvos láb nyomán, 226. o.

A betegekért mondott imáink során tekintettel kell lennünk Isten akaratára. – Amikor a betegekért imádkozunk, ne felejtsük el, hogy „amit kérnünk kell, amint kellene, nem tudjuk” (Róm 8:26). Nem tudjuk, hogy az áldás, amit kívánnak, jó lesz-e nekik vagy nem. Ezért imánkba ezt is foglaljuk bele: „Uram, Te a lélek minden titkát ismered. Ezeket a személyeket is ismered. Pártfogójuk, Jézus, életét adta értük. Ő jobban szereti őket, mint ahogy mi egyáltalán szeretni tudunk. Ezért ha gyógyulásuk a Te dicsőségedet és a betegek javát szolgálja, Jézus nevében kérünk, gyógyítsd meg őket! Ha pedig gyógyulásuk nem egyezik meg akaratoddal, kérünk, hogy kegyelmeddel vigasztald meg őket, és jelenléteddel segíts nekik elviselni szenvedésüket.”

Isten ismeri kezdettől fogva a véget. Tudja, mit rejt az emberi szív. Olvas a lélek minden titkában. Tudja, hogy ha azok, akikért imádkozunk, életben maradnak, képesek lesznek-e elviselni a próbákat. Tudja, hogy életük áldás lesz-e vagy átok önmaguk és a világ számára. Ez az egyik oka annak, hogy kérésünkhöz ezt is hozzá kell fűznünk: „Mindazáltal ne az én akaratom, hanem a tiéd legyen meg!” (Lk 22:42) – A nagy Orvos lábnyomán, 229–230. o.

Amikor a betegekért imádkozunk, kérjük úgy az Urat, hogy amennyiben akaratával megegyezik, gyógyítsa meg őket, de ha nem ez az Ő akarata, akkor kegyelmével vigasztalja meg őket, jelenléte támogassa őket szenvedéseikben. Sokan rendbe hozhatnák családi kapcsolataikat, rendezhetnék földi dolgaikat, de mivel abban reménykednek, hogy az imák meghallgatása nyomán visszanyerik egészségüket, halogatják ezt megtenni. A hamis reménység árnyékában nem érzik szükségét annak, hogy tanácsolják gyermekeiket, szüleiket, barátaikat, amit nagyon rosszul tesznek. Mivel reménykednek a gyógyulásban, nem hozzák szóba a hagyatékuk kérdését; nem rendelkeznek családjuk boldogulását illetően, amit megtennének, ha arra gondolnának, hogy közel van megnyugvásuk ideje. Ily módon nehézségek zúdulhatnak családjaikra, barátaikra, mivel a kellő időben nem tisztáztak bizonyos fontos kérdéseket, féltek beszélni róluk, mert ezzel úgy vélték, hogy a hitüket

tagadják. Hisznek abban, hogy az imáknak köszönhetően meggyógyulnak, ezért nem alkalmazzák a rendelkezésükre álló gyógyászati módszereket, attól tartván, hogy ezzel a hit erejét kérdőjeleznék meg. – General Conference Daily Bulletin, 1897. február 26.

Sokszor imádkoztunk férfiak, asszonyok és gyermekek betegágya mellett, és megtapasztaltuk, hogy forró imáinkra válaszként visszakaptuk őket a halál küszöbéről. Imáinkban pozitívan tártuk fel Isten előtt kéréseinket, és úgy ítéltük meg, hogy hitünk gyakorlásaként nem kell mást kérnünk, mint magát az életet. Nem mertünk olyat mondani, hogy „amennyiben ez a Te szent nevedet dicsőíti, teljesítsd kérésünket", mivel ezzel kételyeinknek adtunk volna hangot. Türelmetlenül őrködtünk azok felett, akiket a halál küszöbéről hozott vissza Isten. De sajnos azt is szomorúan kellett megtapasztalnunk, hogy sokan – főként a fiatalok köréből – csodálatos gyógyulásukat követően megfeledkeztek Istenről, rendetlen életet éltek; szomorúságot és lelki szenvedést okozva ezzel szüleiknek és barátaiknak; szégyent hozva azokra, akik imádkoztak értük. Nem Isten dicsőségére élték ajándékba visszakapott életüket, hanem bűnös szenvedélyekre pazarolták, és ezzel gyalázatot hoztak az Úr nevére.

Felhagytunk azzal, hogy megmondjuk Istennek, milyen úton vezessen, vagy hogy kívánságainkat Isten elé vigyük. Ha a betegek gyógyulásukkal dicsőítenék Őt, úgy legyen meg Isten akarata, és gyógyítsa meg őket, de ne a mi akaratunk legyen meg, hanem az Övé. Hitünk nem inog meg azzal, hogy óhajunkat teljesen alávetjük a mindentudó Isten akaratának, hittel, türelmesen. Isten ígéretet tett nekünk. Tudjuk, hogy meghallgat, ha akarata szerint kérünk Tőle. – Egészségügyi tanácsok, 378–379. o.

Isten válaszol a betegekért mondott imákra. – Nincs az az emberi hatalom, amely megmentheti a betegeket, de a hitből mondott imádságra válaszként a nagy Orvos teljesíti ígéretét, és megmenti a Nevében segítséget kérőket. – Selected Messages 3. kötet, 36. o.

Tegyünk úgy, mint Krisztus tanítványai. Imádkozzunk a betegekért, mivel sokan közülük nem élvezhetik a szanatóriumaink kínálta előnyöket. Az Úr eltávolítja a betegségeket az imákra adott válaszként. – Egészségügyi misszió munka, 242. o.

Állhatatosságot kell tanúsítanunk, amikor betegekért imádkozunk. – Fontos a hit, amikor betegekért imádkozunk, Isten Igéje is erre buzdít: „Imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok: mert igen hasznos az igaznak buzgóságos könyörgése." (Jak 5:16) Nem tehetjük meg, hogy ne imádkozzunk értük. Előjogunk Isten lábai elé jönnünk összes gyengeségünkkel, hittel beszélnünk irgalmas Üdvözítőnkkel, tudván, hogy meghallgatja kéréseinket. Néha azonnal választ kapunk Istentől, máskor meg türelemmel várnunk kell és kitartóan kérnünk a számunkra fontos dolgokat. Tegyük ezt úgy, mint a példázatbeli férfi , aki kenyeret kért. „Ki az közületek, akinek barátja van, és ahhoz megy éjfélkor, és ezt mondja néki: Barátom, adj nékem kölcsön három kenyeret…" A példázat tanulsága többet jelent, mint azt elképzelhetjük. Továbbra is állhatatosan kérnünk kell, még ha nem is látjuk Isten imánkra adott válaszát. „Én is mondom néktek: Kérjetek és megadatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyittatik néktek. Mert aki kér, mind kap; és aki keres, talál;és a zörgetőnek

megnyittatik. Melyik atya pedig az közületek, akitől a fia kenyeret kér, és ő talán követ ad néki?" (Lk 11:9–10). Szükségünk van kegyelemre, mennyei világosságra, hogy a Szentlélek segítségével tudjuk, hogyan kérjük Istentől a számunkra lényeges dolgokat. Ha a Szentlélek ihleti kéréseinket, választ kapunk rájuk. – Egészségügyi tanácsok, 380. o.

Ha választ várunk gyógyulásért mondott imánkra, el kell távolítanunk életünkből a bűnt. – Akik azt kívánják, hogy imádkozzunk gyógyulásukért, azok előtt világossá kell tenni, hogy Isten törvényének – a természetinek és a lelkinek is – áthágása bűn, amelynek megvallása és elhagyása nélkül nem részesülhetnek áldásaiban.

A Szentírás erre szólít fel: „Valljátok meg bűneiteket egymásnak, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok!" (Jak 5:16) Mondjuk el az imánkat igénylőnek: „Mi nem tudunk a szívben olvasni, nem ismerjük életed titkait. Ezeket rajtad kívül csak Isten ismeri. Ha megbántad bűneidet, azokat meg is kell vallani." – A nagy Orvos lábnyomán, 228. o.

A betegekért mondott imában a merészség nagyon közel áll a hithez. – A betegekért imádkozók sokszor olyannyira merészek, hogy szükségét éreztem megjegyeznem: alapos és megszentelt gondolkodásmódot kell gyakorolniuk, nehogy olyasmit tegyenek, ami számukra hitük megnyilatkozásának tűnhet, de ami a valóságban nem több mint merészség. Isten megmutatta nekem, hogy a szenvedés sújtotta személyeket bölcs tanácsokkal kell ellátnunk, hogy megfontoltan cselekedjenek; az érettük imádkozók pedig – amikor megállnak Isten előtt kérésükkel – nehogy azt higgyék, hogy a gyógyulásnak a természet törvényeihez igazodó egyszerű módszerei elhanyagolhatóak.

Balgaságot cselekszenek, ha a betegek gyógyulásáért imádkoznak, és közben nem alkalmazzák az Isten által rendelkezésükre bocsátott egyszerű gyógymódokat, nehogy ezzel azt a látszatot keltsék, hogy a hitüket tagadják. Az egyszerű, természetes gyógymódok alkalmazása nem jelenti a hit tagadását, hanem ellenkezőleg: összhangban van Isten terveivel. Amikor Ezékiás megbetegedett, Isten prófétája a közelgő halál lesújtó hírét vitte neki. Ezékiás azonban könyörgött az Úrnak, hogy gyógyítsa meg, és az Úr csodát tett az érdekében: visszaküldte Ézsaiást a boldogító üzenettel, hogy még tizenöt évet kap. Isten egy szavával, ujja érintésével is egy szempillantás alatt meggyógyíthatta volna Ezékiást, mégis inkább az egyszerű gyógymód alkalmazására szólította fel: egy kötés száraz fügét kellett a kelevényére tennie ahhoz, hogy meggyógyuljon. Bármit teszünk, Isten gondviselésével összhangban kell azt tennünk.

A betegnek hinnie kell és Isten akaratával összhangban cselekednie, minden lehetőséget és jótékony gyógymódot megragadva, tudása legjava szerint, a természet törvényeinek tiszteletben tartásával. Mindez nem jelenti hite megtagadását, ami akadályozná őt annak gyakorlásában. – Egészségügyi tanácsok, 381–382. o.

Isten Igéjéből eligazítást kapunk arra vonatkozóan, hogy milyen a betegek gyógyulásáért mondott különleges ima. Ez egy ünnepélyes cselekmény, amelyet alaposan át kell

gondolnunk é elő kell készítenünk. Sokszor, amit hitnek nevezünk a betegekért mondott imában, nem más, mint elbizakodottság.

Sokan saját maguk okozzák betegségüket mértéktelen életmódjukkal. Nem a természet törvénye szerint élnek, és a szigorú tisztaság alapelveit sem tartják tiszteletben. Mások pedig az evésben, ivásban, öltözködésben és munkában kialakított szokásaikkal hágják át az egészség törvényeit. Sokszor valamilyen bűn az értelem vagy a test gyengeségének az oka. Ha az egészség áldásában részesülnének, sokan közülük továbbra is ugyanolyan meggondolatlanul áthágnák a természet és a lelki élet törvényeit, úgy okoskodva, hogyha Isten imájukra válaszként meggyógyítja őket, nyugodtan gyakorolhatják tovább egészségtelen szokásaikat, és korlátlanul kielégíthetik romlott vágyaikat. Isten a gyógyulásuk érdekében művelt csodával bátorítaná őket a vétkezésre.

Kárba veszett munka az, amely csak arra tanítja az embereket, hogy Istentől várják gyógyulásukat, de arra nem, hogy hagyják el egészségtelen szokásaikat. Ahhoz, hogy imára válaszként Istentől áldást kapjanak, szakítaniuk kell a bűnnel, és meg kell tanulniuk helyesen cselekedni. Környezetük legyen tiszta, életmódjuk helyes! Éljenek összhangban Istennek mind a természeti, mind a lelki törvényével! – A nagy Orvos lábnyomán, 227–228. o.

A csodálatos gyógyulás érdekében mondott ima fanatizmushoz vezethet. – A szanatóriumok létesítése helyett miért nem imádkoznak inkább a betegek csodálatos gyógyulásáért? Azért, mert ez a túlzott önbizalommal rendelkezők körében nagyméretű fanatizmushoz vezethet. – Evangelizálás, 594–595. o.

A megfelelő intézkedések nem tagadják a hitet a betegekért mondott imában. – Sokan, akik az Úr gyógyító kegyelmét kérik, azt vélik, hogy egyenes és azonnali választ kell kapniuk, különben hitük fogyatékos. Ezért a betegségtől legyengült embereket bölcs tanáccsal józan cselekvéshez kell segíteni. Nem szabad figyelmen kívül hagyniuk az őket talán túlélő barátaik iránti kötelességüket, sem pedig mellőzniük az egészség helyreállítását szolgáló, természet kínálta eszközöket.

Ebben a dologban sokszor fennáll a tévedés veszélye. Abban a hitben, hogy imájukra válaszként meggyógyulnak, egyesek félnek bármi olyat is tenni, ami kishitűségre vallhatna. De ügyeiket úgy kell elrendezniük, ahogy szeretnék azokat haláluk esetén hátrahagyni. Ne féljenek kimondani azokat a bátorító szavakat és tanácsokat, amelyeket a búcsú órájában szeretteiknek kívánnának mondani. – A nagy Orvos lábnyomán, 231. o.

Miután kitartóan imádkoztam a betegekért, mit tegyek? Vajon nem kell mindent megtennem a gyógyulásukért? De igen. Ezután még komolyabban kell dolgoznom értük, még többet imádkoznom, kérvén az Urat, hogy áldja meg azokat az eszközöket és gyógymódokat, amelyeket az Ő keze nyújtott számunkra, és adjon megszentelt bölcsességet, hogy együttműködhessek Övele a betegek szenvedésének enyhítése érdekében. – Healthful Living (1897–1898), 240. o.

Az orvosi kezeléseket az imákkal együtt kell alkalmazni. – Azoknak, akik ima által akarnak meggyógyulni, nem szabad figyelmen kívül hagyniuk a rendelkezésükre álló gyógyító eszközöket. Nem jelenti a hit megtagadását azoknak a gyógyszereknek az alkalmazása, amelyeket Isten adott a fájdalom enyhítésére és a természet regeneráló munkájának támogatására. Azzal nem tagadják meg hitüket, ha együttműködnek Istennel, és gyógyulásukhoz a legelőnyösebb feltételeket teremtik meg maguknak. Isten lehetőséget ad az élet törvényeinek megismerésére. Ez az ismeret megszerezhető és hasznosítható.

Igénybe kell vennünk minden eszközt az egészségünk helyreállítására, miközben a természet törvényeivel összhangban minden lehetőséget kihasználunk. Ha imádkoztunk a beteg gyógyulásáért, tegyünk még nagyobb erőfeszítéseket érte, megköszönve Istennek azt a kiváltságot, hogy együttműködhetünk vele, áldását kérve azokra az eszközökre, amelyeket Ő maga adott. – A nagy Orvos lábnyomán, 231–232. o.

Bízzatok Istenben, bármi is lenne imáitok eredménye! – Ha imádkoztunk a betegért, bármi is történjék vele, ne veszítsük el Istenbe vetett hitünket! Ha veszteséget kell is elviselnünk, fogadjuk el a keserű poharat, hiszen Atyánk keze tartja azt ajkunkhoz! Ha pedig a beteg meggyógyul, nem szabad elfelejteni, hogy annak, aki e gyógyító kegyelemből részesült, a gyógyulás megújította a Teremtő iránti kötelességeit. – A nagy Orvos lábnyomán, 233. o.

Fejezet 23— Ima a megbocsátásért

A bűnbocsánatért esdeklő azonnal választ kap imájára. – Amikor földi áldásokért imádkozunk, lehet, hogy a válasz késik, vagy Isten valami mást ad, mint amit kértünk. Nem így van, ha a bűntől való szabadulásért könyörgünk. Az Ő akarata az, hogy megtisztítson minket a bűntől, gyermekeivé fogadjon, képessé tegyen szent életet élni. Krisztus „önmagát adta a mi bűneinkért, hogy kiszabadítson minket e jelenvaló gonosz világból, az Istennek és a mi Atyánknak akarata szerint" (Gal 1:4). „És ez az a bizodalom, amellyel Őhozzá vagyunk, hogy ha kérünk valamit az Ő akarata szerint, meghallgat minket: és ha tudjuk, hogy meghallgat bennünket, akármit kérünk, tudjuk, hogy megvannak a kéréseink, amelyeket kértünk Őtőle." (1Jn 5:14–15) „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket, és megtisztítson minket minden hamisságtól." (1Jn 1:9) – Jézus élete, 266. o.

Amint Isten gyermeke a kegyelem trónja elé járul, a nagy Ügyvédnek lesz az ügyfele. Megbánása első megnyilvánulására és bocsánatkérésére Krisztus átveszi az ügyét, mintha a sajátja lenne, kérését úgy mutatja be az Atyának, mint a saját kérését. – Bizonyságtételek 6. kötet, 364. o.

Tárjátok fel őszintén vágyaitokat Jézus előtt. Isten nem feltétlenül azt várja el tőletek, hogy hosszan beszélgessetek Övele, viszont őszintén meg kell vallanotok Őneki bűneiteket, mondván: „Uram, szabadíts meg engem, mert elveszek!" Az ekként megnyilatkozó lelkek számára van remény. Ők azok, akik keresnek, kérnek és kopogtatnak a kegyelem ajtaján, mely megnyílik előttük. Amikor Jézus leveszi vállatokról a bűn terhét, mely megnyomorítja lelketeket, megtapasztaljátok Krisztus békéjének áldásait. – Our High Calling, 131. o.

Amikor tudatosul bennünk tettünk bűnös természete, tehetetlenül összeroskadunk a kereszt lábánál, és bocsánatot, erőt kérünk, imánk meghallgatást nyer, és választ kapunk rá. Isten sosem utasítja el azokat, akik Krisztus nevében imádkoznak. Ezt mondja az Úr: „Aki hozzám jön, semmiképpen ki nem vetem." (Jn 6:37) Megemlékezik a szükségben levők imáiról. Segítségünk attól jön, aki mindeneket a kezében tart. A tőle áradó béke a bizonyítéka annak, hogy szeret bennünket.

Senki sem oly gyámoltalan és mégis legyőzhetetlen, mint a keresztre feszített és feltámadt Üdvözítő érdemeire hivatkozó ember. Isten a menny összes angyalát annak segítségére küldi, aki ellenáll a kísértésnek, és teljesen Krisztusra bízza magát. – Signs of the Times, 1902. október 29.

A bűnbocsánatért fohászkodók önmaguk is megbocsátóak legyenek! – Ha kegyelmet és áldást kérünk Istentől, szívünket is a szeretet és megbocsátás lelkületének kell áthatnia. Hogy is imádkozhatjuk: „Bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek" (Mt 6:12), holott haragot tartunk a szívünkben? Ha elvárjuk imánk meghallgatását, akkor nekünk is éppúgy és olyan mértékben kell megbocsátanunk másoknak, amilyen mértékben mi elvárjuk bűneink bocsánatát. – Jézushoz vezető út, 97. o.

Miután befejezte imáját, Jézus ezt mondta: „Mert ha megbocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, megbocsát néktek is a ti mennyei Atyátok. Ha pedig meg nem bocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.” (Mt 6:14–15) Az engesztelhetetlen lélek maga előtt torlaszolja el az Isten irgalmához vezető utat. Ne higgyük azt, hogy ha az ellenünk vétkezők nem kérnek bocsánatot, nekünk jogunkban áll nem megbocsátani.

Kétségtelenül az ő részük az alázatos bűnvallás, nekünk azonban kegyelemmel teljes lelkülettel kell viszonyulnunk a velünk szemben vétkezőkhöz, függetlenül attól, hogy megvallották-e vagy sem a bűnüket. – Th e Faith I Live By, 131. o.

Az imában, amelyet Jézus a tanítványainak megtanított, a következő kérés is benne volt: „Bocsásd meg a mi vétkeinket, amint mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek.” Nem mondhatjuk el ezt a fohászt teljes szívünkből, ameddig mi magunk kiengesztelhetetlenek vagyunk, és nem bocsátunk meg az ellenünk vétkezőknek. Csak kevesen értik meg ennek az imának a lényegét. Ha tudatosulna bennük az igazi jelentése, az engesztelhetetleneknek nem lenne bátorságuk arra kérni Istent, hogy úgy bánjék velük, ahogyan ők bánnak halandó felebarátaikkal. – Bizonyságtételek 3. kötet, 95. o.

Amikor Isten elé jövünk imában, önvizsgálatot kell tartanunk, hogy tudjuk, milyen lelkület ösztönöz bennünket. Ha nem bocsátunk meg az ellenünk vétkezőknek, bűnbocsánatért mondott imánk nem nyer meghallgatást. „Bocsásd meg nékünk a mi vétkeinket, amiként mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek.” Amikor bűnösökként a kegyelem trónjához közeledünk, nem mondhatjuk ki ezt a kérést anélkül, hogy szívünkben ne bocsátanánk meg az ellenünk vétkezőknek. Ehhez a kéréshez Jézus a következő magyarázatot fűzi: „Ha megbocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, megbocsát néktek is a ti mennyei Atyátok. Ha pedig meg nem bocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.” (Mt 6:14–15) – Signs of the Times, 1884. augusztus 21.

Jézus meghallgatja a bűnbocsánatért esdeklő egyszerű imát. – Nem fontos, hogy mindenki pontosan tudja, mikor bocsáttattak meg a bűnei. A gyermekekben tudatosítanunk kell, hogy tévedéseiket már zsenge korukban meg kell vallaniuk Jézus előtt. Tanítsátok őket naponta bocsánatot kérni minden elkövetett bűnükért, és mondjátok nekik, hogy Jézus meghallgatja őszinte, bűnbánó szívből fakadó imáikat, megbocsát nekik, és elfogadja őket, ahogy földi munkássága során is elfogadta a hozzá vitt gyermekeket. – Gyermeknevelés, 494–495. o.

Gyermekek, jöjjetek Jézushoz! Adjátok Istennek legértékesebb ajándékotokat: a szíveteket! Így szól hozzátok az Úr: „Fiam, leányom, add nekem a szívedet! Ha bűneitek skárlátpirosak, hófehérek lesznek, mert az én véremmel tisztítalak meg titeket. Családom tagjaivá fogadlak – a mennyei Király gyermekei vagytok. Ne habozzatok: fogadjátok el bűnbocsánatomat és békémet! Feddhetetlenségem ruháját adom rátok – menyegzői ruhát. Felkészítelek titeket a Bárány menyegzőjére. Ha feddhetetlenségem ruhája van rajtatok, ima, őrködés és az ige figyelmes tanulmányozása folytán magas erkölcsi mércék elérésére lesztek képesek.

Megértitek az igazságot, jellemeteket isteni befolyás formálja, mert ez Isten akarata. Legyetek szentek!" – Adventista Bibliakommentár 3. kötet, 1162. o.

Nagyon fontos az ima – általa nyerünk erőt és bölcsességet ahhoz, hogy észrevegyük ellenségünk kísértéseit, és ellenálljunk azoknak. Sátán ezért tesz meg mindent, hogy az emberek ne imádkozhassanak. Idejüket lefoglalja munkával, élvezetekkel, vagy olyan törvénytelenségekbe hajszolja őket, hogy nem éreznek többé belső ösztönzést az imádkozáshoz. Jézus megnyitotta a mennyet mindazok előtt, akik hozzá akarnak jönni, a fiatalokat és a gyermekeket is hívja. „Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket, hiszen övék a mennyek országa!" – mondta Jézus. Üdvözítőnk azt akarja, hogy minden gyermek úgy bízzék Őbenne, akár a szüleiben. Ahogy a gyermek kenyeret kér édesanyjától vagy édesapjától, amikor éhes, ugyanúgy kell nekünk is kérnünk Tőle, ha szükségük van valamire. Ha bűneitek megterhelik szíveteket, jöjjetek Isten elé és mondjátok: „A Krisztus nevében kérünk, bocsásd meg a bűneinket!" Isten minden őszinte imádságot meghallgat, és minden kegyelmét kitartóan kérő imára válaszol. – The Youth`s Instructor, 1892. július 7.

A bűnbocsánatot kérő imának őszintének kell lennie. – „Ne vess el engem a te orcád elől, és a te Szent Lelkedet ne vedd el tőlem!" (Zsolt 51:13) A megtérés és a bűnbocsánat Isten ajándéka számunkra – Krisztus által. Csakis a Szentlélek győzhet meg bűnösségünket illetően, neki köszönhetően érezzük szükségét a bűneink megbocsátásának. Csak a megtértek részesülnek Isten bocsánatában, de az Úr kegyelme az, amely megtérésre szólítja a szívet. Ismeri gyengeségeinket, tehetetlenségünket, ezért segít nekünk. Meghallja hitből fakadó kéréseinket, de őszinteségünket azzal bizonyíthatjuk, hogy életünket – személyes erőfeszítések árán – Isten erkölcsi mércéjéhez igazítjuk. Ez az erkölcsi mérce lesz minden ember próbatétele. Meg kell nyitnunk szívünket a Szentlélek befolyása számára. Meg kell tapasztalnunk átformáló erejét. – Review and Herald, 1884. június 24.

„Kérjetek és adatik néktek, keressetek és találtok, zörgessetek és megnyittatik néktek." Vajon miért nem fogjuk szaván Istent? Kérni és kapni – két, egymáshoz szorosan kapcsolódó történés. Ha hittel kéritek az Isten által megígért dolgokat, megkapjátok azokat. Kérjétek Jézustól mindazt, amire szükségetek van. Kérjetek bocsánatot bűneitekért! Ha hittel kéritek ezt, szívetek meglágyul, és megbocsáttok az ellenetek vétkezőknek, ezután pedig a szeretet illatával átitatott imáitok felemeltetnek Istenhez. Az imádkozást az őrködés követi, és minden gondolatotok, szavatok, cselekedetetek összhangban lesz kitartó kéréseitekkel, amelyektől életetek Isten akarata szerinti átalakulását várjátok. A hitből fakadó imádság meghozza gyümölcsét. A csupán megszokásból mondott, őszintétlen imáknak semmilyen értékük nincs. Akik Isten elé járulnak, hinniük kell, hogy Ő létezik, és megjutalmazza az Őt tiszta szívükből keresőket. – Review and Herald, 1912, március 28.

Fejezet 24— A közbenjáró ima

A másokért mondott ima. – Törekedjünk a világosság útján járni, mivel Krisztus a világosság. Az Úr akkor szabadította meg Jóbot, amikor nemcsak önmagáért, hanem a vele szembeszállókért is imádkozott. Amikor vágyat érzett szívében, hogy az Úr az ellene vétkezőket is megsegítse, akkor jött számára a mennyei segítség. Ne csak önmagunkért imádkozzunk, hanem azokért is, akik ártottak nekünk, és akik most is folyamatosan bántanak. Főleg gondolatban imádkozzatok. Ne hagyjátok békén az Urat, füle mindig készségesen meghallja a kitartó, őszinte imákat, amelyek az alázatos ember ajkáról szállnak fel Őhozzá. – Adventista Bibliakommentár 3. kötet, 1141. o.

Nektek kell lennetek az eszköznek, amely által Isten megszólítja az illető személyt. A Lélek eszetekbe juttatja a fontos és értékes igazságokat, és Jézus szeretetével teljes szívetekből életmentő szavak fakadnak. Az egyszerűség és az őszinteség lesz a legszebb bizonyságtevés; a szavaitokat pedig úgy jegyzi majd fel a menny, mint amelyek ezüst tálon aranyalmákhoz hasonlatosak. Gyógyító mennyei befolyást gyakoroltok az emberekre, a szavaitok meggyőződést és vágyat szülnek szívükben, Jézus pedig imáitok által közbenjár értük, a Szentlélek ajándékát kéri a bűnös számára. Isten angyalai minden megtérő bűnösnek örvendenek. – Isten fiai és leányai, 274. o.

Mindenütt körülöttetek olyan emberek élnek, akik szerencsétlenségek áldozatai lettek, akiknek szükségük van együtt érző szavaitokra, szeretetekre, érzékenységetekre, alázatos, irgalommal teljes imáitokra. – Bizonyságtételek 3. kötet, 530. o.

Amikor Istent Atyánknak nevezzük, minden gyermekét a testvérünknek kell tekintenünk. Mind ugyanannak a nagy családnak vagyunk a tagjai. Imáinkba kell foglalnunk felebarátainkat is. Egyetlen ember sem imádkozik helyesen, aki csak önmaga számára kér áldást. – Isten fiai és leányai, 267. o.

Amikor arra törekszünk, hogy másokat megnyerjünk Krisztusnak, és felelősséget érzünk üdvösségükért, a szívünket felüdíti Isten kegyelme, az érzéseinkből még több mennyei kisugárzás árad, az egész hitéletünk élő valósággá válik, melyet még jobban átitat az ima lelkülete. – Krisztus példázatai, 354. o.

Vannak lelkek, akikből elveszett a bátorság. Beszélgessetek velük, imádkozzatok értük. Szükségük van az élet kenyerére. Olvassatok nekik a Szentírásból. Van a léleknek egy olyan betegsége, amelynek fájdalmát semmilyen balzsam nem enyhíti, semmilyen gyógyszerrel nem kezelhető. Imádkozzatok ezekért az emberekért, vezessétek őket Krisztushoz. Ő jelen lesz munkátokban, hogy megnyerjétek az emberek szívét. – Jótékonyság, 71. o.

Lelki beállítottságú testvéreink beszélgessenek el velük. Imádkozzatok értük és velük. Töltsetek sok időt imában és az ige gondos kutatásával. Mindenki győződjék meg lelkében a

hit tényei felől, azon a meggyőződésen át, hogy mivel igazán éhezik és szomjazzák az igaz tetteket, részesülni fognak a Szentlélekben. – Bizonyságtételek 6. kötet, 65. o.

Amikor az én meghal, erős vágy ébred a szívben mások megmentésére, vágy, mely kitartó erőfeszítésekhez vezet a jó érdekében. A magvakat mindenütt elvetik a vizek mentén, a veszendő lelkekért mondott következetes kérések és kitartó imák pedig feljutnak a mennybe. – Az evangélium szolgái, 470. o.

Ó, ha mindenütt elhangzana a hit ezen imája: „Add nekem a tévútra vezető gondolatok szemete alá temetett lelkeket, vagy meghalok!” Vezessétek ezeket a lelkeket az igazság ismeretére – a Jézus igazságának ismeretére. – Ma Istennek, 171. o.

Kezdjetek imádkozni az emberekért, húzódjatok közelebb Krisztushoz, közelebb vérző oldalához. Ékesítse életeteket a szelídség, a lelki béke, és szálljanak az égre buzgó, megtört, alázatos kéréseitek bölcsességért, hogy eredményesek lehessetek nemcsak a magatok, hanem mások megmentésében is. – Bizonyságtételek 1. kötet, 513. o.

Sokan élnek reményvesztetten – hozzátok vissza őket a világosság útjára. Sokan elveszítették bátorságukat – bátorítsátok őket. Imádkozzatok értük! – Próféták és királyok, 719. o.

Keressétek meg a lelkeket, imádkozzatok és fáradozzatok értük. Komoly felhívásoknak kell elhangzaniuk. Buzgó imákat kell felajánlanunk. Lanyha, élettelen kérelmeinket váltsák fel igen-igen buzgó könyörgések. Isten Igéje kijelenti, hogy „sokat tehet az igazak odaadó könyörgése”. – Bizonyságtételek 7. kötet, 12. o.

Ez a tevékenységünk megköveteli, hogy úgy őrködjünk a lelkek fölött, mint akikről számot kell adnunk. Krisztus gyengédsége itassa át a munkás szívét. Ha szereted az embereket, akkor azt gyengéd gondoskodással be is bizonyítod. Akkor alázatos, komoly, szívből fakadó imát ajánlsz fel azokért, akikhez ellátogatsz. Krisztus szeretetének illata nyilvánul majd meg az igyekezetedben. Az fog együttműködni az önzetlen munkással, aki életét adta a világ életéért, hogy mély benyomást tegyen az emberek szívére. – Bizonyságtételek 6. kötet, 75–76. o.

Dolgozzunk Isten akarata szerint, imádkozzunk egymásért, és élő hittel vezessük egymást az Úr elé. – Review and Herald, 1888. augusztus 28.

Imádkozzatok áldásokért, hogy másokra is kiterjeszthessétek azokat! – Imánk ne legyen önző könyörgés, amelyben csupán önmagunknak kérünk. Azért kérjünk, hogy adhassunk. Tegyük magunkévá Krisztus életelvét. „Őérettük – tanítványaimért – odaszentelem magamat, hogy ők is megszenteltekké legyenek.” (Jn 17:19)

Krisztus odaadása és önfeláldozása mutatkozzék meg szolgáiban is! Krisztusi engedelmességgel teljesítsük Isten kívánalmait! Nem az a küldetésünk a világban, hogy önmagunknak kedvezzünk, hanem Istennel együttműködve bűnösöket mentsünk, és ezzel megdicsőítsük Őt. Kérjük Isten áldásait, hogy továbbíthassuk őket másoknak! Csak az

áldások továbbítása képesít újabb áldások befogadására. Csak akkor kapunk mennyei kincseket, ha e kincseket továbbadjuk a környezetünknek. – Krisztus példázatai, 142–143. o.

Amikor imánkban azt kérjük, hogy „a mi mindennapi kenyerünket add meg nékünk ma”, nemcsak magunknak kérünk, hanem másoknak is. Ily módon elismerjük, hogy azok a dolgok, amelyeket Isten ad, nemcsak minket illetnek meg. Isten ránk bízza azokat, hogy tápláljuk az éhezőket. – Gondolatok a Hegyibeszédről, 111–112. o.

A egyéni imában mindenkinek előjoga annyit és úgy imádkozni, amennyit és ahogy csak akar. Imádkozhatnak rokonaikért, barátaikért. A belső szoba a megfelelő hely arra, hogy Istennel nehézségeikről, próbáikról és kísértéseikről beszélgessenek. A gyülekezeti imaóra nem alkalmas a szív titkainak kiteregetésére. – Bizonyságtételek 2. kötet, 578. o..

Imádkozzatok a prédikátorokért! – Isten népe körében ezekben az ünnepélyes időkben gyakran kellene imaórákat tartanunk. Az elmének szüntelenül imalelkületben kell lennie. Mind otthon, mind a gyülekezetben imádkozzanak a prédikátorokért. – In Heavenly Places, 87. o.

Amikor ifjak indulnak el hirdetni az igazságot, imaórákat kellene tartanotok érettük. Imádkozzatok, hogy Isten kösse őket magához, adjon nekik bölcsességet, kegyességet, és tudást! Imádkozzatok, hogy őrizze meg őket Sátán csapdáitól, tartsa meg ártatlannak a gondolataikat és szentnek a szívüket! Kérlek titeket, akik félitek az Urat, ne pazaroljátok időtöket haszontalan beszédre és fölösleges munkára, csak hogy büszkeségeteket kielégítsétek! Az így megtakarított időt töltsétek Istennel, és küzdjetek lelkészeitekért. Erősítsétek karjukat, mint Áron és Hur a Mózesét. – Bizonyságtételek 5. kötet, 162. o.

Imádkozzatok a gyülekezetek ifjúságáért! – Az idősebbek és tapasztaltabbak vigyázzanak a fiatalabbakra, és ha látják, hogy kísértés környékezi őket, álljanak melléjük, és imádkozzanak együtt velük. – Üzenet az ifjúságnak, 18. o.

A szombatiskolai tanítók imádkozzanak csoportjuk tagjaiért! – Isten munkásaiként Jézus személyére összpontosítsunk, ne a sajátunkra. Nagyobb felelősséget kellene éreznünk a lelkekért, naponta kellene imádkoznunk értük, és kérnünk Istentől az erőt és a bölcsességet, hogy kellőképpen bemutathassuk szombaton a leckék tartalmát.

Tanítók! Hétközben is találkozzatok csoportotok tagjaival, és imádkozzatok velük együtt! Tanítsátok meg őket helyesen imádkozni! Kéréseitek legyenek rövidek és egyszerűek! – Tanácsok a szombatiskolai oktatóknak, 125. o.

A diákok imádkozzanak tanáraikért! – A diákoknak saját imaórájuk legyen, amikor egyszerű, de forró kéréseiket felküldhetik Istenhez. Kérjenek áldást és fizikai erőnlétet iskolájuk igazgatójára és tanáraira; kérjenek számukra tiszta gondolkodást, erkölcsi erőt, józan ítélőképességet és isteni kegyelmet, hogy az Ő munkáját végezhessék. – A keresztény nevelés alapelvei, 293. o.

Imádkozzatok keresztény munkatársaitokért! – Sokszor megfeledkezünk arról, hogy munkatársainknak erőre és bátorításra van szükségük. A rendkívüli kellemetlenségek és terhek idején ne feledjétek biztosítani őket szeretetetekről és együttérzésetekről. Amikor imával próbáltok a segítségükre sietni, juttassátok el az üzenetet Isten munkásaihoz: „Légy bátor és erős!” (Józsué 1:6)

A szülők imádkozzanak gyermekeikért! – Isten megígérte, hogy bölcsességet ad azoknak, akik ezt hittel kérik, és pontosan teljesíti is az ígéretét. Az olyan hittel elégedett, amely a szaván fogja Őt. Augustinus anyja imádkozott fia megtéréséért. Bár semmi jelét sem látta, hogy Isten Lelke munkálkodna fia szívében, mégsem csüggedt el. Rátette ujját a Biblia-versekre, Isten elé helyezte, amit megígért, és úgy könyörgött, ahogyan csak egy anya tud. Mély alázata, komoly, lankadatlan könyörgése, rendíthetetlen hite győzelmet aratott, és az Úr megadta neki szíve óhaját. Isten ma is ugyanolyan készségesen meghallgatja népe kéréseit. „Nem rövid az Úr keze; meg tud szabadítani, és a füle sem süket a hallásra...” (Ésa 59:1) Ha a keresztény szülök komolyan keresik Őt, megtölti szájukat meggyőző érvekkel, és az Ő nevéért hatalmasan munkálkodik majd gyermekeik megtéréséért. – Bizonyságtételek 5. kötet, 322–323. o.

Miért kell többet imádkoznunk Istenhez családunk körében? Azért, mert a gyermekeinkkel és a gyermekeinkért mondott imákban nagy erő és hatalmas áldás rejlik. – Gyermeknevelés, 525. o.

Krisztusnak segítőtársra kell találnia bennetek, hogy céljait elérje. Imáitoknak köszönhetően olyan tapasztalatokra tehettek szert, amelyek sikerrel koronázzák a gyermekeitekért végzett munkátokat. – Gyermeknevelés, 69. o.

Nem tartottad tehernek a nehéz munkát, ha lehetőség nyílt volna, hogy gondját viseld gyermekeidnek, és megóvd őket az uralkodó romlottságtól. Az volt a szíved vágya, hogy az Úrhoz lásd fordulni őket. Erős kiáltásokkal és könnyhullatással könyörögtél Isten előtt gyermekeidért, oly nagyon kívántad megtérésüket. Olykor kétségbeesett, elalélt a szíved. Attól féltél, hogy imáid nem találnak meghallgatásra. Majd újra Istennek szentelted gyermekeidet, sóvárgó szíved ismét az oltárra helyezte őket.

Amikor bevonultak katonának, az imád oda is követte őket. Isten csodával megóvta mindkettőjüket az ártalmaktól, noha ők szerencsének mondták. De az anya gondterhelt, aggódó lélekből fakadó imáinak – mivel átérezte a gyermekeit fenyegető veszélyeket, és azt, hogy fiai Istenbe vetett remény nélkül halnának meg ifjan – sok köze volt a megmenekülésükhöz. Hány ima szállt szívedből az ég felé, hogy a két fiú megmeneküljön és megmaradjon az Isten iránti engedelmesség számára, és az Ő dicsőségének szenteljék életüket! Mivel aggódtál gyermekeidért, könyörögtél Istenhez, hogy adja vissza fiaidat, hogy még buzgóbban igyekezz a megszentelődés ösvényén vezetni őket. – Bizonyságtételek 2. kötet, 274–275. o.

Isten nem utasítja el azoknak a szülőknek a kitartó imáit, akik fohászaik mellett állhatatosan dolgoznak gyermekeikért, hogy ők is elnyerjék áldásait, és hűséges szolgálattevőkké váljanak. Ha teljesítik Isten által rendelt kötelességeiket, biztosak lehetnek abban, hogy segítséget kérő imáik meghallgatást nyernek. – Signs of the Times, 1888. május 4.

Ahhoz, hogy megfelelőképpen végezzék nevelői munkájukat, az anyáknak Istentől nyert talentumokra, hozzáértésre, türelemre és nagyfokú figyelemre van szükségük. Minden anyának állhatatosan kötelességei teljesítésére kell törekednie. Kicsinyeit vezesse Jézushoz, a hit karjaival támogassa apró lépteiket, majd öntse ki szívét az Úr előtt, és kérjen Tőle kegyelmet és bölcsességet. – Tanácsok szülőknek, nevelőknek és tanulóknak, 128. o.

Ha helyes példamutatás társul hozzá, a szorgalmas erőfeszítéseknek, imáknak és hitnek meglesznek a gyümölcsei. Hozzátok hittel gyermekeiteket Istenhez, és véssétek érzékeny elméjükbe a mennyei Atya iránti kötelesség érzetét. – Mértékletesség, 157–158. o.

Ne várjátok, hogy változás álljon be gyermekeitek életében, ha nem dolgoztok és imádkoztok értük türelmesen, kitartóan, forrón. Tanulmányozni, megérteni és a mennyei példakép szerint alakítani a jellemüket, az odafigyelést, kitartást, sok-sok imát és Isten ígéreteibe vetett szilárd hitet igénylő munka. – Signs of the Times, 1888. május 4.

Anyja hitének köszönhetően még a kisded is a Mindenható árnyékában lakozhat. – Jézus élete, 512. o.

Apák és anyák, miért nem végzitek munkátokat erővel, kitartással és szeretettel? Vessétek el naponta az értékes magvakat, kérvén kitartóan Istentől a kegyelem harmatát, hogy biztosítva legyen számotokra a gazdag aratás. Isten Fia meghalt a bűnös, lázadó ember megváltásáért. Hogyan hátrálnánk meg bármilyen munkától vagy áldozattól, amellyel drága gyermekeinket menthetjük meg? – Signs of the Times, 1881. november 24.

Miután hűségesen megtettétek a kötelességeteket gyermekeitek érdekében, hozzátok őket Istenhez, és kérjétek a segítségét. Mondjátok el Őneki, hogy ti megtettétek a részeteket, majd hittel kérjétek, hogy Ő is tegye meg az Ő részét, amelyre ti képtelenek lennétek. – Gyermeknevelés, 256. o.

Fejezet 25— Az ima és az angyalok

Az angyalok minden őszinte imát feljegyeznek. – Meg kell ismernünk Istent, próbára kell tennünk Őt, kérnünk kell ígéretei teljesítését. Az angyalok minden buzgó és őszinte imát feljegyeznek. Mondjunk le inkább önző kedvteléseinkről, mintsem elhanyagoljuk az Istennel való beszélgetést! A legnagyobb szegénység és a legönmegtagadóbb életkörülmény az Ő jóváhagyásával jobb, mint a gazdagság, méltóság, kényelem és barátság – anélkül. Időt kell szakítanunk az imádkozásra. – A nagy küzdelem, 622. o.

Éljünk és cselekedjünk úgy, mint akik tudják, hogy a menny angyalai jelentést készítenek Isten népe tagjainak küzdelmeiről és erőfeszítéseiről. Vigyázzunk, nehogy meggyalázzuk Istent azzal, hogy magunkat bűnteleneknek, szenteknek tartjuk. A megszentelt emberi ajkak sosem mondanának meggondolatlan szavakat. – Signs of the Times, 1895. május 23.

Az angyalok képesek meghallani imáinkat. – Ha az emberek mennyei látással rendelkeznének, angyalok légióit látnák, akik hatalmas erővel a Krisztus szavát tiszteletben tartó hívőket őrzik. Az együtt érző szeretettel óvó angyalok tanúi voltak gyötrődéseiknek, és hallották esdeklő imáikat. – A nagy küzdelem, 630. o.

Imáinkat az angyalok viszik fel a mennybe. – Az Istent szerető, fegyelmezett és engedelmes család vidám, boldog család. Amikor az apa munkájából megérkezik, nem viszi haza a gondjait; érzi, hogy otthona, családja túlságosan szent terület ahhoz, hogy azt nehézségekkel terhelje. Amikor távozik otthonról, nem hagyja maga mögött Üdvözítőjét és a vallását: mindkettőt magával viszi. Otthonának kellemes befolyása, feleségének áldása és gyermekeinek szeretete megkönnyíti terheit, és könnyű szívvel tér vissza hozzájuk, ahol kedves szavakkal, örömmel várják. Amikor közösen térdet hajtanak a családi oltárnál, hogy hálát mondjanak Istennek aznapi gondviseléséért, angyalok lebegnek körülöttük a szobában, és a mennybe viszik forró imáikat, mint jó illatú tömjénáldozatokat, melyekre áldások formájában válasz érkezik. – Selected Messages 2. kötet, 439–440. o.

Az angyalok látják dicsőítő áldozatainkat, hallják hitből fakadó imáinkat, és kéréseinket felviszik ahhoz, aki a mennyei Szentélyben szolgál szeretett népéért, és saját érdemeit nekik tulajdonítja. Az igazi imádság a Mindenhatóra támaszkodik, és győzelemre vezeti az embert. A térdeplő keresztény elnyeri a kísértés legyőzéséhez szükséges erőt. – Review and Herald, 1912. február 1.

Isten nem hagyja el hitben gyenge, sokat tévedő gyermekeit. Meghallja imáikat és bizonyságtevésüket. Akik minden nap, óráról órára Jézusra néznek, és őrködnek az imában, egyre közelebb kerülnek Őhozzá. Az angyalok kifeszített szárnyakkal arra várnak, hogy Istenhez vigyék alázatos imáikat, és feljegyezzék azokat a mennyei könyvekbe. – Adventista Bibliakommentár 4. kötet, 1184. o

Pál a lelki ajándékok sokféleségére is emlékezteti a hívőket, amit a Szentlélek idéz elő (4-11. vers). Ezek együttesen elvezetnek a nevezetes szakaszig, amely összehasonlítja a lelki ajándékokat az emberi testtel (12-31. vers). Mindennek az eredménye az, „*hogy ne legyen meghasonlás a testben, hanem kölcsönösen gondoskodjanak egymásról a tagok"* (25. vers). Felismerve azt, hogy mindenkinek egyedi lelki ajándékai vannak és az a szükségletünk, hogy a legjobbat adjuk testvéreinknek; ez az igazi *„kiváltképpen való út"* (31. vers). Ennek eredményeként megtanuljuk, hogy hogyan lehetünk sokkal „szeretőbb és szeretetre méltóbb keresztények" (*Ministry of Healing,* 470. oldal).

Az angyalok várják, hogy válaszoljanak imáinkra. – A beteggondozásban gyakran jelentéktelen dolgokra fordítanak figyelmet ahelyett, hogy az evangélium magasztos és üdvözítő igazságait részesítenék előnyben, amelyek mind a lélekre, mind a testre jótékony hatást fejtenek ki. Ha nem imádkoztok a betegekért, nagy áldásoktól fosztjátok meg őket, hiszen Isten angyalai várják, hogy szolgálják ezeket a lelkeket imáitokra válaszként. – Egészségügyi miszsziómunka, 195. o.

Mielőtt reggel munkába indulna a család, gyűljenek egybe, és az apa, vagy ha ő nincs jelen, az anya, könyörögjön buzgón Istenhez, hogy őrizze őket a nap folyamán. Jöjjetek alázatosan, szívetek teljen meg gyengéd szeretettel, és gondoljatok az ezernyi veszélyre és kísértésre, amely rátok és gyermekeitekre leselkedik. Kérjétek Istent, hogy viselje gondját családotoknak. Szolgáló angyalok fogják őrizni azokat a gyermekeket, akiket ily módon ajánlanak fel Istennek. – Gyermeknevelés, 519. o.

Isten angyalokat bízott meg azzal a feladattal, hogy alázatos szolgái imáira válaszoljanak, vezessék, tanácsokkal és bölcsességgel lássák el őket. Az angyalok szüntelenül azt lesik, hogy Isten hűséges gyermekeinek kegyelmet, erőt és tanácsokat adjanak, hogy ily módon teljesíthessék az evangélium világszéles hirdetése feladatának rájuk eső részét. – Bizonyságtételek lelkészeknek, 484. o.

A szolgálattevő angyalok Isten trónja mellett Jézus Krisztus parancsára várnak, hogy minden élő hitből fakadó, kitartó imára válaszoljanak. Ó, ha tudnánk, mennyire közel van a menny a Földhöz! Ha nincsenek is ennek tudatában, Isten gyermekeinek társai a világosság angyalai: mennyei küldöttek szolgálják az üdvösség örököseit. Néma tanú őrködik minden lélek felett, arra törekedvén, hogy megnyerje és Krisztushoz vonzza. Az angyalok sosem hagyják a megkísértetteket az ellenség prédájául, akinek ha meg lenne engedve, megsemmisítené az emberek lelkét. Mindaddig, míg van reménység, és nem állnak ellen a Szentléleknek, az embereket intelligens mennyei teremtmények őrzik.

Ó, ha minél többen meglátnák drága Jézusunkban egyedüli Megváltónkat! Ha kezével félrelebbentené a függönyt, mely dicsőségét eltakarja szemünk előtt, és meglátnánk Őt a legmagasabb és legszentebb helyen! Látnánk, hogy nem ül csendben, tétlenül, hanem értelmes mennyei lényekkel – kerubokkal, szeráfokkal –, tízszer tízezer angyallal van körülvéve! Mindezeknek a teremtményeknek mindennél magasabb céljuk van: megőrizni

Isten egyházát a törvénytelenségbe süllyedt földön… Krisztust szolgálják, akitől azt a küldetést kapták, hogy mindenkit üdvözítsenek, akik keresik Őt és hisznek Benne.

Az angyalok feladata Krisztus nyáját őrizni. Amikor Sátán csapdájába akarja csalni az embereket – és ha lehet, még a választottakat is –, ezek az angyalok munkába állítják befolyásukat, és megmentik azokat a megkísértett lelkeket, akik az Úr Igéjét tiszteletben tartva élik életüket, tudatára ébrednek a rájuk leselkedő veszélyeknek, és ezt mondják: „Nem sétálok bele Sátán csapdájába! Nekem van egy nagyobb Testvérem, aki a menny trónjáról uralkodik, és törődik velem, és én nem fogom megszomorítani szeretetteljes szívét!” Habár ellenséges erők kereszttüzében kell élnünk, hit és ima által egy egész angyalsereget kérhetünk magunk mellé, akik megőriznek minden megrontó befolyástól. – Our High Calling, 23. o.

Az angyalok meghallják imáinkat és felkínálják a segítségüket. – Ha reggel felkelsz, érzed-e tehetetlenségedet és azt, hogy az Úr erejére van szükséged? Mennyei Atyád elé tárod alázatosan kéréseidet? Ha igen, angyalok jegyzik fel imáidat, és ha azok nem voltak színleltek, akkor mindig melletted lesznek, ha öntudatlanul rosszat tennél, vagy befolyásod másokat rosszra vezetne. Ilyenkor őrző angyalod jobb útra indít, és ajkaidra adja a megfelelő szavakat, befolyásolja tetteidet. Ha viszont nem érzed a veszélyt, nem imádkozol segítségért és erőért, hogy a kísértéseknek ellenállhass, biztosan vesztedbe rohansz. Kötelességeid elhanyagolását a mennyei könyvek feljegyzik, és a mérlegen ama napon híjával fogsz találtatni. – Üzenet az ifjúságnak, 90. o.

Isten válaszként imáinkra újabb angyalseregeket küld segítségünkre. – Ha Sátán látja, hogy az a veszély fenyegeti, hogy valamely ember kisiklik a kezéből, akkor a legvégsőkig megfeszíti erejét, hogy megtartsa magának az illetőt. Amikor valaki rádöbben veszedelmére, és nyomorultan, buzgón Jézushoz fordul segítségért, Sátán megijed, hogy elveszíti őt, és tartalék erőt hív angyalai közül, hogy körülvéve a szegény lelket, a sötétség falát alkossák körülötte, hogy a menny világossága ne jusson el hozzá. De ha a veszélyben forgó kitart, és tehetetlenségében Krisztus vérének érdemeire támaszkodik, Megváltónk hallja a hit buzgó imáját, és erejükkel kitűnő angyaltartalékot küld megmentésére. Sátán képtelen elviselni, ha hatalmas ellenfeléhez könyörögnek, mert retteg Krisztus ereje és fensége előtt. A buzgó ima hallatára Sátán egész serege reszket. Több és több gonosz angyalsereget hív, hogy elérje célját. Amikor korlátlan hatalmú angyalok érkeznek a menny fegyverzetével az elaléló szorongatott segítségére, Sátán és serege visszavonul, mert tudja, hogy elvesztette a csatát. Önkéntes alattvalói hűségesek, tevékenyek, és egyetlen célra tömörültek. S bár gyűlölik egymást, és harcolnak egymással, mégis minden alkalmat kihasználnak közös céljuk eléréséért. A menny és föld hatalmas parancsnoka azonban határt szab Sátán hatalmának. – Bizonyságtételek 1. kötet, 345–346. o.

Láttam egyeseket, akik erős hittel és szívet tépő kiáltásokkal küzdöttek Istennel. Arcuk sápadt volt, és oly mélységes aggodalmat mutatott, hogy elárulta belső küzdelmüket. Arcuk állhatatosságot és komolyságot fejezett ki. Homlokukról hatalmas verejtékcseppek hullottak alá. Csak néha derítette fel vonásaikat Isten jóváhagyó tetszése, de ismét azonnal visszatért arcukra a régi ünnepélyes, komoly és nyugodt kifejezés. Rossz angyalok tolongtak körülöttük

és sötétséget árasztottak rájuk, hogy Jézust eltakarják előlük, és tekintetük állandóan az őket körülvevő sötétségre irányuljon, hogy bizalmatlanok legyenek Isten iránt, és zúgolódjanak ellene. Egyedüli biztonságuk az volt, ha szemeiket állandóan felfelé irányították. Isten angyalai őrködtek népe felett, és ha a gonosz angyalok mérgezett légköre ránehezedett e meggyötört lelkekre, a mennyei angyalok körüllebegték őket szárnyaikkal, hogy tovaűzzék a sűrű sötétséget.

Miközben az imádkozók tovább folytatták komoly kiáltásaikat, Jézustól egy-egy fénysugár hullott rájuk, hogy szívüket erősítse, és arcukat felderítse. Láttam azt is, hogy egyesek nem vettek részt ezen fohászkodásban, tusakodásokban. Gondtalanoknak és közömböseknek látszottak. Az őket körülzáró sötétségnek nem álltak ellene, és az sűrű felhőként borult rájuk. Isten angyalai elhagyták ezen lelkeket, és inkább a komoly imádkozók segítségére siettek. Láttam, hogy Isten angyalai azon lelkek segítségére siettek, kik minden erejükkel ellenálltak a gonosz angyaloknak, és akik úgy igyekeztek magukon segíteni, hogy szüntelenül Istenhez kiáltottak. De az angyalok elhagyták azokat, akik nem törekedtek önmagukon segíteni, és e lelkeket nem is láttam többé. – Tapasztalatok és látomások, 269–270. o.

A hosszú imádság fárasztja az angyalokat. – A hosszú és banális beszédnek és imádságnak sehol sincs helye, kiváltképp az istentiszteleteken. Ezek fárasztják az angyalokat, és mindazokat, akik hallgatják. Imáink legyenek rövidek és tárgyhoz szólóak. – Review and Herald, 1882. október 10.

Az angyalok megtanítják, hogyan imádkozzunk. – Az egyház tagjait, ifjakat és öregeket egyaránt rá kellene nevelni, hogy menjenek és terjesszék a világnak ezt az utolsó üzenetet. Ha alázatosan haladnak útjukon, Isten angyalai lesznek kísérőik, és megtanítják őket, hogyan küldjék a magasba a buzgó könyörgés szavait, hogyan énekeljenek és hirdessék a jelenkornak szóló evangéliumi üzenetet. – Üzenet az ifjúságnak, 217. o.

Az angyalok csodálkoznak azon, hogy milyen keveset imádkoznak az emberek. – Vajon mit gondolnak a mennyei angyalok a gyenge, elhagyott és kísértésnek kitett emberiségről, amikor látják, hogy Isten végtelen szeretete sokkal többet óhajt nékik adni, mint amennyit kérni tudnának, de ők mégis oly keveset imádkoznak, és oly kishitűek? Az angyaloknak öröm Istent szolgálni és közelében tartózkodni. Legnagyobb örömük, hogy Istennel közösségben lehetnek; ám e föld fiai, akiknek pedig oly nagy szükségük van arra a segítségre, melyet egyedül Ő adhat, elégedetteknek látszanak Isten Lelkének világossága és a vele való közösség hiányában is. – Jézushoz vezető út, 94. o.

Fejezet 26— Hamis imák

Ne közeledjetek Istenhez felületes imákkal! – Alázatosság és tisztelet kell jellemezze azok viselkedését, akik Isten jelenlétében állnak. Jézus nevében bizalommal járulhatunk Isten elé, de nem közelíthetjük meg elbizakodottan, mintha egy szinten lenne velünk. Vannak, akik úgy szólítják meg a nagy, mindenható és szent Istent – aki a megközelíthetetlen mennyei világosságban lakozik –, mintha velük egyenlő vagy alsóbbrendű lény volna. Vannak, akik úgy viselkednek Isten házában, ahogy nem merészelnének viselkedni egy földi uralkodó termében. Ezek az emberek gondolják meg, hogy az előtt az Isten előtt állnak, akit a szeráfok magasztalnak, és aki előtt még az angyalok is eltakarják az arcukat. – Pátriárkák és próféták, 252. o.

Álszent imák. – Képmutató az olyan ima, amelyben lelki nyomorunkról panaszkodunk Istennek anélkül, hogy éreznénk nyomorult mivoltunkat. Csak az őszinte, bűnbánó imát hallgatja meg az Úr. „Mert így szól a magasságos és felséges, aki örökké lakozik, és akinek neve szent: magasságban és szentségben lakom, de a megrontottal és alázatos szívűvel is, hogy megelevenítsem az alázatosak lelkét és megelevenítsem a megtörtek szívét.” (Ésa 57:15) Az imádságnak nem az a rendeltetése, hogy az Istent változtassa meg. Az ima célja az, hogy bennünket hozzon összhangba Ővele. Az ima nem helyettesítheti kötelességeinket. – Üzenet az ifjúságnak, 247–248. o.

Rideg befolyást árasztó imák. – Némelyek nem egyéni imában tárják Isten elé a saját problémáikat, hanem az imaórákra tartogatják azokat, ott érik utol magukat néhány napra az imádkozással. Őket az összejövetelek és imaórák gyilkosainak nevezhetnénk. Nem fényforrások, senkit sem üdítenek fel. Hideg, merev imáik és hosszas, elcsépelt bizonyságtételeik csak árnyékot vetnek maguk körül. Mindenki örül, ha végre befejezik, és akkor is csaknem lehetetlen lerázni azt a hideget és sötétet, melyet imáik és beszédeik árasztanak az összejövetelre. A nekem adott világosság alapján írom, hogy összejöveteleink legyenek lelkiek, meghittek és rövidek. Hagyjuk otthon a hidegséget, kevélységet, hiúságot és az emberek félelmét. Ne vigyük magunkkal az apró nézeteltéréseket és előítéleteket. Akár az egyetértő családban, lakozzék őszinteség, szelídség, bizalom és szeretet fivéreink és nővéreink szívében. Hiszen azért jönnek össze, hogy világosságuk egyesítéséből felüdülést és erőt merítsenek. – Bizonyságtételek 2. kötet, 578–579. o.

Merészség elvárni, hogy minden imára nekünk tetsző választ kapjunk. – A hitből fakadó imádság nem vész el soha, viszont merészség lenne azt állítani, hogy mindig válasz érkezik rá, és pontosan úgy, ahogy azt vártuk. – Bizonyságtételek 1. kötet, 231. o.

Ha imáink látszólag nem részesültek meghallgatásban, erősen ragaszkodjunk az ígérethez. A meghallgatás ideje bizonnyal el fog jönni, és elnyerjük azokat az áldásokat, amelyekre legnagyobb szükségünk van. De merészség azt állítani, hogy imánk mindenkor és úgy hallgattatik meg, amint és ahogyan kívánjuk. Isten sokkal bölcsebb, semhogy tévedhetne, és sokkal jobb, mintsem visszatartson jó adományokat azoktól, akik igazságban járnak. Azért

bízzatok benne, megvigasztalódva, még akkor is, ha imátok nem talál azonnal meghallgatásra. Bízzatok sziklaszilárdan ígéretében: „Kérjetek és adatik néktek!” – Jézushoz vezető út, 96. o.

Az imának nincs önmagában rejlő, bűntől megtisztító érdeme. – A pogányok bűnöket elfedező érdemszerzésnek tekintették imáikat. Ezért minél hosszabbra nyúlt az ima, szerintük annál több volt benne az érdem. Ha a saját erőfeszítéseinkből tudnánk szentté válni, akkor lenne alapja az örvendezésnek és dicsekvésnek. Az imáról alkotott ilyen felfogás az önmegváltás elvének gyakorlati megnyilvánulása. Erre az elvre alapul minden hamis vallásos rendszer. Jézus vallásos kortársai, a farizeusok, átvették az imának ezt a pogány felfogását; ami azonban közel sem halt ki napjainkra, még a hitvalló keresztények között sem. A berögződött, szokásos szavak ismételgetése, amikor a szív nem érzi át, hogy Istenre van szüksége, ugyanaz, mint a pogányok hiábavaló, szószaporító imája.

Az ima nem jelenti a bűnök kiengesztelését; önmagában sem ereje, sem érdeme nincs. A sok szép szó – mely csak rendelkezésünkre áll – nem ér fel egyetlen szent kívánsággal sem. A legművésziesebben összeállított imák is csak üres szavak, ha nem a szív őszinte érzelmeit fejezik ki. Azonban a megtört és alázatos szívből fakadó ima – amelyben a lélek egyszerű vágyát tárja fel, mint amikor valaki barátját kéri valamire, biztos tudatában, hogy meg is hallgatja –, az a hit imája.

Isten nem kíván szertartásoskodó, csupán formai hódolatot; azonban a bűneinek és gyengeségének tudatától megtört szív kiáltása utat talál irgalmas Atyánkhoz. – Gondolatok a Hegyibeszédről, 86–87. o.

Az ima nem a megtérés bizonyítéka. Azt a megváltozott életnek is alá kell támasztania. – Sátán elhiteti az emberekkel, hogy az elragadtatás érzelme megtérést jelent. De életükben nem áll be változás. Cselekedeteik olyanok, mint annak előtte. Életükben nem mutatkoznak jó gyümölcsök. Gyakran és hosszan imádkoznak, és állandóan azokra az érzelmekre vágynak, amelyek ilyenkor felidéződnek. Azonban nem élnek új életet. Sátán megcsalja őket. Élettapasztalatuk nem lépi túl az érzelmek világát. Homokra építenek, és ha ellenszelek fújnak, házukat elsöpri.

Szegény lelkek tapogatóznak a sötétben, és várják azoknak az érzelmeknek az átélését, amelyeken szerintük mások átmentek. Elfeledkeznek arról a tényről, hogy Krisztus hívének félelemmel és rettegéssel kell munkálnia saját üdvösségét. A megtért bűnösre tennivalók várnak. A bűnbánatot őszinte hitnek kell követnie.

Midőn Jézus új szívről beszél, akkor azon az értelmet, életet, az ember egész lényét érti. A szív megújulása annyit jelent, hogy az ember elvonja a világtól eddigi szeretetét, és azt egészen Krisztusnak adja. Az új szív egyúttal megújult értelmet, új életcélt, új indokokat jelent. Mi a jele a megújult szívnek? A megváltozott élet! Minden nap, minden órában meg kell halnunk az önzésnek és a büszkeségnek. – Üzenet az ifjúságnak, 71–72. o.

Az ima nem helyettesíti az engedelmességet. – Habár tudatában vannak Isten legkategorikusabb parancsainak, az emberek mégis saját hajlamaikat követik, majd veszik a bátorságot, és arra kérik, engedje meg, hogy kifejezett akarata ellen cselekedjenek. Istennek nem tetszenek az ilyen imák. Sátán melléjük szegődik, akárcsak Éva mellé az Édenkertben, és lenyűgözi elméjüket, ők pedig olyan érzést tapasztalnak meg, amelyet Istentől származónak, utolérhetetlenül csodálatosnak könyvelnek el. – Review and Herald, 1886. július 27.

Az Istennel való közösség hozza a lélek tudomására Isten akaratának benső ismeretét. Mégis sokan vannak, akik noha vallják a hitet, nem tudják, mi az igazi megtérés. Nincs tapasztalatuk Jézus Krisztus által az Atyával való közösségről, és sosem tapasztalták meg az isteni kegyelem hatalmát, hogy megszentelje szívüket. Imádkoznak, majd vétkeznek, vétkeznek, majd imádkoznak. Életük tele van rosszindulattal, tettetéssel, irigységgel, féltékenykedéssel és önmaguk szeretetével. Az ilyenek imája utálatosság az Isten előtt. Hiszen az igazi ima munkába állítja a lélek erőit, és kihat az életre. Aki így kitárja Isten előtt szükségleteit, az érzi, hogy az ég alatt minden más mennyire üres. – Bizonyságtételek 4. kötet, 534–535. o.

Isten feltételekhez köti ígéretei teljesítését. Az ima nem foglalhatja el a kötelességteljesítés helyét. „Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok” – mondja Krisztus. – „Aki ismeri az én parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem; aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak.” (Jn 14:15, 21) Aki az ígéretekre hivatkozva, de a feltételek teljesítése nélkül kér Istentől, megsérti Jahvét. Krisztus nevének emlegetésével formál jogot az ígéretek teljesítésére, de cselekedeteivel nem bizonyítja, hogy szereti Krisztust, és hisz benne. – Krisztus példázatai, 143. o.

Az ima a szív kitárása Isten mint barátunk előtt. A hit szeme nagyon közelinek fogja látni Istent, és a könyörgő becses bizonyítékot nyerhet az isteni vezetőről, gondoskodásáról. Miért van mégis, hogy annyi ima megválaszolatlan marad? Dávid mondja: „Még hozzá kiáltottam számmal, mikor nyelvem már zenghette dicséretét. Ha szívemben gonoszság lett volna, nem hallgatott volna meg az Úr.” Egy másik látnok által az Úr ezt ígéri: „Ha kerestek, megtaláltok; föltéve, hogy szívetek mélyéből kerestek.” Majd újra szól olyanokról, akik „nem kiáltanak hozzám szívükből”. Az ilyen könyörgések külsőséges imák, szájjal végzett szolgálat csupán, melyet az Úr nem fogad el. – Bizonyságtételek 4. kötet, 533. o.

Az alkalmi imák nem teremtik meg a bensőséges közösséget Istennel. – A menny nem zárkózik el az igazak buzgó imája elől. Illés ugyanolyan szenvedélyeknek, kísértéseknek volt kitéve, mint mi. Az Úr mégis meghallgatta, a lehető legmegrázóbban felelt könyörgéseire.

Az egyetlen ok, amiért olyan kevés az erőnk, az bennünk, magunkban található. Ha valóban feltárnánk belső életünket, akkor nem tartanánk magunkat többé kereszténynek. Nem növekedünk a kegyességben. Egyszer-másszor elkapkodva imádkozunk is, de nincs valódi kapcsolatunk Istennel.

Ha fejlődni akarunk a hívő életben, sok időt kell imádkozva töltenünk. Amikor először hirdettük az igazságot, milyen sokat imádkoztunk! Hányszor hangzott a könyörgés a szobákban, a csűrökben, a gyümölcsösben, a lugasban. Gyakorta órákat töltöttünk imában, ketten-hárman hivatkozva az ígéretekre. Gyakran hallatszott zokogás, majd hálaadás és dicsőítő ének. – Bizonyságtételek 5. kötet, 161–162. o.

Isten szemében visszataszítóak az önző imák. – Láttam, hogy az Ő Uruk eljövetelére várakozó hitvallók között sokan vannak Júdások. Sátán irányítja őket anélkül, hogy tudnák. Isten elítéli az önzésnek és fösvénységnek legcsekélyebb mértékét is, és utálja még az imáját és tanítását is azoknak, akik gonosz jellemvonásokat ápolnak magukban. Sátán tudja, hogy csak nagyon kevés ideje van, és ezért minden igyekezetével azon van, hogy az embereket önzőbbé és kapzsibbá tegye, majd ujjong, ha megvalósította a tervét. Ha az érintetteknek megnyílna a szemük, láthatnák Sátán pokoli győzelmét, amint ujjong felettük, és nevet azok ostobaságán, akik csábításának engedve esnek csapdájába. – Tapasztalatok és látomások, 268. o.

A száraz, idejétmúlt imák senkinek sem segítenek. – A gyülekezet rászorul azok üdítő, életerős lelki életére, akik szokás szerint meghitt közösségben élnek Istennel. A száraz, áporodott bizonyságtételek és imák, ha Krisztus nem nyilvánul meg bennük, nem segítik az embereket. Aki Isten gyermekének vallja magát, ha telve volna hittel, világossággal és élettel, mily csodás tanúság lenne azok számára, akik az igazságot hallgatják! Hány lelket nyerhetnének meg Krisztusnak! – Bizonyságtételek 6. kötet, 64. o.

A menny minden kincse Jézusra volt bízva, hogy megoszthassa azokat szorgalmas, kitartó keresőivel. „Tőle vagytok pedig ti a Krisztus Jézusban, ki bölcsességül lőn nékünk Istentől, és igazságul, szentségül és váltságul.” (1Kor 1:30) Mégis sokak imái annyira külsőségesek, hogy semmi jóra való befolyással nem bírnak. Nem terjesztik az élet illatát.

Ha a tanárok megalázkodnának szívükben Isten előtt, és tudatosulna bennük, hogy mekkora felelősséget vállaltak azzal, hogy erre és a jövendő örök életre nevelik a gyermekeket, azonnal gyökeres változás mutatkozna meg életükben. Imáik nem lennének élettelenek, szárazak, hanem teljes komolysággal fohászkodnának, mint akik érzik, hogy veszélyben vannak. – Tanácsok szülőknek, nevelőknek és tanulóknak, 371–372. o.

Ne az önzés határozza meg az imáinkat! – Imádságainkat ne önző vágyak ihlessék. Isten arra ösztönöz, hogy azokat az ajándékokat válasszuk, amelyek Őt dicsőítik. Azt szeretné, ha inkább a mennyei dolgokat választjuk, nem a földieket. Feltárja előttünk a mennyei kereskedelem lehetőségeit és előnyeit: bátorítja legmagasabb céljaink elérését, legértékesebb kincsünk biztonságba helyezését. Amikor világi javai szertefoszlanak, a hívő boldog lehet, hogy elévülhetetlen mennyei kinccsel rendelkezik, amelyet semmilyen földi katasztrófa nem semmisíthet meg. – Isten fiai és leányai, 188. o.

Az igazi és a hamis imádság közti ellentét. – A szegény vámszedő, aki így imádkozott: „Isten, légy irgalmas nékem bűnösnek!” (Lk 18:13), nagyon gonosznak tekinthette magát, és mások szintén ily színben látták; de beismerte nyomorát és ínségét. Bűneinek és gyalázatának

terhét Isten elé vitte, és bocsánatért esedezett. Szíve tárva volt, hogy Isten Lelke elvégezhesse benne kegyelmi munkáját és megszabadítsa a bűn hatalmától. A büszke és önigazult farizeus imája ellenben azt mutatta, hogy szíve zárva volt a Szentlélek be folyása előtt. Miután Istentől eltávolodott, fogalma sem volt arról, hogy az isteni tökéletességhez és szentséghez viszonyítva milyen szennyes volt saját jelleme. Mivel semmi szükséget nem érzett, nem is nyert el semmit. – Jézushoz vezető út, 30–31. o.

Kétfajta imádság van: a formai és a hitből fakadó. A formai megszokott szókapcsolatokat ismétel, miközben a szívben semmiféle vágyódás nincs Isten iránt… [266] Nagyon ügyelnünk kell arra, hogy minden imádságunkban szívünk szükségleteit fejezzük ki, és csakis azt mondjuk, amit valóban, őszintén mondani akarunk. Szavaink legyenek bármilyen választékosak, imánk képtelen lesz akár egyetlen szent vágyat is megfogalmazni. Ha nem igazi érzéseket fejez ki, a legékesebb ima is csupán üres szavak hasztalan ismételgetése.

A komoly, szívből jövő kérés, amikor a lélek egyszerű kívánságait úgy juttatjuk kifejezésre, mint amikor a legjobb barátunktól kérünk egy szívességet – ez az igazi imádság. A vámszedő azért ment a templomba, hogy imádkozzék – az őszinte fohászkodó egyik legjobb példája. Tudta magáról, hogy bűnös, és legnagyobb szüksége váltotta ki belőle a következő szavakat: „Isten, légy irgalmas nékem, bűnösnek!” – My Life Today, 19. o.

Jézus Krisztusról mondták: „Halálfélelem vett erőt rajta, és még állhatatosabban imádkozott.” Milyen ellentétei ennek a menny fönségese által könyörgött közbenjárásnak a gyönge és hideg imák, melyeket Istennek ajánlanak. Sokan megelégednek a száj szolgálatával, s alig akad, aki őszintén, komolyan, szeretettel vágyik Isten után.

Az Istennel való közösség hozza a lélek tudomására akaratának benső ismeretét. Mégis sokan, akik noha vallják a hitet, nem tudják, mi az igazi megtérés. Nincs tapasztalatuk Jézus Krisztus által az Atyával való közösségről, és sosem tapasztalták meg az isteni kegyelem hatalmát, hogy megszentelje szívüket. Imádkoznak, majd vétkeznek, vétkeznek, majd imádkoznak. Életük tele van rosszindulattal, tettetéssel, irigységgel, féltékenykedéssel és a maguk szeretetével.

Az ilyenek imája utálatosság az Isten előtt. Hiszen az igazi ima munkába állítja a lélek erőit, és kihat az életre. Aki így kitárja Isten előtt szükségleteit, az érzi, hogy az ég alatt minden más menynyire üres. „Uram, kívánságom világos előtted – mondja Dávid –, sóhajtásaim nem maradnak rejtve.” „Lelkem szomjúhozik az Isten után, az élő Isten után. Mikor mehetek már, hogy lássam Isten arcát?” „Mikor ezekre gondolok, kitöltöm lelkemet.” – Bizonyságtételek 4. kötet, 534–535. o.

Fejezet 27— Az ima és Sátán

Sátán meg akarja akadályozni, hogy az imáink eljussanak Istenhez. – A gonosz sötétsége veszi körül azokat, akik elhanyagolják az imádságot. Az ellenség kísértő suttogásai bűnre csalják őket, és megteheti mindezt azért, mert nem élnek azon előjogaikkal, amelyeket Isten adna nekik az ima bensőséges csatornáin keresztül. Miért oly visszafogottak Isten gyermekei, amikor az imáról van szó? Miért nem éreznek vágyat az imádkozáshoz, tudván, hogy ez az a kulcs, amely megnyitja a menny kincstárát, ahol a Mindenható kiapadhatatlan forrásai rejlenek? Kitartó ima és állandó lelki őrködés nélkül fennáll annak a veszélye, hogy egyre inkább közömbösek leszünk Isten iránt, és letérünk az igazság útjáról. Az üdvösség ellensége szüntelenül arra törekszik, hogy elállja utunkat a menny trónja felé, hogy kitartó és hitből fakadó imáink által ne juthassunk a kísértés legyőzéséhez szükséges kegyelem és erő birtokába.

Az imában csodálatos erő van. Nagy ellenségünk szüntelenül azon dolgozik, hogy az ember lelkét felzaklassa, és ezáltal távol tartsa Istentől. Sátán jobban fél az alázatos lélek imájától, mint kormányok határozataitól vagy királyok parancsaitól. – Adventista Bibliakommentár 2. kötet, 1008. o.

Az ellenség sokakat közületek visszatart az imádkozástól azáltal, hogy azt súgja: „Nem vagytok méltók az imádkozáshoz, nem érzitek át, amit imáitokban kértek. Jobb lenne, ha megvárnátok, míg igazi közbenjáró lelkület lakozik bennetek, hogy imáitokkal nehogy meggyalázzátok Istent.” De ti ezt válaszoljátok Sátánnak: „Meg van írva, hogy az embernek szüntelenül imádkoznia kell.”

Addig kell imádkoznunk, míg érezni kezdjük szükségeink lelkünkre nehezedő súlyát, és ha kitartunk, el is fogjuk ezt érni. Az Úr megtölti szívünket Szentlelkével. Tudja – ahogy ellenségünk is –, hogy egyedül nem állhatunk ellen Sátán kísértéseinek. Ehhez mennyei erőre van szükségünk. Ebből az okból kifolyólag törekszik a gonosz arra, hogy ne alapozhassunk a Mindenhatóra, az Egyedülire, aki üdvözíthet bennünket. Kötelességünk és ugyanakkor előjogunk egyesíteni gyengeségünket, tudatlanságunkat és szükségleteinket Isten bölcsességével és feddhetetlenségével, hogy ily módon győztesek lehessünk lelkünk ellenségével szemben.

Senki se csüggedjen, hiszen Jézus közbenjár értünk. Meg kell nyernünk a mennyet, és meg kell szabadulnunk a pokoltól, Krisztust pedig kizárólag a jólétünk érdekli. Mindenkit megsegít, aki hozzá fordul segítségért. Imáink hitből fakadjanak. Nem hozhatjuk Krisztust magunkhoz, de hit által felemelkedhetünk hozzá, egységre és összhangra jutván a feddhetetlenség tökéletes mércéjével. Ravasz ellenséggel kell szembenéznünk, akit képesek leszünk legyőzni a Mindenható Nevében. – Review and Herald, 1888. október 30.

Ne engedjétek, hogy Sátán sugallatai távol tartsanak az imától! – Nem szabad, hogy annyira lesújtsanak a bűneink és tévedéseink, hogy ne tudnánk többé miattuk imádkozni.

Egyesek ráébrednek gyengeségükre, bűneikre, és elcsüggednek. Sátán az emberek és megváltó áldozatuk, Jézus közé veti sötét árnyait. Az emberek így vélekednek: „Hasztalan imádkoznék. Gondolataim annyira tele vannak gonosz dolgokkal, hogy biztos vagyok benne: az Úr nem hallgatja meg kéréseimet!”

Ezek a sugallatok Sátántól erednek. Krisztus emberi természetében szembeszállt ezzel a kísértéssel, és legyőzte; következésképpen tudja, hogyan segítsen a hasonlóképpen megkísértetteknek. „Könyörgésekkel és esedezésekkel, erős kiáltás és könnyhullatás közben” fohászkodik érettünk ahhoz, aki képes megszabadítani minket is a halálból (Zsid 5:7).

Sokan nem értik, hogy kételyeik Sátántól származnak, és ezért szenvednek vereséget a kísértésekkel szemben. Ne szűnjetek meg imádkozni amiatt, hogy gondolataitok zavarosak. Ha önerőnkből és saját bölcsességünkre alapozván képesek lennénk helyesen imádkozni, akkor arra is képesek lennénk, hogy helyesen éljünk, és semmilyen engesztelő áldozatra nem lenne szükségünk. Mindazonáltal tudjuk, hogy egyetlen ember sem tökéletes. Neveljétek, élesítsétek elméteket, hogy egyszerű szavakkal megnyílhassatok Isten előtt, és őszintén elmondhassátok Őneki mindazt, ami bánt, foglalkoztat. Ha Istenhez küldítek bűnbocsánatért esdeklő kéréseiteket, a lelketeket tisztább és szentebb légkör veszi majd körül. – In Heavenly Places, 78. o.

Az ima Sátán legnagyobb erőfeszítéseit is semlegesíti. – Az ember Sátán foglya, és természetétől fogva az ő sugallatainak követésére, parancsainak teljesítésére hajlik. Önmagában nincs ereje, hogy sikeresen ellenálljon a gonosznak. Csak ha életerős hit által Krisztus lakik szívében, ha Ő irányítja a kívánságait, és felülről származó erővel támogatja, akkor szállhat szembe ilyen rettenetes ellenséggel.

A védekezés minden más módja teljesen hiábavaló. Egyedül Krisztus hatalma korlátozza az ellenség erejét. Ez fontos igazság, amelyet mindenkinek szem előtt kellene tartania. Sátán pillanatnyi megállás nélkül ügyködik, szerte jár a világon, keresve, kit nyeljen el. De a hitből fakadó buzgó ima meghiúsítja még legnagyobb erőfeszítéseit is. Ezért testvéreim, „vegyétek föl a hit pajzsát, amivel a gonosz minden tüzei nyilát elolthatjátok”. – Bizonyságtételek 5. kötet, 294. o.

Az imák eltérítik Sátán támadásait. – Az ima eggyé kovácsol minket egymással és Istennel. Az ima Jézust társunkká teszi. Új erőt ad a lankadó, tépelődő léleknek, hogy legyőzze a világot, a test kívánságait és az ördögöt. Az ima elhárítja Sátán támadásait. – Krisztus példázatai, 250. o.

Fel kell öltenünk Istenünk minden fegyverét, és minden pillanatban felkészülten kell állnunk a harcra a sötétség hatalmasságaival. Ha kísértések és megpróbáltatások jönnek ránk, járuljunk Istenhez, és küzdjünk Övele imában. Nem enged minket üresen távozni, hanem kegyelmet és erőt ad, hogy győzhessünk, és az ellenség hatalmát megtörjük. – Tapasztalatok és látomások, 46. o.

Sátán reszket az imák hallatán. – Ha Sátán látja, veszély fenyegeti, mert egy ember kisiklik a kezéből, akkor a legvégsőkig megfeszíti erejét, hogy megtartsa magának az illetőt. Amikor valaki rádöbben veszedelmére, és nyomorultan, buzgón Jézushoz fordul segítségért, Sátán megijed, hogy elveszíti őt, és tartalék erőt hív angyalai közül, hogy körülvéve a szegény lelket, a sötétség falát alkossák körülötte, hogy a menny világossága ne jusson el hozzá. De ha a veszélyben forgó kitart, és tehetetlenségében Krisztus vérének érdemeire támaszkodik, Megváltónk hallja a hit buzgó imáját, és erejükkel kitűnő angyaltartalékot küld megmentésére. Sátán képtelen elviselni, ha hatalmas ellenfeléhez könyörögnek, mert retteg Krisztus ereje és fensége előtt. A buzgó ima hallatára Sátán egész serege reszket. Több és több gonosz angyalsereget hív, hogy elérje célját. Amikor korlátlan hatalmú angyalok érkeznek a menny fegyverzetével az elaléló szorongatott segítségére, Sátán és serege visszavonul, mert tudja, hogy elvesztette a csatát. Sátán önkéntes alattvalói hűségesek, tevékenyek, és egyetlen célra tömörültek. Bár gyűlölik egymást, és harcolnak egymással, mégis minden alkalmat kihasználnak közös céljuk eléréséért. A menny és föld hatalmas parancsnoka azonban határt szab Sátán hatalmának. – Bizonyságtételek 1. kötet, 345–346. o.

Sátánt megrémítik az alázatos lelkek imái. – Az imában csodálatos erő van. Nagy ellenségünk szüntelenül azon dolgozik, hogy az ember lelkét felzaklassa, és ezáltal távol tartsa Istentől. Sátán jobban fél az alázatos lélek imájától, mint kormányok határozataitól vagy királyok parancsaitól. – Adventista Bibliakommentár 2. kötet, 1008. o.

Az ima fegyver Sátán ellen. – Figyeld meg, vajon elmulasztod-e a titkos imát és Isten Igéjének tanulmányozását? E kettő képezi fegyverzetedet ellenségeddel szemben, aki a menny felé vezető utadra akadályokat próbál gördíteni. Ha egyetlen egyszer is elhanyagolod az imát és a Biblia tanulmányozását, előkészíted az utat a további hanyatláshoz. A Szentlélek ellen tanúsított első ellenállás utat nyit a további ellenállásnak. Így keményedik a szív és a lelkiismeret. – Üzenet az ifjúságnak, 96. o.

Az ima leleplezi Sátán csapdáit. – Amikor a legkevésbé érezzük szükségét annak, hogy kapcsolatban legyünk Jézussal, akkor kell a legforróbban imádkoznunk. Ha így teszünk, hatástalanítjuk Sátán csapdáit, eloszlatjuk a sötétség felhőit, és érezni fogjuk Jézus kellemes jelenlétét. – Lift Him Up, 372. o.

Az imádság legyőzi Sátánt. – A hitből fakadó ima a keresztény nagy erőssége, és egész bizonyosan győz Sátán ellen. Ezért sugallja az ördög, hogy semmi szükségünk az imára. Irtózik szószólónk, Jézus nevétől, és amikor hozzá fordulunk segítségért, Sátán serege megriad. Ha elhanyagoljuk a könyörgést, Sátán malmára hajtjuk a vizet, mert könnyebben elhisszük hazug csodáit. – Bizonyságtételek 1. kötet, 296. o.

Az ima főként a Sátánnal vívott küzdelem kritikus pillanataiban szükséges. – Sátán szolgálóival vívott harcunk során olyan meghatározó fontosságú pillanatokkal is szembesülni fogunk, amelyek eldöntik, hogy Isten vagy e világ sötét hercege lesz a győztes. Ha a konfliktusban szereplők komolytalanok, nem őrködnek kellőképpen, és nem kérnek imában bölcsességet az Úrtól, Sátán győzni fog, annak ellenére, hogy Isten angyalai elűzhették

volna… Isten hűséges őreinek semmilyen előnyt nem szabad biztosítaniuk a gonosz erőinek! – Adventista Bibliakommentár 6. kötet, 1094. o.

Sátánt felbőszítik a forró imák. – Sátán sokakat arra a hitre vezet, hogy Isten imádása hasztalan és mindössze külsőség csupán. Jól tudja, mennyire elengedhetetlen az elmélyedés és az ima Krisztus követőinek ébrentartásához, hogy ily módon ellenállhassanak ravaszságának és ámításának. Ezzel a csapdával eltereli a figyelmet a fontos lelki gyakorlatokról, hogy az ember ne támaszkodjék segítség végett a hatalmas Istenre, és ne nyerjen erőt tőle a gonosz támadásainak visszaverésére. Felhívták figyelmemet Isten ősi népének buzgó, hathatós imáira. Illés hozzánk hasonló gyarló ember volt. Buzgón könyörgött. Dániel naponta háromszor imádkozott Istenhez. A buzgó könyörgés kihozza Sátánt a sodrából, mert tudja, hogy csatát veszít. – Bizonyságtételek 1. kötet, 295. o.

Sátán örül, amikor az emberek imái érthetetlenek. – Aki imádkozik, aki beszél, szóljon csengő, érthető, nyugodt hangon. A jó hanghordozással felajánlott ima az áldás forrása, az Úr egyik eszköze, hogy közölje népével az igazság becses kincseit. Ámde az imádkozók helytelen hanghordozása miatt nem az, aminek lennie kellene. Az ellenfél ujjong, amikor alig hallhatóan rebegjük el Istennek imáinkat. Isten népe tanulja meg a közérthető beszédet, és imájuk is képviselje helyesen a birtokukban lévő becses igazságokat. Az elmondott bizonyságtétel és felajánlott ima legyen világos, érthető. Ezzel Isten dicsőül meg. – Bizonyságtételek 6. kötet, 382. o.

Sátán megpróbál meggyőzni, hogy nem szükséges imádkoznunk. – Az a gondolat, hogy az imák nem fontosak, Sátán egyik leghatékonyabb csalása, mellyel a lelkek romba döntése a célja. Az imádság közösség Istennel, aki a bölcsesség, béke és boldogság forrása. – Gyermeknevelés, 518. o.

Sátán látja, hogy az Úr szolgái fájlalják a lelki sötétséget, ami az emberekre borul. Hallja, amikor buzgó imában Istentől erőt és képességet kérnek a közömbösség, nemtörődömség, tunyaság varázsának megtöréséhez. Ekkor Sátán megújult buzgósággal űzi mesterkedését. Az embereket falánksággal kísérti, vagy egyéb vágyak kielégítésére ösztönzi, és ezzel megbénítja fogékonyságukat, olyannyira, hogy éppen azokat a dolgokat nem hallják meg, amelyeknek megismerésére oly nagy szükségük volna.

Sátán jól tudja, hogy azok, akiket rá tud venni az imádkozás és az igekutatás elhanyagolására, képtelenek támadásait kivédeni. Ezért minden lehetőt kitalál figyelmük lekötésére. Mindig voltak olyan vallásoskodó emberek, akik a megismert igazság követése helyett azok jellemhibáit vagy hitbeli tévedéseit keresték, akikkel nem értettek egyet. Az ilyen ember Sátán jobb keze. Nem kevés azoknak a száma, akik vádakat emelnek testvéreik ellen, és miközben Isten dolgozik, és szolgái őszinte hódolattal járulnak elé, e vádaskodók sem maradnak tétlenül. Hamis színben tüntetik fel azoknak a szavait és cselekedeteit, akik szeretik és követik az igazságot. Azt a látszatot

keltik, hogy Krisztus legbuzgóbb, leglelkesebb, legönmegtagadóbb szolgái becsapottak vagy csalók. Hamis képet festenek az igaz és nemes cselekedetek indítékáról; vádaskodnak és gyanút ébresztenek a tapasztalatlanok lelkében. Minden elképzelhető módon igyekeznek tisztátalannak és álnoknak beállítani azt, ami tiszta és igaz. – A nagy küzdelem, 519. o.

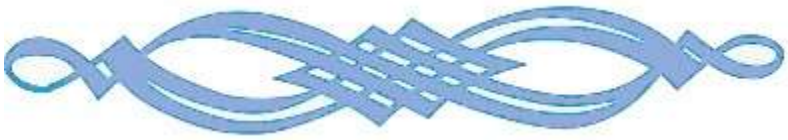

Fejezet 28— Az ima és az utolsó napok

Az utolsó időben élőknek különösen nagy szükségük van az imára. – Ha az Üdvözítő – annak ellenére, hogy mennyei erővel rendelkezett – szükségét érezte az imádkozásnak, mennyivel inkább van szükségük a gyönge és bűnös halandóknak az Istenhez való fohászkodásra! Amikor a kísértések a leghevesebben ostromolták Krisztust, semmit sem evett. Istenre bízta magát, buzgó ima és az Atya akarata iránti tökéletes alárendeltség segítségével győztesként került ki a küzdelemből. Akik ez utolsó napok igazságát vallják, azoknak a hitvalló keresztények minden csoportjánál nagyobb mértékben kell követniük nagy példaképüket az imádkozásban. – Étrendi és táplálkozási tanácsok, 52–53. o.

Isten népe imádkozzon további kegyelmi évekért, mielőtt a vég bekövetkezne. – Több lelkiségre, mélyebb odaszentelődésre és olyan buzgalomra van most szükség, mint amelyet még sohasem értünk el. Töltsünk sok időt imával, hogy tisztára mossuk és kifehérítsük ruhánkat a Bárány vérében.

Kérjük most különösen és rendíthetetlen hittel Isten kegyelmét és hatalmát népe számára! Nem hisszük, hogy már elérkezett volna az idő, amikor Isten eltűrné szabadságunk teljes korlátozását. A próféta kijelenti: „Négy angyalt láttam, amint a föld négy sarkán állt, és feltartóztatta a föld négy szelét, hogy ne fújjon a földön, sem a tengeren, és semmiféle fán.” Másik angyal érkezett keletről, aki így kiáltott a négy angyalnak: „Ne ártsatok a földnek, se a tengernek, se a fáknak, míg meg nem jelöljük Isten szolgáinak homlokát.” (Jel 7:1–3) Ez határozza meg jelenlegi kötelességünket. Súlyos felelősség nyugszik férfiakon és nőkön szerte az országban. Imában kérjék Istent, hogy tartsa vissza a gonoszság felhőit, és adjon még néhány év kegyelmi időt a Mester munkájának végzésére. Kiáltsunk Istenhez, hogy az angyalok tartsák vissza a négy szelet, míg hittérítőket küldünk a világ minden részébe, és hirdetjük a figyelmeztetést az Úr törvénye iránti engedetlenségről. – Bizonyságtételek 5. kötet, 717–718. o.

A béke idején mondott imák felkészítik Isten népének tagjait a végidő nehézségeire. – Krisztus szolgáinak nem kell előre beszéddel készülniük, amikor megpróbáltatnak. Előkészületeiket nap mint nap kell megtenniük: kincsként kell őrizniük Isten Igéjének értékes igazságait, imával megerősíteniük hitüket. Ha próba jön rájuk, a Szentlélek éppen azokat az igazságokat idézi emlékezetükbe, amelyekre szükségük van.

A mindennapi, őszinte igyekezet Isten és küldötte, Jézus Krisztus megismerésére erőt, eredményességet ad a léleknek. A Szentírás szorgalmas kutatásával nyert tudás megvilágítja az elmét éppen a megfelelő időpontban. Ám ha valaki elhanyagolja Krisztus Igéjének megismerését, ha próbában sohasem tapasztalta meg kegyelmének erejét, nem várhatja, hogy a Szentlélek emlékezetébe idézze szavait. Naponta osztatlan ragaszkodással és bizalommal kell szolgálnunk Istent! – Jézus élete, 355. o.

A világtörténelem legünnepélyesebb időszakában élünk. A földön élő tömegek sorsa nemsokára eldől. Saját jövőnk és mások üdvössége múlik azon, hogy mi most hogyan élünk. Szükségünk van Isten Lelkének vezetésére. Krisztus minden követőjének komolyan meg kell kérdeznie: „Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?" Meg kell magunkat aláznunk böjtben és imában az Úr előtt, és sokat kell elmélkednünk Isten Igéjén, különösen az ítélet jelenetein. Mély és élő tapasztalatokat kell szereznünk Istennel. Egy pillanatot sem vesztegethetünk el. Létfontosságú dolgok történnek körülöttünk. Sátán által megigézett területen élünk. – A nagy küzdelem, 601. o.

A reánk váró kín és gyötrelem olyan hitet igényel, amely elvisel fáradtságot, késedelmet és éhséget; olyan hitet, amely a kemény próba idején sem lankad. A kegyelemidő alatt mindenki felkészülhet erre a próbára. Jákob azért győzött, mert állhatatos és céltudatos volt. Győzelme a kitartó ima hatalmát bizonyítja.

Akik megragadják Isten ígéreteit, mint Jákob; akik olyan buzgók és állhatatosak, mint amilyen ő volt, azok hozzá hasonlóan győzni fognak. De akik nem hajlandók önmagukat megtagadni és Istennel küzdeni, akik nem imádkoznak áldásaiért buzgó kitartással, azok nem fognak áldást kapni. Küzdeni Istennel – milyen kevesen tudják, mi is az! Mily kevesen tárták fel egyszer is lelküket hő vággyal Isten előtt annyira, hogy minden idegszáluk megfeszült! Amikor a kétségbeesés hullámai leírhatatlan erővel csapnak át az esdeklő emberen, mily kevesen kapaszkodnak törhetetlen hittel Isten ígéreteibe! – A nagy küzdelem, 621. o.

Ima, hogy mindvégig védve legyünk. – Amíg a küzdelem véget nem ér, mindig lesznek olyanok, akik eltávoznak Istentől. Sátán úgy alakítja körülményeinket, hogy azok észrevétlenül aláássák lelki erőinket, ha Isten ereje nem őrzi azt. Minden egyes lépésnél meg kell kérdeznünk: „Ez az Úr útja?" Ameddig tart életünk, céltudatosan, szilárd elhatározással kell őrködnünk érzelmeinken és indulatainkon. Egyetlen pillanatig sem lehetünk biztonságban, csak akkor, ha Istenre bízzuk magunkat, és életünk Krisztusban rejtőzik. Éberség és ima őrzi meg tisztaságunkat.

Mindazok, akik Isten városába lépnek, gyötrő küzdelem árán jutnak át a szoros kapun, mert „tisztátalanok nem jutnak be oda" (Jel 21:27). De azért ne adja fel a reményt, aki elesett! Lehet, hogy idős emberek, akiket Isten egykor nagyon megtisztelt, feláldozva erkölcsi tisztaságukat a vágyak oltárán, beszennyezik lelküket. De ha megtérnek, ha elhagyják a bűnt, és Istenhez fordulnak, van remény a részükre. Aki azt mondja, „légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját" (Jel 2:10), felszólít erre is: „Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani." (Ésa 55:7) Isten gyűlöli a bűnt, de szereti a bűnöst. „Kigyógyítom őket a hűtlenségből – hirdeti –, szívből szeretni fogom őket, mert elfordul róluk haragom." (Hós 14:5) – Próféták és királyok, 83–84. o.

Egy kis csoport imádkozni fog az egyházért a legnagyobb válság idején. – Az istenfélelem kovásza nem veszítette el teljesen az erejét. Amikor az egyház veszélye és válsága a

tetőpontra hág, a világosságban járó kis csapat siránkozni és bánkódni fog a földön folyó szörnyűségek miatt. Annál buzgóbban emelik fel imáikat az egyház javáért, mivel a gyülekezet tagjai a világ példáját követik. A maroknyi hűséges buzgó imája nem vész kárba. Amikor az Úr mint igazságszolgáltató közeleg, egyúttal azok védőiként is jön, akik a hitet tisztán, magukat pedig folt nélkül őrizték meg. Ekkor áll bosszút az Úr választottaiért, akik éjjel és nappal hozzá folyamodnak, még ha hosszan tűr is. – Bizonyságtételek 5. kötet, 209–210. o.

Ima a Szentlélekért a késői eső idején. – Nem külsőségektől függünk, hanem a Szentlélek felrázó befolyására van szükségünk. „Nem erő és nem hatalom által, hanem az én Lelkem által – ezt mondja a seregeknek Ura”. Imádkozzatok és őrködjetek szüntelenül, és cselekedjetek imáitokkal összhangban! Amikor fohászkodtok, bízzatok Istenben. Itt a késői eső ideje, amikor az Úr mérhetetlen mértékben kiárasztja Lelkét választottjaira. Legyetek buzgók az imában, és a Szentlélek ereje által szüntelenül vigyázzatok! – Review and Herald, 1897. március 2.

Az ima a keresztény egyetlen megoldása a vég idején. – Láttam egyeseket, akik erős hittel és szívet tépő kiáltásokkal küzdöttek Istennel. Arcuk sápadt volt, és oly mélységes aggodalmat mutatott, hogy elárulta belső küzdelmüket. Arcuk állhatatosságot és komolyságot fejezett ki. Homlokukról hatalmas verejtékcseppek hullottak alá. Csak néha derítette fel vonásaikat Isten jóváhagyó tetszése, de ismét azonnal visszatért arcukra a régi ünnepélyes, komoly és nyugodt kifejezés.

Rossz angyalok tolongtak körülöttük, és sötétséget árasztottak rájuk, hogy Jézust eltakarják előlük, és tekintetük állandóan az őket körülvevő sötétségre irányuljon, hogy bizalmatlanok legyenek Isten iránt, és zúgolódjanak ellene. Egyedüli biztonságuk az volt, ha szemeiket állandóan felfelé irányították. Isten angyalai őrködtek népe felett, és ha a gonosz angyalok mérgezett légköre ránehezedett e meggyötört lelkekre, a mennyei angyalok körüllebegték őket szárnyaikkal, hogy tovaűzzék a sűrű sötétséget.

Miközben az imádkozók tovább folytatták komoly kiáltásaikat, Jézustól egy-egy fénysugár hullott rájuk, hogy szívüket erősítse, és arcukat felderítse. Láttam azt is, hogy egyesek nem vettek részt ezen fohászkodásban, tusakodásban. Gondtalanoknak és közömböseknek látszottak. Az őket körülzáró sötétségnek nem álltak ellene, és az sűrű felhőként borult rájuk. Isten angyalai elhagyták ezen lelkeket, és inkább a komoly imádkozók segítségére siettek. Láttam, hogy Isten angyalai azon lelkek segítségére siettek, kik minden erejükkel ellenálltak a gonosz angyaloknak, és akik úgy igyekeztek magukon segíteni, hogy szüntelenül Istenhez kiáltottak. De az angyalok elhagyták azokat, akik nem törekedtek önmagukon segíteni, és e lelkeket nem is láttam többé. – Tapasztalatok és látomások, 269–270. o.

Isten népe Jákobhoz hasonlóan imádkozni és győzni fog az utolsó napokban. – Jákob és Ézsaú két embercsoportot képvisel. Jákob a feddhetetleneket, Ézsaú a törvényteleneket. Jákob nagyon zaklatottá vált, amikor megtudta, hogy Ézsaú négyszáz katonával siet feléje. Ez a szorongatott állapot képviseli azt a nehéz időszakot, amikor Isten népe ellen kiadják a

megöletési parancsot, közvetlenül Krisztus visszajövetele előtt. Amikor a törvénytelenek körbeveszik őket, a feddhetetlenek szörnyű kínokat fognak átélni, mivel semmilyen kiutat nem látnak maguk körül. Az angyal megjelent Jákob előtt, ő pedig belé kapaszkodott, és egész éjszaka viaskodott vele. Ugyanígy fognak küzdeni Istennel imában a feddhetetlenek is a nehézségek és kínok napjaiban. Szorongásában Jákob egész éjszaka imádkozott, hogy az Úr megszabadítsa Ézsaú kezéből. Lelki vívódásaik közepette a bűntelenek Istenhez kiáltanak éjjel és nappal, hogy megszabadítsa őket az életükre törő törvénytelenektől.

Jákob bevallotta érdemtelenségét: „Kisebb vagyok minden te jótéteményednél és minden te hűségednél, amelyeket a te szolgáddal cselekedtél.” Zaklatottságukban a bűnteleneket az érdemtelenség mély érzete fogja gyötörni, könnyek közt vallják meg jelentéktelen, semmivoltukat, és Jákobhoz hasonlóan Krisztus nevében Isten ígéreteinek teljesítését kérik.

Feldúltságában Jákob erősen belekapaszkodott az angyalba, és nem engedte elmenni. Miközben könnyek közt kérlelte, az angyal emlékeztette őt múltbéli hibáira, és megpróbált elszakadni Jákobtól, hogy ezáltal is próbára tegye. Hasonlóképpen a nagy szenvedések és kínok napjaiban, a fedhetetlenek próbára lesznek téve, hogy bebizonyítsák hitük erejét, kitartásukat és az Isten hatalmába vetett megingathatatlan bizalmukat.

Jákob nem akarta, hogy elutasításban legyen része. Tudta, hogy Isten irgalmas, és ezért a jóindulatára, kegyelmére apellált. Elmondta újra, hogy megbánta múltbéli bűneit, és lám, mennyire elszomorodott szorongattatása miatt. Majd nyomatékosan kérte Istent, hogy szabadítsa meg Ézsaú kezéből. Így imádkozott egész éjszaka. Amikor újra eszébe jutottak vétkei, a kétségbeesés határára sodródott.

Tudta, hogy ha nem kap segítséget Istentől, el fog veszni. Erősen kapaszkodott az angyalba, és kitartóan Istenhez kiáltott, míg győzött. Így tesznek majd a fedhetetlenek is. Amikor újralátják életük múltbéli eseményeit, reménységük szinte teljesen kialszik. De mindvégig tudatában lévén annak, hogy élet-halál harcot vívnak, kitartóan Istenhez kiáltanak szomorúan és alázatos bűnbánattal, majd eszükbe jut az Úr ígérete: „Avagy fogja meg erősségemet, kössön békét velem, békét kössön velem!” Így imádkoznak a választottak éjjel és nappal Istenhez a szorongattatás idején. – Spiritual Gifts 3. kötet, 131–133. o.

Fejezet 29— Az ima kiváltsága *

Isten szól hozzánk a természet, a kinyilatkoztatás, gondviselése és Lelkének befolyása által. Mindez azonban nem elégséges, előtte nekünk is ki kell tárnunk szívünket. A helyes lelki élet fejlődéséhez szükséges, hogy valóságos összeköttetésben legyünk mennyei Atyánkkal. Ha szívünk hozzá vonzódik, és műveit, irgalmasságát, áldásait állandóan szemünk előtt is tartjuk, ez még nem jelenti azt, hogy vele érintkezünk, közösségben vagyunk vele. Hogy ezt elérhessük, mindennapi életünkben is hozzá kell folyamodnunk tanácsért.

Szívünket feltárni Istennek mint barátunknak: ez az ima. Nem mintha szükséges lenne, hogy elmondjuk Őneki, kik vagyunk, mit akarunk, hanem ily módon Istent a szívünkbe fogadhassuk. Az ima nem Istent hozza le hozzánk, hanem bennünket emel fel Őhozzá.

Amikor Krisztus e földön járt, imádkozni tanította tanítványait. Arra oktatta őket, hogy mindennapi szükségleteiket vigyék Isten elé, és összes gondjaikat Őreá vessék. Az az ígérete, hogy imájukat és kérésüket meghallgatja, biztosíték a mi számunkra is.

Jézus is gyakran imádkozott, amikor közöttük járt. Magára vette fogyatkozásainkat, gyengeségeinket, és áhítattal kért mennyei Atyjától támogatást és segítséget, hogy kötelességeire és próbáira felvértezze. Minden tekintetben Ő a mi példaképünk, gyengeségünkben testvérünk, aki „megkísértetett mindenekben hozzánk hasonlóan” (Zsid 4:15), de mint az egyedüli bűntelen, természete visszariadt a gonosztól; lelki fájdalmakat és kínokat szenvedett el a bűnös világban. Emberi mivolta az imát szükségletévé és kiváltságává tette.

Atyjával való közösségében vigaszt és örömöt talált. Ha tehát az emberiség Megváltója, az Isten Fia, szükségét érezte az imának, menynyivel inkább fontos, hogy mi, bűnös, gyenge emberek is felismerjük ennek szükségét, és bensőségesen, állandóan imádkozzunk Istenhez!

Mennyei Atyánk arra vár, hogy ránk áraszthassa az áldások teljességét. Kiváltságunk, hogy szüntelenül merítsünk és igyunk határtalan szeretete forrásából. Nem különös-e mégis, hogy olyan keveset imádkozunk? Isten mindig kész meghallgatni legkisebb gyermekének is szívből fakadó imáját, és mi mégis oly kevés hajlandóságot mutatunk, hogy Isten elé vigyük kívánságainkat. Vajon mit gondolnak a mennyei angyalok a gyenge, elhagyott és kísértésnek kitett emberiségről, amikor látják, hogy Isten végtelen szeretete sokkal többet óhajt nekik adni, mint amennyit kérni tudnának, de ők mégis oly keveset imádkoznak és oly kishitűek? Az angyaloknak öröm Istent szolgálni és közelében tartózkodni. Legnagyobb örömük, hogy Istennel közösségben lehetnek; ám e föld fiai, akiknek pedig oly nagy szükségük van arra a segítségre, melyet egyedül Ő adhat, elégedetteknek látszanak Isten Lelkének világossága és a vele való közösség hiányában is.

A gonosz sötétsége körülveszi azokat, akik elhanyagolják az imát. A kísértés szavai, melyeket Sátán súg a fülükbe, bűnre csábítják őket azért, mert az ima magasztos kiváltságát nem

használják fel állandóan. Miért is vonakodnak Isten gyermekei imádkozni, holott tudják, az ima kulcs a hit kezében, amely megnyithatja a mennyei tárház ajtaját, ahol a Mindenható kincseinek forrásai vannak felhalmozva. Folytonos ima és buzgó éberség nélkül abban a veszélyben vagyunk, hogy hanyagokká leszünk, és letérünk az egyenes ösvényről. Ellenfelünk folytonosan akadályozni akarja a kegyelem trónjához vezető utunkat, hogy bensőséges ima és hit nélkül ne jussunk ahhoz a kegyelemhez és erőhöz, amellyel a kísértéseket legyőzhetjük.

Vannak feltételek, amelyek alapján elvárhatjuk, hogy Isten meghallgatja imáinkat. Az első feltétel az, hogy segítségének szükségét érezzük és felismerjük. Hisz megígérte: „Vizet öntök a szomjúhozóra, és folyóvizet a szárazra." (Ésa 44:3) Azok, akik éhezik és szomjúhozzák az igazságot, és szívük mélyéből vágyakoznak Isten után, biztosak lehetnek abban, hogy megelégíti őket. De a szívnek nyitva kell lennie Isten Lelkének befolyása előtt, hogy az isteni áldásokat befogadhassa.

Nagy ínségünk már önmagában is olyan érv, amely a legbeszédesebben szólal fel az érdekünkben. Ámde nékünk kell az Urat keresnünk, hogy érettünk cselekedjen. „Kérjetek, és adatik néktek." (Mt 7:7) Ő, „aki az ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem őt mindnyájunkért odaadta, mi módon ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk" (Róm 8:32)?

Ha igazságtalanságot rejtegetünk szívünkben, és tudatosan vétkezünk, az Úr nem hallgathat meg bennünket; csak a bűnbánó és összetört szív imája kedves előtte. Ha minden felismert igazságtalanságot jóvátettünk, remélhetjük, hogy Isten meghallgatja kérésünket. Érdemeink sohasem ajánlanak bennünket Isten kegyelmébe; egyedül Krisztus érdeme és szolgálata vált meg, és vére tisztít meg bennünket; a mi munkarészünk az, hogy az imameghallgatás feltételeinek eleget tegyünk.

A győzelmes ima másik eleme a hit. „Mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő létezik, és megjutalmazza azokat, akik Őt keresik." (Zsid 11:6) Jézus így szólt tanítványaihoz: „Amit könyörgésetekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek." (Mk 11:24).

Az ígéret határtalan, és hű az Isten, aki adta. Ha nem is nyerjük el azonnal, amit kérünk, mégis higgyük, hogy az Úr hallja kérésünket, és teljesíteni fogja. Sokszor annyira tévedünk, és annyira rövidlátóak vagyunk, hogy olyan dolgokat kérünk, amik a legkevésbé sem válnának áldásunkra. Mennyei Atyánk szeretetből úgy válaszol imáinkra, hogy azt adja csak meg, ami javunkra szolgál, és amit magunk is kívánnánk, ha a Szentlélektől megvilágosítva a dolgok valódi állását láthatnánk. Ha imáink látszólag nem részesültek meghallgatásban, erősen ragaszkodjunk az ígérethez. A meghallgatás ideje bizonnyal el fog jönni, és elnyerjük azokat az áldásokat, amelyekre legnagyobb szükségünk van. De merészség azt állítani, hogy imánk mindenkor és úgy hallgattatik meg, amint és ahogyan kívánjuk. Isten sokkal bölcsebb, semhogy tévedhetne, és sokkal jobb, mintsem visszatartson jó adományokat azoktól, akik

igazságban járnak. Azért bízzatok benne, megvigasztalódva még akkor is, ha imátok nem talál azonnal meghallgatásra. Bízzatok sziklaszilárdan ígéretében: „Kérjetek, és adatik néktek!”

Ha félelmünkre és kétségeinkre hallgatunk, vagy ha minden titokba bele akarunk látni, mielőtt igaz hitünk lenne, nehézségeink mind nagyobbak lesznek. Ha gyengeségünk és alárendeltségünk érzetében jövünk Istenhez, akinek tudása végtelen, aki összes teremtményeit ismeri, és szava, akarata által kormányoz mindeneket, és feltárjuk hitben és alázatosságban mindazt, ami szívünket nyomja, akkor meghallgatja jajkiáltásainkat, és megenyhíti szívünket.

A szívből fakadó őszinte ima a legszorosabb közösségbe emel bennünket az Örökkévaló Lelkével. Ha pillanatnyilag nincs is rendkívüli bizonyítékunk arra, hogy Megváltónk és Üdvözítőnk szeretettel, részvéttel hajol le hozzánk, ez mégis úgy van. Bár láthatóan nem érzékeljük jelenlétét, keze mégis szeretettel és szívbéli részvéttel megpihen rajtunk.

Ha kegyelmet és áldást kérünk Istentől, szívünket is a szeretet és megbocsátás lelkületének kell áthatnia. Hogy is imádkozhatjuk: „Bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek” (Mt 6:12), holott haragot tartunk szívünkben? Ha imáink meghallgatását elvárjuk, akkor nekünk is éppúgy és olyan mértékben kell megbocsátanunk másoknak, amilyen mértékben mi elvárjuk bűneink bocsánatát.

Az imában való kitartás szintén feltétele a meghallgatásnak. Mindig imádkoznunk kell, ha növekedni akarunk hitben és tapasztalatokban. Állhatatosaknak kell lennünk az imában (Róm 12:12), és vigyáznunk kell abban hálaadással (Kol 4:2). Péter így figyelmezteti a hívőket: „Annakokáért legyetek mértékletesek és józanok, hogy imádkozhassatok.” (1Pt 4:7) Pál apostol is int bennünket: „Imádságotokban és könyörgésetekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.” (Fil 4:6) Júdás levelében a következőket olvashatjuk: „Ti pedig, szeretteim, épülvén a ti szentséges hitetekben, imádkozván Szentlélek által, tartsátok meg magatokat Istennek szeretetében.” (Júd 20–21) A szüntelen ima a léleknek Istennel való szakadatlan egyesülése; általa az Istentől jövő élet árad a mi életünkbe, az életünk tisztasága és szentsége viszont Istenhez kapcsol bennünket.

Szükséges kitartóan, szorgalmasan imádkoznunk; ne engedjük, hogy ebben bármi is gátoljon. Minden erőnket feszítsük meg, hogy szívünk Jézussal a közösséget fenntartsa. Keressük az alkalmakat az imára, bárhol kínálkozzék is. Azok, akik igazán törekszenek az Istennel való közösségre, rendszeresen felkeresik az imagyülekezéseket, mindenben eleget tesznek kötelezettségeiknek, és legkomolyabb buzgalommal igyekeznek az összes áldást elnyerni! Minden alkalmat felhasználnak, hogy rájuk ragyogjon a mennyei fény sugara.

Imádkozzunk a családi körben, de mindenekfelett nem szabad a titkon való imát sem elhanyagolnunk, mert ez lelkünk lehelete, élete. Lehetetlen, hogy lelkünk fejlődjék, ha az imát elhanyagoljuk. A családi légkörben és nyilvánosan mondott imák nem elegendők. Csendben és egyedüllétben öntsd ki szívedet; imád csak annak füléhez jusson el, aki azt meghallgatja. Egyetlen kíváncsi fül se hallja meg ezeket a kéréseket. A csendes magányban mentes a lélek az összes külső befolyástól, elsősorban az izgalomtól. Nyugodtan, de buzgón hatoljon fel

imád Istenhez! Állandó és gyógyító lesz az a befolyás, mely Tőle árad, ki a titkokat látja, és füle mindig nyitva van azok részére, akik szívük mélyéből hozzá kiáltanak. Egyszerű, gyermeki hittel közösséget ápol a lélek Istennel, miáltal isteni fénysugarakat fogad magába, melyek erőt és kitartást kölcsönöznek a Sátán elleni küzdelemben. Isten a mi erősségünk örökkön-örökké!

Imádkozzatok kamráitokban; mindennapi munkátok és hivatásotok közben is gyakran emeljétek fel szíveteket Istenhez. Így járt Énok is Istennel. A jó illatú áldozathoz hasonlóan szállnak fel ezek az imák a kegyelem trónjához. Kinek szíve Istenben nyugszik, azt Sátán soha le nem győzheti.

Nincs idő és nincs hely, amely alkalmatlan volna az Istenhez való fohászkodásra. Mi sem gátolhat meg bennünket, hogy szívünket bensőséges imában Istenhez emeljük. Az utca zajában, a mindennapi üzleti ügyek intézése közben is fohászkodhatunk és kérhetjük Isten vezetését, miként Nehémiás is tette, amikor kérését Artaxerxes király elé tárta. Az Istennel való benső közösséget mindenütt ápolhatjuk. Szívünk ajtaja legyen mindig nyitva, és szüntelenül küldjük fel Jézushoz sóhajtásunkat: „Jöjj, és maradj szívemben mint mennyei vendég.”

Lehet, hogy romlott légkör vesz körül bennünket, de mégsem kell annak mérgét magunkba szívnunk: élhetünk az ég tiszta levegőjében. A tisztátalan vágyak és szentségtelen gondolatok minden ajtaját szorosan elzárhatjuk, ha szívünket bensőséges imában emeljük Istenhez. Azok, akik szívüket nyitva tartják Isten áldása és segítsége előtt, sokkal szentebb légkörben élnek, mint amely őket e földön körülveszi: állandóan közösségük lesz a mennyel.

Jézusról tisztább fogalmakkal kell bírnunk, és helyesebben kell értékelnünk az örök valóságok becsét. A megszentelt élet szépségével kell Isten gyermekei szívének eltelni, és ezen végcél elérése érdekében a mennyei dolgok feltárásáért, isteni világosságért kell imádkoznunk.

Irányítsuk lelkünket a menny felé, hogy az Úr a mennyei légkörbe vonhasson bennünket. Annyira közel juthatunk Istenhez, hogy minden váratlan megpróbáltatás alkalmával oly természetesen fordul hozzá szívünk, mint a virág a napfény felé.

Hozzátok Isten elé gondotokat, örömötöket, szükségleteiteket és aggodalmaitokat és mindazt, ami nyom és kínoz! Terheiteket sohasem találja nehezeknek, soha ki nem fáraszthatjátok Őt. Aki hajatok szálát is számon tartja, nem közömbös gyermekei szükségletei iránt. „Igen irgalmas az Úr és könyörületes.” (Jak 5:11) Nyomorunk és jajkiáltásunk a szívéig hat. Vigyétek Őhozzá mindazt, ami szíveteket nyomja. Semmi sem oly nehéz, hogy ne bírná el, mert hisz Ő tart fenn világokat, kormányozza a világmindenség ügyeit.

Békességünk feltételei közül egyik sem oly jelentéktelen, hogy ne részesítené figyelemben. Élettapasztalataink egyetlen fejezete sem oly homályos, hogy el ne olvashatná; nem lehet olyan nehéz a helyzetünk, hogy meg ne oldhatná. Legkisebb tanítványát sem érheti kár, nem kínozhatja gond szívünket, nem érhet öröm, és őszinte ima nem hagyhatja el ajkunkat, amely

iránt ne viseltetne közvetlen érdeklődéssel. „Meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket.” (Zsolt 147:3) Isten és minden egyes lélek között oly gyengéd és bensőséges a viszony, mintha kívüle más lélek nem volna, akiért szeretett Fiának életét áldozta.

Jézus így szólt: „Az én nevemben kértek majd: és nem mondom néktek, hogy én kérni fogom az Atyát ti érettetek; mert maga az Atya szeret titeket.” (Jn 16:26–27) Megelőzőleg pedig azt mondja: „Én választottalak titeket, hogy akármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja néktek.” (Jn 15:16) Ámde Jézus nevében imádkozni többet jelent, mint nevét említenünk az ima elején és végén. Jelenti azt, hogy Jézus lelkülete és indulata uralja imánkat; ígéreteit hisszük, kegyelmében bizakodunk, és munkáját végezzük.

Isten nem kívánja, hogy remeték vagy szerzetesek legyünk, és a világtól visszavonulva szenteljük magunkat az Ő szolgálatára. Életünk legyen hasonló a Krisztus életéhez, mind a magányban, mind a tömegben. Aki csupán imádkozik, de nem cselekszik, az csakhamar felhagy az imával is, vagy pedig imája külső formasággá válik. Mihelyt kivonják az emberek magukat a társadalmi élet és a kereszténytyt terhelő kötelezettségek teljesítése, valamint a kereszthordás alól, mihelyt megszűnnek a legkomolyabban fáradozni Urukért és Mesterükért, ki érettük dolgozott, bármily hűséges munkások voltak is, többé nincs miért imádkozniuk, és semmi sem készteti őket áhítatra. Imájuk egyéni és önző lesz. Nem tudnak többé az emberiség szükségleteiért, Isten országának épüléséért és a munkához való erőért imádkozni.

Nagy veszteségünk, ha az együttes imát elhanyagoljuk, amely pedig erősítene és bátorítana bennünket Isten szolgálatában. Szívünkben Isten szavának igazságai lassanként elvesztik erejüket, fontosságukat és jelentőségüket. Megszentelő befolyásuk nem hat szívünkre, a lelki életünk hanyatlik. Egymással való érintkezésünk sokat veszít melegségéből a keresztény együttérzés hiányában. Aki csak magának él, nem tölti be azt a hivatást, melyet Isten kijelölt. Ha helyesen ápoljuk természetes társas hajlamainkat, ezáltal összeköttetésbe lépünk másokkal, és így kifejlődnek Isten szolgálatára alkalmas erőink.

Ha a keresztények mindennapi érintkezésük közben többet beszélnének egymással Isten szeretetéről és a megváltás nagy igazságairól, az erősítésükre és vigasztalásukra szolgálna, és szívük felüdülne. Naponként többet tanulhatunk mennyei Atyánktól, és naponként jobban megtapasztalhatjuk kegyelmét. Ha így élünk, akkor mind élénkebbé válik bennünk az a vágy, hogy beszéljünk szeretetéről, s ha így cselekszünk, szívünk felmelegszik és felbátorodik. Ha többet gondolnánk Jézusra, és többet beszélnénk róla, akkor jobban érezhetnénk jelenlétét is.

Ha annyit gondolnánk Istenre, mint ahányszor kegyelmének bizonyítékait tapasztaljuk, akkor gondolataink állandóan nála időznének; élvezetté válna róla beszélni és nevét magasztalni. Szívesen beszélünk mulandó dolgokról, mert érdekelnek minket; szívesen beszélünk barátainkról is, mert szeretjük őket; örömüket és bánatukat átérezzük.

Ámde végtelenül nagyobb okunk van arra, hogy Istent jobban szeressük, mint barátainkat, és ezért a legtermészetesebb dolog az volna, hogy gondolatainkban legtöbbet vele foglalkozzunk, szeretetéről, irgalmasságáról

beszéljünk, és mindenhatóságát magasztaljuk. A gazdag ajándékok, melyekkel Isten elhalmozott bennünket, ne vegyék annyira igénybe gondolatainkat és szeretetünket, hogy többé mit se adjunk Istennek; ellenkezőleg, ezek mindennap Őrá figyelmeztessenek, és a hála, a szeretet kötelékeivel fűzzenek bennünket mennyei Jótevőnkhöz. Nagyon sokat foglalkozunk nyomorúságos földi életünkkel. Irányítsuk lelki szemeinket a mennyei szentély nyitott kapujára, ahonnét Krisztus arcáról Isten fénye és dicsősége tükröződik vissza, aki „mindenképpen üdvözítheti is azokat, akik Őáltala járulnak Istenhez” (Zsid 7:25).

Magasztaljuk Istent többet „kegyelméért és az emberek fiai iránt való csodadolgaiért” (Zsolt 107:8). Imáink és áhítataink ne csupán kérésből álljanak! Gondolataink ne csupán saját szükségleteinkre irányuljanak, hanem gondoljunk azokra a jótéteményekre is, melyeket elvettünk. Túl sokat sohasem imádkozunk, de hálánkkal gyakran takarékoskodunk. Napról napra részesedünk Isten kegyelmének ajándékaiban, és mégis mily kevés hálát tanúsítunk iránta, mily keveset magasztaljuk és dicsőítjük azért, amit velünk cselekedett.

Régen, amikor Izrael fiai istentiszteletre gyűltek egybe, az Úr megparancsolta nékik: „És ott egyetek az Úrnak, a ti Isteneteknek színe előtt, és örvendezzetek ti és a ti házatok minden népe, kezetek minden keresményének, amelyekkel megáld téged az Úr, a te Istened.” (5Móz 12:7) Amit Isten dicsőségére tettünk, azt örömteli szívvel, dicsénekekkel és hálaadással ajánljuk fel; sohase szomorúan, búsan.

A mi Istenünk szeretetteljes, irgalmas Atya. Ne essék nehezünkre neki szolgálni. Ellenkezőleg, örüljünk és ujjongjunk, hogy szolgálhatunk és részt vehetünk munkájában. Isten nem akarja, hogy gyermekei, akiket oly dicsőn megváltott, kegyetlen és zsarnok munkaadónak tekintsék. Legjobb barátjuk, és amikor imádják, Isten velük van, tőle vigaszt és áldást várhatnak, mely szívüket örömmel és szeretettel tölti be. Isten azt akarja, hogy gyermekei az Ő szolgálatából vigaszt merítsenek, és inkább örömnek, mint tehernek tekintsék szolgálatát. Legbensőbb vágya, hogy mindazok, akik Őt imádják, szeretetének és előrelátásának számos jelét véve mindennapi munkájukhoz erőt merítsenek, és kegyelmet nyerve hűségesen és becsületesen járhassanak el minden dologban.

Gyűljünk Krisztus keresztje alá! A megfeszített Krisztus legyen elmélkedésünk, beszélgetésünk és legszentebb örömünk tárgya. Gondoljunk állandóan Isten áldásaira, és ha végtelen szeretetét tapasztaljuk, örömmel tegyünk le mindent azokba a kezekbe, melyek érettünk a keresztre szegeztettek.

Szívünk az imának, hálaadásnak szárnyain jöhet közelebb az éghez. A mennyben hálával magasztalják és gyönyörű énekekkel dicsőítik Istent, és midőn mi kifejezzük szívünk hálaját, istentiszteletünk mindinkább hasonló lesz a mennyei seregéhez. „Aki hálával áldozik, az dicsőít engem” (Zsolt 50:23) – mondja az Úr. Lépjünk tehát mindnyájan tiszteletteljes örömmel Alkotónk elé hálával és dicsénekekkel (lásd: Ésa 51:3)! – Jézushoz vezető út, 93–104. o.

Fejezet 30— A Miatyánk *

„TI AZÉRT ÍGY IMÁDKOZZATOK!” (MT 6:9)

Megváltónk kétszer mondta el az Úr imáját: első ízben a Hegyibeszédben a sokaságnak, majd néhány hónappal később ismét, csak a tanítványoknak.

A tanítványok rövid ideig távol voltak Uruktól, és amikor viszszatértek, imába merülve találták Őt. Jézus látszólag nem vette észre a jelenlétüket, és hangosan tovább imádkozott. Arcát mennyei fény ragyogta be. Mintha a láthatatlan Isten jelenlétében lett volna, szavaiban pedig erő, hatalom volt, mint annak szavaiban, aki Istennel beszél.

Krisztus imája mélyen megérintette a tanítványok szívét. Jézussal együtt járva felfigyeltek arra, hogy az Üdvözítő milyen gyakran tölt hosszú órákat az Atyjával való közösségben. Napjait a körülötte sürgő sokaság szolgálatával és a rabbik veszedelmes álokoskodásainak leleplezésével töltötte. Ez a szakadatlan túlfeszítettség teljesen kimerítette, olyannyira, hogy anyja és a tanítványok is attól tartottak, hogy mindez az életébe kerül majd. Mégis, amikor a kimerítő napokat követő, imában eltöltött órák után visszatért, észrevették, hogy arcán béke ül, és érezték, hogy felfrissült. Reggelről reggelre, az Istennel töltött idő után visszatérve magával hozta az emberek számára a menny világosságát. A tanítványok az idő múltával felismerték, hogy Krisztus szavainak és cselekedeteinek ereje az ima óráival függ össze.

Most, amint könyörgését hallgatták, szívük csodálattal és alázattal telt meg. Amikor befejezte imáját, a tanítványok szükségletüket mélységesen átérezve kiáltottak fel: „Urunk, taníts minket imádkozni!” (Lk 11:1)

Jézus nem tanította őket új imára. Azt ismételte el nekik, amire már előbb is tanította őket, mintha csak azt mondta volna: „Meg kell értenetek, amit már elmondtam. Mély jelentőségű, még nem értitek.”

Az Üdvözítő mégsem korlátozza imáinkat csupán ezekre a szavakra. Ő, aki egy az emberiséggel, olyan egyszerű szavakkal mondja el eszményi imáját, hogy a kisgyermek is felfoghatja, mégis olyan tartalmas, hogy a szavak jelentőségét a legkiválóbb elmék sem tudják teljesen megérteni. Az Úr arra tanít, hogy hálaadással járuljunk Isten elé, tárjuk fel kéréseinket, valljuk be bűneinket, és kérjük kegyelmét – ígéretei szerint.

„ÍGY IMÁDKOZZATOK: MI ATYÁNK…” (MT 6:9)

Jézus arra tanít, hogy mi is Atyánknak nevezzük Istent, az Ő Atyját. Nem szégyell testvéreinek hívni bennünket. Megváltónk szíve olyan készséges, annyira vágyik rá, hogy befogadhasson minket Isten családjába, hogy már az Istenhez közelítésünk első szavaiba beleszövi a mennyhez fűződő kapcsolatunk biztosítékát: „Mi Atyánk…”

Így jelenti ki a csodálatos igazságot, amely annyira bátorító és megnyugtató: Isten minket is úgy szeret, mint Fiát. Krisztus így imádkozott a tanítványaiért: „Szeretted őket, amiként engem szerettél.” (Jn 17:23)

A világot – amelyet Sátán a magáénak mond, s amely fölött kegyetlen kényúrként uralkodik – Isten Fia szeretetével veszi körül, és egyetlen fontos lépéssel ismét Isten uralma alá helyezi. Az el nem bukott világok megszámlálhatatlan serege dicsőítő énekeket zengett Istennek és a Báránynak, amikor ezt a győzelmet kivívta. Örvendeztek, hogy a bukott emberiség előtt megnyílt az üdvösség útja, és az Úr megváltja a földet a bűn átkától. Mennyivel inkább örvendezniük kell azoknak, akik ebben a csodálatos szeretetben részesülnek!

Hogyan kételkedhetünk, hogyan veszíthetjük el bizonyosságunkat, hogyan is érezhetjük hát, hogy árvák vagyunk? Jézus a törvényszegők javára vette magára az emberi természetet, azért lett hozzánk hasonló, hogy mi majd örök békének és biztonságnak örülhessünk. Védőügyvédünk van a mennyben, és aki személyes Üdvözítőjének fogadja el Őt, nem marad árván, hogy önmaga hordozza bűnei terhét.

„Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk.” „Ha pedig gyermekek, örökösök is; örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak; ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg.” „Még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, hogy ha nyilvánvaló lesz, hasonlóvá leszünk Őhozzá, mert meg fogjuk látni, amint van.” (Róm 8:17; 1Jn 3:2)

„TI AZÉRT ÍGY IMÁDKOZZATOK!” (MT 6:9)

Az Istenhez közeledés első lépése, hogy megismerjük Istent, higgyünk irántunk való szeretetében (1Jn 4:16), hiszen szeretetének vonzereje késztet bennünket, hogy Őhozzá jöjjünk.

Isten szeretetének megértése vezet arra, hogy hátat fordítsunk az önzésnek. Amikor Istent Atyánknak szólítjuk, elismerjük, hogy minden gyermeke testvérünk, valamennyien az emberiség része, egyazon család tagjai vagyunk. Kéréseinkbe ugyanúgy bele kell foglalni felebarátainkat, mint önmagunkat. Aki csak saját magának keresi az áldást, az nem imádkozik helyesen. A mindenható Isten – mondta Jézus – abban az előjogban részesít, hogy Atyánknak szólíthatjuk, közeledhetünk hozzá. Értsünk meg mindent, amit ez magába foglal. Földi szülő soha nem kérlelte úgy tévelygő gyermekét, mint az kérlel téged, aki alkotott is. Szeretetteljes emberi gondoskodás soha nem hívogatta ilyen gyöngéden a bűnét megbánó embert. Isten ott lakik minden családban, hall minden kiejtett szót. Figyel minden elhangzó imára, átéli minden lélek bánatát, csalódásait. Ismeri a bánásmódot, amelyben apánkat, anyánkat, testvérünket, barátunkat és szomszédunkat részesítjük. Gondol szükségleteinkre, és szeretete, irgalmassága, kegyelme szakadatlanul árad, hogy betöltse ezeket.

Másrészt ha Atyánknak nevezzük Istent, ezzel gyermekeinek ismerjük el magunkat, akiket az Ő bölcsességének kell irányítania. Őneki kell engedelmeskednünk hát mindenben, tudva,

hogy Isten szeretete soha meg nem változik. Az Ő tervét kell elfogadnunk életünkre. Mint Isten gyermekei, úgy fogunk őrködni Isten becsülete, jelleme, családja, munkája fölött, mint saját legfőbb célkitűzéseink fölött. Örömünk telik abban, hogy ápoljuk és tiszteletben tartjuk az Atyához és családja minden egyes tagjához fűződő kapcsolatunkat. Örömmel elvégzünk bármilyen munkát, legyen az akármilyen szerény, amely Isten dicsőségére lehet vagy embertársaink jólétét mozdítja elő.

„Ki vagy a mennyekben…" – Krisztus felszólít, hogy tekintsük Atyánknak azt, „aki az égben van, s amit akar, mind megcselekszi". Az Ő oltalmában biztonságban vagyunk. „Amikor félnem kellene is, én bízom Tebenned." (Zsolt 115:3; 56:4)

„SZENTELTESSÉK MEG A TE NEVED!" (MT 6:9)

Isten nevének megszentelése megköveteli, hogy a legfőbb lényhez intézett szavakat tiszteletteljesen ejtsük ki. „Szent és rettenetes az Ő neve." (Zsolt 111:9) Soha, semmilyen körülmények között ne ejtsük ki könnyelműen az istenség címeit és megnevezéseit. Amikor imádkozunk, a magasságos Isten fogadótermébe lépünk, szent félelemmel és tisztelettel kell hát elé járulnunk. Az Úr jelenlétében az angyalok befedik arcukat. A kerubok és a tündöklő, szent szeráfok mély hódolattal közelítik meg trónját. Mennyivel inkább kell tehát nekünk – halandó, bűnös lényeknek – tiszteletteljesen járulnunk az Úr, a mi Alkotónk elé!

Az Úr nevének megszentelése azonban ennél sokkal többet jelent. Mi is, akár Jézus kortársai, külsőleg a legmélyebb tiszteletet tanúsíthatjuk Isten iránt, közben mégis minduntalan megszentségteleníthetjük nevét. Az Úr neve „irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú… aki megbocsát hamisságot, vétket és bűnt" (2Móz 34:5–6). Krisztus egyházáról írva van: „Így hívják majd őt: [293] Az Úr a mi igazságunk." (Jer 33:16) Ezt a nevet adják Krisztus minden követőjének, ez a név Isten gyermekeinek öröksége, hiszen a családtagokat az apa nevéről nevezik. Jeremiás próféta Izrael súlyos nyomorgattatásának és megpróbáltatásának idején így esedezett: „Mi a Te nevedről neveztetünk, ne hagyj el minket!" (Jer 14:9)

Ezt a nevet szentnek tartják a mennyei angyalok és az el nem bukott világok lakói. Amikor így imádkozol: „Szenteltessék meg a Te neved", akkor azt kéred, hogy a mi világunkban, benned szenteltessék meg. Isten a gyermekének ismer el téged emberek és angyalok előtt. Esedezz hát, hogy ne hozz szégyent arra a szent, szép névre, amelyről neveztetsz (lásd: Jak 2:7)! Isten az Ő képviselőjeként küld el a világba. Minden cselekedeteddel Isten nevét kell hirdetned. Ez a kérésed, az Atya nevének megszentelése arra szólít, hogy az Ő jellemével rendelkezz. Csakis akkor tudod megszentelni Isten nevét, ha életeddel, jellemeddel pontosan életét és jellemét képviseled. Ezt csakis Krisztus kegyelmének és igazságosságának, isteni jellemének elfogadása által tudod elérni.

„JÖJJÖN EL A TE ORSZÁGOD!” (MT 6:10)

Isten az Atyánk, aki úgy szeret minket, mint gyermekeit, és így is gondoskodik rólunk. Ő a mindenség mindenható uralkodója. Országának jóléte nekünk is szívügyünk, ennek az országnak a felépítésén kell fáradoznunk.

Krisztus tanítványai a dicsőség országának közeli eljövetelét várták, azonban, amikor ezt az imát adta nekik, arra tanította őket, hogy Isten országát, az új földet nem abban az időben alapítja meg, hanem imádkozniuk kell eljöveteléért.

A kérés azonban megnyugtatás is volt számukra. Bár a tanítványok nem akkor láthatták meg a dicsőség országa eljövetelét, ez az ima mégis azt bizonyítja, hogy Isten országa a megfelelő időben bizonyosan elérkezik.

Isten kegyelmének országa most épül, amint nap nap után bűnnel és lázadással teli szívek hódolnak be a szeretet uralkodásának. Ám a dicsőség országának teljes megalapítása csak Krisztus második eljövetelével következik be. „Az ország pedig és a hatalom, és az egész ég alatt levő országok nagysága átadatik a magasságos egek szentei népének.” (Dán 7:27) Akkor veszik örökbe a világ megalapítása óta számukra elkészített országot, Krisztus akkor kezdi el uralkodását.

A mennyei kapuk akkor ismét feltárulnak, és Üdvözítőnk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer szenttel mint királyok Királya és uralkodók Ura jön el. Ekkor az „Úr lesz az egész föld királya” (Zak 14:9). Azon a napon egy Úr lesz, és a neve is egy. „Isten sátora az emberekkel lesz… velük lakozik, és ők az Ő népe lesznek, és maga Isten lesz velük és lesz Istenük.” (Jel 21:3)

Jézus azt mondta, hogy eljövetele előtt „Isten országának ez az evangéliuma hirdettetik az egész világon bizonyságul minden népnek” (Mt 24:14). Isten országa addig nem jön el, amíg kegyelmének örömüzenete el nem jut az egész világra. Ezért amikor átadjuk magunkat Istennek, és másokat is megnyerünk Krisztus számára, siettetjük országának eljövetelét. Csakis azok esedeznek szívből Isten országa eljöveteléért, akik Isten szolgálatának szentelik magukat, és így szólnak: „Itt vagyok én, küldj el engem…” „megnyitni a vakok szemét, hogy a sötétségből világosságra, a Sátánnak hatalmából az Istenhez térjenek, hogy bűneiknek bocsánatot és a megszenteltek között osztályrészt nyerjenek.” (Ésa 6:8; Csel 26:18)

„LEGYEN MEG A TE AKARATOD, MINT A MENNYBEN, ÚGY A FÖLDÖN IS!” (MT 6:10)

Isten akarata szent törvényében jut kifejezésre. A törvény elvei a mennyország elvei. Az angyalok sem juthatnak el magasabb ismeretre, mint Isten akaratának ismeretére, és az Ő akaratának cselekvése a legmagasztosabb szolgálat, amelyre képességeiket használhatják.

A mennyben azonban a szolgálattevés nem a kényszer szellemében folyik. Amíg Sátán fel nem lázadt az Úr törvénye ellen, a törvény létezése csaknem ismeretlen gondolat volt az

angyalok előtt. Az angyalok nem mint szolgák, hanem mint fiak végzik szolgálatukat. Tökéletes közöttük az egység, az engedelmesség nem teher számukra, Isten iránti szeretetük örömtelivé emeli szolgálatukat. Ugyanígy visszhangoznak a szavak abban, akiben Krisztus él a dicsőség reménységeként: „Hogy teljesítsem a Te akaratodat, ezt kedvelem, én Istenem, a Te törvényed keblem közepette van." (Zsolt 40:9)

Aki azt kéri, hogy „legyen meg a Te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is", azért imádkozik, hogy a földön érjen véget a gonoszság uralma, Isten örökre törölje el a bűnt, és állítsa fel az igazságosság, a szentség országát. Akkor a föld is, mint a menny, beteljesedik „ jóban való teljes gyönyörűséggel" (2Th ess 1:11).

„A MI MINDENNAPI KENYERÜNKET ADD MEG NEKÜNK MA!" (MT 6:11)

Az Úr imájának első részében Jézus Isten nevével, országával és akaratával kapcsolatban tanít minket arra, hogy az Úr nevét illesse dicsőség, Isten alapítsa meg országát, és az Ő akarata érvényesüljön. Amikor így legfőbb ügyünkké tettük Isten szolgálatát, akkor már bizalommal kérhetjük, hogy töltse be szükségleteinket. Ha lemondtunk önzésünkről, és Jézus Krisztusnak adtuk át magunkat, akkor Isten családjának tagjai lettünk, és az Atya házában minden a mienk is lett. Isten egész kincsesháza nyitva áll előttünk, mind a jelenlegi, mind az eljövendő. Az angyalok szolgálata, Isten Lelkének ajándéka, szolgáinak fáradozása – és mindez bennünket is illet.

A világ és ami a világon van – amennyiben javunkra válik –, mind a miénk. Még a gonoszok áskálódása is áldásunkra lesz, mert az is a menny számára nevel. „Ha Krisztuséi vagytok, úgy minden a tiétek." (1Kor 3:23, 21)

Igaz, hogy most mint kiskorú gyermekek élünk, akiket még nem iktattak be örökségükbe. Isten nem bízza ránk birtokunkat, nehogy a Sátán bennünket megbűvöljön, ahogy Édenben az első emberpárt megcsalta. Krisztus megőrzi örökségünket, hogy a pusztító ne férhessen hozzá. Akár a gyermek, mindennap megkapjuk, amire aznap szükségünk van. Naponta kérnünk kell: „A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma!" Ne nyugtalankodjunk, ha valami nem elegendő holnapra is, hiszen miénk az ígéret: „Nem hagylak el, és nem feledkezem meg rólad." Dávid is arról tesz bizonyságot: „Gyermek voltam, meg is vénhedtem, de nem láttam, hogy elhagyottá lett volna az igaz, magzata pedig kenyérkéregetővé." (Zsolt 37:25) Isten, aki elküldte a hollót a Kérit patakhoz, hogy Illést táplálja, egyetlen hűséges, önfeláldozó gyermekéről sem feledkezik meg soha. Aki igazságban jár, arról mondja az Írás: „Kenyerét megkapja, vize el nem fogy." „Nem szégyenülnek meg a veszedelmes időben, és jóllaknak az éhség napjaiban." „Aki az Ő tulajdon fiának nem kedvezett, hanem Őt mindnyájunkért odaadta, mi módon ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk?" (Ésa 33:16; Zsolt 37:19; Róm 8:32) Aki könnyített özvegy anyjának gondjain, és segített neki gondoskodni a názáreti családról, ma is együtt érez minden anya igyekezetével, hogy élelemmel lássa el gyermekeit. Akinek megesett a szíve a sokaságon, amikor mindenki elbágyadt és elgyengült, ma is szánakozik az ínséget látó

szegényeken. Kezét áldólag nyújtja feléjük, még a tanítványainak adott imában is arra tanít, hogy emlékezzünk meg a szegényekről.

Hiszen amikor így imádkozunk: „A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma”, nem csupán magunknak, hanem másoknak is kérünk. Egyúttal azt is elismerjük, hogy amiben Isten részesít bennünket, az nem egyedül a miénk. Isten azért ad kölcsön, hogy táplálni tudjuk az éhezőket. Az Úr jóságában gondoskodott a szegényekről. Ezt mondja: „Mikor ebédet vagy vacsorát készítesz, ne hívd barátaidat, se testvéreidet, se rokonaidat, se gazdag szomszédaidat… Hanem amikor lakomát készítesz, hívd a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat és vakokat. És boldog leszel, mivelhogy nem fizethetik vissza néked, mert majd visszafizetik néked az igazak feltámadásakor.” (Lk 14:12–14)

„Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árassza minden kegyelmét; hogy mindenben mindenkor teljes elégségtek lévén, minden jótéteményre bőségben legyetek.” „Aki szűken vet, szűken is arat; és aki bőven vet, bőven is arat.” (2Kor 9:8, 6)

A mindennapi kenyérért elmondott könyörgés nem csupán a testi táplálék kérését foglalja magában, hanem a lelki kenyérért is imádkozunk, amely örök életet ad lelkünknek. Jézus utasítása ez: „Munkálkodjatok ne az eledelért, amely elvész, hanem az eledelért, amely megmarad az örök életre.” Így szól az Úr: „Én vagyok amaz élő kenyér, amely a mennyből szállott alá; ha valaki eszik e kenyérből, él örökké.” (Jn 6:27, 51) Megváltónk az élet kenyere, és az Ő szeretetét szemlélve, lelkünkbe befogadva táplálkozunk a mennyből alászállt kenyérből.

Jézus Krisztust a szavain keresztül fogadjuk be. Segítségül a Szentlelket kaptuk, hogy értelmünk előtt megnyissa Krisztus szavát, és bevésse szívünkbe az ige igazságait. Imádkozzunk mindennap, hogy amikor olvassuk az igét, Isten küldje el Szentlelkét, és nyilatkoztassa ki előttünk az igazságot, amely megerősíti lelkünket aznapra.

Isten a mi javunkat szem előtt tartva rendelte el, hogy naponta imádkozzunk a testi és lelki áldásokért. Azt akarja, hogy megértsük: szüntelen gondoskodásra van szükségünk, és Ő azon munkálkodik, hogy mindennapos közösségre vonjon bennünket magához. Ez a Krisztussal való közösség – amelyet imával és az ige csodálatos, drága igazságainak tanulmányozásával tartunk fönn – mint éhezőket táplál bennünket, és mint szomjazókat felüdít az élet vizéből.

„BOCSÁSD MEG A MI VÉTKEINKET, MIKÉPPEN MI IS MEGBOCSÁTUNK AZ ELLENÜNK VÉTKEZŐKNEK!” (MT 6:12)

Jézus azt tanítja, hogy csak úgy nyerhetünk Istentől bocsánatot, ahogyan mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. Isten szeretete Őhozzá vonz bennünket, és ha ez a szeretet megérinti szívünket, bennünk is szeretetet ébreszt testvéreink iránt.

Az Úr imájának befejezése után hozzáfűzte: „Mert ha megbocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, megbocsát nektek is a ti mennyei Atyátok. Ha pedig meg nem bocsátjátok az

embereknek az ő vétkeiket, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket." (Mt 6:14–15) Aki nem bocsát meg, azt az utat zárja el, amelyen ő is kegyelmet nyerhetne Istentől. Ne gondoljuk, hogy ha az ellenünk vétkezők nem vallják be bűnüket, jogunk lenne megvonni tőlük bocsánatunkat. Igaz, hogy kötelességük lenne bűnbánattal és bűnvallomással megalázni szívüket, azonban akár bevallják hibájukat, akár nem, nekünk mindenképpen a szánakozó irgalmasság szellemével kell viseltetnünk az ellenünk vétkezők iránt. Bármilyen súlyosan bántalmaztak is minket, mégse melengessünk neheztelést, mégse sajnálgassuk magunkat sérelmeink miatt, hanem ahogyan reméljük, hogy Isten elleni vétkeink bocsánatot nyernek, úgy bocsássunk meg mindent mindenkinek, bármit is vétett ellenünk.

Ám a megbocsátásnak sokkal szélesebb körű jelentése is van ennél. Amikor Isten megígéri, hogy nagylelkűen megbocsát, mintha ígéretének jelentése meghaladna mindent, amit megérthetünk, még azt is hozzáteszi: „Mert nem az én gondolataim a ti gondolataitok, és nem a ti útjaitok az én útjaim, így szól az Úr. Mert amint magasabbak az egek a földnél, akképpen az én útjaim útjaitoknál, és az én gondolataim a ti gondolataitoknál." (Ésa 55:7–9) Isten megbocsátása nem csupán a büntetést engedi el, hanem a bűntől is megszabadít bennünket.

Az Üdvözítő szeretet kiáradása átalakítja a szívet. Dávidnak helyes fogalma volt a megbocsátásról, amikor így esedezett: „Tiszta szívet teremts bennem, ó, Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem!" (Zsolt 51:12) Máshol pedig ezt írja: „Amilyen messze van a napkelet a napnyugattól, olyan messzire veti el tőlünk a mi vétkeinket." (Zsolt 103:12)

Krisztusban Isten önmagát adta oda bűneinkért. Krisztus szenvedte el a kegyetlen halált a kereszten. Ő, az igaz, hordozta értünk, gonoszokért a bűn terheit, hogy ki tudja nyilatkoztatni nekünk szeretetét, s ezáltal magához tudjon vonzani bennünket. Ezt üzeni nekünk: „Legyetek pedig egymáshoz jóságosak, irgalmasok, megengedvén egymásnak, miképpen az Isten is a Krisztusban megbocsátott nektek." (Ef 4:32) Lakozzék hát Krisztus, az isteni élet bennetek! Általatok is nyilatkozzék meg a mennyben született szeretet, amely reményt ébreszt a reményvesztettben, és mennyei békét áraszt a bűntől lesújtott szívbe. Amint Istenhez közeledünk, Ő azt a feltételt szabja, hogy mivel irgalmasságot nyertünk Tőle, adjuk át magunkat Urunk irgalmasságának hirdetésére.

Egyvalamire van elengedhetetlenül szükségünk: elnyerjük és továbbadjuk Isten irántunk való megbocsátó szeretetét. Az ősellenség mindenképpen azon mesterkedik, hogy ne ismerjük fel Isten szeretetét. Arra a gondolatra késztet, hogy hibáink és vétkeink súlyossága miatt az Úr egyrészt nem veszi figyelembe imáinkat, másrészt nem áld és nem ment meg minket. Valóban csak gyöngeséget látunk magunkban, és semmit, ami Isten kegyelmébe ajánlana bennünket. Sátán is azt sugalmazza nekünk, hogy hiába minden, nem tudjuk kiküszöbölni jellemhibáinkat. Amikor Istenhez próbálunk folyamodni, ezt súgja fülünkbe: Nincs értelme imádkoznod, hát nem elkövetted ezt a gonoszságot? Hát nem vétkeztél Isten ellen, nem megsértetted lelkiismeretedet? Mégis azt felelhetjük az ellenségnek, hogy „Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől" (1Jn 1:7). Amikor azt gondoljuk, hogy ha vétkezünk, Isten nem hallgatná meg imánkat, akkor érkezett el igazán az imádkozás ideje. Lehet, hogy pirul az arcunk, lehet, hogy mély megalázottságérzés tölt el bennünket. Ennek

ellenére is imádkozzunk és higgyünk. „Igaz beszéd ez és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött e világra, hogy megtartsa a bűnösöket, akik közül első vagyok én.” (1Tim 1:15) A bűneink bocsánata, Istennel való megbékélésünk nem cselekedeteink jutalma, nem azért nyerjük el, mert a bűnös érdemre tesz szert, hanem ajándék, amelynek Krisztus igazságossága az alapja.

Ne igyekezzünk a bűn mentegetésével kisebbíteni vétkeinket, bűnösségünket, hanem fogadjuk el Isten bűnszemléletét, azt, hogy a bűn súlyosan megterhel. Egyedül a Golgota fényénél érthetjük meg a bűn borzalmas súlyát. Ha magunknak kellene hordoznunk bűneinket, megsemmisülnénk a teher alatt. A bűntelen Isten Fia vállalja át mindezt helyettünk – bár mi érdemlünk büntetést, Ő hordozza vétkeinket. „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket, és megtisztítson minket minden hamisságtól.” (1Jn 1:9) Dicsőséges, csodálatos igazság ez! Egyfelől Isten következetesen megtartja törvényét, másfelől igaznak tudja nyilvánítani a Jézusban hívő embert. „Kicsoda olyan Isten, mint Te, aki megbocsátja a bűnt és elengedi öröksége maradékának vétkét? Nem tartja meg haragját örökké, mert gyönyörködik az irgalmasságban.” (Mik 7:18)

„NE VÍGY MINKET KÍSÉRTÉSBE, DE SZABADÍTS MEG MINKET A GONOSZTÓL!” (MT 6:13)

A kísértés nem más, mint bűnre csábítás. Nem Istentől ered, hanem Sátántól és szívünk gonoszságából. „Az Isten gonoszsággal nem kísérthető, Ő maga pedig senkit sem kísért.” (Jak 1:13)

Sátán törekszik kísértésbe vinni minket, hogy a jellemünkben levő gonoszság kiderüljön az emberek és angyalok előtt, s így magáénak követelhessen bennünket. Zakariás jelképes jövendölésében Sátán az Úr angyala mellett állva vádolja Jósuát, aki szennyes ruhában áll előttük. Ez az eset megvilágítja, miként viselkedik Sátán azokkal szemben, akiket Krisztus magához akar vonni. Előbb bűnre csábít, azután pedig mint Isten szeretetére méltatlanokat vádol bennünket a mindenség előtt. Az Úr azonban így szólt Sátánhoz: „Dorgáljon meg téged az Úr, te Sátán; dorgáljon meg az Úr, aki magáévá fogadja Jeruzsálemet. Avagy nem tűzből kikapott üszök-é ez?” Jósuához pedig így szólt: „Lásd! Levettem rólad a te álnokságodat, és ünnepi ruhákba öltöztetlek téged.” (Zak 3:1–5)

A szeretettel teljes Isten igyekszik kifejleszteni bennünk Lelkének drága ajándékait. Megengedi hát, hogy akadályokba ütközzünk, zaklatások és nehézségek érjenek minket, de nem átokként, hanem a legnagyobb áldásként. Minden kísértés, amelynek ellenálltunk, minden bátran elviselt próba új tapasztalattal gazdagít, és elősegíti jellemünk építését. Aki isteni erővel ellenáll a kísértésnek, az az ég és föld előtt Krisztus kegyelme hatékonyságát nyilatkoztatja ki.

Bár nem szabad megrémülnünk a próbáktól, ha mégoly súlyosak is, mégis esedezzünk, hogy Isten ne engedjen meg olyan erős próbákat, amelyek gonosz szívünk kívánságai által elsodornának bennünket. Amikor Krisztus imájával könyörgünk, akkor Isten irányításának

engedjük át magunkat, és kérjük, hogy biztos ösvényeken vezessen. Ha imánk szívből fakad, akkor utána nem indulunk el a magunk választotta, helytelen úton, hanem megvárjuk, hogy Isten vezessen, amikor így szól hozzánk: „Ez az út, ezen járjatok!” (Ésa 30:21)

Veszélyes mérlegelnünk a Sátán sugallta előnyöket. A bűn szégyent és szerencsétlenséget jelent minden bűnbe esett léleknek. Vakít, félrevezet, és behízelgő, ámító káprázatokkal csalogat. Ha Sátán területére merészkedünk, nincs biztosíték, amely megvédene minket a hatalmától. Amennyiben lehetséges, zárjunk el minden ösvényt, amelyen át a kísértő megközelíthetne bennünket!

Az ima: „Ne vígy minket a kísértésbe” – már önmagában véve is ígéret. Ha elkötelezzük magunkat Istennek, ha Őrá bízzuk magunkat, miénk az ígéret, hogy „nem hagy titeket feljebb kísérteni, mint elszenvedhetitek; sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd, hogy elszenvedhessétek” (1Kor 10:13).

A bűn elleni egyedüli védelem, ha Krisztus igazságosságába, szent voltába vetett hit által Ő lakik a szívünkben. A kísértéseknek azért van hatalmuk felettünk, mert önzés él a szívünkben. De amikor Isten nagy szeretetét szemléljük, az önzést undorítónak látjuk, és már kívánjuk kiűzni a szívünkből. Amikor a Szentlélek dicsőíti előttünk Krisztus áldozatát, szívünk meglágyul és lecsillapodik, a kísértések erejüket veszítik, és Krisztus kegyelme átalakítja jellemünket.

Krisztus soha nem hagy el, hiszen az életét adta értünk. Az ember elhagyhatja Krisztust, legyőzhetik a kísértések, de az Üdvözítő sohasem fordul el azoktól, akiknek a megváltásáért életével fizetett. Ha megnyílhatna a szemünk, embereket látnánk görnyedni súlyos terhek alatt – akár a nehéz rakománytól roskadozó szekerek –, bánattól gyötörten, a csüggedés miatt készen a halálra. Látnánk az angyalokat is: segítségül sietnek a megkísértettekhez, akik mintegy a szakadék szélén tántorognak. Az angyalok elűzik a gonoszok seregét, és szilárd alapokra helyezik a megkísértetteket. A két csoport közti harc éppoly valóságos, mint két e világi hadsereg csatája.

Ránk is vonatkoznak a Péterhez intézett szavak: „Íme, a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát; de én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a hited.” (Lk 22:31–32) Hála Istennek, Ő nem hagy magunkra. Aki „úgy szerette e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hisz Őbenne, [302] el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3:16), nem hagy magunkra az Isten és az ember ellenségével vívott csatában. „Adok néktek hatalmat, hogy a kígyókon és skorpiókon tapodjatok és az ellenségnek minden erején; és semmi nem árthat néktek.” (Lk 10:19)

Éljetek Krisztussal összeköttetésben, Ő majd szilárdan megtart titeket szent kezével, amely soha el nem enged. Ismerjétek meg és higgyétek el az Isten irántunk való szeretetét, akkor biztonságban lesztek, akkor éltek. Ez a szeretet olyan erőd, amelyet Sátán semmiféle ámítása, semmilyen rohama nem tud bevenni. „Erős torony az Úrnak neve, ahhoz folyamodik az igaz, és bátorságos lesz.” (Péld 18:10)

„TIÉD AZ ORSZÁG ÉS A HATALOM ÉS A DICSŐSÉG” (MT 6:13)

Az Úr imájának utolsó mondata, akárcsak az első, az Atyára mutat, akié minden hatalom, aki mindenki fölött áll. Az Üdvözítő látta a tanítványokra váró éveket, amelyek nem olyanok lesznek, amilyenekről ők álmodoztak; nem földi jólétben és megtiszteltetésben telnek majd, hanem emberi gyűlölettől és sátáni dühtől viharos, sötét idők várnak rájuk. A nemzeti viszály és romlás közepette a tanítványok lépéseit veszélyek kísérik, és gyakran elfogja majd őket a félelem. Jézus tudta, hogy tanítványai látni fogják a jeruzsálemi templom romjait, az istentisztelet megszűnését, Izrael népének szétszóratását, mint hajóroncsét az elhagyatott parton. Az Üdvözítő így szólt követőihez:

„Hallanotok kell majd háborúkról és háborúk híreiről. Mert nemzet támad nemzet ellen és ország ország ellen, és lesznek éhségek és döghalálok és földindulások mindenfelé. Mindez pedig a sok nyomorúságnak kezdete.” (Mt 24:6–8) Jézus követői mégse tartsanak attól, hogy reménységük hiábavaló, vagy Isten magára hagyta a világot. A hatalom és dicsőség csakis Őt illeti, akinek csodálatraméltó szándékai feltartóztathatatlanul haladnak előre beteljesedésük felé. A mindennapi szükségleteinkért elmondott imával Krisztus arra tanít, hogy felülemelkedve a gonosz birodalmán és hatalmán, Urunkra tekintsünk, akinek uralkodása mindenekfölött való, aki Atyánk és örök barátunk.

Jeruzsálem pusztulása annak a végső romlásnak volt az előképe, amely később maga alá temeti a világot. A város pusztulásával részben beteljesedett jövendölések közvetlenül vonatkoznak az utolsó napokra is. Ma is nagy horderejű, komoly események előtt állunk, olyan válság küszöbén, amilyet sohasem látott a világ. Számunkra ugyanúgy, mint az első tanítványok számára, biztatóan csendül a megnyugtató szó, hogy Isten uralkodik mindenekfelett. A rövidesen bekövetkező események sor- és időrendje Alkotónk kezében nyugszik. A menny Ura a saját hatáskörében tartja mind a nemzetek sorsát, mind egyházának ügyét. Az isteni tanító azt üzeni a terve megvalósításában közreműködő minden emberi eszköznek, amit egykor Círus királynak mondott: „Felöveztelek téged, bár nem ismertél.” (Ésa 45:5)

Ezékiel próféta látomásában kezet látott az angyalok szárnya alatt (Ez 1:8). Ez arra tanítja Isten szolgáit, hogy Isten hatalma teszi eredményessé őket. Akiket az Úr a hírnökeiként alkalmaz, ne gondolják, hogy Isten munkája tőlük függ, rajtuk múlik. A felelősség terhe nincs véges, halandó lényekre helyezve. Aki sohasem szunnyad, Ő munkálkodik terve véghezvitelén. Ő viszi előre munkáját, hiúsítja meg az istentelenek szándékait, zavarja össze az Isten népe ellen gonoszságot forralók tanácsát. Aki mindenható uralkodó, aki a seregek Ura, Ő uralkodik a kerubok közt, és őrködik ma is gyermekei fölött viszontagságaik közepette. Aki az egeken uralkodik, Ő a mi Megváltónk. Ő mér le minden próbát, őrködik a kemence tüzén, amelyben mindenkinek meg kell próbáltatnia. Amikor a királyok erősségeit megdönti, amikor legyőzi ellenségeit, népe akkor is biztonságban lakozik kezében.

„Ó, Uram, tied a nagyság, hatalom, dicsőség, örökkévalóság és méltóság, sőt minden, valami a mennyben és a földön van, tied… a Te kezedben van mind az erősség, mind a birodalom; a

Te kezedben van mindeneknek felmagasztalása és megerősíttetése.” (1Krón 29:11–12) – Gondolatok a Hegyibeszédről, 102–122. o.

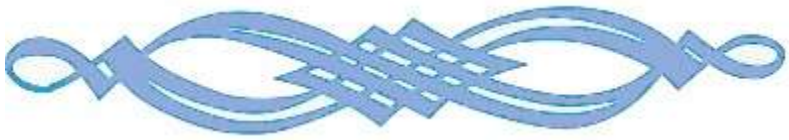

Fejezet 31— Kérjünk hogy adhassunk! *

ADHASSUNK!

Krisztus folyton olyan dolgokat hallott az Atyától, amit elmondhatott nekünk. „Az a beszéd, amelyet hallotok – mondta Jézus –, nem az enyém, hanem az Atyáé.” „Az embernek Fia nem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon.” (Jn 14:24; Mt 20:28) Nem önmagáért élt, és nem önmagáért imádkozott, hanem másokért. Nem önmagával törődött, hanem másokkal. Reggelenként – az Istennel töltött órák után – a menny világosságát hozta az embereknek. Naponta részesült a Szentlélek keresztségében. Az új nap hajnalán az Úr felébresztette szendergéséből. Lelkileg megerősítette, hogy szavaival áldást áraszthasson másokra. Az üzenetet közvetlenül Isten trónjától hozta, hogy a megfáradtaknak és lesújtottaknak azt mondja el, amire szükségük volt. „Az Úr Isten bölcs nyelvet adott énnékem – mondta –, hogy tudjam erősíteni a megfáradtat beszéddel, fölserkenti minden reggel, fölserkenti fülemet, hogy hallgassak, miként a tanítványok.” (Ésa 50:4)

Krisztus imádkozása, Istennel való kapcsolata mélyen érintette a tanítványokat. Egyszer, miután kis időre eltávozott tőlük, imába merülten találták meg. [305] Úgy látszik, nem vette észre őket, és hangosan imádkozott tovább. A tanítványok mélyen megindultak, és amikor Jézus befejezte imáját, így kiáltottak: „Uram, taníts minket imádkozni!”

Jézus Krisztus elismételte nekik a Hegyibeszédben már elmondott Miatyánkot. Majd egy példázattal szemléltette tanítását.

„Ki az közületek, akinek barátja van, és ahhoz megy éjfélkor, és ezt mondja néki: Barátom, adj nékem kölcsön három kenyeret, mert az én barátom én hozzám jött az útról, és nincs mit adjak ennie; az pedig onnét belülről felelvén, ezt mondaná: Ne bánts engem: immár az ajtó be van zárva, és az én gyermekeim velem vannak az ágyban; nem kelhetek fel, és nem adhatok néked. Mondom néktek, ha azért nem fog is felkelni és adni, mert az barátja, de annak tolakodása miatt felkél, és ád néki, amennyi kell.”

Krisztus itt egy olyan embert állít elénk, aki azért kér, hogy legyen mit adnia. Kenyeret kell kapnia, különben nem tudja kielégíteni a későn jövő, fáradt vándort. Szomszédja le akarja rázni, de ő nem hagy fel a könyörgéssel, mert segítenie kell barátján. Erőszakosságát végül siker koronázza. Megkapja, amire szüksége van.

Így kell a tanítványoknak is Isten áldásáért könyörögniük. A sokaság táplálásával és a mennyei kenyérről szóló prédikációjával Krisztus feltárta, hogy nekik mint képviselőinek mi a feladatuk. Az élet kenyerét kell adniuk az embereknek. Ő, aki megszabta munkájukat, tudta, hogy hitük sokszor próbára lesz téve. Gyakran kerülnek váratlan helyzetekbe, és felismerik emberi mivoltuk fogyatékosságait. Kifosztottnak és tehetetlennek érzik magukat, amikor az élet kenyerére éhező emberek fordulnak hozzájuk. Lelki táplálékhoz kell jutniuk, különben

nem lesz mit adniuk. Egyetlen lelket sem kell elküldeniük éhesen; hiszen Krisztus elvezette őket a forráshoz, amelyből meríthetnek.

A mi emberünk sem küldte el barátját, pedig szokatlan időben – éjfélkor – jött hozzá vendégségbe. Nem volt mivel megkínálnia, de elment ahhoz, akinek volt élelme, és addig könyörgött, mígnem szomszédja ki nem elégítette szükségletét. Vajon Isten, aki elküldte szolgáit, hogy táplálják az éhezőket, ne elégítené ki övéi szükségleteit?

A példázatbeli önző szomszéd nem tükrözi Isten jellemét. A tanulságot nem az összehasonlításból, hanem a szembeállításból vonjuk le. Az önző ember enged a zaklatásnak, hogy megszabaduljon a zaklatástól. Isten azonban örömmel ad. Tele van szánalommal, és vágyik teljesíteni a hittel hozzá fordulók kéréseit. Ad nekünk, hogy szolgálhassunk másoknak, és így hozzá hasonlítsunk.

Krisztus mondja: „Kérjetek és megadatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyittatik néktek. Mert aki kér, mind kap; és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyittatik.”

A Megváltó így folytatja: „Melyik atya pedig az közületek, akitől fia kenyeret kér, és ő talán követ ád néki? Vagy ha halat, vajon a hal helyett kígyót ád-é néki? Avagy ha tojást kér, vajon skorpiót ád-é néki? Ha azért ti gonosz létetekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ád a ti mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik tőle kérik.”

Krisztus, hogy Isten iránti bizalmunkat erősítse, arra tanít, hogy új néven szólítsuk meg Istent. Olyan néven, amely az emberi szív legdrágább kapcsolataival fonódik egybe. Abban a kiváltságban részesít, hogy a végtelen Istent Atyánknak szólíthatjuk. Ez a név, ha neki és róla mondjuk, iránta érzett szeretetünk és bizalmunk jele, velünk való kapcsolatának és törődésének záloga. Az Atya szívesen hallja e nevet, ha segítségét és áldását kérve mondjuk. Azt akarja, hogy bátran szólítsuk Atyánknak, és szokjuk meg ezt a megszólítást. Ezért Krisztus újra meg újra elismételte.

Isten úgy tekint ránk, mint gyermekeire. Kiemelt a felszínes világból; kiválasztott, hogy a királyi család tagjai, a mennyei király fiai és leányai legyünk. Arra kér, hogy bízzunk benne jobban, mint a gyermek földi atyjában. A szülők szeretik gyermekeiket, de Isten szeretete nagyobb és mélyebb az emberi szeretetnél. Isten szeretete végtelen. Ha a földi szülők tudják, hogyan adjanak jó ajándékot gyermekeiknek, mennyivel inkább ad mennyei Atyánk Szentlelket azoknak, akik kérnek Tőle.

Az imáról adott krisztusi tanítást alaposan át kell gondolnunk. Az ima mennyei tudomány. Krisztus példázata olyan elveket tár fel, amelyeket mindenkinek meg kell értenie. Megmutatja, hogy milyen az igazi imádkozó lelkület. Arra tanít, hogy kéréseinket kitartóan hozzuk Isten elé, és arról biztosít, hogy Isten hallja és meghallgatja az imát.

Imánk ne legyen önző könyörgés, amelyben csupán önmagunknak kérünk. Azért kérjünk, hogy adhassunk. Tegyük magunkévá Krisztus életelvét. „Őérettük – tanítványaimért –

odaszentelem magamat, hogy ők is megszenteltekké legyenek.” (Jn 17:19) Krisztus odaadása és önfeláldozása mutatkozzék meg szolgáiban is! Krisztusi engedelmességgel teljesítsük Isten kívánalmait! Nem az a küldetésünk a világban, hogy önmagunknak kedvezzünk, hanem Istennel együttműködve bűnösöket mentsünk, és ezzel megdicsőítsük Őt.

Kérjük Isten áldásait, hogy továbbíthassuk őket másoknak! Csak az áldások továbbítása képesít újabb áldások befogadására. Csak akkor kapunk mennyei kincseket, ha e kincseket továbbadjuk környezetünknek. A példázatbeli esedezőt szomszédja újra meg újra elutasította, de mégsem hagyott fel szándékával. Mi sem mindig kapunk azonnal választ imánkra, de Krisztus arra tanít, hogy imádkozzunk tovább.

Az imának nem az a rendeltetése, hogy Istent megváltoztassa, hanem minket összhangba hozzon Istennel. Amikor kérünk tőle valamit, talán szükségesnek látja, hogy önmagunkba nézzünk, és bűnbánatot tartsunk. Isten próbára tesz; megaláz, hogy meglássuk, miért nem tud Szentlelke általunk munkálkodni.

Isten feltételekhez köti ígéretei teljesítését. Az ima nem foglalhatja el a kötelességteljesítés helyét. „Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok – mondja Krisztus. – „Aki ismeri az én parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem; aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, és én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak.” (Jn 14:15, 21) Aki az ígéretekre hivatkozva, de a feltételek teljesítése nélkül kér Istentől, megsérti Jahvét. Krisztus nevének emlegetésével formál jogot az ígéretek teljesítésére, de cselekedeteivel nem bizonyítja, hogy szereti Krisztust, és hisz benne.

Jól meg kell vizsgálnunk, hogy milyen alapon közeledünk Istenhez. Sokan nem teljesítik az imameghallgatás feltételeit. Ha kérünk, de nem engedelmeskedünk, olyan kötelezvényt akarunk az Úrral kiegyenlíttetni, amelynek feltételeit mi magunk nem teljesítettük. Az Úr elé tárjuk ígéreteit, és kérjük, hogy teljesítse őket. Ha ezt engedetlenségünk ellenére is megtenné, meggyalázná saját nevét.

Az ígéret így hangzik: „Ha énbennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjetek, amit csak akartok, és meglesz az néktek.” (Jn 15:7) János pedig ezt mondja: „Arról tudjuk meg, hogy megismertük Őt, ha az Ő parancsolatait megtartjuk. Aki ezt mondja: »Ismerem Őt«, és az Ő parancsolatait nem tartja meg, hazug az, és nincs meg abban az igazság. Aki pedig megtartja az Ő beszédét, abban valósággal teljessé lett az Isten szeretete.” (1Jn 2:3–5)

Így szól Krisztus egyik utolsó parancsa tanítványaihoz: „Amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.” (Jn 13:34) Engedelmeskedünk-e ennek a parancsnak, vagy megtűrünk magunkban durva, Krisztustól idegen vonásokat? Ha bármivel megbántottunk vagy megsebeztünk másokat, kötelességünk megvallani vétkünket, és keresnünk a megbékélést. Csak akkor járulhatunk hittel Isten elé, ha ennek a feltételnek eleget tettünk.

Sokszor még valamit figyelmen kívül hagynak azok, akik imában keresik az Urat. Becsületesek vagyunk-e Istenhez? Malakiás próféta útján az Úr kinyilatkoztatja: „Atyáitok idejétől fogva eltértetek rendeléseimtől, és nem tartottátok meg azokat. Térjetek hozzám, és én is hozzátok térek, ezt mondja a Seregeknek Ura. De azt mondjátok: Miben térjünk meg? Avagy az ember csalhatja-é az Istent? Ti mégis csaltatok engem. És azt mondjátok: Mivel csalunk téged? A tizeddel és az áldozni valóval.” (Mal 3:7–8)

Isten, akitől minden áldást kapunk, a javainkból bizonyos részt igényel. Így gondoskodik az evangélium hirdetéséhez szükséges anyagiakról. A tizedrész visszaadásával mutatjuk meg, hogy értékeljük Isten ajándékait. De hogyan igényelhetjük áldását, ha megtartjuk magunknak azt, ami az övé? Ha hűtlen sáfárok vagyunk a földi dolgokban, hogyan várhatjuk el, hogy megbíz minket a menny dolgaival? Talán itt kell keresnünk a meg nem hallgatott imák titkát.

Az Úr azonban irgalmas, és kész megbocsátani. Ezt mondja: „Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba, hogy legyen ennivaló az én házamban, és ezzel próbáljatok meg engem… ha nem nyitom meg néktek az egek csatornáit, és ha nem árasztok rátok áldást bőségesen. És megdorgálom érettetek a kártevőt, és nem veszti el földetek gyümölcsét, és nem lesz a szőlőtök meddő a mezőn… és boldognak mondanak titeket mind a nemzetek, mert kívánatos földdé lesztek ti – azt mondja a Seregeknek Ura.” (Mal 3:10–12)

Ez Isten minden kívánalmára vonatkozik. Megígért ajándékait csak akkor kapjuk meg, ha engedelmeskedünk. Ez a feltétel. Egész mennyet betöltő áldás van Istennél a vele együttműködők számára. Az engedelmesek bátran igényelhetik ígéretei teljesítését.

Szilárdan, tántoríthatatlanul kell bíznunk Istenben. Az Úr sokszor késlelteti a választ, hogy megpróbálja hitünket és kérésünk őszinteségét. Ha Igéje szerint kérünk, higgyünk ígéretében, és imádkozzunk olyan céltudatos kitartással, amit nem lehet megtagadni.

Isten nem azt mondja, hogy kérd egyszer, és megkapod, hanem arra szólít, hogy lankadatlanul, állhatatosan imádkozzunk. Ha kitartunk a könyörgésben, buzgóságunk erősbödik, és még jobban vágyunk arra, amit kérünk. Krisztus így szólt Mártához Lázár sírjánál: „Ha hiszel, meglátod majd az Istennek dicsőségét.” (Jn 11:40)

Sajnos, sok embernek nincs élő hite, ezért nem látja, hogy Isten milyen hatalmas. Gyengeségük forrása a hitetlenség. Jobban bíznak saját cselekedeteikben, mint abban, amit Isten tehet értük. Megpróbálnak Isten nélkül eredményeket elérni. Terveznek, de keveset imádkoznak. Nem bíznak igazán Istenben. Azt gondolják, hogy hisznek, pedig csak a pillanat hatása alá kerültek. Nem ismerik fel, hogy mire van szükségük, és Isten kész adni. Ezért nem ismételgetik kéréseiket az Úr előtt.

Olyan buzgón és kitartóan kell könyörögnünk, mint az a megszorult barát, aki éjfélkor ment kenyeret kérni. Minél buzgóbban és állhatatosabban kérünk, annál szorosabb lelki egységre jutunk Krisztussal. Több áldást kapunk, mert hitben megerősödtünk.

A mi feladatunk imádkozni és hinni. Legyünk éberek, és imádkozzunk! Vigyázzunk, imádkozzunk, és az imákat meghallgató Istennel együtt dolgozzunk! Sose felejtsük el, hogy „Isten munkatársai vagyunk” (1Kor 3:9). Imáinkkal összhangban beszéljünk és cselekedjünk! A próba vagy azt tanúsítja, hogy hitünk őszinte, vagy pedig azt, hogy csak formaságból imádkozunk. A kettő között mérhetetlenül nagy a különbség.

Problémáinkban és nehézségeinkben ne emberektől várjunk segítséget! Bízzunk teljesen Istenben! Csak gyengülünk, ha másoknak mondogatjuk a nehézségeinket, és őket sem erősítjük ezzel. Lelkünk betegségével, amelyen nem tudnak könnyíteni, őket is megterheljük. Tévedő, véges emberekhez fordulunk erőért, pedig a tévedhetetlen, végtelen Isten erejében részesülhetnénk.

Nem kell a föld végső határáig elmennünk bölcsességért, mert Isten közel van. Nem a képességeid tesznek eredményessé – ha meg is növeled őket –, hanem az, amit az Úr tesz érted. Sokkal kevésbé bízzunk abban, amit az ember tud tenni, és sokkal inkább abban, amit Isten tehet minden hívő lélekért! Az Úr szeretné, ha hittel fordulnál hozzá. Szeretné, ha nagyszerű dolgokat várnál tőle. Szeretné megértetni veled mind a földi, mind a lelki dolgokat. Ő fogékonyabbá tehet. Meg tud áldani tapintatossággal és ügyességgel. Képességeiddel szolgálj, és bölcsességet Istentől kérj! Ő adni fog.

Krisztus szava legyen biztosítékod! Hiszen azt mondta, hogy fordulj hozzá. Vigyázz, hogy soha ne beszélj kétségbeesetten, csüggedten! Ilyen beszéddel sokat veszítesz. Hited gyengeségéről teszel bizonyságot, ha a látszatból ítélsz, ha a nehézségek és bajok miatt panaszkodsz. Úgy beszélj és úgy cselekedj, mintha kudarcot nem ismerő hited volna! Az Úr erőforrásai gazdagok. Övé a világ. Nézz hittel a menny felé! Építs rá, akinél fény, erő és tudás van!

Az őszinte hittel olyan emelkedettség, elvhűség és állhatatosság jár együtt, amely sem az idő múlásával, sem a fárasztó munkával nem csökken. „Elfáradnak az ifjak, és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is; de akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el!” (Ésa 40:30–31)

Sokan szeretnének másokon segíteni, de úgy érzik, hogy nincs hozzá sem tudásuk, sem lelki erejük. Mondják el kéréseiket a kegyelem trónjánál! Könyörögjenek Szentlélekért! Isten állja minden ígéretét. Bibliáddal a kezedben mondd: ígéretedre hivatkozom: „Kérjetek és megadatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyittatik néktek.”

Imáinkat ne csak a Krisztus nevében mondjuk el, hanem a Szentlélek sugallata szerint is. Ez a magyarázata annak, hogy a „Lélek esedezik miérettünk kimondhatatlan fohászkodásokkal” (Róm 8:26). Az ilyen imára Isten örömmel felel. Amikor buzgósággal és mélységes áhítattal Krisztus nevében imát rebegünk, ez az áhítat, amelyet Isten ébresztett, biztosítja a választ imánkra – „véghetetlen bőséggel… feljebb, hogy nem mint kérjük vagy elgondoljuk” (Ef 3:20).

Krisztus így szólt: „Amit könyörgésetekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek.” „Akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban.” János, a szeretett apostol a Szentlélek sugallatára nagyon érthetően és mély meggyőződéssel mondja: „Ha kérünk valamit az Ő akarata szerint, meghallgat minket: és ha tudjuk, hogy meghallgat bennünket, akármit kérünk, tudjuk, hogy megvannak a kéréseink, amelyeket kértünk Őtőle.” (Mk 11:24; Jn 14:13; 1Jn 5:14–15) Tehát ostromold kéréseiddel az Atyát Jézus nevében! Az Atya becsüli ezt a nevet.

A trónt övező szivárvány záloga annak, hogy Isten hű, és nála nincs változás, sem változásnak árnyéka. Vétkeztünk ellene, és nem érdemeljük meg, hogy kedvezzen nekünk. De Ő maga tanít a legcsodálatosabb könyörgésre: „A Te nevedért kérünk, ne utálj meg, ne engedd, hogy meggyalázzák dicső trónodat! Gondolj ránk! Ne bontsd fel a velünk kötött szövetségedet!” (Jer 14:21) Megígérte, hogy ha méltatlanságunk és bűneink beismerésével hozzá fordulunk, figyelmez kiáltásunkra. Trónja becsülete múlik szava beváltásán. Áronhoz hasonlóan, aki Krisztust szimbolizálta, Megváltónk képviseli minden gyermeke ügyét a szenthelyen. Nagy Főpapunk nem felejt el egyetlen szót sem, amellyel bizalomra bátorított minket. Az Úrnak gondja van szövetségére.

Mindazok, akik keresik Őt, megtalálják. Mindazoknak, akik zörgetnek, kinyílik az ajtó. Jézus nem fog vonakodni: ne zavarj; az ajtó zárva van; nem akarom kinyitni! Senki sem fogja ezt hallani: nem segíthetek rajtad! Akik éjfélkor kérnek kenyeret, hogy adhassanak az éhezőknek, azok is kapnak.

A példázatbeli szomszéd, aki az idegen számára kenyeret kér, annyit kap, „amennyi kell”. Isten vajon milyen mértékkel ad nekünk, hogy másoknak adhassunk? „A Krisztustól osztott ajándéknak mértéke szerint.” (Ef 4:7) Az angyalok mélységes érdeklődéssel figyelik, hogyan bánik egyik ember a másikkal. Amikor a tévelygők iránti krisztusi szánalmat látnak valakiben, olyan szavakat mondatnak velük, amelyek felérnek az élet kenyerével. Isten tehát „be fogja tölteni minden szükségeteket az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban” (Fil 4:19). Az őszinte, igazi bizonyságtevést gyümölcsözővé teszi az eljövendő élet számára. Az Úr Igéje igazság lesz a szádban.

A személyes szolgálatot sok titkos imának kell megelőznie, mert a lélekmentés tudományához nagy bölcsesség kell. Mielőtt emberekhez közelednél, beszélgess Istennel! A mennyei trón előtt – a kegyelem királyi székénél – készülj fel az emberekért végzendő szolgálatra!

Vágyakozz Isten után – az élő Isten után – mélységes sóvárgással! Krisztus élete tanúsítja, hogy mit tehet az ember, ha isteni természet részese lett. Mindaz, amit Krisztus kapott Istentől, a mienk is lehet. Tehát kérj, és akkor kapsz. Jákob állhatatos hitével, Illés rendíthetetlen kitartásával igényeld mindazt, amit Isten megígért!

Az istenfogalom csodálatos szépsége töltse be gondolatvilágodat! Rejtett láncszemek kössék össze Jézus életét és a tiédet! Aki szólt, hogy a sötétségből világosság ragyogjon, kész bevilágítani szívedbe „az Isten dicsősége ismeretének a Jézus Krisztus arcán való

világoltatása végett” (2Kor 4:6). A Szentlélek rávilágít Isten dolgaira, és eleven erővel beplántálja őket az engedelmes szívbe. Krisztus elvezet a Végtelenség küszöbéig. Megláthatod a fátylon túli dicsőséget, és megjelentheted az embereknek annak tökéletes voltát, aki örökké él, hogy esedezzék értünk. – Krisztus példázatai, 139–149. o.

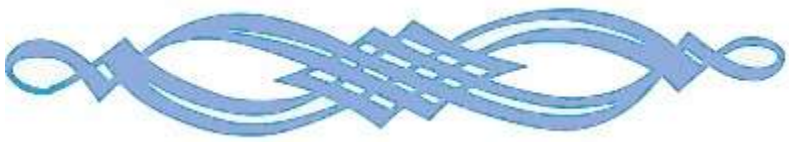

Fejezet 32— Az ima és a hit *

A hit bizalom Istenben, bizakodás abban, hogy Ő szeret bennünket, és a legjobban tudja, hogy mi válik javunkra. A hit rábír bennünket arra, hogy saját utunk helyett az Ő útját válasszuk. A hit saját tudatlanságunk helyett elfogadja az Ő bölcsességét, gyengeségünk helyett az Ő erejét, bűnösségünk helyett az Ő igazságát. Azt jelenti, hogy életünk és személyiségünk már az Övé. A hit elismeri Isten tulajdonjogát, és elfogadja áldásait. Az igazságosságról, a becsületességről és a tisztaságról bebizonyosodott, hogy az élet sikereinek titkát képezik. A hit juttat bennünket ezeknek az alapelveknek a birtokába.

Minden jó indíték, szándék és törekvés Isten ajándéka. A hit elfogadja Istentől azt az életet, amely egyedül hozhat igazi növekedést és erőt.

Alaposan meg kell érteni, hogyan lehet a hitet gyakorolni! Isten minden ígéretének feltétele van. Ha készek vagyunk cselekedni az Ő akaratát, akkor minden ereje a mienk. Mindez az ajándék, amit Isten nyújtani akar, benne van az ígéretben. „A mag az Isten beszéde.” (Lk 8:11) Amennyire bizonyos, hogy a tölgyfa benne van a makkban, Isten ajándéka ugyanolyan biztosan benne van az Ő ígéretében. Ha elfogadjuk ígéretét, miénk az ajándék.

A hit önmagában is lelki ajándék, amely képesít bennünket Isten többi ajándékának elfogadására. Amikor gyakorlás és cselekvés által elfogadjuk Isten Igéjét, a hitünk növekszik. Abból a célból, hogy megerősítsük hitünket, kapcsolatba kell hoznunk azt az Igével.

A Biblia tanulmányozásánál a tanulót rá kell vezetni arra, hogy meglássa Isten Igéjének hatalmát. A teremtéskor „… ő szólt és meglett, ő parancsolt és előállott” (Zsolt 33:9). „… azokat, amelyek nincsenek, előszólítja mint meglevőket” (Róm 4:17), mert ha Ő szólítja őket, akkor előállnak.

Azok, akik bíznak Isten Igéjében – habár önmagukban teljesen gyámoltalanok voltak –, gyakran az egész világ hatalmának ellenálltak. A tiszta szívű, szent életű Énok szilárdan hitte, hogy az igazság egy romlott, csúfolódó nemzetség közepette is győzedelmeskedik. Izrael gyermekei a Vörös-tengernél hittel bírtak a föld leghatalmasabb nemzetének legnagyobb seregével szemben. Dávid, a pásztorfiú bízott Isten ígéretében, hogy trónra jut Saullal a törvényes uralkodóval szemben, ezért szilárdan alávetette magát Isten hatalmának. Sidrák, Misák és Abednégó megőrizték hitüket a tűzben, és a trónon ülő Nabukodonozorral szemben; Dániel az oroszlánok között és az ország magas tisztségeit betöltő emberek előtt. Jézus győzött hitében a kereszten, amikor a zsidó papok és főemberek még a római kormányzót is rákényszerítették akaratuk végrehajtására. Pál megőrizte hitét láncaiban, amikor gonosztevőként vitette őt halálba Néró, a világbirodalom zsarnoka.

Ilyen példákat nemcsak a Bibliában találunk. Hasonlók bőven találhatók az emberiség történelmének feljegyzéseiben. A valdensek, a hugenották, Wiclif, Husz, Jeromos, Luther, Tyndale, Knox, Zinzendorf és Wesley másokkal együtt tanúskodtak Isten Igéjének hatalmáról

a gonosz által támogatott emberi hatalommal és bölcsességgel szemben. Ezek a férfiak jelentik a föld igazi nemességét. Ők Isten királyi családfája. Mai ifjúságunk azt a felhívást kapja, hogy foglalják el helyüket ebben a családfában!

Az élet kis ügyeiben ugyanolyan szükségünk van a hitre, mint a nagy dolgokban. Mindennapi ügyeinkben és eljárásainkban maradandó bizalmunk által lesz valósággá számunkra Isten megtartó ereje.

Emberi szemszögből nézve az élet mindenki számára járatlan ösvény, amelyen legmélyebb tapasztalatainkat illetően mindnyájan egyedül járunk. Legbensőbb életünkbe egyetlen emberi lény se tud behatolni teljesen. Amikor egy kisgyermek elindul azon az úton, amelyen előbb vagy utóbb meg kell választania életmódját, és magának kell kiválasztania életének feladatait, akkor mennyire komolyan kell törekednünk arra, hogy hitét a biztos vezetőre és segítőre irányítsuk!

A kísértés elleni oltalom és a tisztaságra, igazságra való buzdítás tekintetében semmilyen befolyás sem vetekedhet Isten jelenlétének érzetével. „… Mindenek meztelenek és leplezetlenek annak szemei előtt, akiről mi beszélünk.” (Zsid 4:13) „Tisztábbak szemeid, hogy sem nézhetnéd a gonoszt, és a nyomorgatást nem szemlélheted…” (Hab 1:13) Ez a gondolat volt József oltalma Egyiptom romlottsága közepette. A kísértés csábításaival szemben így hangzott csodálatos válasza: „Hogy követhetném hát el ezt a nagy gonoszságot, és hogyan vétkezném az Isten ellen?” (1Móz 39:9) Ha ápoljuk a hitet, ilyen oltalmat fog hozni mindnyájunknak.

Csak Isten jelenlétének érzete képes száműzni azt a félelmet, amely a gátlásos, félénk gyermek számára teherré tenné az életet, ezért vésse elméjébe a következő ígéretet: „Az Úr angyala tábort jár az őt félők körül, és kiszabadítja őket.” (Zsolt 34:8) Olvassa el Elizeusnak a hegyi városban szerzett csodálatos tapasztalatát, amikor közte és a felfegyverzett ellenség között a mennyei angyalok hatalmas serege táborozott! Olvassa el, hogyan jelent meg a börtönben Isten angyala a halálra ítélt Péternek; hogyan ment át a felfegyverzett őrök között az erős ajtókon és a reteszekkel és zárakkal ellátott nagy vaskapun, és vezette ki biztonságban Isten szolgáját! Olvassa el azt a tengeren lezajlott jelenetet, amelyben a vihartól hánykódó katonákhoz és tengerészekhez – akiket a munka és a virrasztás, a hosszú koplalás megviselt – a rab Pál kihallgatásának és kivégzésének útján a bátorítás nagyszerű szavait szólta: „Jó reménységben legyetek; mert egy lélek sem vész el közületek, hanem csak a hajó! Mert ez éjjel mellém álla egy angyala az Istennek, akié vagyok, akinek szolgálok is. Ezt mondván: Ne félj, Pál! A császár elé kell állnod. És íme, az Isten ajándékba adta néked mindazokat, akik te veled hajóznak.” (Csel 27:22–24)

Pál ebben az ígéretben bízva biztosítja társait: „Közületek senkinek sem esik le egy hajszál a fejéről.” (Csel 27:34) Így is történt, mivel azon a hajón volt egy olyan ember, aki által Isten munkálkodhatott, ezért Isten megőrizte a hajón tartózkodókat. „Mindnyájan szerencsésen kimenekültek a szárazföldre.” (Csel 27:44)

Ezeket a történeteket nemcsak azért írták meg, hogy elolvassuk és csodálkozzunk rajtuk, hanem ugyanaz a hit munkálkodjon bennünk is, mint Isten régi szolgáiban. Ma sem jelentéktelenebb a Szentlélek munkálkodása, mint akkor a hívő szívekben, akik hatalmának közvetítő csatornái voltak.

Tanítsuk meg Istenre támaszkodni azt, akinek nincs önbizalma, aki az önbizalom hiánya miatt visszariad a gondolattól és a felelősségtől! Így sokan, akik talán senkik lennének a világban, vagy csak gyámoltalan terhek mások számára, elmondhatják Pál apostollal: „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.” (Fil 4:13)

A gyermekeknek, akik gyorsan megneheztelnek a sérelmekért, a hit értékes tanítást nyújt. Gyakran a csalhatatlan igazságérzet és a tevékeny, tetterős lelkület sugallja azt a hajlamunkat, hogy ellenálljunk a gonosznak vagy megtoroljuk az ellenünk elkövetett gonoszságot. Tanítsuk meg a gyermekeket arra, hogy Isten az örök igazság védelmezője, aki gyengéden gondoskodik azokról, akiket úgy szeretett, hogy a legdrágábbat, a Fiát adta értünk. Ő elbánik mindazokkal, akik gonoszságot cselekszenek.

„Mert aki titeket bánt, az ő szeme fényét bántja.” (Zak 2:8) „Hagyjad az Úrra a te utadat, és bízzál benne, majd ő teljesíti. Felhozza a te igazságodat, mint a világosságot, és a te jogodat, miként a delet.” (Zsolt 37:5–6)

„És lesz az Úr nyomorultak kővára, kővár a szükség idején. Azért te benned bíznak, akik ismerik a te nevedet; mert nem hagytad el, Uram, akik keresnek téged.” (Zsolt 9:10–11)

Isten megparancsolja, hogy ugyanolyan részvéttel legyünk mások iránt, mint amilyennel van Ő irántunk! Az indulatos, önelégült, bosszúálló egyén szemlélje a szelíd és alázatos Megváltót, akit mint bárányt vezettek a mészárszékre! Ahelyett, hogy bosszút állt volna rajtuk, úgy vitték, mit juhot, aki megnémult az őt nyírók előtt. Tekintsenek Őrá, akit a mi bűneink szegeztek át, és indulatosságaink sújtottak le. Akkor megtanulnak tűrni, kitartani és megbocsátani!

A Krisztusban való hit által minden jellemhiba javítható, minden szenny tisztítható, minden rossz helyesbíthető és minden tulajdonság fejleszthető.

„És ti Őbenne vagytok beteljesedve.” (Kol 2:10)

Az ima és a hit közeli rokonok. A hit imájában isteni tudomány rejlik, amelyet mindenkinek meg kell érteni, aki életét sikeressé akarja tenni. Krisztus ezt mondja: „Amit könyörgésetekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek.” (Mk 11:24) Világossá teszi előttünk, hogy kéréseinknek összhangban kell lenniük Isten akaratával. Azokat a dolgokat kell kérnünk, amelyeket Ő megígért, és amit elnyerünk, azt fel kell használnunk az Ő akaratának teljesítésére! Ha a feltételeket teljesítjük, az ígéret félreérthetetlen.

Kérhetjük bűneink bocsánatát és a Szentlelket, kérhetünk krisztusi lelkületet, bölcsességet és erőt munkájának végzéséhez, kérhetjük bármely ajándékát, amelyet megígért. Hinnünk kell, hogy elnyerjük, és hálát kell adnunk, ha megkapjuk! Nem kell az áldás külső bizonyítékait keresnünk! Az ajándék benne van az ígéretben, ezért azzal a bizonyossággal mehetünk el munkánkba, hogy amit Isten megígért, képes teljesíteni, és az az ajándék, amely már a miénk, testet ölt akkor, amikor a legnagyobb szükségünk lesz rá.

Az Isten Igéje által folytatott élet azt jelenti, hogy egész életünket alárendeljük Istennek. Állandóan áthat bennünket szükségünk és függőségünk érzete. Szívünk sóvárogni fog Isten után. Szükségünk van az imára, mert az lelkünk lélegzetvétele. A családi imának és a nyilvános imának megvan a helye. Saját lelkünk életét az Istennel való titkos érintkezés – a belső kamra – tarja fenn.

Mózes Istennél a hegyen szemlélte annak a csodálatos épületnek az eredetijét, amely az Ő dicsőségének lakhelye lett. Istennel a hegyen, az Ővele való érintkezés titkos helyén kell szemlélnünk az Ő csodálatos hatalmát, az emberiség számára adott dicső tervét! Így képesek leszünk úgy alakítani jellemünk épületét, hogy beteljesedik rajtunk az Ő ígérete: „Lakozom bennük és közöttük járok; és leszek nékik Istenük, és ők én népem lesznek.” (2Kor 6:16)

Földi életében Jézus magányos imáinak óráiban nyert bölcsességet és erőt. Ifjúságunk kövesse példáját, és találjon hajnalban és szürkületkor egy csendes órát a mennyei Atyával való beszélgetésre! Egész napon át emeljék fel szívüket Istenhez, aki utunk minden lépésénél ezt mondja: „Ne félj, mert én veled vagyok; ne csüggedj, mert én vagyok Istened; megerősítelek, sőt megsegítelek, és igazságom jobbjával támogatlak.” (Ésa 41:10) Ha gyermekeink megtanulhatnák ezt a leckét életük hajnalán, milyen frissességet és erőt, mily örömöt és békességet hozna az életükbe!

Ezek olyan igazságok, amelyeket csak az taníthat, aki már önmaga is megtanulta őket. Oly sok szülő és tanító vallja, hogy hisz Isten Igéjében, de élete mégis megtagadja annak erejét. Ezért nincs nagyobb hatással ifjúságunkra a Szentírás tanítása. Időnként éreztetik az ifjúsággal az ige erejét. Ilyenkor felismerik Krisztus szeretetének értékét, jellemének szépségét és az Ő szolgálatára átadott élet lehetőségeit.

Ennek ellentéteként azonban meglátják azok életét is, akik csupán vallják, hogy tisztelik Isten rendeléseit. Milyen sok emberre vonatkoznak Ezékiel próféta szavai: „Néped fiai beszélgetnek… és egyik a másikkal szól, ki-ki az ő atyjafiával, mondván: Jertek, kérlek, és halljátok: micsoda beszéd az, amely az Úrtól jő ki? És eljőnek hozzád, ahogy a nép össze szokott jönni, és oda ülnek elődbe, mint az én népem, és hallgatják beszédeidet, de nem cselekszik, hanem szerelmeskedő énekként veszik azokat ajkukra, szívük pedig nyereség után jár. És íme, te olyan vagy nékik, mint valamely szerelmeskedő ének, szép hangú, és mint valamely jó hegedűs; csak hallják beszédeidet, de nem cselekszik azokat. De ha beteljesednek, mert íme, beteljesednek, megtudják, hogy próféta volt közöttük.” (Ez 33:30–33)

Más dolog a Bibliát úgy kezelni, mint egy jó erkölcsi tanítást tartalmazó könyvet, és annyira figyelni rá, amennyire ez összeegyeztethető korunk szellemével és a világban elfoglalt helyünkkel, és ismét más a maga valódiságában tekinteni: az élő Isten Igéjének, amelyben van a mi életünk. Az az élet, amelynek át kell formálnia cselekedeteinket, szavainkat és gondolatainkat. Ha Isten Igéjét kevesebbnek tartjuk ennél, akkor elvetjük. A Bibliának ez a megtagadása azok részéről, akik vallják, hogy hiszik, a legelső oka az ifjúságunkat uraló kételkedésnek és hitetlenségnek.

Világunkat eddig még soha nem tapasztalt feszültség uralja. A szórakozásban, a pénzszerzésben, a hatalomért való versengésben, a létért való küzdelemben egy rettenetes erő köti le az emberek testét, lelkét és elméjét. Ebben az őrült rohanó sietésben szól Isten, és megparancsolja, hogy jöjjünk el és lépjünk közösségre Ővele: „Csendesedjetek és ismerjétek el, hogy én vagyok az Isten!” (Zsolt 46:11)

Sokan még áhítatuk ideje alatt sem fogadják el az Istennel való közösség áldásait, mert nagyon sietnek. Gyors léptekkel hatolnak át Krisztus szerető jelenlétének körén, talán csak egy pillanatig időznek szent jelenlétében, de nem várják meg tanácsait. Nincs idejük arra, hogy az isteni Tanítóval maradjanak, ezért terheikkel együtt térnek vissza munkájukba.

Ezek a munkások addig nem érhetik el a legnagyobb sikert, amíg meg nem tanulják az erő titkát. Időt kell szánniuk a gondolkodásra, az elmélkedésre, az imára, és várniuk kell Istenre, hogy megújítsa fizikai, szellemi és lelki erejüket. Nem nélkülözhetik az Ő lelkének felemelő befolyását. Amikor ezt elfogadják, új élet üdíti fel őket. Fáradt testük és agyuk felfrissül, megterhelt szívük felüdül.

Szükségünk van Isten állandó jelenlétére, a Krisztussal való személyes érintkezésre, hogy az Ővele való közösségben időzzünk! Otthonunk gyermekei és iskoláink tanulói boldogok lesznek, ha a szülők és tanítók saját életükben tanulják meg azt a tapasztalatot, amelyet az Énekek éneke így fejez ki:

„Mint a liliom a tövisek közt,
Olyan az én mátkám a leányok közt.
Mint az almafa az erdőnek fái közt,
Olyan az én szerelmesem az ifjak közt.
Az ő árnyékában felette igen kívánok ülni;
És az ő gyümölcse gyönyörűséges az én ínyemnek.
Bevisz engem a borozó házba,
És zászló felettem a szerelme.” (2:2–4)

– Előtted az élet, 253–261. o.

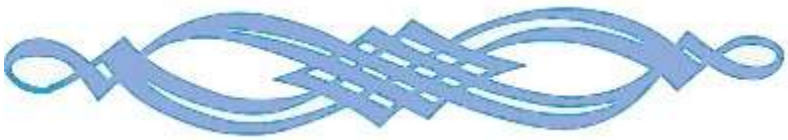

Várva a Véget